

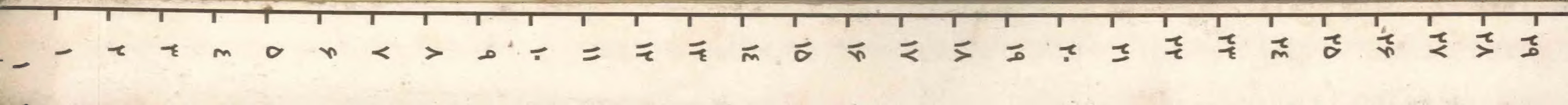

le d'au

158

مكتبة
الملك
المحمدي

خواص تربت حضرت ائمه اربعین علیه السلام ص ۴۷
دعاء تربت حضرت

مدت برای خواندن نور و اذکار و سوره های که در هر روز ۳۰۱ ذکر است
سوره حمد ۳ دقیقه
آیه الکرسی ۱۵ دقیقه
سوره حمد ۲۰
سوره اعراس ۶۲
سوره فلق ۲۰
سوره ناس ۲۰
سوره توحید ۱۵
لا اله الا الله ۵
الله اکبر ۵
قل هو الله ۸
سوره اربعه ۱۰
۲۸۰ دقیقه
در هر روز ۴۷۲

بسم الله الرحمن الرحیم

ادب و ادب و ادب

بسم الله الرحمن الرحیم
در ظل توجهات
صاحب العصر والزمان
حجه بن الحسن علی الله تعالی منسرحه

و آقایان حاج سید احمد و حاج سید محمود
خوان کتابچی (کتاب فروشی اسلامیة) اقدم
بگذاورد و چاپ کتاب مستطاب مفتاح الجنان
که از تالیفات جناب حاجی شیخ عباس قمی
میباشد نمود و آنچه لازم وقت بود
در خط و مقابل و تصحیح و کاغذ
و چاپ این کتاب بکار فرستاد
و بچاپخانه کیهان بکار فرستاد

تألیف و نقل از ان نه علی قزوینی

نسخه کتاب نفیسی

کتابخانه مجلس شورای ملی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَعَنَ اللَّهُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ
 و بعد بر صاحبان بصیرت واضح در روشن است که قواعد دین است مقدسه اسلام بر روی اساس صدق اتفاق و ایقان و
 اجتناب از کذب و قول زور و بهتان بوده قرآن مجید در زیاد از بقا موضوع مرجع صادقین و دئم کاذبین فرموده و میزان
 مردود را در اخبار طبیعت عصمت علیهم السلام بر صدق حدیث و اداء امانت منوط و مربوط فرموده اند پس اساس دین است
 اسلام مخصوص مذہب جعفری بر صدق درستی و گفتار و کردار است هیچ وقت سخن کذب رواج ندارد اسلام بوده بخصوص در
 حمل روایات و نقل احادیث اولین نشانه و معتبرترین معیار همانا صدق احو و سماع از ثقة مقرر شده . بعد از تمیز این مقدمه معلوم
 که چه اندازه باید مسلمین و مؤمنین قدر وانی نمایند از کتب که بر طبق این اصل مهم تالیف شده و تا چه مقدار باید احترام و جتناب
 نمایند از طبع و نشر کتبی که برخلاف این دستور تعین گردیده سخنان بی مایه و جملات بی مستند چه طعم بزرگی بر عالم دین است
 وار و آورد و چه صدمه سخت بر ارکان دین است اسلامیت میزند چه دست آور یا برای دشمنان دین اسلام فراهم میسازد
 در این مقدمه و حیزه بیش از این در این موضوع مجال قلم فرسانی نیست (در خانه اگر کسی است که حرف بس است) از جمله کتابهای که در این
 عصر تالیف و کمال رعایت از اصول مذکور نموده و با نهایت احتیاط و اتفاق نسخ است کافی و مجموع است وانی که مجمع
 اوجیه و اوراد و مؤلفه و عبادات و زیارات مشاهد مشرفه است کتاب مفاتیح الجنان است که از قلم حضرت مستطاب
 العلماء زین العابدین العالم العامل الجلیل و المحدث الکامل النبیل البحر الجیر و نقاد البصیر حاصل و از الحدیث و کتب سائ
 ثقة الاسلام و المسلمین مولانا الحاج شیخ عباس قمی متعاهد بقاء تالیف شده مفاتیح الجنان کلید فتح ابواب الجنان
 و جنة الوافیه عذاب نیران است مصباح متجددین و مقیاس عابدین است بلد الامین مسافران اعقاب مقدسه و
 الزائرین مجاوران بقاع قبر که است زاد المعاد است کامل و معجز الدعواتی است برای فلاح دستور العملی است که بر رسم
 و عنوان نخته بحضور حضرت خاتم النبیین و ائمه دین صلوات الله علیهم تقدیم میشود . **لله در صحیفه هذا الورد**
سبل الهدی و مآلک الارشاد . **عَلَفَتْ مَلَانِکَ السَّمَاءِ بِذَلِّهَا** . **لِفَضَاءِ كُلِّ مُهْتَمٍّ وَ مُرَادٍ** .
نَفِثَ بِهَا نَفْحَ الصَّانِفِ کُلِّهَا . **حَاشَايَ غَبْرَ صَحِيفَةِ الْجَنَادِ** . در هاشم آن کتاب مستطاب نخته شریفه
 باقیات صالحات است که حقیقه اسمی است با سنی و لفظی است با معنی مطابق و الباقیات الصالحات خبر عند ربک و
 نقد و توفیق الباری که در این تالیف شریف متن و ماسر تالیفات خود کوی سبقت از همگان بر بوده و ابواب جنان
 بر اهل ایمان کشوده فیهامانتهیه الانفس و لکن الاعین و باقیات صالحاتی برای خود باقی گذاشته سزاوار است

که قاطبه مؤمنین قدر دان این کتاب بوده و مستیارات این نسخه شریفه را بداند و چنانچه مؤلف معظم له بوجه این خدمت
 منظور نظر ائمه دین صلوات الله علیهم جمیعین میباشد که آنکه در طبع و نشر این نسخه شریفه اقدام نموده و بذل مال کرد و در بر
 اعلاای کلمه حق منظور نظرند و باید قدر دان این نعمت عظمی باشند و حفظ این رتبه سعادت نمایند که این منصب جلیل
 نصیب هر کس نباشد . بنابراین آقایان حاج سید احمد و حاج سید محمود اخوان کتابچی (مدیر کتابفروشی و چاپخانه هلاک)
 نظر باینکه نسخه های سابق که در چاپخانه سنگی چاپ شده و در بعضی صفحات محو و غلط چاپی اتفاق افتاده و یا از حیث
 حجم قدری بزرگتر شده و بدین سبب قارئین محترم در زحمت بودند لذا از (طاهر خوشنویس) تبریزی خواش نمودند که برای گراو
 کردن یک نسخه دیگر با وقت تمام نویسد ایشان هم قبول زحمت نموده با خط خوب خوانا بطرزیکه فارسی میث با خط ریز
 و دعائیش با خط درشت و جلی شود مرقوم و دهند . و باینکه نه فقره دعا علاوه بر چاپهای دیگر اضافه نوشته شده باز حجم
 کتاب خیلی کوچک و پسندیده گردید که قارئین محترم با کمال سهولت در سفر یا حضر از آن کتاب استفاده نمایند . و پنج
 وقت است در نوشتن آن شده که ابد اکلمه بعنوان غلط بجای شید زفته و آقای حاج طاعلی و غلط خیابانی (تبریزی) با بیت
 غلط اصلش آقای محمد صادق و غلط زاده که در مقابل کردن این کتاب شریف و ذوق سرشاری داشت از روی نسخه که بقلم
 خود مؤلف تصحیح شده بود مقابل و غلطگیری کرده اند . و اینجا حاج سید احمد و حاج سید محمود برای حصول اطمینان کامل که غلط
 هم از کلمه یا اعراب نداشته باشد دوباره از جناب مستطاب شریفه ارتقا الاسلام آقای حاج میرزا محمد علی طهرانی مشهور با دیب
 دام ظلّه العالی که از تبریزین و مدرسین حوزه علمیه قم میباشند و از کثرت اشتها مستغنی از توصیف میباشد تقاضا و خواش
 نمودیم که ایشان برای کمال اطمینان از صحت این کتاب شریف نظر نمایند و در تصحیح آن وقت و سعی کامل فرمایند و جناب معزی
 الیه هم با وجود ضعف و نقایص مزاجی بملاحظه اینکه شاید ائمه در روز معاد وسیله نجات باشد این خواش را اجابت فرود
 و با کمال سعی اهتمام این امر را انجام دادند و گمان نمیرود که بعد از تصحیح ایشان در این کتاب شریف از حیث کلمه و اعراب غلطی داشته
 باشد . علاوه بر تصحیح جناب معزی الیه برای تکمیل این کتاب شریف دو امر دیگر را هم رعایت فرمودند یکی آنکه مؤلف طاب ثراه
 در نقل دعاء و زیاراتها فقط رعایت نسخه کفیمی را فرموده اند ایشان برای اینکه مؤمنین ادراک واقع را کرده باشند نسخه مجلس اہم
 یعنی آن نسخه رعایت فرمودند و دیگر آنکه چون غالب از دعاء و زیاراتها مثل بر لغات شکله میباشند و قارئین شایق فهمیدن معانی
 آنها باشند لهذا آنها را بفارسی ترجمه فرمودند . رجاء واثق است که مؤمنین و قارئین و امت بانی و کاتب و مصحح بطلب
 مغفرت یار و شاد فرمایند ائمه . و اینجا بنان نیز با صرف سرمایه و زحمات زیاد و بکار و چاپ کردن این نسخه شریفه بوقتی شد
اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَاتَمَ مَا تَحْتَ كِتَابِي أَعْمَالًا تَوْبَةً مَقْبُولَةً وَ اغْفِرْ لَنَا وَلِمَنْ لَهْ حَقٌّ عَلَيْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و الحمد
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
 تاریخ هجری ۱۳۶۰ (۱۳۶۰) قمری . نویسنده کتاب شریف طاهر خوشنویس

دُعَاءُ اَمَامِ زَمَانٍ عَلَيْهِ الْحَمْدُ اَرْزُقْنَا تَوْفِيقَ اَعْلَى	صَحْفَه	صَلَاةُ اَهْرِ رُزْشَبَان	صَحْفَه ۱۵۵	نِیَاجَاتُ دَرْ سَحَر	صَحْفَه ۲۰۲	نَمَازُ رُوزِ بَکْشِیَةِ اَن	صَحْفَه ۲۴۷
۱۱۶	مَنَاجَاتُ اُمِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ	۱۵۶	اَعْمَالُ رُزْغَاهَا رُوزِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۰۲	فَضِیْلَتُ شَبِ نِیْمَةِ اَن	۲۴۷	زَبَانُ حَضَرَاتِ اَمَامِ رِضَاءِ
۱۱۷	اِسْتِغَاثَةُ اَمَامِ زَمَانٍ سَلَامُ اللهِ الْکَامِلِ النَّاسِ	۱۵۶	خَبَرِ شَرِیفِ دَرْ فِضِیْلَتِ رُوزِ نَوَلِ شَبِ اَن مُتَمَلِّ	۲۰۳	دَرْ بَیْتُ وَبِیْتِ اَن	۲۴۷	
۱۱۸	مَنَاجَاتُ خَمْسِ عَشْرَةِ	۱۵۶	بِرُفُوَانْدِ کَثِیْرِ	۲۱۵	فَضِیْلَتُ شَبِ رُوزِ دُخْرِ	۲۵۲	
۱۱۹	مَنَاجَاتُ مَنْظُومَةُ حَضَرَاتِ	۱۶۳	دُعَاءُ رُوزِ سِیمِ شَبِ اَن	۲۱۵	اَلْاَرْضُ مِنْ اَعْمَالِ اَن		
۱۳۱	بَابُ فِی رِغَالِ اَن	۱۶۵	فَضِیْلَتُ شَبِ نِیْمَةِ شَبِ اَن	۲۱۷	اِخْرَاجُ شَاهِدَاتِ حَضَرِ جُودِ	۲۵۰	
۱۳۱	فَضِیْلَتُ مَهِ رَجَبِ	۱۶۵	اَعْمَالُ شَبِ نِیْمَةِ شَبِ اَن	۲۲۰	اَعْمَالُ مَهِ ذِی الْحِجَّةِ وَاعْلَی	۲۵۰	
۱۳۲	اَعْمَالُ مُتَرَكَّةِ رَجَبِ	۱۷۱	دُعَاءُ شَبِ اِخْرِ شَبِ اَن	۲۲۳	وَهَّ اَوَّلِ اَن وَرُوزِ کُتْ		
۱۳۴	دُعَاهَا اَهْرِ رُوزِ مَهِ رَجَبِ	۱۷۱	وَشَبِ اَوَّلِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۲۳	نَمَازُ شَمَلِ بَرَاهِیْنِ وَوَاعِدِ		
۱۳۵	دُعَاءُ مَجْمُوعِ مَعْصُومِ هَرُ رُوزِ رَجَبِ	۱۷۲	دَرْ فِضِیْلَتِ اَعْمَالِ اَنْبِیَاءِ	۲۲۳	مَوْ وِغْمِ	۲۵۱	
۱۳۵	خُطْبَةُ حَضَرِ رَسُوْلِ ع	۱۷۲	اَعْمَالُ شَبِ هَمایِ قَدَرِ	۲۲۵	اَعْمَالُ رُوزِ اَوَّلِ اَن	۲۵۲	
۱۳۶	زَبَانُ رَجَبِیَةِ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی شَهِدَنَا	۱۷۲	دَرْ فِضِیْلَتِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۲۶	شَبِ عَرَفَةِ وَدُعَایِ اَللّٰهِ	۲۵۳	
۱۳۷	سَابِرِ اَعْمَالِ رَجَبِ	۱۷۶	اَعْمَالُ شَبِ رُوزِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۲۸	یَا شَاهِدُ کُلِّ نَجْوِی کَدَرِ		
۱۳۷	دُعَاءُ حَجِّ	۱۷۷	دُعَاهَا شَبِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۲۸	شَبِ مَاجْمُوعِ نِزَاحِ اَنْدِ بَیْشُو		
۱۳۷	اَعْمَالُ لَبَلَةِ الرَّغَابِ	۱۷۸	بَقِیَّةُ اَعْمَالِ شَبِ بَیْتِ یَکَمِ	۲۲۸	اَعْمَالُ شَبِ عَرَفَةِ	۲۵۵	
۱۳۸	اَعْمَالُ شَبِ اَوَّلِ رَجَبِ	۱۷۸	دُعَاءُ شَبِ بَیْتِ وَبِیْتِ	۲۲۹	اَعْمَالُ رُوزِ عَرَفَةِ	۲۵۸	
۱۴۲	نَمَازُ سَلَمَانَ رِضْوَانِ عَنِ	۱۷۹	اَعْمَالُ شَبِ اِخْرِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۳۳	دُعَایِ اَمَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ	۲۶۱	
۱۴۳	اَیَّامُ الْبَیْضِ رَجَبِ	۱۸۳	نَمَازُ رُزْشَبَانِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۳۴	رُوزِ عَرَفَةِ		
۱۴۴	عَمَلِ اَمَرِ زَاوَرِ	۱۸۳	کِفَیَّتِ هَزَارِ رُکْعَتِ نَمَازِ دَرْ مَهِ رَمَضَانَ	۲۳۸	نَمَازُ هَاشِمِیَّةِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۷۴	
۱۴۸	اَعْمَالُ شَبِ مَبْعُوثِ	۱۸۴	اَعْمَالُ سَحَرِ مَهِ مَبَارِکِ	۲۳۹	دُعَاهَا مُخَصَّرَةُ رُوزِ مَهِ رَمَضَانَ	۲۷۵	
۱۵۰	کَلَامُ ابْنِ بَطُوْطَه	۱۸۴	دُعَاءُ مَعْمُورِ	۲۴۲	نَمَازُ رُوزِ عَیْدِ غَدِیْرِ	۲۷۶	
۱۵۱	نَمَازُ اَعْمَالِ شَبِ مَبْعُوثِ	۱۸۶	دُعَاءُ ابُو حَزَنَةِ ثَمَالِی	۲۴۳	صِبْغَةُ عَقْدِ اخُوْتِ دَرِ	۲۸۱	
۱۵۲	اَعْمَالُ رُوزِ مَبْعُوثِ	۱۹۱	اَبْصَارُ دُعَایِ یَحْیٰی	۲۴۴	رُوزِ غَدِیْرِ		
۱۵۴	فَضِیْلَتُ مَهِ شَبِ اَن	۱۹۱	مَخْضَرِ تَرِیْنِ دُعَاهَا حَیَّ	۲۴۶	نَمَازُ عَیْدِ		
۱۵۵	اَعْمَالُ مُتَرَكَّةِ مَهِ شَبِ اَن	۱۹۱	اَعْمَالُ مَهِ ذِی الْقَعْدَةِ	۲۴۷	اَعْمَالُ رُوزِ اِخْرِ ذِی الْحِجَّةِ	۲۸۵	

(٦) (فهرست کتاب مفاتیح الجنان)

۳۶۲	ذاع حضرت امیر المومنین	۳۲۹	زیارت برهم پسر پیغمبر	۳۰۰	از اکر قنین بنی اسرائیل	۲۸۶	ناحرم کاشان اول روزان
۳۶۲	زیارت مخصوص روز غدیر	۳۳۰	زیارت جنات فاطمه بنت اسد	۳۰۲	باب سیم در زیارت	۲۸۷	اعمال شواله روزان
۳۶۳	زیارت دیگر در روز غدیر	۳۳۱	زیارت حضرت یحیی بن زکریا علیه السلام	۳۰۳	مقدمه زیارت بر خواتین	۲۸۸	بیان آنکه روز عاشورا روز توبه است
۳۷۲	زیارت امیر المومنین در روز غدیر	۳۳۳	فضیلت زیارت حضرت رضا علیه السلام	۳۰۴	خبرها خاد حضرت هارون و مسافران و بشهد مقدمه	۲۹۳	در مجمل بودن دعا
۳۷۹	در اتحاد حضرت امیر المومنین با پیغمبر صلی الله علیه و آله	۳۳۴	زیارت شهید احمده	۳۰۵	ادب مسافران	۲۹۳	که شملت بر فضیلت روز عاشورا
۳۸۰	زیارت شب روزیست	۳۳۵	مساجده عظمه در مدینه	۳۰۶	ادب زیارت	۲۹۲	اعمال اخور و عاشورا
۳۸۵	در فضیلت مسجد کوفه	۳۳۵	زیارت ذاع حضرت زین العابدین	۳۱۰	کلام در زیارت زلفا	۲۹۳	اعمال ماه صفر
۳۸۶	اعمال مسجد کوفه	۳۳۶	تکالیف زیارت در مدینه	۳۱۰	و مذمت مزاحمت پیشا	۲۹۳	روزاربعین
۳۹۶	نماز حاجت در مقام نوح	۳۳۶	فضیلت زیارت حضرت امیر المومنین	۳۱۱	بانا محرمات	۲۹۴	روایت هفتم صفر
۳۹۹	مناجات حضرت امیر	۳۳۸	ظاهر شدن قبر آنحضرت	۳۱۱	اذن دخول حریم مطهر	۲۹۵	ماه ربیع الاول و شب اول و روزان
۴۰۱	کیفیت نماز حاجت در روز غدیر	۳۳۸	روزمان رشید	۳۱۲	اذن دخول دیگر	۲۹۵	اعمال روز هفتم و دوازدهم آن
۴۰۱	زیارت جناب مسلم بن عقیل	۳۳۹	قصه احمی بن حجر الجراد	۳۱۲	کیفیت زیارت آنحضرت	۲۹۶	اعمال هفدهم روز مولود حضرت رسول
۴۰۳	زیارت هارون رحمة الله	۳۳۹	کیفیت زیارت آنحضرت	۳۱۴	دعاها بعد از زیارت حضرت امیر بعد از نماز	۲۹۶	اعمال ما بعد از الاخره و چهار رکعت نماز روز و زیارت پیغمبر از بعد از نماز
۴۰۳	فضیلت و اعمال مسجد کوفه	۳۴۱	دعاها بعد از زیارت حضرت امیر بعد از نماز	۳۱۴	کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در مدینه	۲۹۷	فاطمه علیها و اعمال آن روز و شب و اولاد آن حضرت زهرا و اعمال آن
۴۰۷	اعمال مسجد زید	۳۴۱	فرضیه نافله در نجاشه	۳۱۵	اعمال روضه منوره	۲۹۷	روز و شب و اولاد آن حضرت زهرا و اعمال آن
۴۰۹	مسجد صعصعه	۳۴۹	زیارت سرها حین روز	۳۱۷	زیارت حضرت فاطمه علیها	۲۹۸	روز و شب و اولاد آن حضرت زهرا و اعمال آن
۴۰۹	فضیلت زیارت حضرت زین العابدین	۳۴۹	ادب زیارت امام حسین	۳۱۹	زیارت حضرت پیغمبر از بعد از نماز	۲۹۸	اعمال هارون و نماز اولاد آن
۴۱۱	ادب زیارت امام حسین	۳۵۰	زیارت امین الله	۳۲۵	زیارت حضرت رسول و ائمه هدی علیهم در روز و جمعه از دور	۲۹۸	اعمال عید نوروز
۴۱۷	دعا در حریم حسین	۳۵۱	زیارت سیم	۳۲۶	صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و فضیلت آن	۲۹۹	اعمال ماههای رومی
۴۱۸	صلوات بر امام حسین	۳۵۳	زیارت چهارم و پنجم	۳۲۶	صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و فضیلت آن	۲۹۹	قطعه از قصیده ازری
۴۲۱	دعا ذاع امام حسین	۳۵۳	زیارت ششم حضرت امیر المومنین	۳۲۶	زیارت ائمه بقیع علیهم	۲۹۹	
۴۲۲	کیفیت زیارت آنحضرت	۳۵۷	زیارت هفتم	۳۲۸	زیارت امیر المومنین علیهم	۲۹۹	
۴۲۴	زیارت در روز سوم آنحضرت	۳۶۰	زیارت امیر المومنین علیهم				
۴۲۶	زیارت چهارم و پنجم و ششم آنحضرت						

(۷) (فهرست کتاب مفاتیح الجنان)

۴۶۷	زیارت اربعین	۴۲۷	زیارت هفتم و دوازدهم	۴۶۷	اشعار جاء در مدح آنحضرت	۵۰۸	فضیلت زیارت امامزادگان
۴۶۹	اوقات شریفه زیارت آنحضرت حسین علیهم	۴۳۱	بیان آنچه زیارت در زیارت و اثر	۵۰۹	زیارت ائمه سمن رای	۵۰۹	فضیلت زیارت حضرت معصومه علیها در قم
۴۷۱	فوائد ادب رب مقدسه	۴۳۲	در مجمل بودن دعا و امثال آن	۵۱۴	زیارت امام حسن عسکری	۵۱۴	کیفیت زیارت حضرت معصومه
۴۷۵	فضیلت زیارت کائین	۴۳۳	طعن بر مدخل کردن نا اهلان بکب حیدر و اخبار و اریعه	۵۱۸	زیارت والد حضرت فاطمه	۵۱۸	زیارت حضرت عبدالعظیم
۴۷۶	زیارت امام موسی علیه	۴۳۳	زیارت امام محمد تقی علیه	۵۲۰	زیارت جناب حکیمه علیها	۵۲۰	زیارت حضرت امامزاد حسن
۴۸۰	کیفیت زیارت کائین	۴۳۴	زیارت حضرت عباس علیه	۵۲۱	جلال حسین فرزند حضرت هادی علیه	۵۲۱	زیارت قیوم مبین
۴۸۴	حکایت حاجی علی بغدادی	۴۳۷	مرثیه ام البنین مادر حضرت عباس علیه	۵۲۱	جلال سید محمد فرزند حضرت هادی	۵۲۱	نایک و فرسادن هدی برای مردگان
۴۸۸	فضیلت مسجد برات	۴۳۷	در زیارت حضرت معصومه	۵۲۲	زیارت حضرت صاحب الامر	۵۲۲	عزیز کردن از اموات
۴۹۰	فضیلت قواب اربعه	۴۳۸	ابو عبدالله الحسین علیه	۵۳۲	دعاء ندبه	۵۳۲	بسم الله الرحمن الرحیم
۴۹۱	فضائل جناب سلمان	۴۳۸	اول زیارت آنحضرت در رجب نهمه ان و نهمه شعبان	۵۳۱	زیارت حضرت حجه علیه	۵۳۱	فهرست کتابها که در حاشیه کتاب مفاتیح الجنان است
۴۹۲	کیفیت زیارت سلمان	۴۳۸	در زیارت نهمه رجب	۵۳۹	دعاء عهد	۵۳۹	
۴۹۴	مرو و حضرت امیر مظلوم علیه	۴۳۸	سیم زیارت نهمه شعبان	۵۴۰	دعاء بر امام معصوم علیه	۵۴۰	
۴۹۴	زیارت جناب خذرمند	۴۳۸	چهارم زیارت نهمه شعبان	۵۴۲	زیارت جامعه صغیره	۵۴۲	ارباب بیت الخلا
۴۹۵	فضیلت زیارت امامزادگان	۴۳۸	پنجم زیارت آنحضرت در عید فطر و قربان	۵۴۵	زیارت جامعه کبیره	۵۴۵	فضیلت مواک
۴۹۷	کیفیت زیارت حضرت رضا	۴۳۸	ششم زیارت در روز و در هفتم زیارت عاشورا	۵۵۰	تشریف و بخت ماعصر	۵۵۰	ادب و وضو
۵۰۲	دعاء بعد از زیارت آنحضرت	۴۳۸	هفتم زیارت عاشورا	۵۵۲	زیارت جامعه	۵۵۲	ادب رفتن بمسجد
۵۰۵	دعاء زیارت آنحضرت	۴۳۸	متم زیارت عاشورا	۵۵۴	دعاء بعد از زیارت	۵۵۴	ادب نماز
۵۰۶	دعاء صفوان معروف بدعاء علیهم	۴۳۸	فوائد دعا و زیارت عاشورا	۵۵۶	صلوات بر حجج طاهر علیهم	۵۵۶	دعای تکبیرات
۵۰۷	پیاد رفتن شام عباس علیه	۴۳۸	زیارت عاشورا	۵۵۶	صلوات بر حجج طاهر علیهم	۵۵۶	ادب نماز
۵۰۸	صورت کبینه قبه مطهره حضرت رضا علیه	۴۳۸	زیارت عاشورا	۵۵۶	صلوات بر حجج طاهر علیهم	۵۵۶	فضیلت تعقیب
۵۰۸	صورت کبینه قبه مطهره حضرت رضا علیه	۴۳۸	زیارت عاشورا	۵۵۶	صلوات بر حجج طاهر علیهم	۵۵۶	تسبیح زهرا علیها

(۸) (فهرست کتاب باقیات صالحات در خواسته)

صفحه	باب دوم	دعا برای اینها از سر و گردن	دور کیفیت آن	صفحه	نصیحت بیخ تربت
۲۰۴	در نمازها مستحبه	در زندگان و شیطان	۹۶	۴۳	تغیبات مشرک
۲۰۵	نماز اعرابی	و غولان و دزدان	۹۶	۴۵	نصیحت محمد آیه الکریم
۲۰۸	نماز هفت معصومین علیه السلام	در کسول و کینه که فضیلت	۹۶	۵۳	و آیه شهادت و آیه ملک
۲۱۰	نماز لیلۃ الدفن بدو	بسیار برای آن نقل شد	۹۱		بعد از هر نماز
۲۱۱	خبر برای اموات	از عینه ساعت روز		۵۵	فضیلت آیه الکریم بعد
۲۱۵	واموات	دعا ساعت اول	۱۰۰		از هر نماز
۲۱۶	نماز برای پدر و مادر	دعا ساعت دوم	۱۱۱	۵۶	دعا شبیه هدلی
۲۱۷	نماز گرسنه	دعا ساعت سیم	۱۱۱	۵۸	فضیلت بیحان اربع
۲۱۷	نماز حدیث نفس	دعا ساعت چهارم	۱۱۱	۶۱	فضیلت قلیل ماثور
۲۱۷	اذکار حدیث نفس و دفع	دعا ساعت پنجم	۱۱۳	۶۶	دعا مکنون فضیلت آن
۲۱۸	وسوسه	دعا ساعت ششم	۱۱۵		فضل سوره توحید بعد
۲۲۰	نماز استخاره ذات الرقاع	دعا ساعت هفتم	۱۱۶	۶۸	از هر نماز
۲۲۲	میتا استخاره و کیفیت	دعا ساعت هشتم	۱۱۸	۷۰	دعا امرزش گاهان
۲۲۳	کیفیت استخاره بتسبیح	دعا ساعت نهم	۱۱۹	۷۳	دعا طول عمر
	منسوب با امام عصر	دعا ساعت دهم	۱۲۳	۷۴	تغیبات مخصوصه بنماز
	بجمل الله فرجه	دعا ساعت یازدهم	۱۲۶		فضیلت سوره قدر
۲۲۳	استخاره صاحب الامر	دعا ساعت دوازدهم	۱۲۹	۷۹	طریق تقریب ۷۶ مرتبه
۲۲۳	ساعات استخاره	دعا شب	۱۲۹		از ابرو شبانه روز
۲۲۳	نماز قضای بدن و	دعاها ماثوره و دهر	۱۳۰	۸۲	فضیلت بسمه و کوفه
۲۲۵	کفایت ظلم سلطان	نامه پوشیدن نون	۱۳۰	۸۴	دعا جامع نیا و الخ
۲۲۶	نماز حاجت	دعا عذرت لکل	۱۳۹	۸۴	دعا اداء قرض
۲۲۸	نماز دهمان	هول و فضیلت آن	۱۳۹	۸۵	دعا برای دفع پریا
۲۳۰	نماز رفع غم و سختی	استغفار یک سبب	۱۵۰	۸۷	دعا عهد
۲۳۰	نماز یاد شدن روزی	زیاد علم یا مال شود	۱۵۲	۸۹	فضیلت سجده شکر

(فهرست کتاب باقیات صالحات در خواسته) (۹)

صفحه	باب دوم	دعا برای اینها از سر و گردن	دور کیفیت آن	صفحه	نصیحت بیخ تربت
۳۶۸	دعا امان از شر جن و انس	در نمازها مستحبه	۹۶	۴۳	تغیبات مشرک
۳۷۲	توسل بخصم بنیبر و علی	و غولان و دزدان	۹۶	۴۵	نصیحت محمد آیه الکریم
۳۷۲	فصل (۱) دعاها و اورد	در کسول و کینه که فضیلت	۹۶	۵۳	و آیه شهادت و آیه ملک
۳۷۲	بجهت رفع علمها و مریضها	بسیار برای آن نقل شد	۹۱		بعد از هر نماز
۳۷۳	فصل (۲) در بعضی احزان و عوزات	از عینه ساعت روز		۵۵	فضیلت آیه الکریم بعد
۳۷۷	توسل بک و درندگان	دعا ساعت اول	۱۰۰		از هر نماز
۳۷۹	فصل (۱۰) در ذکر کینه عا	دعا ساعت دوم	۱۱۱	۵۶	دعا شبیه هدلی
۳۷۹	فصل (۱۱) در ذکر کینه عا	دعا ساعت سیم	۱۱۱	۵۸	فضیلت بیحان اربع
۳۸۰	دعا یا من اظهر الحیل	دعا ساعت چهارم	۱۱۱	۶۱	فضیلت قلیل ماثور
۳۸۲	دعا امام حسین علیه السلام	دعا ساعت پنجم	۱۱۳	۶۶	دعا مکنون فضیلت آن
۳۸۲	روز عاشورا	دعا ساعت ششم	۱۱۵		فضل سوره توحید بعد
۳۸۹	دعا سرایح الاجابة	دعا ساعت هفتم	۱۱۶	۶۸	از هر نماز
۳۹۱	دعا الحاج	دعا ساعت هشتم	۱۱۸	۷۰	دعا امرزش گاهان
۴۱۷	حکایت عبد الرحمن بن سبا به وصیت حضرت صادق علیه با و	دعا ساعت نهم	۱۱۹	۷۳	دعا طول عمر
۴۲۹	باب پنجم	دعا ساعت دهم	۱۲۳	۷۴	تغیبات مخصوصه بنماز
۴۲۹	در ذکر بعضی احزان و	دعا ساعت یازدهم	۱۲۶		فضیلت سوره قدر
۴۲۹	در عینه موجه که منتجب شد از هیچ و مجتبی	دعا ساعت دوازدهم	۱۲۹	۷۹	طریق تقریب ۷۶ مرتبه
۴۲۹	در عینه موجه که منتجب شد از هیچ و مجتبی	دعا شب	۱۲۹		از ابرو شبانه روز
۴۲۹	در عینه موجه که منتجب شد از هیچ و مجتبی	دعاها ماثوره و دهر	۱۳۰	۸۲	فضیلت بسمه و کوفه
۴۲۹	در عینه موجه که منتجب شد از هیچ و مجتبی	نامه پوشیدن نون	۱۳۰	۸۴	دعا جامع نیا و الخ
۴۲۹	در عینه موجه که منتجب شد از هیچ و مجتبی	دعا عذرت لکل	۱۳۹	۸۴	دعا اداء قرض
۴۲۹	در عینه موجه که منتجب شد از هیچ و مجتبی	هول و فضیلت آن	۱۳۹	۸۵	دعا برای دفع پریا
۴۲۹	در عینه موجه که منتجب شد از هیچ و مجتبی	استغفار یک سبب	۱۵۰	۸۷	دعا عهد
۴۲۹	در عینه موجه که منتجب شد از هیچ و مجتبی	زیاد علم یا مال شود	۱۵۲	۸۹	فضیلت سجده شکر

(۱۰) فہرست کتابیات قیام صالحان دروائے

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ فَيَأْتِي الْآرِبُكَانِكُ بَانَ فِيهِمْ خَبْرَاتُ حِيَانٍ فَيَلِي
الْآرِبُكَانِكُ بَانَ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَارِ فَيَأْتِي الْآرِبُكَانِكُ بَانَ لَوِطَتُهُنَّ
أَنْسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ فَيَأْتِي الْآرِبُكَانِكُ بَانَ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرِفٍ خَضِرٍ
عَبَقَرِي حِيَانٍ فَيَأْتِي الْآرِبُكَانِكُ بَانَ تَبَارَكَ أَنْتَ رَبُّكَ ذِي الْجَلَالِ الْإِكْرَامِ

سُورَةُ ١١٠ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - الْوَاقِعَةُ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَبِثَ لَوْعَتُهَا كَازِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ إِذَا رَجَبَتِ الْأَرْضُ
وَبَتَّتِ الْبِحَالُ بَتًّا فَكَانَتْ مَبَاءً مُبْتَدَأً وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَأَصْحَابُ الْأَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْأَشْأَمِ وَالسَّائِقُونَ الثَّانِيُونَ
أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّتَيْنَا النَّعِيمِ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ عَلَى
سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ مُتَكِبِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ بَطُونَ عَلَيْهِمْ وَلَدَانِ خَالِدُونَ
يَا كُؤُوبُ أَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ وَفَاكِهَةٌ مِمَّا
يَنْخَبِرُونَ وَلَحْمٌ طَيْرٍ مِمَّا يَنْتَهُونَ وَحُورٌ عِينٌ كَأَمْثَالِ لَلُّوْلُوكُنَّ جَرَاءُ مِمَّا كَانُوا
يَعْلُونَ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَاوَلَا نَأْيًا إِلَّا فِيلًا سَلَامًا سَلَامًا وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ
مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ فِي سِدْرٍ مَقْشُودٍ وَطَلْحٍ مَقْشُودٍ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ وَمَاءٍ مَكُونٍ
وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ لَمْ يَمْقُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ وَفَرَشٌ مُرْفُوعَةٍ إِنَّا أَنشَأْنَا مِنْ نَشْأَتِنَا
فَجَعَلْنَا مِنْ أَتْبَاقًا غُرًّا أَتْرَابًا لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَثَلَاثَةٌ مِنَ
الْآخِرِينَ وَأَصْحَابُ الْشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الْشِّمَالِ فِي سَمُومٍ وَجِيمٍ وَظِلٍّ مِنْ تَحْتِهِ
لَا يَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ
الْعَظِيمِ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمِثْلُ آبَائِنَا لَعَنُوا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّا لَمَبْجُوتُونَ أَوْ آبَاؤُنَا
الْأَوَّلُونَ قُلْ إِنَّا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِقْدَاسٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ فَرَى
إِنَّكَ أَهْلُ الضَّالِّينَ الْمَكِيدُونَ لَا يَكُونُ مِنْ ثَجَرٍ مِنْ زَقُومٍ فَمَا لِيُونَ مِنْهَا

تلك بان باني
الانك ريت الكثر
درست بخواند انك
له وادرد در زخم
عمره شمره
فصلك سورة الواقعة
بسم الله الرحمن الرحيم
كعبان بن عكر
درد در زخم
بگفت که از چه سوره داره
چون از کلمات خود گفت
دختر و در درگاه گشت
گفت همه تو طیب علی
گفت و این که تو طیب علی
گفت در زخم که عظیم بود
عن ننداری الحال که مستقیم
مید گفت انچه میدهم همه
ایشان بان حاجه
نیت

الْبَطُونَ فَتَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَجِيمِ فَتَارِبُونَ شَرِبَ لَهِيمٌ هَذَا يَوْمَ الدِّينِ
مَنْ خَلَفَاكُمْ فَلَوْلَا صِدْقُونَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ أَنْتُمْ تَخْلِفُونَهُ أَمْ تَخْشَى
الْخَالِفُونَ تَخْشَى قَدْرًا لِيَكْفُرُوا بِالْمَوْتِ وَمَا تَخْشَى بِمُسُوفِينَ عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ نَسَاكُمُ
وَنُنَشِّئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَوَلَنِي
مَا تَخْشَوْنَ أَنَّهُمْ يُزْعَمُونَ أَمْ تَخْشَى الزَّارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُمْ حُطَامًا مَقْطَعَةً
لَفَكَّهُونَ إِنَّا لَنَخْرُغُهُمْ مِنْهُنَّ مُخْرَجًا مُبِينًا أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ أَنَّهُ
أَنْزَلْنَاهُ مِنْ الْمَزْنِ أَمْ تَخْشَى الْمُنْزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أُنْجَابًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ أَنَّهُمْ أَنشَأَتْ مِنْ شَجَرٍ قَاطِئًا تَخْشَى الْمُنْشِئُونَ تَخْشَى لَعْنَةً
كَرِيمَةٍ وَمَسَاءَ الْيُسُوفِ فَتَبَّ بِأَنْفُسِكُمْ الْعَظِيمِ فَلَا أَفِيئَةً يَوْمَ الْقِيَامِ
لَعَنَ الْمُتَوَلِّينَ عَظِيمٌ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْأَطْهَارُ
فَرِيقٌ مِنْ رِبِّهِمَا الْإِنْسَانُ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَفْهِمُونَ الْحَدِيثَ أَنَّهُمْ مُدْهِشُونَ وَيَجْعَلُونَ رِزْقَهُمْ
أَنْكَرًا لَكُمْ يَوْمَ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ وَأَنْتُمْ حِينْدٌ تُنظَرُونَ وَتَخْشَى أَقْرَبَ
الْبَاسِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُفْرَبِينَ قَرْحٌ وَرَنَجَانٌ وَجَنَّةُ نَعِيمٍ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكِيدِينَ
الضَّالِّينَ فَنَزَلَ مِنْ جَهَنَّمَ نَصْلٌ لِيُجْزِيَ إِنْ هَذَا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّونَ فَتَبَّ بِأَنْفُسِكُمْ الْعَظِيمِ

سُورَةُ ١١١ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - الْجُمُعَةُ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِلَّهِ ذِكْرٌ الْحَكِيمِ هُوَ الَّذِي
بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ الْحِكْمَةَ
وَأَنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَنَا يَحْكُمُوا بِهِمْ وَهُمْ لَكَ
الْحَكِيمُ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
خواندن سورة الواقعة
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که میگفت هر که بخواند سوره واقعه
و در شب نهد بر سر باریک
و در روز بخواند نام جعفر صادق
هر که در آن روز بخواند
عجله یافت که هر که بخواند
سوره واقعه را شب بخواند
آنکه بخواند ملاقات کند خدا
عن قبح زار در حال کبریا
ان شخص چون ماه را بگذرد
تمام آن روز حق را حاضر
صادق علیه منقول که هر
کس شان باشد سوره واقعه
و بعضی طبع سوره واقعه
خوانند
فصلك سورة الجمعة
ان شاء الله
عجله منقول
علیه

الَّذِينَ خَلَقُوا النَّوْزَةَ ثُمَّ يَجْلُو مَا كَتَبَ الْجَارِجُ مِنْهُ شَرِّ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا
إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَا لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
وَلَا تَقْنُوتُهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبَدِيَّتُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي
تَفَرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ الشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ فَإِذَا قُضِيَ الصَّلَاةُ
فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَزَكَّوْا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ

مِنَ الْلَهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ (سُورَةُ الْمَلِكِ) وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)
بَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبَيِّنَ
لَكُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي
خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ ظُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
سَنَقْلِبَ إِلَيْكَ الْبَصَرَ خَيْرًا وَهُوَ خَيْرُ الْغَايِبِ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَ
جَعَلْنَا مَنَازِلَ لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ الْعَذَابِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسْأَلُونَ فِيهَا النَّفُوسُ كُلًّا فِيمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَهُوَ يَوْمَ تَكْرَهُ الْمَوْتَ
مِنَ الْغَيْظِ كَلِمَاتُ الْإِنْفِ فِيهَا تَوْجُحُ سَالِمٌ خَرْنَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا
نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا
لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ الْعَذَابِ فَأَنْتُمْ نَوَافِلُ لَهُمْ فَتُحْفَوْنَ بِهَا لَاحِظًا
الْعَذَابِ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ وَأَسِرُوا قُلُوبَكُمْ

دعيتهم من يوم هركاه
شيعة بابا شد كه بخاند در
غدا نبش همه سوز جبهه
و شمع اسم بركت الان على در
غدا ظهر ان جبهه و منافع
و هرگاه ان را بعل آورد
چنان است كه كوي با عمل
دستور اصل الله عليه و اله
بخاند و در بار جراه او
است
فضلك تو ببارك
المام جعفر منادى و جعفر
مفولست كه هر كه بخاند سوره
ببارك الذي بيده الملك
در مكنون بيده الملك
بوسه در زمان خدائلا
خواجه بود نادا خدائلا
و در زمان خدائلا خدائلا
بود در زمان خدائلا خدائلا
طش شود

أَوْ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَلَا يُلْهِكُمْ
عَنِ السَّبِيلِ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخَفُ بَكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ أَمْ آمِنْتُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَكَيْفَ
كَانَ يُكْفَرُ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الظُّلُمِ قَوْمَهُمْ صَافً يَنْفُضُونَ مَا يُنْكِرُ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ بَصِيرٌ أَمْ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنْ الْكَافِرُونَ إِلَّا
فِي غُرُوبٍ أَمْ مِنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجَوُا فِي عُيُوبٍ وَنُفُورٍ
أَمْ مِنْ يَمْشِي مَكْبًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَأُ أَمْ يَمْشِي تَوْبًا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ الَّذِي
أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ التَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ قُلْ هُوَ
الَّذِي رَأَاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَابْتِهَاجُكُمْ وَتَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ تُلَافِتُوا
وَجْهَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ قُلْ رَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِي
اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قُلْ رَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَا زَكَّرْكُمْ عَنْ بَابِكُمْ يَوْمَ يُنْفَخُ
الْحِجَابُ قُلْ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِالْقُرُونِ الْمُرْتَجِفَاتِ وَالنَّجْمِ الْمُبِينِ وَالْأَرْضُ نَارٌ يُقْرَأُ عَلَيْهَا بِحَقِّهَا وَتُحْمَلُ بِحَقِّهَا
وَالْجِبَالُ دُخَانٌ يُخْرَجُ مِنْهَا دُخَانُهَا وَيَسْفِكُ الْبَحْرُ فِيهَا دُخَانُهَا وَتُحْمَلُ بِحَقِّهَا
وَالْأَرْضُ نَارٌ يُقْرَأُ عَلَيْهَا بِحَقِّهَا وَتُحْمَلُ بِحَقِّهَا وَالْجِبَالُ دُخَانٌ يُخْرَجُ مِنْهَا دُخَانُهَا
وَيَسْفِكُ الْبَحْرُ فِيهَا دُخَانُهَا وَتُحْمَلُ بِحَقِّهَا وَالْأَرْضُ نَارٌ يُقْرَأُ عَلَيْهَا بِحَقِّهَا وَتُحْمَلُ بِحَقِّهَا
وَالْجِبَالُ دُخَانٌ يُخْرَجُ مِنْهَا دُخَانُهَا وَيَسْفِكُ الْبَحْرُ فِيهَا دُخَانُهَا وَتُحْمَلُ بِحَقِّهَا

(سُورَةُ النَّبَاِ) (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا سَتَعْلَمُونَ ثُمَّ
كَلَّا سَتَعْلَمُونَ أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ سُبُلًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا
لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْقِيَامِ كَانَ مِيقَانًا يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ فَمَا تُنُونُ أَوْ جَاءَ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ

و قطبوند از ان غافل
كه كچه زرد و قچه
ندانست كه ان قبل است
نور تبارك الان ببارك
تبشيد صبح زنده كرفت
ابن سوره مجبه است
ملك مجتهد رسول الله
عليه السلام كنه القصر من
انوار غنائت فنه
در فضلك سوره النبأ
نسخه از امام جعفر
مدون عليه و انكده كنه
صادق عليه و انكده كنه
كه بخاند سوره كنه
و انزال برون شود كنه
كه ببارك الله الخاطره كنه
مذارت كنه برون در مرون
و شمع طبعي در مجمع البان
از ان ببارك و انكده كنه
خمس سوره كنه كنه كنه
سوره عم النبأ كنه كنه
ببارك

وَأَسْأَلُ الْجَنَّةَ وَصَدْرِي أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ الْوَاحِدَ الْعَلِيِّ وَصَدْرِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَصَدْرِي تَوْحِيدَ وَصَدْرِي صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدْرِي سُبْحَانَ
اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
وَصَدْرِي مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِنِجَاتِ
اللَّهِ مَعْصِيَايَ مَا يَكُ الْمَسِيحُ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَائِبٍ وَطَائِفٍ
مِنْ سَائِرٍ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جَنَّةٍ مِنْ كُلِّ
خَوْفٍ يَلْبِاسٍ بَابِغِيٍّ وَلَا أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ إِلَى ذِي بَدَنٍ
يَجِدُ رَحِيمِينَ الْخَالِصِينَ فِي الْأَعْيَافِ بِحَقِّهِمْ وَالْمُسْلِكِ بِحَقِّهِمْ مَوْفِقِينَ أَنَّ الْحَيَّ
لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَيَوْمَ أُولَى مَنْ وَالُوا وَأُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَأَعِدْ فِي لَهْزَمِهِمْ
مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَقَبُّهُ بِأَعْيُنِهِمْ حَزَنُ الْأَعَادِي عَمَى يَدْبِعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
وَابْنِ دَعَادٍ مَرَجٍ وَشَامٍ خَوَانِدٍ يَشُودُ وَإِنْ دَعَاءُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ
وَابْنِ شَدَّ هَكَ هَكَ بَعْدَ نَمَازِ صَبْحٍ وَهَرَبَةٍ بَكُودِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَنَحْمَدُكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حَقًّا لَعَلَّكَ تَعْلَمُ دَعَاءُ غَائِبٍ دَعَاءُ كُورِي وَدَبُونَكِي وَجَدَامَ وَفَرَّ وَخَانِدِ
سَرَفُ دَامِدِنِ يَأْخُزُافَ دَرْمَنَكَمِ بِهَرِ وَشَخْ كَلْبَنِي أَنْصَرُضَادِنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَكَ هَكَ بَعْدَ
نَمَازِ صَبْحٍ وَنَمَازِ مَغْرِبٍ بَكُودِ هَفْتَمَتِهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
حَقًّا لَعَلَّكَ تَعْلَمُ دَعَاءُ وَهَفَادِ نَوْعِ الْأَنْوَاعِ بِالْأَكْ سَانِ الْأَنْبَاءِ وَبِئْسَ دَبُونَكِي بَاشَدَ وَكَرُشِي بَلَدُ
مُحُودِ الْأَشْفَاءِ وَنُوشَةُ شُودِ الْأَسْعَادِ وَنَهْرُ الْأَنْصَرُضَادِ وَهَكَ هَكَ بَعْدَ دَبُونَكِي وَخَرُفِ وَرَفِ
دَرْدِجَمِ ابْنِ عَارِ بَعْدَ نَمَازِ صَبْحٍ وَمَغْرِبٍ يَجْوَازُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْكَ صَلَّيْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالبَصِيرَةَ فِي دِينِي يَا بَلِيغِي فِي
قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالتَّعَاةَ فِي رِزْقِي وَالتَّكْرَمَ لَكَ أَبَدًا يَا بَلِيغِي

الحمد لله الذي جعل في
الدين من العبادات ما
يخرج به من عبادة
بالطهارة والطهارة
يقدر القادر دون قدرها
دون خواص وضو بکری
ابن سید سید عموالدین
که در این کتاب میگوید
در این کتاب میگوید
و باعث در این کتاب
و خوش و خصل است در
رکعت نماز و نماز است در
است از هفتاد رکعت افضل
مواک و اگر مواک باشد
انگشت خنجر است از آن
من او است که در وقت وضو
گفتن در وضو و وضو
ظرف از این وضو و وضو
میکنند از این وضو و وضو
و آب افشانند

شیخ ابن فهد در عتده الداعی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح
این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه انسان شود برای او و کفایت کند حق تعالی آنچه را که میسر آید
بِسْمِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوْقَهُ
اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا إِلَّا إِلَهُ الْإِلَهِ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا
لَهُ وَتَجَنَّبْنَا مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ يُبْحِي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلِبُوا بِغَيْرِ
مِنْ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَسْمَهُمْ سَوْءًا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ
الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ حَسْبِيَ
مَنْ هُوَ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مُدْكُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبِيَ
حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَوْلَاكَ
که شیخ ماثقه الاسلام نوری نور الله مرقد در کتاب دار السلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم
ربانی جناب حاج ملا فتح علی سلطان آبادی نقل فرموده که فاضل مقدس اخوند ملا محمد صادق
عراقی در غایت غنی و پریشان و بد حالی بود و هیچ وجه برای او گشایش نمیشد تا آنکه شبی در خواب
دید که در یکواری خیمه بزرگ باقیته سرپا است و پیدایان خیمه از کیت گفتند از کف حصین و غنای
مضطرب مسکن حضرت قائم محمد و امام منظر مرضی بحال الله فرجه میباشد پس تعجیل خدمت آنحضرت
شرف گردید و منحنی حال خود را با آنحضرت عرض کرد و از آن بزرگوار دعا برای گشایش کار و رفع غم
خوبش خواست آنحضرت او را حواله فرمود بپسند از اولاد خود و اشاره فرمود با و و بجهت او اخوند از خدمت
آنحضرت بیرون شد و رفت بهمان خیمه که حضرت بان اشاره فرموده بود دید پندسند و جبر مقتدر
عالم اجماع موبد جناب آیت محمد سلطان آبادی است در آنخیمه و در روز و سجاده نشسته مشغول غما
و قرآن است اخوند بر پند سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس پند برای گشایش امر و رفع
درد او را دعا غما تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در خالیکه اند غادر خاطر او بود و قصد کرد خانه
پند را و پیش از این خواب اخوند از پند منافر و نازل او بود بجهتی که از او ذکر نمیکرد پس چون بخدمت
پند رسید او را همان نحو که در خواب دید بود دید در مصالای خود نشسته مشغول ذکر و استغفار

الحمد لله الذي جعل في
الدين من العبادات ما
يخرج به من عبادة
بالطهارة والطهارة
يقدر القادر دون قدرها
دون خواص وضو بکری
ابن سید سید عموالدین
که در این کتاب میگوید
در این کتاب میگوید
و باعث در این کتاب
و خوش و خصل است در
رکعت نماز و نماز است در
است از هفتاد رکعت افضل
مواک و اگر مواک باشد
انگشت خنجر است از آن
من او است که در وقت وضو
گفتن در وضو و وضو
ظرف از این وضو و وضو
میکنند از این وضو و وضو
و آب افشانند

أَنْ بَعَثَنِي مِنْ مَرْقَدِي لَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَدًا حَذَرًا لَمْ يَنْقُطْ أَبَدًا
وَلَا يُجْصَى لَهُ الْخَلَائِقُ عَدَدًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْ خَلَقْتَ قَوِيَّتَ وَفَدَرَّتْ
قَضِيَّتَ وَأَمَّتْ وَأَحْيَيْتَ وَأَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَغَافَيْتَ وَأَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ
اسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمَلِكِ اخْوَيْتَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسِيلَتُهُ انْقَطَعَتْ
جِيلَتُهُ وَاقْتَرَبَ أَجَلُهُ وَتَدَانِي فِي الدُّنْيَا أَمَلُهُ وَاشْتَدَّتْ إِلَى رَحْمَتِكَ فَاقَتُهُ
وَعَظُمَتْ لِفَرْعِطِهِ حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثَرَتْ وَخَلَّتْ لَوْ جُهِتَ تَوْبَتُهُ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي نِظَاعَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تُخَيِّرْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَفْضِلْ
فِي الْأَرْبَعَاءِ أَرْبَعًا اجْعَلْ قُوَّتِي فِي طَاعَتِكَ وَتَسَاطُعِي فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي فِي تَوَابِكَ
وَزُهْدِي فِيهَا يُوْجِبُ لِي لَيْمَ دُعَايُ رُوحَانِيَّةٌ عِقَابِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمُنَاسَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ اللَّيْلُ مَظْلَمًا بَعْدَ رِيهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَثُرَتْ
ضِيَائُهُ وَأَنَا فِي نِعْمَتِهِ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَبْقَيْتَنِي لَهُ فَأَبْقِنِي لِأَمْسَالِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَفْجَعْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ بِإِزْنِكَ يَا مُخَارِجَ الْأَكْيَابِ
الْمُنَافِقِينَ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَشَرَّ مَا فِيهِ
وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي بَيْنَ مَتَةِ الْإِسْلَامِ أَنْتَ تَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَجِزْمَةِ الْفُرَاقِ
أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحَمْدِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَارْزُقْ
اللَّهُمَّ زِمْنِي الْبَنَى رَجُوبًا قَضَاءً حَاجَتِي بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَفْضِلْ لِي فِي
النَّجْمِ خَيْرًا لَا يَنْتَعِ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يَطْبِقُهَا إِلَّا نِعْمَتُكَ سَلَامَةً أَقْوَى فِيهَا
عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةِ أَنْتَ تَحَقُّ بِهَا جَزِيلٌ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ

دُعَايُ رُوحَانِيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ اللَّيْلُ مَظْلَمًا بَعْدَ رِيهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَثُرَتْ
ضِيَائُهُ وَأَنَا فِي نِعْمَتِهِ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَبْقَيْتَنِي لَهُ فَأَبْقِنِي لِأَمْسَالِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَفْجَعْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ بِإِزْنِكَ يَا مُخَارِجَ الْأَكْيَابِ
الْمُنَافِقِينَ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَشَرَّ مَا فِيهِ
وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي بَيْنَ مَتَةِ الْإِسْلَامِ أَنْتَ تَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَجِزْمَةِ الْفُرَاقِ
أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحَمْدِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَارْزُقْ
اللَّهُمَّ زِمْنِي الْبَنَى رَجُوبًا قَضَاءً حَاجَتِي بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَفْضِلْ لِي فِي
النَّجْمِ خَيْرًا لَا يَنْتَعِ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يَطْبِقُهَا إِلَّا نِعْمَتُكَ سَلَامَةً أَقْوَى فِيهَا
عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةِ أَنْتَ تَحَقُّ بِهَا جَزِيلٌ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ

الْحَلَالِ وَأَنْ تُؤْمِنَنِي فِي مُوَافِقِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْهُمُومِ
الْغُمُومِ فِي حِصْنِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ تَوَسُّلِي بِهِ شَافِعًا يَوْمَ
الْقِيَمَةِ نَافِعًا إِنَّكَ دُعَايُ رُوحَانِيَّةٌ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنْتَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ الْفَنَاءِ الْأَشْبَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي
لَا يَنْفِي مِنْ ذِكْرِهِ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ شُكْرِهِ وَلَا يَجْئِبُ مِنْ دُعَاؤِهِ وَلَا يَنْقُطُ رَجَاؤُهُ
مَنْ رَجَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَ
سُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَجَمَلَةِ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأْتَ
مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ وَلَا عَدِيلَ وَلَا خَلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا يُبَدِّلُ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَدْنَى مَا خَلَقْتَ إِلَى الْعِبَادِ وَجَاهِدَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى جَاءَهَا
وَأَنَّهُ بُشِّرَ بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ أَنْذَرِ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ اللَّهُمَّ يَتَّبِعْنِي
عَلَى دِينِكَ مَا أَحْبَبْتَنِي وَلَا تَزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ نَبَائِعِ شَيْعَتِهِ
وَأَخْشَرِي فِي مَرْبِهِ وَوَقِيقِي لِأَدَاءِ فَرَضِ الْجُعَاتِ وَمَا أُوجِبَتْ عَلَيَّ فِيهَا مِنَ الطَّاعَاتِ
وَقَمَّتْ لِأَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دُعَايُ رُوحَانِيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا اللَّهُ كَلِمَةُ الْمُغْصَمِينَ وَمَقَالَةُ الْمُخَيَّرِينَ وَأَعُوذُ بِاللهِ تَعَالَى مِنْ جَوْرِ الْحَاوِينَ
وَكَيْدِ الْحَايِدِينَ وَتَبْغِي الظَّالِمِينَ وَأَحْمَدُ قُوَّةَ وَحْدِ الْحَايِدِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ
بِلَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ بِلَا مُمْلِكٍ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تُتَارَعُ فِي مَلَكَاتِكَ أَسْأَلُكَ

دُعَايُ رُوحَانِيَّةٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ اللَّيْلُ مَظْلَمًا بَعْدَ رِيهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَثُرَتْ
ضِيَائُهُ وَأَنَا فِي نِعْمَتِهِ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَبْقَيْتَنِي لَهُ فَأَبْقِنِي لِأَمْسَالِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَفْجَعْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ بِإِزْنِكَ يَا مُخَارِجَ الْأَكْيَابِ
الْمُنَافِقِينَ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَشَرَّ مَا فِيهِ
وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي بَيْنَ مَتَةِ الْإِسْلَامِ أَنْتَ تَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَجِزْمَةِ الْفُرَاقِ
أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحَمْدِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَارْزُقْ
اللَّهُمَّ زِمْنِي الْبَنَى رَجُوبًا قَضَاءً حَاجَتِي بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَفْضِلْ لِي فِي
النَّجْمِ خَيْرًا لَا يَنْتَعِ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يَطْبِقُهَا إِلَّا نِعْمَتُكَ سَلَامَةً أَقْوَى فِيهَا
عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةِ أَنْتَ تَحَقُّ بِهَا جَزِيلٌ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ

لَعَنَ اللَّهُ أَعْدَانَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْهُمْ بِأَمُولَائِهِ
 يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ هَذَا يَوْمُ الْأَثْنَيْنِ وَهُوَ يَوْمُكُمْ وَبِاسْمِكُمْ وَأَنَا
 فِيهِ ضَعِيفٌ فَاصْبِرْ لِي أَحْسَنَ صَبَاقِي فَنِعْمَ مِنْ أَسْضِيفَ بِهِ أَنَا وَأَنَا فِيهِ مِنْ
 جَوَارِكُمْ فَأَجِزْ لِي فَإِنَّمَا مَوْرَانِ بِالْضَبَاقَةِ وَالْأَجَارَةِ فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَالْكَامِ
 الطَّيِّبِينَ **روز شنبه** بسم حضرت امام زين العابدين و امام محمد باقر و امام جعفر
 صادق عليهم السلام است زيارت كن اينها زيارت زيارت السلام عليكم يا خزان عرش الله السلام
 عليكم يا راجع رحي الله السلام عليكم يا ائمة الهدى السلام عليكم يا اعلام الله
 السلام عليكم يا اولاد رسول الله انا عارف بحسبك مستجير بك انكم معاد لا عدلكم
 مول لا وليا لكم يا ابي انتم و ابي صلوات الله عليكم اللهم اني اتوالت الى اخرهم كذا
 توالت اولهم و آخرهم من كل وليهم و اولهم و آخرهم و الطاغوت و اللات
 الغرقي صلوات الله عليكم يا موالى و رحمة الله و بركاته السلام عليكم يا سيد
 العابدين و سلاله الوصيين السلام عليكم يا باقر علم النبيين السلام عليكم يا
 صادق مصدق قاي القول و الفعل يا موالى هذا يومكم و هو يوم الثلثاء و انا
 فيه ضيف لكم و مستجير بكم فاصبروني و اجبروني بمنزلة الله عندكم و الينكم

الطَّيِّبِينَ (روز چهارشنبه) الطَّاهِرِينَ

بسم حضرت موسى بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقى و امام على التقي عليهم السلام است بگو در زيارت اين
 السلام عليكم يا اولياء الله السلام عليكم يا حجج الله السلام عليكم يا نور الله في ظلمات
 الارض السلام عليكم صلوات الله عليكم و على ائمتكم الطيبين الطاهرين يا ابي
 انتم و ابي لقد عبدتم الله مخلصين و جاهدتم في الله حتى جاهد حتى اتيكم النعيم
 فلعن الله اعدائكم من الجن و الانس اجمعين و انا ابرأ الى الله و اليكم منهم يا موالى

موت و زيارت با موالى و جبري
 بسم حضرت امام زين العابدين و امام محمد باقر و امام جعفر
 صادق عليهم السلام است زيارت كن اينها زيارت زيارت السلام عليكم يا خزان عرش الله السلام
 عليكم يا راجع رحي الله السلام عليكم يا ائمة الهدى السلام عليكم يا اعلام الله
 السلام عليكم يا اولاد رسول الله انا عارف بحسبك مستجير بك انكم معاد لا عدلكم
 مول لا وليا لكم يا ابي انتم و ابي صلوات الله عليكم اللهم اني اتوالت الى اخرهم كذا
 توالت اولهم و آخرهم من كل وليهم و اولهم و آخرهم و الطاغوت و اللات
 الغرقي صلوات الله عليكم يا موالى و رحمة الله و بركاته السلام عليكم يا سيد
 العابدين و سلاله الوصيين السلام عليكم يا باقر علم النبيين السلام عليكم يا
 صادق مصدق قاي القول و الفعل يا موالى هذا يومكم و هو يوم الثلثاء و انا
 فيه ضيف لكم و مستجير بكم فاصبروني و اجبروني بمنزلة الله عندكم و الينكم

يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ
 مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَنَا مَوْلَى لَكُمْ مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَجْهٌ
 مُنْصَبٌّ بِكُمْ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا وَهُوَ يَوْمُ الْأَرْبَعَاءِ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَاصْبِرُونِي أَجْرِي

بِالْبَيْتِ كُمْ (روز پنجشنبه) الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

روز چهارشنبه امام حسن عسکری است بگو در زيارت انحضرت السلام عليك يا ولي الله السلام
 عليك يا حجة الله و خالصته السلام عليك يا امام المؤمنين و وارث المرسلين و حجة
 رب العالمين صلى الله عليك و على ائمتك الطيبين الطاهرين يا مولى يا ابا محمد
 الحسن بن علي انا مولى لك و لا يبتك و هذا يومك و هو يوم الخميس انا ضيفك فيه
 مستجير بك فيه فاصبر صابقي و اجار

الطَّيِّبِينَ (روز جمعه) بسم حضرت امام زين العابدين و امام محمد باقر و امام جعفر

صادق عليهم السلام است زيارت كن اينها زيارت زيارت السلام عليكم يا خزان عرش الله السلام
 عليكم يا راجع رحي الله السلام عليكم يا ائمة الهدى السلام عليكم يا اعلام الله
 السلام عليكم يا اولاد رسول الله انا عارف بحسبك مستجير بك انكم معاد لا عدلكم
 مول لا وليا لكم يا ابي انتم و ابي صلوات الله عليكم اللهم اني اتوالت الى اخرهم كذا
 توالت اولهم و آخرهم من كل وليهم و اولهم و آخرهم و الطاغوت و اللات
 الغرقي صلوات الله عليكم يا موالى و رحمة الله و بركاته السلام عليكم يا سيد
 العابدين و سلاله الوصيين السلام عليكم يا باقر علم النبيين السلام عليكم يا
 صادق مصدق قاي القول و الفعل يا موالى هذا يومكم و هو يوم الثلثاء و انا
 فيه ضيف لكم و مستجير بكم فاصبروني و اجبروني بمنزلة الله عندكم و الينكم

موت و زيارت با موالى و جبري
 بسم حضرت امام زين العابدين و امام محمد باقر و امام جعفر
 صادق عليهم السلام است زيارت كن اينها زيارت زيارت السلام عليكم يا خزان عرش الله السلام
 عليكم يا راجع رحي الله السلام عليكم يا ائمة الهدى السلام عليكم يا اعلام الله
 السلام عليكم يا اولاد رسول الله انا عارف بحسبك مستجير بك انكم معاد لا عدلكم
 مول لا وليا لكم يا ابي انتم و ابي صلوات الله عليكم اللهم اني اتوالت الى اخرهم كذا
 توالت اولهم و آخرهم من كل وليهم و اولهم و آخرهم و الطاغوت و اللات
 الغرقي صلوات الله عليكم يا موالى و رحمة الله و بركاته السلام عليكم يا سيد
 العابدين و سلاله الوصيين السلام عليكم يا باقر علم النبيين السلام عليكم يا
 صادق مصدق قاي القول و الفعل يا موالى هذا يومكم و هو يوم الثلثاء و انا
 فيه ضيف لكم و مستجير بكم فاصبروني و اجبروني بمنزلة الله عندكم و الينكم

أَطْبَاقُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَرَجُّهُ زُبَانُهَا وَهُوَ يَدِينُكَ يَا رَبِّهَ أَمْ كَيْفَ
 تَرَجُّوْهُ فَضْلَكَ فِي عَيْنِهِ مِنْهَا فَتَرَكُهَا فِيهَا هَبْهَا مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَقْرُورُ
 مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مَسْبِيهِ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤْمِدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ يَا بَلِغِينَ
 أَفْطَحْ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيٍّ جَدِيدِكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادٍ مُعَانِدِكَ
 لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مَقَامًا لِكَأَنَّكَ تَقْدَرُ
 أَسْمَاؤَكَ أَقَمْتَ أَنْ تَمْلَأَ هَامِ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْبِينَ وَأَنْ تُخْلِدَ
 فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ فَكُلَّ مُبْتَدَأٍ وَطَوَّلْتَ بِالْأَنْعَامِ مُتَكَبِّرًا
 أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَبَسِّدْ بِي قَاسِئَكَ بِالْقُدْرَةِ
 الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْفَضِيَّةِ الَّتِي جَعَلْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَعَلَيْتَ مِنْ عِلْمِهِ أَجْرُهَا أَنْ تَجْعَلَ
 لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ حُرٍّ أَعْرَضَ عَنْهُ وَكُلِّ نَبِيٍّ دُنِبَتْهُ وَكُلِّ قَبِيحٍ
 أَسْرَرَتْهُ وَكُلِّ جَهْلٍ عَلَيْهِ كَفَتْهُ أَوْ أَعْلَنَتْهُ أَخْبَتْهُ أَوْ أَظْهَرَتْهُ وَكُلِّ سَيِّئَةٍ
 أَمَرْتُ بِإِثْبَاتِهَا الْكَرَامَ الْكَاسِبِينَ الدِّينَ وَكَلَمَتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مَعِي وَجَعَلْتَهُمْ
 شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ
 عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْبَسْتَهُ وَبِفَضْلِكَ تَحَرَّيْتَهُ وَأَنْ تُوقِرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ أَوْ
 إِخَانٍ قَضَيْتَهُ أَوْ بَرٍّ تَشَرَّفْتَهُ أَوْ رِزْقٍ بَطَّنْتَهُ أَوْ دَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطِيئَةٍ تُغْفِرُ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِي رِقِّي بِأَمْنٍ يَدِي نَاصِبَتِي بِأَعْلَمَاءِ بَضْرِي
 وَمَكْنَتِي بِأَخْبِيٍّ أَبْقِرْهُ وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلْكَ بِحَقِّكَ وَقُدْرَتِكَ وَأَعْظَمِ
 صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْفَاءَ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بَيْنَكَ لِي مَعْمُورَةً وَبِحُدُودِكَ
 مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي أَوْ رَادِي كُلِّهَا وَبِذَوِّ وَاحِدٍ أَوْ
 خَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا بِأَسِيدٍ بِأَمْنٍ عَلَيْهِ مَعُولٍ بِأَمْنٍ إِلَيْهِ شَكُوتُ خَوَالِي يَا رَبِّ

وإنما دعاء الجليلي بن جعفر بن محمد
 كبريائي من دعواته التي يكون فيها
 تعليم لله عليه وآله ورسوله صلى الله عليه وآله
 من دعواته التي يكون فيها تعليم
 من دعواته التي يكون فيها تعليم
 من دعواته التي يكون فيها تعليم
 من دعواته التي يكون فيها تعليم
 من دعواته التي يكون فيها تعليم
 من دعواته التي يكون فيها تعليم
 من دعواته التي يكون فيها تعليم
 من دعواته التي يكون فيها تعليم
 من دعواته التي يكون فيها تعليم

يَا رَبِّ يَا رَبِّ قَوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي أَشَدُّ دُعَايَ الْعَرَبِ جَوَارِحِي هَبْ لِي الْجِدَّةَ فِي
 خَشْيَتِكَ وَالِدَوَامَ فِي الْأَيْصَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَبَادِينِ السَّائِغِينَ
 وَأَسْرَعَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ وَأَشْنَأَنَّ إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمَشَاغِبِينَ وَأَذْنُومَنِكَ دُنُوءَ
 الْخُلُصِينَ وَأَخَافُكَ خَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَاجْتَمِعْ فِي جَوَارِكِ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ
 أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَارْزُدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبِيدِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ
 وَأَفْرَحُهُمْ مَنَزَلَةً مِنْكَ وَأَخْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يَنْتَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ
 وَجُدْ لِي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَاحْظِنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِي فِي بَيْدِكَ
 حِجَابًا وَفِي حُجَّتِكَ مُتَمَامًا وَمَنْ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَفْلَحِي عَثْرَتِي وَاغْفِرْ لِي فَإِنَّكَ
 قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمْرَهُمْ بِدُعَائِكَ وَصَمِيتَ لَهُمْ الْجَابَةَ فَإِنَّكَ
 يَا رَبِّ نَصَبْتَ وَجْهِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَيَعِزَّنِيكَ السُّجُودُ دُعَايَ بِلَغْنِي
 مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَاقْبَلْ شَرَّ الْجَنِّ وَالْأَنْسِ مِنْ عَذَابِي بِالسَّرِيعِ
 الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غَاءَ فَإِنَّكَ فَتَالُ لِمَا تَشَاءُ بِأَمْنٍ أَسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ
 شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَى رَحْمَتِي دَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ بِالسَّابِغِ النِّعَمِ بِأُ
 دَافِعِ النِّعَمِ بِأَنْوَارِ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ بِأَعْيَانِ لَا يُعْلَمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
 بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَمَّةِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا

أَوْ دُعَايَ بِيَارِ مَعْبُودَاتِكُمْ مَا بَيْنَ نَفْسِي أَنْ اخْتَلَفْتُ وَمَا أَرَا مِنْ مَضِيحٍ شَيْخٍ نَفْلٍ بِكَيْفٍ مُسْتَحَقٍّ
 خُذْ أَنْ دَرَجَتِي وَافْعَلْ بِسَمِيحٍ بِسَمِيحٍ اللَّهُمَّ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١﴾ أَوْفَا أَنْ بَدَأَ عَصْرُكُمْ أَلَيْسَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ أَنَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ سُبْحَانَ

أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ
 بَعْضِي زَنْجٍ مَعْبُودٍ دَعَا
 جَنِينِ اسْتِ بَابِكَ
 الرِّبَابِيْنَ الْتَاوَاتِيَّاتِ
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْبَلَ رَقَبَتِي
 مِنَ النَّارِ وَأَنْ تُخْرِجَنِي
 مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَتَجْعَلَ
 الْجَنَّةَ أَمْنًا وَأَنْ تَجْعَلَ
 دُعَائِي أَوَّلَ قَلْبِي وَأَوَّلَ
 قَلْبِي وَآخِرَ قَلْبِي وَأَوَّلَ
 أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ
 وَكَلْبِي بِسَبْدِ مَعْبُودَاتِي
 خَادِقٍ عَلَيْهِ وَأَوَّلَ قَلْبِي
 كَهَكَ إِيْمَانٍ دَارِ بَيْتِي
 وَرَدِّ قَلْبِي بِأَبْدِكَ
 تَكُنْ بَعْدَ زَهْرَتِي وَفِيهِ
 خُذْ أَنْ سُوْرَةَ قُلْ هُوَ اللَّهُ
 أَحَدٌ لَا يَدْرُسُ كَهَكَ
 خُذْ أَنْ سُوْرَةَ قُلْ هُوَ اللَّهُ

اللَّهُ بِالْعِشِيِّ وَالْإِنْكَارِ يُجَانُّ اللَّهُ حِينَ تَمُوتُ وَحِينَ تَصْبُحُ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعِشْيَا وَحِينَ تَطْهَرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْرِجُ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ يُجَانُّ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَابِدُونَ وَسَلَامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يُجَانُّ رَبِّي الْمَلِكُ الْمَلَكُوتِ يُجَانُّ رَبِّي الْعَزِيزُ
وَالْجَبَرُوتِ يُجَانُّ رَبِّي الْكَرِيمُ يَا وَالْعِظَمُ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَدُّوسُ يُجَانُّ اللَّهُ الْمَلِكُ
الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ يُجَانُّ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَدُّوسُ يُجَانُّ الْغَايُ الْمَلِكُ الْغَايُ الْمَلِكُ الْغَايُ
الْغَايُ يُجَانُّ رَبِّي الْعَظِيمُ يُجَانُّ رَبِّي الْأَعْلَى يُجَانُّ الْحَيُّ الْقَيُّومُ يُجَانُّ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى
يُجَانُّهُ وَتَعَالَى تَبُوحُ قَدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ يُجَانُّ الدَّارُ الْغَايَةُ
يُجَانُّ الْعَالِمِ يُغَيِّرُ تَعْلِيمُ يُجَانُّ خَالِقِ مَا يَرَى مَا لَا يَرَى يُجَانُّ الَّذِي يَدْرِكُ الْأَبْصَارَ
وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَخَيْرٍ
وَرَكَّةٍ وَعَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآمِنْ عَلَى نِعْمَتِكَ وَخَيْرِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتَعَالَى
يُنْجَاهُ مِنَ النَّارِ وَارْزُقْ شُكْرَكَ وَعَافِيَتَكَ وَفَضْلَكَ وَكَرَامَتَكَ أَبَدًا أَمَّا الْبَيْتُ
اللَّهُمَّ يَنْوِرْكَ أَهْلُ دِينِكَ وَبِفَضْلِكَ أَسْتَعِينُ وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ
إِنِّي شَهِيدٌ بِكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مَا لَا نَكَتَ وَأَيُّدَانِكَ وَوَسْلَكَ وَحَمْدُكَ عَزِيدُ
وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا أَصْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِلَهُ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ يُخَيِّرُ وَيُمَيِّتُ وَيُحْيِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ
وَالشَّاعَةَ آيَةً لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِهِ هُمُ الْهَادَةُ الْمُهْدِيُونَ عِبَرُ الْخَلْقِ
وَلَا الْمُضِلِّينَ وَأَنَّهُمْ أَوْلِيَاكَ الْمُصْطَفَوْنَ وَخَيْرُكَ الْغَالِبُونَ وَصِفْوَتُكَ وَخَيْرُكَ

جمع كبريا و در هر روز
آنرا در ایام روز دوازدهم
و نهار دوازدهم که از پند و
مادر را هم رسیده اند و در
حدیث دیگر وارد شده است
که هر که بعد از هر روز ده
در هر روز ده مرتبه بخواند
چون از حقیقت انوار الهی احد
باز در هر روز بخواند
از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله روایت کرده است که هر که
بعد از هر روز ده مرتبه بخواند
اللهم احدی یوم از رحمت ادا
ایمان در سرش قرار گیرد و در
بکشد و او را از گدازد و در
خدا نظر رحمت بخواهد و او را
و کلماتش را بپایان دهد و در
حاجت که سوال کند از او
در دافان خدا باشد و در
کلی در هر روز بخواند
مستور

مِنْ خَلْقِكَ وَبِحَبْلِكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ لَدَيْنِكَ وَاخْصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَ
اصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى الْعَالَمِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي مِنْ هَذِهِ الشَّهَادَةِ عِنْدَكَ حَتَّى يُلْقِنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَأَنْتَ عَنِّي بِإِذْنِكَ عَلَى مَا نَشَاءُ قَدِيرُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ جَدًّا بَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَلَا
يَنْفَدُ آخِرُهُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ جَدًّا نَضَعُ لَكَ السَّمَاءَ كَنَفًا وَنَضَعُ لَكَ الْأَرْضَ وَمَنْ
عَلَيْهَا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ جَدًّا سَرَّادًا أَبَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَقَادَ وَلَكَ يَنْبَغِي
إِلَيْكَ بِتَهْنِئَةٍ وَعَلَى وَلَدَتِي وَمَعِيَ قَبْلِي وَبَعْدِي أَمَامِي وَفَوْقِي وَتَحْتِي وَإِذَا
مَيِّتٌ وَبَيْتٌ قَرْنًا وَجِدًّا قَدِيتُ لَكَ الْحَمْدَ إِذَا نَشِئْتُ وَبُعِثْتُ بِأَمْرٍ أَوْ لَمْ يَكُنْ
وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ جَمِيعُ حَمْدِكَ كُلُّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمَاتِكَ كُلِّهَا حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ
إِلَى مَا يَحِبُّ رَبُّنَا وَرَضِيَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ كَلَةٍ وَشَرْيَةٍ وَبَطْنَةٍ وَقَبْضَةٍ
وَبَسْطَةٍ وَفِي كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرَةٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ جَدًّا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ جَدًّا
لَا مَنَاسِيَهُ لَهُ دُونَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ جَدًّا لَا مَدْلَهُ دُونَ مِثْلِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ جَدًّا
لَا آخِرَ لِفَائِدَتِهِ إِلَّا رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ
بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ بِأَعْيُنِ الْحَمْدِ لَكَ الْحَمْدُ وَارِثَ الْحَمْدِ لَكَ الْحَمْدُ بِدَعْوَةِ الْحَمْدِ
لَكَ الْحَمْدُ مُنْهَى الْحَمْدِ لَكَ الْحَمْدُ مُبْدِعِ الْحَمْدِ لَكَ الْحَمْدُ مُشْرِئِ الْحَمْدِ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ
الْحَمْدُ لَكَ الْحَمْدُ قَدِيرِ الْحَمْدِ لَكَ الْحَمْدُ صَادِقِ الْوَعْدِ وَفِي الْعَهْدِ عَزِيزِ الْجُنْدِ قَامِرِ
الْجَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ مُجِيبِ الدَّعَوَاتِ مُزِيلِ الْآفَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ
عَظِيمِ الْبَرَكَاتِ مُخْرِجِ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَمُخْرِجِ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ مُبْدِلِ
السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلِ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ الطَّوَلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَهَ الْبَلَاءِ الْمَصِيرِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْبَلَاءِ

از اهل بیت علیهم السلام
روایت کرده اند که هر که بعد از هر
نماز در هر روز ده مرتبه بخواند
خود را بکشد و در هر روز ده مرتبه بخواند
ایمان بکشد و در هر روز ده مرتبه بخواند
باز از اهل بیت علیهم السلام روایت کرده است
که هر که بعد از هر روز ده مرتبه بخواند
اللهم احدی یوم از رحمت ادا
ایمان در سرش قرار گیرد و در
بکشد و او را از گدازد و در
خدا نظر رحمت بخواهد و او را
و کلماتش را بپایان دهد و در
حاجت که سوال کند از او
در دافان خدا باشد و در
کلی در هر روز بخواند
مستور

سُبْحَانَكَ يَا فَتَالُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَالُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي
تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ يَا ظَاهِرُ آجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا غَالِبُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ
يَا دَافِعُ تَعَالَيْتَ يَا قَاضِي آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا غَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ
آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا غَنِي تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ
يَا وَفِي تَعَالَيْتَ يَا قَوِي آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا كَافٍ تَعَالَيْتَ يَا شَافٍ
آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ
يَا بَاطِنُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى آجِرْنَا مِنَ النَّارِ
يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطُّوْلِ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ
تَعَالَيْتَ يَا قَبُورُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ آجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَدِّقُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ
تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي آجِرْنَا مِنَ
النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِي تَعَالَيْتَ يَا أَعْلَى آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا وَكِي
تَعَالَيْتَ يَا مُوَلِي آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَارِي تَعَالَيْتَ يَا بَارِي آجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ
يَا مُقْطِعُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَيْتَ يَا مُذِلُّ
آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَاطِطُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ
يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمُ
آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ

منه الرضا عنه المولى
دسته الكرامه
الله اكبر
العلم والمعرفة
الغنى والقدرة
هفتم بدين ظاهر و
معتبر بدين ظاهر و
عليه السلام
بعد از نماز صلاه
بين اهل البيت
ولا قوة الا بالله العلي العظيم
باسم اعظم خداوند
از سبحانم بزرگوار
و بلند همت بزرگوار
صادق عجل الله فرجه
عليه السلام
بعد از نماز
توبه و در سجده
بزرگوار

سُبْحَانَكَ يَا مُعْطِي تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا ضَاوِي تَعَالَيْتَ
يَا نَافِعُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا حَبِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا غَادِلُ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا طَيِّفُ
تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَيُّ آجِرْنَا مِنَ
النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُجِدُّ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا
عَفُو تَعَالَيْتَ يَا مُنْقِمْ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَيْتَ يَا مُوسِعُ
آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا رَوْفُ تَعَالَيْتَ يَا عَظُوفُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا قَرْدُ تَعَالَيْتَ يَا وَرَثُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ تَعَالَيْتَ
يَا مُجِيطُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا وَكِلُ تَعَالَيْتَ يَا عَدَلُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ
يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَبِينُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ
تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ آجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا فَوْرُ تَعَالَيْتَ يَا مُنَوِّرُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ
يَا ضِيءُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ
آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِي تَعَالَيْتَ يَا مُنْقِئُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا سَحَّانُ تَعَالَيْتَ يَا دَانُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ
تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ آجِرْنَا
مِنَ النَّارِ يَا جُيْرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَالِعِزِّ وَ الْحَالِ ثَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَ الْجَلَالِ سُبْحَانَكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَ تُجِبْنَاهُ مِنْ الْغَمِّ
وَ كَذَلِكَ نُفِي الْمُؤْمِنِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الْعَالَمِينَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

منه الرضا عنه المولى
دسته الكرامه
الله اكبر
العلم والمعرفة
الغنى والقدرة
هفتم بدين ظاهر و
معتبر بدين ظاهر و
عليه السلام
بعد از نماز صلاه
بين اهل البيت
ولا قوة الا بالله العلي العظيم
باسم اعظم خداوند
از سبحانم بزرگوار
و بلند همت بزرگوار
صادق عجل الله فرجه
عليه السلام
بعد از نماز
توبه و در سجده
بزرگوار

مَقَرَّ إِلَّا إِلَهَهُ يَأْمَنُ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَهَهُ يَأْمَنُ لَا مَقْصِدَ إِلَّا إِلَهَهُ يَأْمَنُ لَا نَجَا
مِنْهُ إِلَّا إِلَهَهُ يَأْمَنُ لَا رُغْبَ إِلَّا إِلَهَهُ يَأْمَنُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَأْمَنُ لَا
بُسْعَانَ إِلَّا بِهِ يَأْمَنُ لَا تَوَكَّلَ إِلَّا عَلَيْهِ يَأْمَنُ لَا يَرْجَى إِلَّا هُوَ يَأْمَنُ لَا يَتَعَدَّى إِلَّا
هُوَ (۳۹) يَأْخُذُ الْمَرْهُومِينَ يَأْخُذُ الْمَرْغُوبِينَ يَأْخُذُ الْمَطْلُوبِينَ يَأْخُذُ الْمُسْتُولِينَ يَأْخُذُ
خَيْرَ الْمُفْضُولِينَ يَأْخُذُ الْمَذْكُورِينَ يَأْخُذُ الْمَشْكُورِينَ يَأْخُذُ الْمَحْبُوبِينَ يَأْخُذُ الْمَذْمُومِينَ
يَأْخُذُ الْمُسْتَأْنِينَ (۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا شَافِرُ يَا قَادِرُ
يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَارٍ يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ (۴۱) يَأْمَنُ خَلْقُ قُوَى يَا
مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَأْمَنُ بِكَفِّ الْبَلْوَى يَأْمَنُ بِمَعَ الْجَوَى يَأْمَنُ بِفَيْدِ الْخَرَقَى يَا
مَنْ يَنْجِي الْهَلَكَى يَأْمَنُ بِشَفِيِّ الْمَرْضَى يَأْمَنُ أَصْحَكَ وَأَبْكَى يَأْمَنُ أَمَاتَ وَأَحْيَى يَأْمَنُ
خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى (۴۲) يَأْمَنُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلَهُ يَأْمَنُ فِي الْأَفَا
ئِلَاتِهِ يَأْمَنُ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَأْمَنُ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَأْمَنُ فِي الْقُبُورِ عِزُّهُ
يَأْمَنُ فِي الْقَبْرِ مُلْكُهُ يَأْمَنُ فِي الْحِسَابِ قَبِيلَتُهُ يَأْمَنُ فِي الْمِيزَانِ قَضَائُهُ يَأْمَنُ
فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَأْمَنُ فِي النَّارِ عِقَابُهُ (۴۳) يَأْمَنُ إِلَهٌ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ يَا
مَنْ إِلَهٌ يَفْرَعُ الْمَذْنُوبُونَ يَأْمَنُ إِلَهٌ يَفْضِلُ الْمُنِيبُونَ يَأْمَنُ إِلَهٌ يَرْغَبُ
الزَّاهِدُونَ يَأْمَنُ إِلَهٌ يُلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَأْمَنُ بِهِ بَسَائِلُ الْمُرِيدُونَ يَأْمَنُ بِهِ
بَفَيْحِ الْمُجْتَبُونَ يَأْمَنُ فِي عَفْوِهِ بَطْعُ الْخَاطِئُونَ يَأْمَنُ إِلَهٌ لَيْكُنَ الْمُوقِنُونَ يَأْمَنُ
عَلَيْهِ تَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ (۴۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ
يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُهَيَّبُ يَا مُجِيبُ يَا خَيْرُ يَا بَصِيرُ (۴۵) يَا
أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ
خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِي

بجای آوردن کلماتی که در این دعا است
من نظر کند و بگوید
که اگر در دفعی از دعا کرد
عند مرگ یا بعد از مرگ
دری که از دنیا رفته
کرده ای یا از دنیا رفته
باید داد و گویند در دعا
در وقت نوبت بگوید که
چه باید داد و گویند در دعا
چون نوبت از دعا بگذرد
همان که در دعا گفته است
او را در دعا بخواند
نماید و مالش را بگوید
تا آنکه مالش را بگوید
در دعا بگوید که
خداوند که می داند
او را که می داند

يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غِنَى يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرَأَفَ مِنْ كُلِّ رَأُوفٍ (۴۶) يَا غَالِبَ
غَيْرِ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرَ
غَيْرِ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مُحْفَوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَافِرَ
غَيْرِ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ (۴۷) يَا نُورَ النُّورِ يَا نُورَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ
النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورَ أَقْبَلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورَ أَبْخَدَ كُلِّ نُورٍ يَا
نُورَ أَقْوَى كُلِّ نُورٍ يَا نُورَ الْبَسِ كَيْسِلَهُ نُورُ (۴۸) يَأْمَنُ عِظَاتُهُ شَرِيفٌ يَأْمَنُ
فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَأْمَنُ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَأْمَنُ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَأْمَنُ قَوْلُهُ حَقٌّ يَأْمَنُ
وَعْدُهُ صِدْقٌ يَأْمَنُ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَأْمَنُ عَذَابُهُ عَذْلٌ يَأْمَنُ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَأْمَنُ
فَضْلُهُ عَجِيمٌ (۴۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُهَيَّبُ يَا مُفْضِلُ يَا مُدَبِّرُ
يَا مُدَلِّلُ يَا مُنْزِلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُهَيِّلُ يَا مُجِلُّ (۵۰) يَأْمَنُ بَرُّ
وَالْأَبْرَى يَأْمَنُ بَخْلُوقٍ وَلَا يَخْلُقُ يَأْمَنُ هُدًى وَلَا يَهْدِي يَأْمَنُ بُحًى وَلَا يُبْهِجُ
يَأْمَنُ بَسْئَلٍ وَلَا يُسْأَلُ يَأْمَنُ بَطْعَمٍ وَلَا يُطْعَمُ يَأْمَنُ بُحَيْرٍ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
يَأْمَنُ بَقْضَى وَلَا يُقْضَى عَلَيْهِ يَأْمَنُ بِحَكْمٍ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَأْمَنُ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ
يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۵۱) يَا نِعَمَ الْحَسِيبِ يَا نِعَمَ الطَّبِيبِ يَا نِعَمَ الرَّقِيبِ
يَا نِعَمَ الْقَرِيبِ يَا نِعَمَ الْمُجِيبِ يَا نِعَمَ الْكَفِيلِ يَا نِعَمَ الْوَكِيلِ يَا نِعَمَ الْمَوْلَى
يَا نِعَمَ النَّصِيرِ (۵۲) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مَنَى الْمُحِبِّينَ يَا أَيْسَرَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ
التَّوَّابِينَ يَا زَاوِيَ الْعَالَمِينَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا قَرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مُنْفَسَّ عَنْ
الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفْرِجَ عَنِ الْمُغْصُومِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ (۵۳) اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا
يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَبِيبَنَا (۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَنْبِيَاءِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ

در وقت غلبه خود را در وقت
باید داد و گویند
خداوند که می داند
او را که می داند
در وقت غلبه خود را در وقت
باید داد و گویند
خداوند که می داند
او را که می داند
در وقت غلبه خود را در وقت
باید داد و گویند
خداوند که می داند
او را که می داند

وَالْأَخْبَارِ يَا رَبِّ الْبَحْثِ وَالنَّارِ يَا رَبِّ الصَّغَارِ وَالْكَارِ يَا رَبِّ الْجُوبِ وَالْقَمَارِ
يَا رَبِّ الْأَنْهَارِ وَالْأَنْجَارِ يَا رَبِّ الصَّحَارِ وَالْبَرَارِ يَا رَبِّ الْبَحَارِ يَا رَبِّ
الْبَلِّ وَالنَّهَارِ يَا رَبِّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ (٥٥) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ
لَحَى بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمَهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تَحْصِي الْعِبَادُ نِعَمَهُ
يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَسْأَلُ
كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعِظَةُ وَالْكِبَرِيَاءُ رِذَالُهُ يَا مَنْ لَا تُرَدُّ الْعِبَادُ قَضَائِهِ يَا مَنْ لَا تَلْزَمُ
يَا مَنْ لَا عِظَاءَ إِلَّا عِظَائُهُ (٥٦) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا
يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْبَحْثُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ
لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ
الْعَرْشُ وَالشَّرْءُ يَا مَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى (٥٧) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ بِأَعْفُو
بِأَعْفُورٍ بِأَصْبُورٍ بِأَشْكُورٍ بِأَرْوَفٍ بِأَعْطُوفٍ بِأَسْئُولٍ بِأَوْدُودٍ بِأَبْشُوحٍ بِأَقْدُوسٍ
(٥٨) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عِظَمُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ إِبَانَتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ يَا
مَنْ فِي الْجِبَالِ عِجَابُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ حَرَايِنُهُ يَا مَنْ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
يَا مَنْ إِلَهُ رَجْعِ الْأُمُورِ كُلِّهَا يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لَطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ
خَلْقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ (٥٩) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا
طَبِيبَ مَنْ لَا طَبِيبَ لَهُ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا
رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُعِيبَ مَنْ لَا مُعِيبَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا آئِينَ
لَا آئِينَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ (٦٠) يَا كَافِيَ مَنْ
اِسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اِسْتَهْدَاهُ يَا كَالِي مَنْ اِسْتَكَلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اِسْتَرْعَاهُ يَا نَازِلَ
مَنْ اِسْتَفْأَاهُ يَا قَاضِيَ مَنْ اِسْتَفْضَاهُ يَا مَغْنِي مَنْ اِسْتَفْنَاهُ يَا مُوَفِّي مَنْ اِسْتَوْفَاهُ يَا مُنْقِذَ

که متعلق به حضرت موسی است
در بیان خلق و ذرات و کبریا
موسی گفت پسندم تا می دود
من فرمود وای ای موسی
بندگان خود مطلع شوم در
میان ایشان کی بندهم که
از من نفی از خود بکنند
بدینکه چون توانم از فرشتگان
بخواهم در طرف درود خود
موسی از حضرت امام رضا علیه السلام
مستول که بجهت بندگان
واجب است که خداوند
توفیق داده باشد خود را در
اینها را که در حق خود را در
اینها در بیان بندگان و کبریا
که هر چه بگوید و بخواهد
را در رسید که هر چه بخواهد
نکند و این حضرت فرمود
که معنی

مَنْ اِسْتَفْأَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اِسْتَوْلَاهُ (٦١) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ بِأَخَالِي بِأَزْوَاجِ
يَا نَاطِقٍ يَا صَادِقٍ يَا فَالِقٍ يَا فَارِقٍ يَا فَاتِقٍ يَا زَانِقٍ يَا سَائِقٍ يَا سَامِقٍ (٦٢) يَا مَنْ
بَطَّلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ
يَا مَنْ تَخَرَّ السَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ
لَمْ يَخْلُقْ وَالْأَمْرَ يَا مَنْ لَمْ يَخْلُقْ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدَهُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ
يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا (٦٣) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ
الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَتَمَعُّ آيَاتِ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ
حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ النَّاشِئِينَ يَا مَنْ لَا يَضِلُّ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ
لَا يَضِيعُ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ
(٦٤) يَا ذَا الْمَرْبُوعِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعِظَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَا يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ
يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَبِيلَ لِسَانٍ يَا قَدِيرَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَوَاءِ
(٦٥) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ بِأَسْتَارِ بِأَغْفَارِ بِأَفْهَارِ بِأَجْتَارِ بِأَصْبَارِ
بِأَبَارِ بِأَخْشَارِ بِأَفْتَاحِ بِأَنْفَاحِ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّاهُ يَا مَنْ رَزَقَنِي
وَرَبَّاهُ يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَّاهُ يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَادْنَاهُ يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي
وَكَلَّاهُ يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ اِسْتَنَى وَأَوَّاهُ يَا مَنْ اَمْلَأَنِي
وَأَحْيَانِي (٦٦) يَا مَنْ يُجِئُ الْحَيَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يُجِزِلُ
بَيْنَ الْمَرَّةِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مُعْتَبَرَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ نَفَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِ
يَا مَنْ السَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِمِيزَانِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
(٦٨) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مَهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْنَادًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمْنَ

سجده ششم
انکه این سجده از من نکر
خدا است و آنکه مرا توفیق داد
که بخدمت او قیام نمودم و
فضیلت او را کردم و شکرت
موجب من به نعمت و توفیق
طاقت و اگر در شمار بندگان
مانده باشم که بباله هانام
نکر باشد این سجده بجز
و اما گفت این سجده بجز
و اقشود بعمل آید و او
انکه اگر در این نماز
تواند مانند سجده نماید
حضرت موسی علیه السلام
را بجهت کن ارد که در نماز
بر آن میکند ارد و افضل آن
است که بخلاف سجده نماز
در نماز بر زمین بنشیند و
نکند و این بر آنست که اول
باشد

لَنْ يَشَاءَ بَأْسٌ بِمَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ بَأْسٌ بِمَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْضِ مَا يَشَاءُ
بِمَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ (۸۴) بَأْسٌ لِمَنْ يَلْبِثْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا بَأْسٌ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا بَأْسٌ لَا يُمْسِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا بَأْسٌ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا بَأْسٌ
جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا بَأْسٌ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا بَأْسٌ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا بَأْسٌ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا بَأْسٌ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا بَأْسٌ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۸۵) اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلَ يَا آخِرَ يَا ظَاهِرَ يَا بَاطِنَ يَا بَرَّ يَا حَقَّ يَا قَرُّ يَا وَرَّ يَا
صَمَدًا يَا سَرْمَدًا (۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرِفْتُ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبُدْتُ يَا أَجَلَ شُكْرِ
شُكْرٍ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذَكَرْتُ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حَمِدْتُ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلَبْتُ يَا أَرْفَعَ
مَوْصُوفٍ وَصِفْتُ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قَصِدْتُ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سَأَلْتُ يَا أَشْرَفَ تَحْوِبٍ
عَلِمْتُ (۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَائِسِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمَضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
يَا أَنْبَسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنِيَّ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ
الْعَالَمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ (۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَهْرُهُ يَا مَنْ مَلَكَ قَدْرُهُ يَا مَنْ
بَطَّنَ قَهْرُهُ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تُحْوِيهِ الْفِكَرُ يَا مَنْ لَا يَنْدُرُ
بَصَرُهُ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرُ يَا زَارِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظَ يَا بَارِي يَا ذَارِي يَا بَارِخَ يَا فَارِجَ يَا فَاتِحَ يَا كَاشِفَ يَا
ضَامِنَ يَا آخِرَ يَا نَاهِي (۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ لِنُورِ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ إِلَّا هُوَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَفْلِكُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَدِيرُ الْأُمُورَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَنْفَعُ إِلَّا هُوَ
إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُجِيبُ الْمُتَوَكِّلِينَ إِلَّا هُوَ (۹۱) يَا مُعِينَ
الضَّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْفُرَاخِ يَا نَاصِرَ الْأَزْلِيَّاتِ يَا فَاتِحَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ

وایضا از فضل بن سنان
روایت کرده است که حسن بن
علی بن فضال صحرا می فرستاد
رای عبادن و بچه بخت
طول بمداد که می نمود
و بخت و شکر بیان
انکه جامه است قاده در میان
بد و در او را می کشد
و حسن بن سنان روایت کرده است که
روایت کرده است که عیون
میکند بجهت هر روز و هر روز
بنداشت با او می فرستاد
از فرادان خود عیون می فرستاد
مسلحان از برای خود عیون می فرستاد
کرده بود و در پیش از او می فرستاد
بوسه می داد و زانو می فرستاد
بسیار طول می کشید و در میان
روایت کرده است که عیون
عین بن سنان

يَا أَنْبَسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَنْفِيَاءِ يَا كَثَرَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ
الْكُرَمَاءِ (۹۲) يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ
يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْفَعُ مِنْ خَرَابَةِ
شَيْءٍ يَا مَنْ لَيْسَ كَيْشَلَهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَحْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ وَبِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمَ
يَا مُطْعِمَ يَا مُنْعِمَ يَا مُعْطِيَ يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا مُجِبِي يَا مُرْضِي يَا مُجِبِي (۹۴) يَا أَوَّلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهَ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ يَا بَارِي كُلِّ شَيْءٍ
وخالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاطِطَهُ يَا مُبْدِي كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَيْءٍ
وَمُقَدَّرَهُ يَا مُكُونَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُجِي كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ
وَوَارِثَهُ (۹۵) يَا خَيْرَ الْإِرَادَةِ يَا مَدَّ كُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ
وَمُحْمَدٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُودٍ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ مُجَابٍ يَا خَيْرَ
مُؤْنِسٍ يَا أَنْبَسَ الْخَيْرِ صَاحِبِ جَلِيلٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ
وَمُحْبُوبٍ (۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ
إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ عَظَمَتْ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ حَكَمَتْ عَظِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ (۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبَ يَا مُرْغِبَ يَا مُفْلِبَ يَا مُعَقِّبَ يَا مُرْتَبِّبَ يَا مُخَوِّفَ يَا مُخْذِرَ يَا
مُدَكِّرَ يَا مُخَيِّرَ يَا مُغَيِّرَ (۹۸) يَا مَنْ عَلَيْهِ سَابِقُ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ
لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ آخِرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَارٍ يَا مَنْ
قُرْآنُهُ جَمِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

صحیح بعد از شکر می کشد
و بی بیات می کشد و وقت ظهر
و افضل انکه بجهت شکر بعد
از جمیع تعقیبات باشد و این
از خواطر و در نماز مغرب است
گفته اند که بعد از نماز اول یا اول
و بعضی پیش از نماز اول گفته اند
و ظاهر این در وقت و پیش
از نماز اول آوردن افضل
است چنانچه هر روز از حق
صاحب این تباران علیه تعالی
کرده است و اگر هر روز را بعد
از نماز و در شب یا هر روز
از نمازهای این بجهت این چند
است و این اول بند مغیث
از حق امام رضا علیه السلام
منقول است که اگر
خواه

وَمَا سَرَرْتَهُ عَلَيَّ بِحُكْمِكَ فَلَا تُهِنِّكَ وَمَا عَلَّمْتَهُ مِنْ قَبِيحٍ فَعَلِيَ فَاغْفِرْهُ إِلَهِي
اسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَهِيكَ وَاسْتَجِرُّ بِكَ مِنْكَ أَنْتَ بَلَاءٌ لِي وَأَنْتَ إِحْسَانِي وَأَنْتَ
فِي مَنَانِكَ مُسْتَسْقِيًا وَأَبْلَ طَوْلِكَ مُسْتَهْطِرًا غَمَّ فَضْلِكَ طَالِبًا مَرْضَانِكَ قَائِدًا
جَنَابِكَ وَارِدًا شَرِيحَةً رَفِيدَةً مُلَمَّسَةً سَيِّئَ الْخَيْرَاتِ مِنْ عِنْدِكَ وَافِدًا إِلَى خَيْرِ
جِبَالِكَ مُرِيدًا أَوْجَهَكَ طَارِقًا بَابَكَ مُسْتَكِينًا لِحُكْمِكَ وَجَلَالِكَ فَافْعَلْ لِي مَا
أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ الْيَقِينِ

بِرَحْمَتِكَ السَّابِقَةِ مُنَاجَاتُ الشَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

إِلَهِي أَذْهَبْنِي عَنْ إِقَامَةِ شُكْرِكَ نَتَائِجَ طَوْلِكَ وَأَعْجَزْنِي عَنْ إِحْصَاءِ ثَنَائِكَ فَضْ
فَضْلِكَ وَشَغَلْنِي عَنْ ذِكْرِ كَرَامَتِكَ تَرَادُفَ عَوَائِدِكَ وَأَعْبَانِي عَنْ تَشْرِعِ عَوَارِفِكَ
تَوَالِي أَبَادِيكَ وَهَذَا مَقَامٌ مِنْ غُرَفِ بَسُوحِ النِّعَاءِ وَقَابِلُهُ بِالْإِنْصَابِ وَشَهِيدٌ
عَلَى نَفْسِي بِالْأَقْمَالِ وَالنَّصِيبِ وَأَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ الْبَرُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَخْتِيبُ
فَاصِدِيهِ وَلَا يَطْرُدُ عَنْ فَنَائِهِ أَمِيلِيهِ بِسَاحَتِكَ تَحْطُرُ حَالُ الرَّاحِمِينَ وَيَعْرِضُ صِلَا
تَقِيفُ أَمَالُ الْمُتَعَرِّفِينَ فَلَا تُقَابِلْ أَمَالَنَا يَا لِحُبِّبِي لَا يَأْسِرُ وَلَا تُلْبِسُنَا نِيرَانًا
الْفُتُوحِ وَالْأَبْلَاسِ إِلَهِي نَصَاغِرُ عِنْدَ تَعَاظِمِ الْأَنْكَ شُكْرِي نَصَابِلُ فِي جَنَبِ الْكَرَامِ
إِنِّي أَنَا بِي نَتَائِي وَنَشْرِي جَلَلَتْنِي نَعِيمُكَ مِنْ أَنْوَارِ الْإِيمَانِ حُلَا وَضَرَبْتَ عَلَيَّ طَائِفَ
بِرِّكَ مِنَ الْعِزِّ كَلَالًا وَقَدْ تَنَمَّيْتُ مِنْكَ قَلَانِدًا لَا تُحْلُ وَطَوْقَتْنِي أَطْوَا قَالَا لَا تُقَالَا لَانْدَا
جَهْتُ ضَعْفَ لِسَانِي عَنْ إِحْصَائِهَا وَتَعَاوُكَ كَثِيرُهُ قَصْرُ فَمْسِي عَنْ إِذْكَهَا فَضْلًا
عَنْ اسْتِقْصَائِهَا فَكَيْفَ يُحْصِلُ الشُّكْرُ وَشُكْرِي يَا بَاكَ بِهَفْوَ إِلَى شُكْرٍ فَكَلَامًا
قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ لَكَ أَنْ أَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي فَكَمَا غَذَيْتَنَا بِطَوْلِكَ

هذا الموضع من النسخة
والحمد لله رب العالمين
في جوار است ملى
فوقه من ادر است بلند
هجين در بار ناله ها
تب ب چون از ناله مزرب
فارغند ما غيبت از
انكه بخوانه انقباض منزه
البحر كخوابي في جوار
جلايماد بعبوديه كدر
كدرت و اقل جزه كدر
بجده و جزه است انكه
و شكر انكه اشكر
عليه و انكه اشكر
ه كذا از نماز منزه كدر
شكر دست بكن رحيم
خود و بكن مريد

وَرَبَّنَا بَصُغِكَ قَتَمَ عَلَيْنَا سَوَائِجَ النِّعَمِ وَادْفَعْ عَنَّا مَكَارِدَ النِّقَمِ وَأَيْنَا مِنْ خُطُوطِ
الدَّارِينَ أَرْفَعُهَا وَأَجْلَاهَا عَاجِلًا وَآجِلًا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَلَاءِكَ وَبُسُوحِ
تَعَانِكَ حَمْدًا بِوَاقِعِ رِضَاكَ وَتَهْنِئَةً لِعَظَمَتِكَ مِنْ بَرِّكَ وَنَدَاكَ بِاعْظَمِهِ بِأَكْرَمِهِ

بِرَحْمَتِكَ يَا السَّابِقَةَ مُنَاجَاتُ الْمُطِيعِينَ لِلَّهِ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

اللَّهُمَّ اطْمَئِنَّا طَاعَتَكَ وَجَنِّبْنَا مَعْصِيَتَكَ وَتَبَرَّكْنَا بِلُغُوعِ مَا نَهَيْتَ مِنْ ابْتِغَاءِ
رِضْوَانِكَ وَأَحْلِلْنَا بُحْبُوحَةَ جَنَابِكَ وَاقْشَعِرْ عَنْ بَصَارِنَا تَحَابُّ الْأَرْبَابِ بِكَ كَيْفَ
عَنْ قُلُوبِنَا انْغِصَابَ الْمَرْبِئَةِ وَالْحِجَابِ أَرْهَقِ الْبَاطِلَ عَنْ ضَمَائِرِنَا وَأَثْبِتْ الْحَقَّ فِي
سَرَائِرِنَا فَإِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونِ لَوَائِحُ الْفِتَنِ وَمُكِدَرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنَاجِي وَالْمِنْ لَللَّهِ
أَحْلِلْنَا فِي سُرْنِ تَجَانِكَ وَمَتَّعْنَا بِلَذِيذِ مُنَاجَاةِكَ وَأَوْرِدْنَا حِجَازَ جَبَلِكَ وَأَرِضْ
حَلَاوَةَ وَدْرِكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمَّنَا فِي طَاعَتِكَ وَأَخْلَصْ ثَنَانَنَا
فِي عَامَلِيكَ يَا ثَابِتَكَ وَلَكَ وَلَا وَبِسَبِيلِهِ لَنَا إِلَهِيكَ إِلَّا أَنْتَ إِلَهِي اجْعَلْنِي مِنْ
الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ وَالْحَقِيقِيِّينَ الصَّالِحِينَ الْأَبْرَارِ الشَّاقِقِينَ إِلَى الْمَكْرَمَاتِ الْمَسْرُورِ
إِلَى الْخَيْرَاتِ الْعَامِلِينَ لِلْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ الشَّاعِينَ إِلَى رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْأَجَابَةِ جَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السَّامِعِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُنَاجَاةُ الْبَرِّ لِلْبَرِّ

يَسْأَلُكَ مَا أَصْبَحَ الظُّرْفُ عَلَى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ وَمَا أَوْضَحَ الْحَقُّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ
سَبِيلَهُ إِلَهِي فَاسْأَلُكَ بِسَبِيلِ الْوُصُولِ إِلَيْكَ وَسَبْرِنَا فِي أَقْرَبِ الظُّرْفِ لِلْوُفُودِ
عَلَيْكَ قَرِيبَ عَلَيْنَا الْبَعِيدِ وَسَهْلَ عَلَيْنَا الْعَبِيرَ الشَّدِيدِ وَالْحَقَّ بَعِيدًا دَلِيلَهُ
هُم بِالْبِدَارِ إِلَيْكَ يُسَارِعُونَ وَبَابَكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ وَإِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ

بسم الله الرحمن الرحيم
عالم القريب الشاهد الزن
الرحيم الرحمن و شانه
الهم و الخزن و شانه
است انكه بخوانه نماز غفيله
و كفت است ان در مقام غيبه
و كور است و چون شن
نهان شود اذان و اقامه
ميگو از برك نماز عشا
الاسيكيه در سابق گذشت
بن شروع كن بخواندن فريضه
عشا با اذن و شرايط و اذ
است انكه طول دهی قنوت
و تفصيل را از برك وقت و
دارد پس مجاز در تعقيب
دعا مشترك بين جميع و شام
در آن مجاز دعاها
مختصه بشام

بِقُدْرِكَ بِقُدْرِكَ وَمَا عَنَى أَنْ يَبْلُغَ مِقْدَارِي حَتَّى أَجْعَلَ لِحَالِي لِقْدِيكَ وَمِنْ
أَعْظَمِ النِّعَمِ عَلَيْنَا جَرَّابُكَ ذِكْرَكَ عَلَيَّ السَّيِّئَاتِ وَأَذْنُكَ لَنَا بِدُعَائِكَ وَتَرْجِيهِكَ وَ
تَسْبِيحِكَ إِلَهِي فَأَلْهَمْنَا ذِكْرَكَ فِي الْخَلَاءِ وَالْمَلَأَ وَاللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالْأَعْلَانَ وَالْأَهْلَ
وَفِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَإِنَّا بِالدِّكْرِ الْخَفِيِّ وَاسْتِجْلَانِ بِالْعَمَلِ الرَّكِيِّ وَالنَّحْيِ الْمَرْضِيِّ
وَجَارِنَا بِالْمِيزَانِ الْوَفِيِّ إِلَهِي بِكَ هَامَتِ الْقُلُوبُ أَلُو الْهَيْهَةِ وَعَلَى مَعْرِفَتِكَ جُمِعَتِ
الْعُقُولُ الْمُنْبَاتِيَّةُ فَلَا تَنْظُرُ الْقُلُوبُ إِلَّا بِدِكْرِكَ وَلَا تَكُنُ النَّفُوسُ إِلَّا
عِنْدَ رُؤْيَاكَ أَنْتَ الْمُسَبِّحُ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَالْمَعْبُودُ فِي كُلِّ زَمَانٍ وَالْمَوْجُودُ فِي كُلِّ
أَوَانٍ وَالْمَدْعُودُ بِكُلِّ لِسَانٍ وَالْمُعَظَّمُ فِي كُلِّ جَنَانٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ لَذَّةٍ يُغَيِّرُ ذِكْرَكَ
وَمِنْ كُلِّ رَاحَةٍ يُغَيِّرُ أُنْفُوسَكَ وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يُغَيِّرُ قُرْبَكَ وَمِنْ كُلِّ شُغْلٍ يُغَيِّرُ طَاعَتَكَ
إِلَهِي أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلْتُ الْحَقُّ يَا أَبَتَا الدِّينِ آمَنُوا أَذْكُرُكَ اللَّهُ ذِكْرًا كَثِيرًا وَ
سَيَحْوُهُ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا وَقُلْتَ وَقَوْلْتُ الْحَقُّ فَاذْكُرْنِي أَذْكُرُكَ قَامَرًا مَنَّا
بِدِكْرِكَ وَوَعَدْنَا عَلَيْكَ أَنْ نَذْكُرَ نَاثِرًا تَرْفَعُنَا وَتَنْجِيَانَا وَأَعْظَامًا مَا وَهَمْنَا
ذَاكِرُكَ كَمَا آمَرْنَا فَأَنْجِرْنَا مَا وَعَدْنَا بِأَذَاكِرِ الدَّاكِرِينَ وَبَارِكْ رَحْمَتَكَ الرَّاحِمِينَ

الرَّابِعَةَ عَشَرَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿مناجاة المحضمين﴾
اللَّهُمَّ يَا مَلَأَ الدَّلَائِلَ وَيَا مَعَادَ الْعَائِدِينَ وَيَا مُنْجِيَ الْهَالِكِينَ وَيَا غَاثِ الْبَاسِ
وَيَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ وَيَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا كَافِرَ الْمُفْطِرِّينَ وَيَا جَابِرَ الْمُتَكِبِّينَ
وَيَا مَأْوَى الْمُضْطَعِبِينَ وَيَا نَاصِرَ الْمُضْطَعَبِينَ وَيَا مُجِيرَ الْخَائِفِينَ وَيَا مُنْجِيَ الْكَرِيمِينَ
وَيَا حِصْنَ الْأَلْحِينَ إِنْ لَمْ أَعُدْ بِعِزَّتِكَ فِيمَنْ أَعُودُ وَإِنْ لَمْ أَلْزُقْ بِقُدْرَتِكَ فِيمَنْ
أَلُودُ وَقَدْ أَلْجَأَنِي الذُّنُوبُ إِلَى التَّسَبُّطِ يَا ذَا بِالْعَفْوِ وَأَخُوجِّنِي لِحَطَايَايَ
اسْتَفْجِجْ أَبْوَابَ صَفْحِكَ وَدَعْ عَنِّي الْأَسَانَةَ إِلَى الْأَخَاهُ فَيُنَازِعَكَ وَجَلَّتْ عَنِّي

وَأَكْرَمَ سَمِيٍّ نَبِيٍّ دُرِّيٍّ
أَبُو ذَرٍّ غَارِبٌ بِالْغَمْرِ الْبَرِّ
أَزْغَلَتْهُ خَوَابُ الْخَوَابِ
كَلِمَاتُ كَرَامَةٍ لَيْسَتْ
إِنَّا نَسْتَعِزُّ بِكَ وَنُحْيِي لَكَ
إِلَهِي يَا إِلَهَ الْوَحْدَانِ
يُجَوِّدُ لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْلَمْ
صَالِحًا لَا يَخْشَى لَكَ عِبَادَةً
رَبِّهِ أَحَدًا وَرَوَّابَةً
حَضْرَتِ صَادِقِ عَلِيِّهِ
هَيْكَلِ نَجْوَانِ يَا زَادَ
دِفْعِ خَوَابِ دُنْيَاكَ
مَيُودُ دُرِّيٍّ يَا زَادَ
بِدَارِ شُودُ دُرِّيٍّ يَا زَادَ
أَزْغَلَتْهُ خَوَابُ الْخَوَابِ
مَنْزِلَ نَجْوَانِ يَا زَادَ
كَمُحْصَرِ قَامِ خَلْدٍ يَا زَادَ
ضَامِنِ شَدَائِدِ سَلَامَتِ خَوَانِ
أَنَا أَرْسَلْتُكَ عَفْوًا
وَمِنْ أَحَدٍ

الْخَافَةِ مِنْ نِقْمَتِكَ عَلَى الْقَتْلِ بِعُرْفَةِ عَطْفِكَ وَمَا حَقَّ مِنْ غَضَمٍ بِجَبَلِكَ
أَنْ يُخَذَلَ وَلَا يَلْقَى مِنْ اسْتِجَارِ عِزِّكَ أَنْ يُسَلَّمَ أَوْ يُهْلَ إِلَهِي فَلَا تُخْلِنَا مِنْ جَانِبِكَ
وَلَا تُخْرِجَنَا مِنْ رِعَابِكَ وَذُنُوبَنَا عَنْ مَوَارِدِ الْهَلَكَةِ فَإِنَّا بِعَيْنِكَ وَفِي كَفِّكَ وَلَكَ
أَسْأَلُكَ يَا هَلِيلَ خَاصَّتِكَ مِنْ مَلَأَتِكَ وَالصَّالِحِينَ مِنْ بَرِيَّتِكَ أَنْ تَجْعَلَ
عَلَيْنَا وَاقِبَةً تُنَجِّنُنَا مِنَ الْهَلَكَاتِ وَتُجَنِّبُنَا مِنَ الْأَفَاتِ وَتَكُنْ لَنَا مِنْ دَوَائِي الْمَصِيبَاتِ
وَأَنْ تُنْزِلَ عَلَيْنَا مِنْ سَكِينَتِكَ وَأَنْ تُغْنِيَ وَجُوهَنَا يَا نَوَارِجِبَتِكَ وَأَنْ تُؤَيِّدَنَا
إِلَى شَدِيدِ رُكَّتِكَ وَأَنْ تُجَوِّدَنَا فِي كَفَائِ عِصْمَتِكَ بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الخَامِسَةَ عَشَرَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿مناجاة الزاهدين﴾
إِلَهِي أَسْكَنْتَنَا ذَا رَاحَتٍ لَنَا حَقَرٌ مَكْرَهُا وَعَلَقْنَا بِأَيْدِي لَنَا يَا فِي جَبَابِلِ عَذْرَا
يَا لَيْتَكَ تَلْمِئُنِي مِنْ مَكَائِدِ خُدْعِيهَا وَبِكَ تَعْصِمُنِي مِنَ الْأَغْيَارِ بِرِخَارِفِ بَيْنِيهَا فَإِنَّمَا الْمُهْلِكُ
خَالِجًا الْمُنْلِفَةَ حَالًا لَهَا الْحُسُوءُ بِالْأَفَاتِ الْمُتَحَوِّةُ بِالتَّكْبَاتِ إِلَهِي فَزَهْدًا فِيهَا
وَسَلَامًا مِنْهَا يُؤَفِّقُكَ وَعِصْمَتِكَ وَانْزِعْ عَنَّا جَلَابِيبَ مُخَالَفَتِكَ وَقَوْلَ مُؤَرَّنَا
بِحُسْنِ كِفَايَتِكَ وَأَوْفِرْ مَزِيدَنَا مِنْ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ صِلَانَنَا مِنْ فَضْلِ مَوَاهِبِكَ
وَاعْرِضْ فِي أَفْئِدِنَا أَشْجَارَ رَحْمَتِكَ وَأَتِمِّمْ لَنَا أَنْوَارَ مَعْرِفَتِكَ وَادْفِنْنَا حَالًا وَدَعْفُوكَ
وَلَدَّةَ مَغْفِرَتِكَ وَأَفِرْ رَاعِيْنَا بِوَمْرِ لِفَائِكَ بِرُفُوفَتِكَ وَأَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قُلُوبِنَا
كَأَقْلَتِكَ بِالصَّالِحِينَ مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْأَزْوَارِ مِنْ خَاصَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَيَا أَرْحَمَ الْكَرِيمِ ﴿مناجاة منصوص خير أمير المؤمنين﴾
عَلَيْكَ بِالصَّلَاةِ وَالْإِيمَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿مناجاة منصوص خير أمير المؤمنين﴾
لَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالْعُلَى
إِلَهِي وَخَلْقِي وَخُرْدِي وَمَوْئِلِي
إِلَيْكَ لَدَى الْأَعْيَارِ وَالْبُسْرِ أَفْزَعُ

تَارِقٌ مَجْدُودٌ غَائِبٌ
أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ
إِلَهِي لَا تُجَاوِزْ عَنْ رُفُوفَتِكَ
فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَفَتْ مِنْ
شَرِّ مَا ذَرَفَتْ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَفَتْ
مَوْأِيلُ نِيَابَتِنَا يَا أَرْحَمَ
عَلَى صِلِ طِبْقَتِهِمْ وَكَرَامَتِ
أَعْلَامُ نَزْمِ ابْنِ دَعَا الْجَبَانِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
الْأَخْلَامِ مِنْ مَوْأِيلِ الْأَخْلَامِ
وَمِنْ أَنْ يَأْتِيَ الْعَبْدَ فِي تَشْجُلَانِ
فِي الْفُطْرَةِ وَالنَّاسِ وَالْكَرِيمِ
أَنْ خَابَ شَدْنُ خَانَةِ مَكَايِدِ
كَرَّمَ تَجَاوُزَ بَيْنِ نَجْوَانِ
إِنْ أَبْرَأَ إِنْ اللَّهُ يُبْلِكُ
الْهَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تُزُولَ
وَلَنْ زَالَا إِنْ أَسْكَنْهَا
مِنْ أَحَدٍ

بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤَدِّيهِ تَفْتَحُ لِي كُلَّ بَابٍ ثَلَاثِينَ لِي كُلَّ صَعْبٍ ثَلَاثِينَ لِي كُلَّ عَصِيٍّ وَ
تُخْرِسُ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكْفُ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْتُمُ كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَخَاصِدٍ وَتَمْنَعُ
مَنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْهِنُنِي كُلَّ غَائِبٍ تَجُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَاجَتِي وَتُجَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي
وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَتُبْطِئَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَلْجَمَ الْحَيَّ الْمُنْتَرِدِينَ وَفَهَرَ عُنَاةَ
الشَّاطِطِينَ وَأَذَلَ رِقَابَ الْمُجْتَرِبِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُسَاطِطِينَ عَنِ الْمُسْتَغْفِينَ اسْتَلْذِ
بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَهَيِّئْ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي
فَمَا تَشَاءُ بِرَبِّهِ كَنْ بَرَزِينَ وَبِرَّخَاكَ بَكْدَ أَرْوَطٍ وَرُخُورًا وَبُكَوًّا اللَّهُمَّ لَكَ بَجْدْتُ
وَبِكَ الْمَثُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقِي فِي اجْتِهَادِي وَنَصْرِي فِي مَكْنِي وَفَقْرِي لِيَاكَ يَا رُبَّ
رُكُوشٍ كُنْ كَمَا أَشْكُ بِرِزْجَتِهِ هَامِي قَرِجَةً بَعْدَ سُرْمَتِي يَا شَدِيدَ رِسْمِكَ يَا عِلَامَةَ اسْتِجَابَتِي
رُوزِ بَيْتٍ وَبُخِي سَنَةِ صَدِّ هَشَادُوسَه شَهَادَتِ خَيْرِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِنِجَا
وَبُخِي الْكِي دَرِ بِنْدَارِ وَاقِعَتِهِ وَأَنْ رُوزِ بَيْتٍ كَهْ خِرَانِ الْحَمْدِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَشَيْعَتِهِ الْإِيثَانِ نَارُ وَبُشُو
شَبِّ بَيْتٍ وَهَفْتَمِ شَبِّ بَيْتٍ وَازِلَالِ مُنْبَرَكَةِ اسْتِ وَرِزَانِ جَدِّ عَلَمَتِ وَأَلِ شَبِّ
دَرِ مَصْبَاحِ فَرَمُودِهِ وَوَابِتَشَدِّ ارْخَطَرِنَا أَبُو جَعْفَرٍ قَامَ جُودِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْ فَرَمُودِهِ نَادِ رُجْبِ شَبِّ اسْتِ كَهْ
بُخَرِ اسْتِ اَزْ اِنْجَهْ كَهْ مِيثَابِ دُرَانِ افْتَابُ اسْتِ شَبِّ بَيْتٍ وَهَفْتَمِ رَجْبِ كَهْ دَرِ صَبْحِ اَنْ پِيغَبَرِ خُدَا بِرِ سَالِكِ
مَبْعُوثِ كَرْدِيدِ رِسْمِكَ اَزْ بَرَايِ غَالِمِ دُرَانِ شَبِّ زَيْبَعَةِ مَا جَرِ عَمَلِ شُصْتِ سَالِمَتِ بِنْدَمَتِ اَلْخَصَرِ
عَرْضِ شَدِّ كَهْ عَمَلِ دُرَانِ شَبِّ چِپِثِ فَرَمُودِ بِنَا اُورْدِ نَمَازِ عَشَا وَارْخُوبِ رَفْعِ بِرِ پِيَا رِ مَشْوِي
هَرِ سَاعَتِي كَهْ خَوَاسْتِي اَزْ شَبِّ نَآپِشِ اَزْ نِيَمَتِ اَنْ وَبُخَامِيَا اُورْدِ رَوَازِدِ رُكْعَتِ نَمَازِ مَجْزُوعَةِ دَرِ هَرِ رُكْعَتِي جَدِّ
وَسُورَةِ اَزْ سُورَةِ هَامِي كُوجَلِ مَفْصَلِ مَفْصَلِ اَزْ سُورَةِ مُحَمَّدِ اسْتِ نَا اَخِرِ قِرَانِ بِرِ چُونِ سَالَامِ زَادِي دَرِ
هَرِ رُكْعَتِي فَاَرِغَشَا اَنْ نَمَازِ هَامِي نِشْتِي بَعْدِ اَزْ سَالَامِ مَجْزُوعَةِ جَدِّ زَا هَفْتَمِ رَتِبَةٍ وَمَعُودَتِينَ زَا هَفْتَمِ
وَقُلْ فَوَاللهِ اَحَدٌ وَقُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ هَرِ كَامِ زَا هَفْتَمِ رَتِبَةٍ وَإِنَّا أَنْزَلْنَاهُ وَأَنَّهُ الْكُرْسِيُّ هَرِ كَامِ زَا هَفْتَمِ
رَتِبَةٍ وَبُخُونِ دَرِ عَقَبِ هَمِ اِبْنِدِ غَاثَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَخْلُقْ وَلَدًا اَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَثِيرُهُ تَكْبِيرًا اللَّهُمَّ اِنِّ
اَسْتَلْتُكَ بِمَعَاقِدِ عَمَلِكَ عَلَيَّ اَنْ اَكُنْ عَرِشَتِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وَبِأَسْمَاءَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَذِكْرُكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ لَنَأْتَا
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِسْمُحَانِ هَرْدَغَانِ كَهَوَاسْتِ
وَمُتَحَبَّتِ غُلْدِ دِرْبَانِ شَبِ وَگَدَشْتِ دَر شَبِ هَمَّه نَمَازِ بَهْ دِرْبَانِ شَبِ نَبَرِ خَوَانْدِه پَشُود دَوَرِ زَبَارِ
حَضَرِ اِمْرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كِه اَفْضَلِ اَعْمَالِ اِنْ شَبِ اسْتِ وَاَزِ بَرَايِ اِنْخَضَرْتِ دِرْبَانِ شَبِ سَهْ زَبَارِشْتِ
كِه دِر بَابِ زَبَارَاتِ بَانَ اَشَاوَه خَوَاهِدِ اِنْشَاءُ اللهُ وَبِذَا كِه اَبُو عَبْدِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ طُوطَه كِه يَكِي اَزْ اَعْلَاءِ
اَهْلِ شَبِ اسْتِ دَر شَصْدِ سَالِ پَشِ اَزِ اِنْ زَمَانِ بُوْدِه دَر سَفَرِ نَامَه خُوْدِه كِه مَعْرُوفْتِ بِرَحْلَه اَهْلِ
بَطُوطَه دَر بِيَانِ وُرُوْدِ خُوْدِ اَزْ مَكَّه مَعْظَمَه بِجَفَا شَرَفِ ذِكْرِ كَرِهِه رَوْضَه وَقَبْرِ مَبَارَكِ مَوْلَا اِيْمَانِ اِمْرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَاوْگَفْتِه اَهْلِ اِنْ شَهْرِ تَهْمَايِ رَافَضِي هَسْتِنْدِ وَاَزِ بَرَايِ اِنْ رَوْضَه مَبَارَكِ كِه رَا مَاتِي
ظَاهِرْ شَدِ اَزْ جِلْدِه اَنَكِه دَر شَبِ بِيَهْتِ هَفْتَمِ مَاهِ رَجَبِ كِه نَامِ اَنْبِ زِدَا اَهْلِ اَنْجَا اِلَهْلَه الْحَبَابِ اسْتِ
مِيَاوَرِنْدِ اَزْ غَرَامِيْنِ وَخَرَّاسَانِ وَبِلَادِ فَارِسِ رُومِ هَر شِلِ وَفَلُوحِ زَمِيْنِ كِه يَكِي كِه هَسْتِ وَجَمْعِ
مِيَشُوْدِ اَزْ اَهْلِ قَرِيْبِ يَحْتَمِلِ نَفَرِ دُرْ اَنْجَا بِسِجْدِ اَزْ عَشَا مِيَاوَرِنْدِ اِنْ مَبْلَا بِاَزْ اَزْ رَوْضِ مَحْجِ مَقْدِسِ مُرْدَمِ
جَمْعِ مِيَشُونْدِ وَمَنْظَرِ نَدِ خُوبِ شَدِ وَبِرْ خَاسْتِ اَهْلَا رَاوِ اِنْ جَمَاعَتِ مُرْدَمِ بَعْضِي نَمَازِ مِيَخَوَانْدِ وَبَعْضِي ذِكْرِ
مِيَكُونِدِ وَبَعْضِي قِرْآنِ نَالَاوْتِ مِيَكُنْدِ بَعْضِي تَهْمَا شَايِ رَوْضَه مِيَكُنْدِ نَا اَنَكِه بَكَنِ رَدِ نَصَفِ يَادِ وَتَلَكِ
اَزْ شَبِ اَلْفُوتِ جَمْعِ اِنْ مَبْلَا بِاَنْ وَزَمِيْنِ كِه اِنْ كِه حَرَكْتِ نَمِيَشُونْدِ اَسْتِنْدِ بَكُنْدِ بِرِ مِيَخِيَزِنْدِ دَر خَالِكِه
صَحِيحِ وَتَنَدِ رُسْتِ مِيَا شَدِ وَعَلَيِّ دُرْ اَهْلَا نَبِيْتِ وَمِيَكُونِدِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ عَلَيَّ
وَآلِهِ وَاِنْ اَمْرِ بِيَهْتِ مَشْهُورِ وَمُسْتَفِيْضِ مِنْ خُورْدِ اَنْبِيَا رَا اَنْجَا دَرَكِ نَكُرْدَمِ لَكِنِ اَزْ مُرْدَمَانِ
تَفَهَّمِ كِه اَعْتَادِ بِرِ قَوْلِ اَنْبَا بُوْدِ شَبِ دِمِ دَر مَدِ رُسْتِ كِه مَهْمَا اَنْخَا نَهْ اِنْخَضَرْتِ سَهْ نَفَرِ زَمِيْنِ كِه
قَادِرِ بِرِ حَرَكْتِ نَبُوْدِنْدِ يَكِي اَزْ اَهْلِ رُومِ وَدِيَكِرِي اَزْ اَهْلِ اَصْفَهَانَ وَسَبْجِي اَزْ اَهْلِ خَرَّاسَانِ بُوْدِ اَزْ اَهْلَا
پَرِسِيْدِمِ چَكُوْنَه شَاخُوبِ نَشْدِه اِيْدِ وَاِنْجَا مَانْدِه اِيْدِ كَفْتِنْدِ نَابَشْتِ بِيَهْتِ وَهَفْتَمِ زِيْسِيْدِ بِرِ وَهَمِيْنِ جَا
مَانْدِه اِمْرِ نَابَشْتِ بِيَهْتِ وَهَفْتَمِ اِيْنْدِه كِه شَفَا بَكِي بِرِ وَاَزِ بَرَايِ اِنْ شَبِ مُرْدَمِ زِيَادِ اَزْ شَهْرِ وَاجَمْعِ مِيَشُونْدِ
وِيَا زَاوِ بَرَزَكِي اَفَا هِه مِيَشُوْدِ نَامِدَتِ رَهْ رُوْزِ فُتُوْرِ كُوْبِدِ مِيَاوَا اِسْبَعَادِ كِنِي اِنْ مَطْلُبِ اَهْلَا نَا مِعْجَزَاتِ
اَكْرَا نَا تِه كِه اَزِ اِنْ مَشَاهِدِ مَشْرُفِه بِرِ رُكْرُوْدَه بُوَاوَرِ رِيْسِيْدِه زَبَارَهْ اَزْ اَنَسَكِه اَحْصَا شُوْدِ وَرِ دِه مَاهِ ثَوَالِ
كَذِ شَبِ سَهْ هَزَارِ وِ سِيْصَدِ وَجَمْلِ رُسَهْ دَر حَرَمِ مَطَهَرِ حَضَرْتِ ثَامِنِ اَلْاَمَةِ الْهَدَاةِ وَضَامِنِ اَلْاَمَةِ الْغَضَاةِ
مَوْلَا نَا اَبُو الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي الرِّضَا صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ سَهْ نَفَرِ زِيْنِ كِه هَر كَامِ بِسَبَبِ مَرَضِ فَلَجِ وَنَحْوَانِ

بخواند اینه الکوسه را و گوید
 بچند رود و ذکر سابق را پنج
 مرتبه بخواند پس بر خیزد چپ
 نافله صبح را ن در رکعت
 در رکعت اول بعد از حمد سوره
 قل یا ایها الکافرون و در
 رکعت دوم بعد از حمد سوره
 توحید بخواند و چون سلام را در
 بخوابد بر پشتی راس و قبله
 جهت من در بعد و بگذارد
 گوید راس خود را بر راس
 راس و گوید اَنتَ اَلْمَلِکُ
 بَعِزُّوْا لِلّٰهِ اَلْوَفِیُّ اَلْحَیُّ
 اَنْفِصَامُ طَا وَاَعْصَمُ
 یَجِبُ لِلّٰهِ الْمَلِیْنِ وَاَعُوْزُ
 بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ قَسَدِ الْقَبْرِ
 بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ
 وَالتَّجَمُّعِ وَاَلَا اِنِّیْ
 قَسَدُ الْبَحْرِ وَاَلَا اِنِّیْ
 سه مرتبه گوید

بخواند اینه الکوسه را و گوید
 بچند رود و ذکر سابق را پنج
 مرتبه بخواند پس بر خیزد چپ
 نافله صبح را ن در رکعت
 در رکعت اول بعد از حمد سوره
 قل یا ایها الکافرون و در
 رکعت دوم بعد از حمد سوره
 توحید بخواند و چون سلام را در
 بخوابد بر پشتی راس و قبله
 جهت من در بعد و بگذارد
 گوید راس خود را بر راس
 راس و گوید اَنتَ اَلْمَلِکُ
 بَعِزُّوْا لِلّٰهِ اَلْوَفِیُّ اَلْحَیُّ
 اَنْفِصَامُ طَا وَاَعْصَمُ
 یَجِبُ لِلّٰهِ الْمَلِیْنِ وَاَعُوْزُ
 بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ قَسَدِ الْقَبْرِ
 بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ
 وَالتَّجَمُّعِ وَاَلَا اِنِّیْ
 قَسَدُ الْبَحْرِ وَاَلَا اِنِّیْ
 سه مرتبه گوید

کرمولای ما حسن علیک متولد شد روز پنجشنبه ستم شعبان پس روز یکشنبه روز را و ایند عازاد
از و بخوا اللهم انی استلک بحق المولود فی هذا الیوم الموعود بتهادیه قبل
استملا له و ولادیه بکنه التما و من فیها و الارض و من علیها و لنا بطا لاینها
قلیل العبره و سید الانس و المدد و بالنصره یوم الکفره المعوض من قلیل ان الایمه
من نسله و الشفاء فی ربیه و الفوز معه فی اوبیه و الاوصیاء من غیره بعد فایم
و غلبه حتی یدرکوا الاومان و یثاروا النار و یرضوا الجبار و یکنوا اخر انصار
صلی الله علیهم مع اخلا فی اللیل و النهار اللهم فیهتم الیک انوسل و اسئل لوال
مغیر ف مغیر فیهی الی نفسه میا قرط فی یومیه و امیه بئسک العیصه الی محمل
رمیه اللهم فصل علی محمد و غیره و اخرنا فی زمیره و یوننا معه دار الکرامه
و محمل الایامه اللهم و کما اکرمتنا بمعرفه فاکرمنا برفیه و اردنا من افقه
و سابقه و اجعلنا من بکمل الامر و بکثر الصلوة علیه عند ذکره و علی جمیع
اوصیائه و اهل اصفیائه الممدودین منک بالعدد الالائی عشر النجوم الزهره
الحجج علی جمیع البشر اللهم و صب لنا فی هذا الیوم خیر موهبه و انفع لنا فی کل طلبه
کما و صبت الحسن لمحمد جد و عاز فطر من هدی فحن غاندون بقبره من بعد
نهد رؤیه و تنظر اوبیه امین رب العالمین پس بخوان بعد از این بدعا حسن علیک
و این آخر دعا انحضرت در روز که باشد بود شما و یغفر دعا الله اللهم انت معالی المکان عظیم
الجبروت شدید الحال غنی عن الخلق عریض الکبریا قادر علی ما تشاء قریب لرحمه
صادق الوعد سابع النعم حسن البلاء قریب دار عیبت محط ما خلقت قابل التوبه
لین ناب الیک قادر علی ما اردت و مذرک ما طلبت و شکور اذا شکرت و ذکر
اذا ذکرک ارجوک محنا جا و ارجو لیک فقیرا و افرغ الیک خائفا و انکی لیک

این دعا را در روز پنجشنبه ستم شعبان بخواند و روز یکشنبه روز را و ایند عازاد
از و بخوا اللهم انی استلک بحق المولود فی هذا الیوم الموعود بتهادیه قبل
استملا له و ولادیه بکنه التما و من فیها و الارض و من علیها و لنا بطا لاینها
قلیل العبره و سید الانس و المدد و بالنصره یوم الکفره المعوض من قلیل ان الایمه
من نسله و الشفاء فی ربیه و الفوز معه فی اوبیه و الاوصیاء من غیره بعد فایم
و غلبه حتی یدرکوا الاومان و یثاروا النار و یرضوا الجبار و یکنوا اخر انصار
صلی الله علیهم مع اخلا فی اللیل و النهار اللهم فیهتم الیک انوسل و اسئل لوال
مغیر ف مغیر فیهی الی نفسه میا قرط فی یومیه و امیه بئسک العیصه الی محمل
رمیه اللهم فصل علی محمد و غیره و اخرنا فی زمیره و یوننا معه دار الکرامه
و محمل الایامه اللهم و کما اکرمتنا بمعرفه فاکرمنا برفیه و اردنا من افقه
و سابقه و اجعلنا من بکمل الامر و بکثر الصلوة علیه عند ذکره و علی جمیع
اوصیائه و اهل اصفیائه الممدودین منک بالعدد الالائی عشر النجوم الزهره
الحجج علی جمیع البشر اللهم و صب لنا فی هذا الیوم خیر موهبه و انفع لنا فی کل طلبه
کما و صبت الحسن لمحمد جد و عاز فطر من هدی فحن غاندون بقبره من بعد
نهد رؤیه و تنظر اوبیه امین رب العالمین پس بخوان بعد از این بدعا حسن علیک
و این آخر دعا انحضرت در روز که باشد بود شما و یغفر دعا الله اللهم انت معالی المکان عظیم
الجبروت شدید الحال غنی عن الخلق عریض الکبریا قادر علی ما تشاء قریب لرحمه
صادق الوعد سابع النعم حسن البلاء قریب دار عیبت محط ما خلقت قابل التوبه
لین ناب الیک قادر علی ما اردت و مذرک ما طلبت و شکور اذا شکرت و ذکر
اذا ذکرک ارجوک محنا جا و ارجو لیک فقیرا و افرغ الیک خائفا و انکی لیک

مکر و با و استعین بک ضعیفا و اتوکل علیک کافیا احکم بیننا و بین قومنا
فانهم غر و نا و خدعوننا و خذلونا و غدروا بنا و قتلونا و نحن غیره نیتک و ولد
حبیبک محمد بن عبد الله الذی صطفیته بالرساله و اتممته علی و حیک فاجعل
لنا من امرنا قریبا و خیرا و خیرک یا ارحم الراحمین ابن عباس گفت شنیدم از حسن
بن علی بن سفیان بزفری که میگفت حضرت صادق علیه السلام میفرمودند که این دعا را در این روز و فرموده که این
دعا از دعا های روز ستم شعبان است و آن روز ولادت حسن علی است شب ستم اول لیالی
بهار است که وقت نماز شب و شب **شب نیمه شعبان** بعد از نماز و سجده گذشت
شب بهار مبارک است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
سوال شد از فضل شب نیمه شعبان فرمود ان شب فضل شهرها است بعد از لیلۃ القدر و ان شب عطا صغیر یا بدعا
به بندگان فضل خود را و امر بدین را بمن و کرم خوش پس سعی کوشش کنید و در تقرب جستن بسوی
خدا تعالی در این شب بدین سبب که ان شبی است که خدا قسم بار فرموده بذات مقدس خود که دست خال
برنگراند سالی را از درگاه خود ما را امیکه سوال نکند و معصیت را و ان شب ان شبی است که قرار داده
حق تعالی از برای ما مقابل آنکه قرار داده شب را برای پیغمبر ما صلی الله علیه و آله پس کوشش کنید
در دعا و ثواب خدا تعالی از خبر از جمله بركات این شب مبارک است که ولادت با سعادت حضرت سلطان
عصر امام زمان ارواحاله القدر در محراب شب ستم و بیست و پنجاه و پنج در ستر من رای و فقه و
باعث من بد شرف این لیلۃ مبارک شده و از برای این شب چند عمل است که باعث تخفیف
گناهان میشود و در اینجا این شب است بنماز و دعا و استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام فرمود
و در روایت است که هر که اجناس را در این شب ببرد و در روزیکه در آنجا ببرد ستم زیارت حضرت امام
علیه السلام که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهان و هر که خواهد با او مصافحه کند و
صدقه بدهد و بخار هر از پیغمبر زیارت کند انجا برادر این شب و اقل زیارت انحضرت انکه بگوید
یا ابد و بجانب است چپ نظر کند پس بر بجانب سامان کند پس زیارت کند انحضرت را با این کلمات
السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک و رحمة الله وبرکاته و هر که در هر گجا
باشد در هر وقت که انحضرت را با این کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره بر او نوشته
شود و ما زیارت مخصوصه این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود انشاء الله تعالی بحمد

این دعا را در روز پنجشنبه ستم شعبان بخواند و روز یکشنبه روز را و ایند عازاد
از و بخوا اللهم انی استلک بحق المولود فی هذا الیوم الموعود بتهادیه قبل
استملا له و ولادیه بکنه التما و من فیها و الارض و من علیها و لنا بطا لاینها
قلیل العبره و سید الانس و المدد و بالنصره یوم الکفره المعوض من قلیل ان الایمه
من نسله و الشفاء فی ربیه و الفوز معه فی اوبیه و الاوصیاء من غیره بعد فایم
و غلبه حتی یدرکوا الاومان و یثاروا النار و یرضوا الجبار و یکنوا اخر انصار
صلی الله علیهم مع اخلا فی اللیل و النهار اللهم فیهتم الیک انوسل و اسئل لوال
مغیر ف مغیر فیهی الی نفسه میا قرط فی یومیه و امیه بئسک العیصه الی محمل
رمیه اللهم فصل علی محمد و غیره و اخرنا فی زمیره و یوننا معه دار الکرامه
و محمل الایامه اللهم و کما اکرمتنا بمعرفه فاکرمنا برفیه و اردنا من افقه
و سابقه و اجعلنا من بکمل الامر و بکثر الصلوة علیه عند ذکره و علی جمیع
اوصیائه و اهل اصفیائه الممدودین منک بالعدد الالائی عشر النجوم الزهره
الحجج علی جمیع البشر اللهم و صب لنا فی هذا الیوم خیر موهبه و انفع لنا فی کل طلبه
کما و صبت الحسن لمحمد جد و عاز فطر من هدی فحن غاندون بقبره من بعد
نهد رؤیه و تنظر اوبیه امین رب العالمین پس بخوان بعد از این بدعا حسن علیک
و این آخر دعا انحضرت در روز که باشد بود شما و یغفر دعا الله اللهم انت معالی المکان عظیم
الجبروت شدید الحال غنی عن الخلق عریض الکبریا قادر علی ما تشاء قریب لرحمه
صادق الوعد سابع النعم حسن البلاء قریب دار عیبت محط ما خلقت قابل التوبه
لین ناب الیک قادر علی ما اردت و مذرک ما طلبت و شکور اذا شکرت و ذکر
اذا ذکرک ارجوک محنا جا و ارجو لیک فقیرا و افرغ الیک خائفا و انکی لیک

عَلَى يَكْرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحَبْلِكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَمَّدْ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
بِإِيْنِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ اجْتَنِبْتَهُمْ لِمَا عَمَلْتَ وَأَخَّرْتَهُمْ
لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ وَصِفْوَتَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ سَعْدِ جَدِّهِ وَتَوْفَرٍ
مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظَّهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ سَلَمِ قَنَعِمٍ وَفَارِغَتِهِمْ وَاقْنِئْنِي ثَمَرَهَا اسْلَفُ وَ
اَعْصِمْنِي مِنَ الْأَزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِيبِ إِلَى طَاعَتِكَ وَمَا يَفْرِي بَنِي مِنْكَ وَ
يُزَلِّفُنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ بِلِجَا الْهَارِبِ وَمِنْكَ بِلِجَا الطَّالِبِ وَعَلَى كَرَمِكَ
بِقَوْلِ الْمُتَفَقِّلِ النَّاسِبِ دَبَّتْ عِبَادَتُكَ بِالْكَرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمْرٌ
بِالْعَفْوِ عِبَادَتُكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْهُ مَارْجُوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا
تُوَيْبِي مِنْ سِيَاغِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزَائِ قِيمَتِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَمَلِ طَاعَتِكَ
وَاجْعَلْنِي فِي جُتَّةٍ مِنْ شِرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَانْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ
وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ يَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا يَمُوتُ حَقُّهُ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي بِكَ
وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ فَانْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ
اللَّهُمَّ وَأَخْصِنِي مِنْ كَرَمِكَ بِحَبْلِ قِيمَتِكَ وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَاعْفِرْ
لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَجْعَلُنِي عَلَى الْخَلْقِ وَيَضِيقُ عَلَى الرِّزْقِ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ
وَأَنْعَمَ بِحَبْلِ عَطَائِكَ وَأَسْعِدْ بِإِيْنِ نِعْمَتِكَ فَقَدْ لَذْتُ بِكَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ
لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَبِحَبْلِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِنِعْمَتِكَ
سَلِّطْكَ وَأَنْزِلْ مَا أَلَمْتُ مِنْكَ أَنْتَ بِيكَ لَا يَنْبِي هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ بِرَبِّكَ
مَبْرُورٌ وَمَبْكُورٌ يَا رَبِّي بِسَمْتِهِ يَا اللَّهُ هَفْنَتِهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هَفْنَتِهِ
مَا شَاءَ اللَّهُ دَرَجَتُهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَرَجَتُهُ بِرُصْلَانِ مَغْفِرَتِي بِرَبِّهِ وَالْأَعْلَى عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
أَزْخَا حَاجَتُ خُودِي بِرَقْمِ جَدِّكَ أَكْرَمَ حَاجَتِ بِيَابِي عَلَى بَعْدِ قَطْرَاتِ بَارَانَ هَرَانِهِ بِرِيَانِهِ
تَوْخِدًا وَنَدْعًا وَجَلَّ الْخَاجَتُهَا زَاكِرٌ عَمِيمٌ وَفَضْلُ جِيبِ خُودِي يَزِيدُ قَدَمِي شَيْخُ طُوبَى وَكَفَعِي فَرِيدُهُ أُنْدَكُ

من شریعت و صفت و ماله
ایست و انچه در شب نیمه شعبان
مجدد کلی است و منتهی است
حضرت باقر علیه السلام روایت کرده
است که هر که در صبح این روز
بخواند در روز جمعه جزای او
صد هزار ساله و هر که در شام
بخواند در روز شنبه جزای او
صد هزار ساله است و الله تعالی
اللهم انی ارجو فی ذلک
و هو انک اللهم انما توفی
دینی و تقی و تدبیر و تدبیر
و اهل و مال و اعد و اعد
با عظیم من شریعت و ماله
و اعد و مال و اعد و اعد
با عظیم من شریعت و ماله
و اعد و مال و اعد و اعد
با عظیم من شریعت و ماله

بخواند در این شب الهی تعرض لك في هذا الليل المعروضون وقصدك الفاصدون
وأمل فضلك ومعرفتك الطالبون ولك في هذا الليل نجات وجوار وعطابا
ومواهب تمن بها على من تشاء من عبادك وتمنعها من لم تبق له العنايه منك
وما أنا ذا أعبدك الفقير اليك المؤمل فضلك ومعرفتك فإن كنت بأمولاه
نفضلت في هذه الليلة على أحد من خلقك وعدت عليه بعبادته من عطفك
فصل على محمد وآل محمد الطيبين الطاهرين الخيبرين الفاضلين وجد على بطولك
ومعرفتك يا رب العالمين وصلى الله على محمد خاتم النبيين وآله الطاهرين وسلم
تسليما إن الله حميد مجيد اللهم إني أدعوك كما أمرت فاستجب لي كما وعدت أنك
لا تخلف الميعاد وإن دعايتك قد ربحها فادع عتقا زشفع خوانده بشور وازدم بخواند بعد
هر دو رکعت از نماز شب وشفع وبعث از دعاها و تردعاها بپرا که شیخ و سید نقل کرده اند پس در قم
بخا آورد سجده فادعها بپرا که از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده از جمله روایاتی است که شیخ
از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب و ابن کثیر که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمودند شب نیمه شعبان داخل
شد و بود رسول خدا صلی الله علیه و آله در آن شب نزد عایشه هینکه نصف شب شد برخاست
رسول خدا صلی الله علیه و آله از خواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر
پس چون رفت از خواب او و داخل شد بر او آنچه که فرو میگرد زخا را بپوشد و گمان کرد که انحضرت
رفته پیش بعضی نهایی خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم بخدا که شمله او
از او بر کشد و گمان و پند نبود و لکن نا از آن مو بود آن از کلاهش بر بود و جستجو میکرد رسول خدا
زاد و حجرهای زهای بگرش حجره حجره پس در این بین که در جستجو انحضرت بود بناگاه نظرش افتاد
بر رسول خدا صلی الله علیه و آله که در سجده است مثل خانه که چیده شده بر روی زمین پس نزد ایشان
حضرت شد شنید که میگوید در سجده خود سجده کن سواری و خیالی و امن بیک
قوادیه هذیه بدای ما جنبتنا على نفسي يا عظيم برجي لكل عظيم اغفر لي العظيم
فانه لا يغفر الذنوب العظيم الا الرب العظيم پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت

خارج علی عرض کرد
دعا و تعلیم فرمود که این دعا
بخواند حضرت صادق علیه السلام
بخواند اللهم انی ارجو فی ذلک
ما شاء الله دَرَجَتُهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
دَرَجَتُهُ بِرُصْلَانِ مَغْفِرَتِي بِرَبِّهِ
وَالْأَعْلَى عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
اللهم انی ارجو فی ذلک
و هو انک اللهم انما توفی
دینی و تقی و تدبیر و تدبیر
و اهل و مال و اعد و اعد
با عظیم من شریعت و ماله
و اعد و مال و اعد و اعد
با عظیم من شریعت و ماله
و اعد و مال و اعد و اعد
با عظیم من شریعت و ماله

فَقَبِّرْ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغَنَى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ فَاهْرُقْ مُقَدَّرَ أَحْصَيْتَ
 أَعْمَالَهُمْ وَقَمَتِ أَرْزَاقُهُمْ وَجَعَلَهُمْ مُخْتَلِفَةً أَلْسِنَتُهُمْ وَالْوَاهِنُ خَلْفًا مِنْ بَعْدِ
 خَلْقٍ وَلَا يَحْمِلُ الْعِبَادُ عَمَلَكَ وَلَا يَفْقِدُ الْعِبَادُ قُدْرَكَ وَكَلَّمْنَا فَغَبَّرَ إِلَى رَحْمَتِكَ
 فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي رَحْمَتَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْفَضَاءِ وَالْفَقْدِ
 اللَّهُمَّ ابْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَأَقِنِّي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوْلَايَ أَوْلِيَاءِكَ وَمُعَاذًا إِعْذَائِكَ
 وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالْخُشُوعَ وَالْوَفَاءَ وَالتَّسْلِيمَ لَكَ وَالتَّصَدُّقَ
 بِحِمَايِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رِيْبَةٍ أَوْ حُجُودٍ
 أَوْ قُوطٍ أَوْ فَرَجٍ أَوْ بَدَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ نَمَعةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ قِيَامٍ أَوْ كُفْرٍ
 أَوْ فُوقٍ أَوْ عَصِيَانٍ أَوْ عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا يَحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي تَكَا
 إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً
 فِي مَا عِنْدَكَ وَآثَرَةً وَطَمَئِنَّةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تَصْنَعُ مِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ نَظَاعًا فَكَأَنَّكَ لَمْ تَعْصِرْنَا وَ
 مِنْ لَمْ تَعْصِكَ لَكُنَّا أَرْضِيكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَبِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً دَائِمَةً لَا تَحْصِي لَا تُعَدُّ وَلَا يَفْئِدُ

قَدْ رَهَا غَيْرُكَ فَضِيلَتُهَا فِي مَبَارَكِ مَضَى

شیخ صدوق بنده معتبره فایکده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگواران خود از حضرت امیرالمومنین
 علیه السلام روایت کرده که فرمود خطبه خواند برای ما و حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود اینها
 الناس بدو رسیده رو کرده است بشو شما ماه خدا بابرکت و رحمت و امرزش فایه است که نزد خدا بهترین
 ماهها است و روزهاش بهترین روزها است و شبهاش بهترین شبها است و ساعاتهاش بهترین ساعاتها
 است و آن ماهیست که خوانده اند شمار در آن بوضیافت خدا و گردیده ابد در آن از اهل کرامت خدا
 نفسها شمار در آن ثواب بسیار دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است

چون کثرت در سلاما
 مؤلفی بدو که بنصوات همان
 صلوات است که کهنی از حضرت
 صادق علیه السلام که در کتب معتبره
 بخواند و در کتب معتبره که در
 مجلس علم است که در کتب معتبره
 و اینان از آنجا که در کتب معتبره
 مفاتیح در احوال در کتب معتبره
 از آنجا که در کتب معتبره
 دارد و در کتب معتبره که در کتب معتبره
 در این مختصر از کتب معتبره
 این نیست و نباید در کتب معتبره
 چهارم در کتب معتبره که در کتب معتبره
 که در کتب معتبره که در کتب معتبره
 میشود و در کتب معتبره که در کتب معتبره
 دعای عزیز و دعای عزیز
 به جبهه دعای عزیز و دعای عزیز
 عند الله رب العالمین
 را و این دعاها را

و دعاهای شما در آن متجرب است پس سوال کنید از پروردگار خود به پندهای دست و دلهای پاکیزه
 از گناهان و صفات زبیه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن
 بدو رسیده شقی و بد عاقبت کسی است که غرور کرد و از امرش خدا را پناه عظیم و پادکند بگرستی و
 تشکی شما در پناه تشکی و گرسنگی و در قیامت و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تقییم
 نماید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نماید بر ایشان خود را و نگاه دارد به باغها
 خود را از آنچه نباید گفت و پوشید بدوهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن به آن و به
 دارد گوشه های خود را از آنچه حلال نیست شما را تشدید آن و مهریانی کنید با یتیمان مردم نامهربانی
 کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بشو خدا از گناهان خود و بلند کنید دشتهای خود را
 بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعاتها است نظر میکند حق تعالی در این
 اوقات بر محبت بوی بندگان خود و جواب میگوید پادشاه هرگاه او را مناجات کند و لبت میگوید
 ایشان را هرگاه او را ندا کند متجرب میگرداند هرگاه او را بخواند ابهره مردمان بدو رسیده جانها
 شما در گردنهای شما است پس از گرد بدو او برید بطلب مرزش از خدا و پندهای شما اگر تابا است از
 گناهان شما پس بیک گردانید آنها را بطول دادن سجده ها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است
 بعزت و جلال خود که عذاب نکند نمازگزارندگان و سجده کنندگان در پناه را و نرساند ایشان را
 جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار و مؤمنی را در پناه از برای او خواهد
 نزد خدا ثواب بنده ازاد کردن و امرزش گناهان گذشت پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله هر
 ما قدر بران نداریم حضرت فرمود پیر هیزد از آن جهنم با فطار فرمودن روزه داران اگر چه بنصف
 دانه خرما باشد و اگر چه بکشتی آب باشد بدو رسیده خدا این ثواب میدهد که اگر چه چوب کد اگر چه
 بر زباده از این باشد ایها الناس هر که خلق خود را در پناه بنکو گرداند بر صراط انسان بگردد و روزی که
 قدمها بران لغزد و هر که بیک گرداند در پناه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را
 انسان گرداند و هر که در پناه شتر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او
 باز دارد و هر که در پناه یتیم پدر یا گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در پناه
 صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را بر محبت خود در قیامت و هر که در پناه قطع
 احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز نشسته در پناه

مفاتیح فایکده و در کتب معتبره
 رب نیر که در کتب معتبره
 اصحبت الله عز وجل
 بدو رسیده و اگر چه در کتب معتبره
 بدو رسیده و اگر چه در کتب معتبره
 صلیح و سلام برای عباد حق
 (خوف بخواند)
 (فصل ششم)
 در دعاها تنبیه در ساعات روز
 باید خواند و دعاها را هر روز
 مخصوصی را با معنی ندارد
 بدانکه شیخ طوسی و سید بن طاووس
 و شیخ کفعمی هر روز باید خواند و هر
 و شیخ منظم ساخته اند و هر
 ساعت را با معنی از ائمه اثنی عشر
 ساعت از ائمه اربعین است
 صلوات الله علیه و آله
 را و در این دعاها
 در کتب معتبره که در کتب معتبره
 مقام است که

شکم و فرج خود را نگاه دارد و زبان خود را به درون رود و کافران خود مثل بهرین رفتن و از ماه جابر
گفت یا رسول الله چه نیکو است این حد که فرمودی فرمودی جابر و چند سخت این شرطها که نموی
و بالجمله اعمال این ماه شریف **مطلب اول** در دو مطلب بگمانه ذکر میشود
قسم در اعمال مشترک این ماه است **اول** که
اعمال است که در هر شب و روز اینها بخواند و پیوسته بن طاعت و اینگونه از حضرت امام جعفر صادق
و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند بگو در ماه رمضان از اول تا آخر آن بعد از هر فرضیه اللهم زدنی
حج بیتک الحرام فی عامی هذا و فی کل عام ما ابقی فی بئر منک و عافیه و سعاه و رزق
و لا تخلف من نیک المواقف لکرمه و الشاهد الشریف و زیاده بئر نیک صلواتک
علیه و الیه و فی جمیع حوائج الدنیا و الآخرة فکن فی اللهم ائنی استک فیما تقضی
تقدیر من الامر المحمور فی ليله القدر من القضاء الذی لا یرد و لا یبدل ان یتکبیر
من حجاج بیتک الحرام المبرور و رحمهم الشکور و یسبهم الخفور و ذنوبهم المکفر عنهم
سیناتهم و اجعل فیما تقضی و تقدیر ان تطیل عمری توسیع علی رزقی و توری عقی
امانی و ربی بین رب العالمین و یجوز عقب نمازهای فرضیه یا علی یا عظیم یا غفور
یا رحیم انت الرب العظیم الذی لیس کثله شیء و هو التبع البصیر و هذا شهر عظمته
و کرمته و شرفه و فضله علی الثمور و هو الشهر الذی فرضت صیامه علی
و هو شهر رمضان الذی انزلت فیہ القرآن مد للثانی و ببناء من الهدی و القرب
و جعلت فیہ ليله القدر و جعلها خیر من الف شهر قیاد المین و لا یمن علیک
من علی یفکاک ربی من الثانی فمن تمن علیه و ادخلی الجنة برحمتک یا
ارحم الراحمین و شیخ کفعمی در صباح و بعد از این و شیخ شهید در مجموع خود از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که آنحضرت فرمود که این دعا را در ماه رمضان بعد از نماز و
بخواند حق تعالی بیاورد کافران او را نار و زقیامت و دعا این است اللهم ادخل علی اهل

ان شئت انک و اقدمة
بین بند و حوائج ان تقضی
علی محمد و آل محمد و ان
تقبل بکذا و کذا ما
بسم از ده بار شماع است
ارفع هات و منوب است
محضرت امام حسین علیه
سلام و حجر فلا عین و راه
یا من تعظم فلا تحطی القلوب
یکشنبه یا حسن لکن یا حسن
الحا و زیبا حسن العفو یا
جواد یا کریم یا من لا یزید
شیء من خلقه یا من لا یزید
علی خلقه یا من لا یزید
از نضیم لیبید و ادب
نیم عباد و جعلهم
متامنه علی خلقه و ان
عفی الخیرین و زیاده
علیه

القبور الشرفد اللهم اغفر کل قبیح اللهم اشیع کل جائع اللهم اکر کل غریبان اللهم
اقض کل مدین اللهم فرج عن کل مکروب اللهم زد کل غریب اللهم فک کل اسی
اللهم اصلح کل فاسد من امور المسلمین اللهم اشف کل مریض اللهم سد فقرنا
بغناک اللهم غفر سوء حالنا بحسن حالک اللهم اقض عنا الدین و اغنینا من
الفقر انک علی کل شیء قدير و شیخ کفعمی در کافه روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه
رمضان این دعا را بخواند اللهم ائنی بک و منک اطلب حاجتی و من طلب حاجه
الی الناس فانی لا اطلب حاجتی لامینک و خذک لاشریک لک و استک بفضلک
و رضوانک ان تصلی علی محمد و اهل بینه و ان تجعل لی فی عامی هذا الی بیتک
الحرام سبیلا حجه مبروره متقبلة زاکیه خالصة لک تفرها عینی و ترفع بها
درجی و تزرقنی ان اغض بصری ان احفظ فرجی ان اکف بها عن جمیع محارمک
حتى لا یكون شیء اثر عندک من طاعنک و خشیعک و العمل بها احببت و التزم
یا کرمت و هبت عنه و اجعل ذلک فی بئر و بار و عافیه و ما انعمت به علی
و استک ان تجعل وفای قنلا فی سبیلک تحت رابه نیک مع اولیائک و
استک ان تقبل لاعدائک و اعداء رسولک و استک ان تکریمه هیوان من
شیء من خلقت و لا هی بکر امه احد من اولیائک اللهم اجعل لی مع الرسول
سبیلا حی الله ما شاء الله مؤلفک و کرمه که این دعا مؤتم بدعا است بتدریج از
حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن از در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین
گفته که مستحب خواندن آن در هر روز از ماه رمضان و در شب اول نیز و شیخ مفید در مقعده
برای خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب و بعد از آنکه بجز اعمال در شبها و روزهای ماه مبارک
رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در این ماه نازل شده است و وارده که
هر چه از آنجا ریت و بار قرآن ماه رمضان و در ماهها دیگر هر ماه یکم سن است و انشای شی

الطی النایع لیرضایت
انما صیغ ذلک و التلیل
علی انک استک تحفه
و اقدمة بین بند و حوائج
ان تصلی علی محمد و آل
ال محمد و ان تفعل لک
شاعت چهارم منسوب به
علی بن الحسین علیه السلام
از ارتفاع هات و است نازل
شمس اللهم صفائک و علای
فی انتم عظیمات و علای
ضیاءک فی اهل بیوت
استک نورک الذی یزید
بدر التمام و الارضین و
قصمت بدر البیاض و الخشب
بدر الاموات و است
الاحیاء و جعلت بدر الخشب
و قوت بدر الخشب

روز است و در ماه رمضان در هر شب روز یکم است و اگر روز یکم تواند بکند خوب است
علامه مجلسی فرمود که در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم قرآن و زیاده میکردند
و اگر هر ختم قرآن را ثوابش بروج مقدس یکی از چهارده معصومه هدیه کند ثوابش مضاعف گردد
و از روزهایی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آنست که بایشان باشد در روز قیامت و در این ماه دعا
و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا اله الا الله بسیار باید گفت و روایت شده که جناب
امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد تکلم نمیکرد مگر بدعا و تسبیح و استغفار
و تکیه بر و باید اهتمام بسیار نمود بعبادت و نافله های شب و روز **قسمی** و اعمالی است
که در شب های ماه رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز
شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منظر او باشند و دوم آنکه افطار کند
با چیزی پاکیزه از حرام و شبهات و بجز آنکه بخورای حلال افطار کند تا ثواب نماز چهار روزه را بر او
گردد و بخورای آب و بر طب بلین و بجز آنکه بربنا و بربنا باب که هر کدام که افطار کند نیز خوب است سیم آنکه
در وقت افطار دعا های باره را بخواند از جمله آنکه بگوید اللهم لك صمت و علي رزقك
افطرت و عليك توكلت نا خدا عطا کند با و ثواب هر کس که در این روز روزه داشته و اگر
دعاي اللهم رب النور العظيم را که بتد و کفعی روايت کرده اند بخواند فضیلت بسیار باید
و روایت شده که حضرت امیر المومنین علیه السلام هرگاه میخواست افطار کند میگفت بسم الله اللهم لك
صمتا و علي رزقك افطرتا فاقبل مني انك انت التميع العليم چهارم در وقت افطار اول بگوید
بسم الله الرحمن الرحيم یا واسع المغفرة اغفر لي نا خدا او را با مرز و در خبر است که در آخر هر
روز از روز های ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند پس از ختم نماز بخواند که تو را
یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سوره قدر بخواند ششم در وقت افطار صدقه کند و افطار دهد
روزی را و اگر چه بچند نام خرم یا شریع باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که
که افطار دهد روزی را برای او خواهد بود مثل اجر آن روزی را که از او بگذرد و آنکه از اجر او چیزی کم شود
و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکو که بجا آورد آن افطار کند بقوه آن طعام و این الله علامه
حدیث در رساله سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود هر مؤمنی که طعام کند مؤمنی را و الله در این
رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسی که سیصد مؤمن از او گرفته باشد و از برای او باشد و حق

بدی الکلمات و اتمت به
التعویات استلک علی زین العابدین
الذین عن یسین علیهم السلام
فی سبیلک و اتمت به یسین
بدی جوی ای آن نصل علی
محمد و آل محمد و ان نصل
بکذا و کذا ما غنیم
منوکت بامام محمد باقر
علیه السلام و ان از زوال
ازان اللهم رب النور
و العظمی و النور و الکبریا
جنانک و منک علی عباد
را فیک و زینک و زینک
علی موجود رمضان و زینک
هم دلیل بر اینست

بکدام جناب هفتم در هر شب خواندن هزار مرتبه انا انزلناه و ارد است هفتم در هر شب صد مرتبه
خمدان را بخواند اگر بیشتر شود بهتر است و این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان
شود کافان چهل سال و اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فيه القرآن و افترضت
علي عبادك فيه الصيام صل على محمد و آل محمد و ارزقني حج بيتك الحرام في عامي هذا
و في كل عام و اغفر لي تلك الذنوب العظام فإنه لا يغفرها غيرك يا رحمن يا علام
دوم در هر شب بخواند بعد از مغرب غایب را که در قسم اول گذشت باز هم بخواند در هر شب ماه رمضان
اللهم انی افیج الشاء بجمدک و انت مسد للصابو بعمیک و ایتنت انتک انت
ارحم الراحمین فی موضع لعفو و الرحمة و انت المعاقبین فی موضع التکال و القدر
و اعظم المتجبرین فی موضع الکبریا و العظمی اللهم اذن لي فی دعائک و مسئلتک
فاسمع باسئع مدحی و اجب بارجم دعوی و اقل باغفور عشر فی فکر یا الهی من
کریه قد فرجتها و هموم قد کشفها و عشره قد افلتها و رحمہ قد نشرها و خلقه
بلاء قد فککها الحمد لله الذی لم یخین صاحبہ و لا ولد او لم یکن له شریک
فی الملک لم یکن له ولی من الدل و کبره تکبیر الحمد لله جمیع تحامید کلها علی جمیع
نعم کلها الحمد لله الذی لا مضاده له فی ملک و لا منازع له فی امر الحمد لله الذی
لا شریک له فی خلیفه و لا شیبه له فی عظمیه الحمد لله الفاضل فی الخلق امره و حمد
الناس بالکریم حمد الباسط بالجرید بده الذی لا تنقص خرائته و لا یزید کثره
العطاء الاجود و کرماته انه هو الغیر الوهاب اللهم انی اسئلك فلیا من کبر
مع حاجه لی لبه عظیمه و غناک عنه قدیر و هو عند کثیر و هو عندک سهل
بیر اللهم ان عفوک عن ذنبی و تجاوزک عن خطیئتی و صفحک عن خطیئتی و سترک
علی قبیح علی و حلتک عن کبر جری عند ما کان من خطای و عذی اطمعنی فی ان
اسئلك فالا استوجب منک الذی و رقی من رحمتک و اربتی من قدرک

تخبت و علیک و علیک و علیک
و یسین علیهم السلام
فی سبیلک و اتمت به یسین
بدی جوی ای آن نصل علی
محمد و آل محمد و ان نصل
بکذا و کذا ما غنیم
منوکت بامام محمد باقر
علیه السلام و ان از زوال
ازان اللهم رب النور
و العظمی و النور و الکبریا
جنانک و منک علی عباد
را فیک و زینک و زینک
علی موجود رمضان و زینک
هم دلیل بر اینست

وَعَرَفْتَنِي مِنْ اجَابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوكَ اَمِنًا وَاسْتَلَيْتُكَ مُسَانِبًا لِاخَائِفًا وَلَا وَجَلًا
مُدَّ لَا عَلَيْكَ فَمَا قَصَدْتُ فِيهِ اِلَيْكَ فَاِنْ اَبْطَأَ عَنِّي عَنَيْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ
الَّذِي اَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ اَرْمُولِي كَرِهًا أَصْبَرَ عَلَى عَيْدِ
لَيْتِمُ مِنْكَ عَلَى يَارَبِّ اِنَّكَ تَدْعُونِي فَأُولِي عَيْنِكَ وَتَحْتَجُّبُ إِلَيَّ فَاتَّبَعْتُ لَكَ
وَسَوَّدْتُ إِلَيْكَ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنِّي لِي الطَّوْلُ عَلَيْكَ فَلَا تَمْنَعَنَّ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ
لِي الْأَخَانِ إِلَى وَالْفَضْلِ عَلَى يَحْيَاكَ وَكَرَمِكَ فَأَرْحَمُ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجَدَّ
عَلَيْهِ بِفَضْلِ اخَائِكَ اِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٌ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لَيْكَ الْمَلِكُ مُجَرِّمُ الْفَلَاحِ مُجَرِّ
الرَّيَاحِ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ دَبَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى جَلَمِهِ بَعْدَ عَلَيْهِ اَلْحَمْدُ
لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قَدَرِيهِ وَاَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ اَنَانِيهِ فِي غَضَبِهِ وَفَوْقَ دَرَجَاتِهِ
بُرِيدِ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ زِيَّ الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ الْفَضِيلِ
وَالْأَنْعَامِ الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقَرَّبَ قَهْمَهُ الْجَوَى بَارَكَ وَتَعَالَى اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَايِضُهُ قَهْرُ بَعِيَّتِهِ الْأَعْرَافِ
وَقَوَاضِعِ لِعَظَمَتِهِ الْعُظْمَاءِ قَبْلَ بَقْدَرِيهِ مَا بَشَاءُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ
أُنَادِيهِ وَيَسْتُرْ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَبُعْظُ النِّعَةِ عَلَيَّ فَلَا أَجَازِيهِ فَمَنْ
مِنْ مَوْهَبَةٍ هَبَّتْ قَدْ أَعْطَانِي عَظِيمَةً مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَبُحْبُوحَةٍ مُوَفَّقَةٍ قَدْ رَافَقَانِي
فَأُشْفِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَادْكُرُهُ مَسِيحًا اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْنُكَ حِجَابُهُ وَلَا يَخْلُقُ بَابُهُ
وَلَا يَرُدُّ سَائِلُهُ وَلَا يَنْجَبُ أَمَلُهُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الصَّالِحِينَ
وَيَرْفَعُ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَجَلَّتْ مُلُوكًا وَتَخَلَّفَ الْآخِرِينَ وَ
اَلْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ
الْمُسْتَضْرِحِينَ مَوْضِعِ خَاجَاتِ الظَّالِمِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ

وَأَسْتَلَيْتُكَ مِنْ عَيْنِكَ الْبَاطِلَ
مِنْ نَارِكَ وَأَسْتَلَيْتُكَ بِجَهْلِي
جَهَنَّمَ مِنْ عَيْنِكَ الْبَاطِلَ
بَيْنَ يَدَيَّ وَجَوَابِي أَنْ تَصِلَ
عَلَى عَيْنِكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
فَقُلْ لَكَ الْوَكْدُ الْمَعْدُ
هَمَّ سَوَّلَتْ بِمَوْسَى
جَهَنَّمَ مِنْ عَيْنِكَ الْبَاطِلَ
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَنْ أَرْفَعُكَ
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَنْ أَرْفَعُكَ
فِي الْمَقْدَرِ بِهَارِكَ
فِي الْمَقْدَرِ بِهَارِكَ
الْأَرْفَعُ بِأَمْنٍ تَكْرِيحِي
تَعَالَى عَنْ صُورَتِهِ بِأَمْنٍ
بِأَمْنٍ عَنِ الصَّفَاتِ وَرَدُهُ
بِأَمْنٍ تَرْتَبُ عِنْدَ عِلَاقَتِهِ
وَلِجَالِيهِ الْخَائِفُونَ وَرَدُهُ
وَلِجَالِيهِ الْخَائِفُونَ وَرَدُهُ
وَلِجَالِيهِ الْخَائِفُونَ وَرَدُهُ
وَلِجَالِيهِ الْخَائِفُونَ وَرَدُهُ

رَعَدُ السَّمَاءِ وَسُكَاثُهَا وَرُجْفُ الْأَرْضِ وَعِمَارُهَا وَتَمُوجُ الْبَحَارِ وَمَنْ بَسَجَ
فِي عَمَارِهَا اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَذَا نَاحِلُهُ وَمَا كَانَتْ يَدِي لَوْلَا أَنْ هَذَا أَنَا اَللَّهُ اَلْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَرَزَقْ وَلَا يَرْزُقْ وَيُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ وَيُسَبِّحُ الْأَخْيَارَ
وَيُنْجِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِسَيِّدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرِنِكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَخَافِظِيكَ وَمُبْلِغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجَلَّ وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى وَأَعْلَى
وَأَطْيَبَ وَأَظْهَرَ وَأَبْنَى وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ
مِنْ خَلْقِكَ اَللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَرِصِيِّ سَوَّلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ
وَوَلِيِّكَ وَآخِي رَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَبْنِكَ الْكَبِيرِيِّ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ وَ
صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سَبْطِي الرَّحْمَةِ
وَأَمَامِي اَلْحَمْدُ الْحَسَنِ الْحَسَنِ سَيِّدِي ثَبَابِ هِلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمِيلَارِ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَخَلْفِهَا اَلْهَدْيُ حُجَّجَكَ عَلَى
عِبَادِكَ وَأَمَنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوَةٌ كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ اَللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى وَلِيِّكَ
اَلْقَائِمِ الْمُؤَمِّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحَقِّهِ عَمَلًا تَكُنِ الْمُغْرِبِينَ وَأَيَّدْ بِرُوحِ الْقُدْسِ
بَارَبِّ الْعَالَمِينَ اَللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ
فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الدِّينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي نَصَبْتَهُ لَهُ أَبَدًا
وَأَنْصُرْ بِهِ وَأَنْصُرْ نَصْرًا عَزِيزًا وَاقْهَرْ لَهُ فَتَحَابِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

وَأَنْصُرْ بِهِ وَجِي مُؤَدِّيًا
جَهَنَّمَ مِنْ عَيْنِكَ الْبَاطِلَ
بَيْنَ يَدَيَّ وَجَوَابِي أَنْ تَصِلَ
عَلَى عَيْنِكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
فَقُلْ لَكَ الْوَكْدُ الْمَعْدُ
هَمَّ سَوَّلَتْ بِمَوْسَى
جَهَنَّمَ مِنْ عَيْنِكَ الْبَاطِلَ
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَنْ أَرْفَعُكَ
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَنْ أَرْفَعُكَ
فِي الْمَقْدَرِ بِهَارِكَ
فِي الْمَقْدَرِ بِهَارِكَ
الْأَرْفَعُ بِأَمْنٍ تَكْرِيحِي
تَعَالَى عَنْ صُورَتِهِ بِأَمْنٍ
بِأَمْنٍ عَنِ الصَّفَاتِ وَرَدُهُ
بِأَمْنٍ تَرْتَبُ عِنْدَ عِلَاقَتِهِ
وَلِجَالِيهِ الْخَائِفُونَ وَرَدُهُ
وَلِجَالِيهِ الْخَائِفُونَ وَرَدُهُ
وَلِجَالِيهِ الْخَائِفُونَ وَرَدُهُ
وَلِجَالِيهِ الْخَائِفُونَ وَرَدُهُ

نصیرا اللهم اظهر به دينك وسنة نبيك حتى يستخفى بشي من الحي مخافة
احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك في دولة كريمة تعزها الاسلام واهله
ونذل بها النفاق واهله وتجعلنا فيها من الدعاة الى طاعتك والفداء
الى سبيلك وترزقنا بها كرامة الدنيا والاخرة اللهم ما عرفنا من الحي
فجعلناه وما قصرنا عنه قبلناه اللهم به شعبنا واشعب به صدقنا
وارتق به ففنا وكثر به فلنا واعز به ذلنا واغن به غائلنا واقض به عن
مغرمنا واجبر به فقرنا وسد به خللنا ولبس به عسرنا وبش به وجوهنا وفك
به أسرنا وانج به طلبنا وانجز به مواعيدنا وانج به دعوتنا واعطنا به
سؤلنا وبلغنا به من الدنيا والاخرة اماننا واعطنا به قوتنا وغبنا باخبر النور
واوسع المعطين اشف به صدورنا واذهب به غمظ قلوبنا واهدنا به لما اهلك
فيه من الحي ياد نيك انك تهب من تشاء الى صراط مستقيم وانصرنا به على
وعدونا الله الحي امين اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا صلواتك عليه الى
وغيبه ولينا وكثرة عدونا وفلة عدونا وشدة الفتن بنا وظاهر الزمان
علينا فصل على محمد واله واعنا على ذلك يقع منك نجاة وبشر تكفيه و
نصر تعز وسلطان حتى تظهره ورحمة منك تجلناها وغايبه منك
نلبسناها ورحمك يا ارحم الراحمين وازدقم در شهر شب بخواند اللهم برحمتك في
الصالحين فارحنا وفي عليين فارفعنا وبكاس من معين من عين سليل
فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فرجنا ومن اولاد الان المحلدين كاتهم لؤلؤ
مكون فاخذ منا ومن ثمار الجنة والحور الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس
والحرير والاشبر في قلوبنا وليله القدر ورج ببيتك الحرام وقتلا في

الحوار
الرضا
بن بند
علي محمد
تقيل
هم منوب
امام محمد
ان از نماز
ساعت بعد
دعاه المضطرون
والجبال
فاسمهم
فكرهم
فجاءهم
وسلوهم
نعمته
قوتهم
يجعل الله

سبيلك فوق لنا وصالح الدعاء والسئلة فانجبت لنا واذجعلنا الاول
والاخرين يوم القيمة فارحنا ورائنا من النار فاكتب لنا وفي جهنم فلا تغلنا
وفي عذابك وهوانك فلا تبذلنا ومن الزقوم والصرير فلا تطعمنا ومع الشياطين
فلا تجعلنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبتنا ومن ثياب النار وسراويل الفطران
فلا تلبسنا ومن كل سوء بالا اله الا انت بحق لا اله الا انت فاجتنا به دم جبر
صادق وعبدك روايت كه در شهر شب رمضان بخواند اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما قضى و
تقدر من الامر المحمور في الامر الحكيم من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكبير
من حجاج بيتك الحرام المبرور ورحمهم المشكور وسعهم المغفور ونوبهم المكفر عن
سيئاتهم وان تجعل فيما قضى وتقدر ان تطيل عمري في خير وعافيه و
توسع في رزقي وتجعلني ممن تنصير به لدينك ولا تسبدل بي عمري
چهار دم در ان شب الصالحين است كه در شهر شب ماه رمضان بخواند اعوذ بجلال الله
الكريم ان ينقضي عني شهر رمضان او يطلع الفجر من ليلتي هذه ولك قبلي بركة
او ذنب تعدني بنى علي به باز دم شيخ كنعني رجا شبه بلال ابن ربه بن باقى فلكرده كه قوت
مستجاب است در شهر شب ماه رمضان دو ركعت نماز در هر ركعت حمد و توحيد سه مرتبه و چون سلام
داد بگويد سبحان من هو خفي لا يغفل سبحان من هو رحيم لا يجل سبحان من هو
قاهر لا يهوى سبحان من هو ذا قهر لا يلهو به بگوید سبحان اربع را هفت مرتبه پس بگوید
سبحانك سبحانك سبحانك يا عظيم اغفر لي الذنب العظيم پرده مرتبه صلوات بفرست
بر پيغمبر زال او عليهم السلام كيكه اين دو ركعت نماز را بجا آورد و بياورد حشمتا از برای او هفتاد
هزار كاه الخ شاز دم در خبر است كه هر كه در شهر شب از ماه رمضان سورة انا فتحنا در نماز مستجاب بخواند
ان سال محفوظ بماند و بدانكه از اعمال كه در شهر شب ماه رمضان مستجاب است بجا آورده شود هزار ركعت
نماز است در مجموع اينها كه مشايخ واعاظم علماء در كتب خود كه در فقه يا عبادات نوشته اند بان اشاره
نموده اند و اما كفت بجا آوردن ان پس اخذ است و انچه موافق روايت ابن الجوزي

استك
عليها السلام
وتبليك
الواحدة
تدعي
علي محمد
تقيل
هم منوب
امام محمد
ان از نماز
ساعت بعد
دعاه المضطرون
والجبال
فاسمهم
فكرهم
فجاءهم
وسلوهم
نعمته
قوتهم
يجعل الله

وَكُلِّ مَنِكَ قَدِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
إِبَائِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ إِبَائِكَ كَرَمَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِبَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَحْدَهُ
وَجَبْرُوتٍ وَحْدَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِنَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ
بِمَهْرٍ خَافَتْ كَذَارِي رَحْمَةً بَطْلِي كَمَا بَلَّغَهُ رَأْسُهُ جَهَنَّمَ رَمَضَانَ صَبَاحُ شَيْخٍ اسْتَكَرَّ رَوَابِ
كَرْدَهُ بُوْحْرَه ثَمَالِي كَهَضْرَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ دَرْمَاهُ رَمَضَانَ بِشَرِّ أَشْرَارِ تَمَازِيكِ وَجُودِهِ
مِثْلَ بَدَنِهِ بِمَنْدِ الْهَيْلِ لَا تُؤَدِّبُنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكِّرْ لِي فِي جَهَنَّمَ مِنْ بَنٍ إِلَى الْخَيْرِ
يَا رَبِّ وَلَا تُؤَدِّبُنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكِّرْ لِي فِي الْجَهَنَّمَ وَلَا تُسْطَاعِ إِلَّا بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَحْسَنَ اسْتَغْنِي عَنِ عَمَلِي وَرَحْمَتِكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبِّ وَأَجْمَعْ عَلَيْكَ وَلَوْ رُفِعَ
خَرَجٌ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بِكَوْنِهِ أَنْتَ تَقْطَعُ شَوْدَ بَيْتِ عَرْفَتِكَ وَأَنْتَ
دَلَّلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَلَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَعَا
فَجِيبْنِي فَإِنْ كُنْتُ بَطِيئًا جِيبْ دَعْوَتِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَإِنْ
كُنْتُ بَخِيلًا جِيبْ بَسْفَرِضِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَادَيْهِ كَلَّمَاشْتُ بِحَاجَتِي وَأَخْلُو
بِهِ حَبْتُ شَيْءٌ لِي سِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَبَقِضْ لِي حَاجَتِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ
وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَنْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ
غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَلَّمَنِي بِالْبَهَةِ فَأَكْرَمَنِي قَدْ يَكْفِي لِي النَّاسِ
فَهَيِّبُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَجَلَّمَ عَنِّي حَتَّى
كَانَ لِي لَذَنَّبُ لِي فَرِيَّةً أَحَدُ شَيْءٍ عِنْدَكَ وَأَحَقُّ بِحَدِيٍّ لِلَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
الْمَطَالِبَ لِيكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَالْأَسْئَلَةَ بِفَضْلِكَ
لِيَنَّ أَمْلَكَ مُبَاحَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِخِينَ مَفْزُوحَةً وَاعْلَمْ أَنَّكَ

بَدُوْیِ حَاجَتِی أَنْ تَنْصُرَنِی
مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ
تَقْضِیَ بِکَذَا وَکَذَا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَرْبَعًا وَارْبَعِينَ مَرَّةً
بِطَاعَتِهِمْ وَأَوَّلِ الْأَرْحَامِ
الَّذِينَ أَمَرْتُ بِصَلَاتِهِمْ وَ
تَعَوَّذْتُمْ بِالَّذِينَ أَمَرْتُ
أَنْتَ بِعَرَفَاتِ الْجَنَّةِ وَآخِرِ
النَّبِيِّ الَّذِي أَذْهَبَ عَنْهُ
الرَّجْمَ وَظَهَرَ ظُهُمُ الظُّهْرِ
أَنْ تَنْصُرَنِی عَلَى الْحَمْدِ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِیَ لِي
کَذَا وَکَذَا عَلَامَةُ تَجَلُّی
دَرْمَقَاسِ الْمَصَالِحِ وَفَوْزِهِ
وَبَسْمَایِ مَعْتَرِ لَحْظِهِ
أَمَامَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ

لِلرَّاحِمِ بِمَوْضِعِ إِبَائِهِ وَلِلْمُتَوَقِّفِينَ بِمَوْضِعِ إِبَائِهِ وَأَنْ فِي الْهَيْفِ إِلَى جُودِكَ
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عَوْضًا مِنْ مَنَعَ الْبَاحِلِينَ وَمَنْدُوحَةً نَحْنُ فِي بَدَنِ الْمُسْتَثَنِّينَ
وَأَنْ الرَّاغِبَ إِلَى لَبِّكَ قَرِيبًا لِمَسَافَةِ وَأَنْتَ لَا تَحْبِبُ عَنْ خَلْفِكَ إِلَّا أَنْ تَحْبِبَهُمْ
الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلْبِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ
بِكَ اسْتِغَاثَتِي قَبْدُ غَائِكَ تَوَسَّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِغَاثَةٍ لَا اسْتِغَاثَةَ مِنْهُ وَلَا اسْتِغَاثَةَ
لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِيُغْنِي بِكَرَمِكَ وَتُكُونِي إِلَى صِدْقٍ وَعْدِكَ وَتَجَاهِي إِلَى الْإِيمَانِ
بِتَوْحِيدِكَ وَتُفِي بِنِعْمَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ إِلَّا أَنْتَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَأَسْأَلُكَ
مِنْ فَضْلِكَ إِنْ أَنْتَ كَانَتْ بِكَ رَحْمَةً وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ بِأَسَدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ
وَتَمْنَعُ الْعِطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمُنَانُ بِالْعِطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ
يَحْتَسِبُ رَأْفَتِكَ الْهَيْلِ تَبَدُّدِي فِي نِعْمَتِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَتَوْهَتْ بِأَسْمِي كَبِيرًا
فَمَا مِنْ رَبَّائِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعْمِهِ وَأَشَارَتِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ
وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِأَمْرٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَجِئْتُكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ
دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ بِأَسَدِي بِلِسَانِ
قَدْ أَخْرَبَهُ ذَنْبُهُ رَبِّي أَنَا جِيكَ بِقَلْبِي أَوْ بَقِيَّةَ جُرْمِهِ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا
رَاغِبًا رَاغِبًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مُوَلَايَ ذُنُوبِي فَرَعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمَعْتُ
فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَأَنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا اللَّهُ فِي جَرَايَ عَلَى مَسْئَلَتِكَ
مَعَ إِبَائِي مَا تَكُونُ جُودَكَ وَكَرَمَكَ وَعَدَّتِي فِي شِدَّتِي مَعَ فَلَا حِجَابِي رَأْفَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَحْبِبَ بَيْنَ دَيْنٍ وَدَيْنٍ مُنْبِتِي فَحَقُّ رَجَائِي وَانْتَمَعِ
دُعَائِي بِالْخَيْرِ مِنْ دَعَا دَائِعٍ وَأَفْضَلُ مِنْ رَجَاءِ رَاحِمٍ يَا سَيِّدُ أَيْلَى سَاءَ عَلَيَّ

مَنْفُوكَ حَتَّى يَجَانِبَ وَتَمْلِكَ
دَرْمَقَاسِ الْمَصَالِحِ وَفَوْزِهِ
وَبَسْمَایِ مَعْتَرِ لَحْظِهِ
أَمَامَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ
بَدُوْیِ حَاجَتِی أَنْ تَنْصُرَنِی
مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ
تَقْضِیَ بِکَذَا وَکَذَا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَرْبَعًا وَارْبَعِينَ مَرَّةً
بِطَاعَتِهِمْ وَأَوَّلِ الْأَرْحَامِ
الَّذِينَ أَمَرْتُ بِصَلَاتِهِمْ وَ
تَعَوَّذْتُمْ بِالَّذِينَ أَمَرْتُ
أَنْتَ بِعَرَفَاتِ الْجَنَّةِ وَآخِرِ
النَّبِيِّ الَّذِي أَذْهَبَ عَنْهُ
الرَّجْمَ وَظَهَرَ ظُهُمُ الظُّهْرِ
أَنْ تَنْصُرَنِی عَلَى الْحَمْدِ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِیَ لِي
کَذَا وَکَذَا عَلَامَةُ تَجَلُّی
دَرْمَقَاسِ الْمَصَالِحِ وَفَوْزِهِ
وَبَسْمَایِ مَعْتَرِ لَحْظِهِ
أَمَامَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ

فَاعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ امَلِي وَلَا تُؤَاخِذْ بِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجْلُ عَنْ
 جُحَاذَةِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مَكَا فَاهِ الْمُفْضِرِينَ وَأَنَا بِأَسِيدِي غَائِدُ
 بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَخِرِّمٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَنْ أَحْسَنِ بَيْتِ ظَنَّا
 وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطَرِي فَبِنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَى عَفْوِكَ أَيْ رَبِّ جَلِيلِي
 يَسِّرْكَ وَأَعْفُ عَنْ تَوْبِي بِكَرَمٍ وَجْهِكَ فَلَوْ اطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتُ
 وَلَوْ خِضْتُ نَجِيلَ الْعُقُوبَةِ لَا اجْتَنَبْتُهُ لَا لِأَنَّكَ آمُونُ الشَّاطِرِينَ وَأَخْفُ الْمَطْلُوعِينَ
 بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّائِرِينَ وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَتَارُ الْعُيُوبِ
 غَفَارُ الذُّنُوبِ عَلَامُ الْخُيُوبِ تَسْرُ الدُّنْبِ بِكَرَمِكَ وَتُؤَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِجَلِيلِكَ فَلَا
 التَّحَدُّ عَلَى جَلِيلِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَبِحِلْمِي وَبِحَرَمِي عَلَى
 مَعْصِيَتِكَ حِلْمَكَ عَنِّي قَدْ عُوِيَ إِلَى فَلَاةِ الْحَبَاءِ يَسْرُكَ عَلَى وَبَسْرِي إِلَى التَّوْبِ
 عَلَى حِمَارِكَ مَعْرِفِي بَعْدَ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ بِأَحْلَمِ بِأَكْرَمِ بَالِحَةٍ بِأَبْوَابِ غَاوِرِ
 الذَّنْبِ بِقَابِلِ التَّوْبِ بِأَعْظَمِ الْإِنِّ بِأَفْدَرِ الْأَحْسَانِ ابْنَ سِتْرِكَ الْجَمِيلِ ابْنَ عَفْوِكَ
 الْجَمِيلِ ابْنَ فَرْجِكَ الْفَرِيدِ ابْنَ غِيَاثِكَ التَّرْبِيعِ ابْنَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ ابْنَ
 عَظَايَاكَ الْفَاضِلَةِ ابْنَ مَوَاهِبِكَ الْهَبِيَّةِ ابْنَ صَنَائِعِكَ التَّيْبَةِ ابْنَ فَضْلِكَ
 الْعَظِيمِ ابْنَ مَنِّكَ الْجَمِيمِ ابْنَ إِحْسَانِكَ الْقَدِيرِ ابْنَ كَرَمِكَ بِأَكْرَمِ مَرْمَرٍ فَاسْتَفِيدْ
 وَرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي بِالْحُسْنِ بِالْجَمْلِ بِأَمْنٍ بِأَمْفُضِلْ لَسْتُ أَتَكِلُ فِي النِّجَاهِ مِنْ عِقَابِكَ
 عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ بِبُيُوتِي
 يَا الْأَخْسَانَ نَعْمًا وَنَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَذَرِي لَكَ تَكْرُرُ أَجْمَلِ مَا نَذَرُ أَمَّ
 قَبِيحَ مَا تَنْتَرُ أَمَّ عَظِيمَ مَا أَتَيْتَ وَأَوْلَيْتَ أَمَّ كَثِيرَ مَا مَنَيْتَ فَجَبَّتْ وَعَافَيْتَ بِأَجِيبِ
 مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَيَا قَرَّةَ عَيْنٍ مَنْ لَا ذَنْبَكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَمَنْ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 إِلَهَ الْإِلَهِاتِ مَلِكُ الْيَوْمِ وَالْآخِرِ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 اللَّهُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ أَنْتَ
 إِلَهَ الْإِلَهِاتِ الْكَرِيمُ أَنْتَ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَنْتَ مِنْكَ بَدَأَ كُلُّ شَيْءٍ
 وَالْبَلَدُ يَقُودُ أَنْتَ اللَّهُ
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ
 تَلِدْ وَلَا زَالَ أَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْأَحَدُ الْقَدِيمُ الْقَدِيمُ
 لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 كُفُوًا أَحَدٌ

السُّيُُونَ فَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَلِيلِ مَا عِنْدَكَ وَأَيُّ جَهْلٍ يَا رَبِّ لَا
 بَعْدَهُ جُودُكَ أَوْ أَيُّ زَمَانٍ أَطُولُ مِنْ أَنَايِكَ وَمَا قَدْ رَأَعْنَا لِنَا بِجَنَابِكَ وَكَيْفَ
 تَشْكُرُ أَعْمَالَنَا قَابِلُهَا كَرَمَكَ بَلْ كَيْفَ يَصْبِقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ جَمِيلِكَ
 يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْبَدَنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعَزَّ بِكَ بِأَسِيدِي لَوْ تَهَيَّئْ يَا رَحْمَتُ
 مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهَى إِلَيَّ مِنَ الْمَغْفِرَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
 وَأَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ
 بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تَبْشُلُ عَنْ فِعْلِكَ وَلَا تَنَازِعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تَنَازِلُ فِي
 أَمْرِكَ وَلَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تَغْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَذْيِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَ
 الْأَمْرُ نَبَا رَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا ذَنْبَكَ وَاسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ
 وَأَلْفَ إِحْسَانِكَ وَنِعَمَتِكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَصْبِقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ
 وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَقَّفْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ
 الْوَاسِعَةِ أَفْرَكَ يَا رَبِّ نُخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ تَحْبِبُ أَمَّا لَنَا كَلَّا بِأَكْرَمِ فَلَيْسَ هَذَا
 ظَنُّنَا بِكَ وَلَا هَذَا فَيْتُ طَعْنًا يَا رَبِّ إِنْ لَنَا فَيْتُ أَمَّا لَطَوِيلًا كَثِيرًا إِنْ لَنَا
 فَيْتُ رَجَاءُ عَظِيمًا عَصَبْنَاكَ وَنَحْنُ رُجُوعَانُ تَسْرُ عَلَيْنَا وَرَعُونَاكَ وَنَحْنُ رُجُوعَانُ
 أَنْ تَجِيبَ لَنَا فَحَقُّ رَجَائِنَا مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلِمْنَا
 فِينَا وَعَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَضِرُّنَا عَنْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَلَسْتُ
 أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَا مَنَنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 وَجُدْ عَلَيْنَا يَا نَافِخًا جُونِ إِلَى نَيْلِكَ يَا عَفَّارُ يُنَوِّرُكَ أَهْدِنَا وَبِفَضْلِكَ
 اسْتَغْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبِنَا بَيْنَ يَدَيْكَ تَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ تَهَيَّئْ
 وَتَوْبُ إِلَيْكَ تَحَبَّبَ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَتَعَارَضَكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلُ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 إِلَهَ الْإِلَهِاتِ الْكَرِيمُ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 إِلَهَ الْإِلَهِاتِ مَلِكُ الْيَوْمِ وَالْآخِرِ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 اللَّهُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ أَنْتَ
 إِلَهَ الْإِلَهِاتِ الْكَرِيمُ أَنْتَ
 أَنْتَ مِنْكَ بَدَأَ كُلُّ شَيْءٍ
 وَالْبَلَدُ يَقُودُ أَنْتَ اللَّهُ
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ
 تَلِدْ وَلَا زَالَ أَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْأَحَدُ الْقَدِيمُ الْقَدِيمُ
 لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 كُفُوًا أَحَدٌ

وَسْتَرْنَا الْبَيْتَ صَاعِدًا وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ بِأَيْتِكَ عَمَّا يَعْمَلُ قِيَمٌ فَلَا
 يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُولَ طَائِفَتُكَ وَتَفْضَلَ عَلَيْنَا يَا أَلَا تُكَ فَبِحَاجَتِكَ يَا أَحْلَمَ
 وَأَعْظَمَكَ وَأَكْرَمَكَ مُبْدِيًا وَمُعِيدًا لَقَدْ سَأَلْنَاكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَكَرَّمَ
 صَنَائِعُكَ وَفِعَالُكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُفَايِسَنِي بِفَيْضٍ
 وَخَطِيئَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ
 أَعِدْنَا مِنْ تَخِيطِكَ وَأَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَانْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ
 فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَاجَتِيكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ
 وَرِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ ارْزُقْنَا عَمَلًا يُطَاعِيكَ
 وَتَوْفَقًا عَلَى مَلِكِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
 وَارْحَمَهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا أَجْرُهُمَا بِالْأَحْسَنِ إِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَخْبَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرِ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا وَذَكَرِنَا وَأَنْشَانَا صَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا خَيْرًا
 وَمَمْلُوكِنَا كَذَبًا لَعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَصَلُّوا ضَلَالًا لَابِعِيدًا وَخَيْرًا خَيْرَنَا مُبِينًا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْحِمْ لِي بِخَيْرٍ وَارْحَمْنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا
 تَسْلُطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِفَةً بَاقِيَةً وَلَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا
 أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا لَطِيبًا اللَّهُمَّ اخْرُسْنِي خَيْرًا
 وَاخْطِنِي بِحِفْظِكَ وَكَلَامِي بِكَلَامِكَ وَارْزُقْنِي حَاجَتِيكَ الْحَرَامِيَّةَ غَامِنًا هَذَا وَفِي
 كُلِّ غَامٍ وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأَمْنَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ نِعَمِكَ لَمَّا
 الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ لَكَرَاهِيَةِ اللَّهِ تَبَّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعْصِيكَ وَالْهَيْسِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ
 بِهِ وَخَشْيَتِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي كُلَّمَا

روایت کرده است که اگر چه در
 یک روز چهل گانه بگوید یک
 بار از روز دوازده و بیست و یک
 استغفار را بخواند خدا
 گاهان او را بیاورد و در روز
 استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم يردني
 التوابع والارواح و
 الجلال والالهي و
 ان يثوب على رايضا
 بسبب من اراد ان يغفر
 رده است هر که هر روز
 بگوید الحمد لله على
 كل شيء كانت رزقي كل
 اذى في الدنيا و
 وانه كرهت
 بسبب من اراد ان يغفر
 رده است هر که هر روز

قُلْتُ قَدْ هَبَّتْ وَنَعْيَاتُ وَقْتُ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتِكَ الْفَتَى عَلَى
 نَعْسًا إِذَا أَصَلَبْتُ وَسَلَبْتَنِي مِنْ جَانِكَ إِذَا أَنَا جَبْتُ مَا لِي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ صَلَحْتُ
 سِرِّي وَفَرَّبْتُ مِنْ جَالِيسِ التَّوَابِينَ مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بِلَيْتِهِ أَزَالْتُ قَدَمِي حَالَتُ
 بَنِي قَبِيْنِ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَجَيْتَنِي أَوْ
 لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُتَخَفًا بِحِفْظِكَ فَأَقْصَيْتَنِي وَلَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَظَلَمْتَنِي
 أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَادِبِينَ فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَتِكَ
 فَخَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَفَدْتَنِي مِنْ جَالِيسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَائِلَةِ
 فَمِنْ رَحْمَتِكَ ابْتَنَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي أَلِفَ جَالِيسِ الْبَطَالِينِ فَبَيَّنْتَنِي وَبَيْنَهُمْ خَلَيْتَنِي
 أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَتَمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ يَجْرِي وَجْهِي كَأَفْتَنِي
 أَوْ لَعَلَّكَ يَقْلِبُ حَبَائِي مِنْكَ جَارِئَتِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ
 الْمَذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنْ كَرَمَكَ أَيُّ رَبِّ يَجَلُّ عَنْ مُكَافَاتِ الْمُفْضِرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ
 هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَخَفٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّغِيحِ عَنْ أَحْسَنِ بَيْتٍ طَنَّا إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ
 فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُفَايِسَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ تُتَزَلَّنِي بِخَطِيئَتِي قَمَا أَنَا بِأَسِيدَةٍ
 وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي وَنَصَّدْ عَلَى بَعْفُوكَ وَجَلِّ لِي بِتَرْكِكَ وَاعْفُ
 عَنِّي قَوْلِي بِكْرِي وَجْهِيكَ سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي تَبَيْتُهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتُهُ
 وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتُهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتُهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَمْنْتُهُ
 وَالْجَائِعُ الَّذِي شَبَعْتُهُ وَالْعَطْشَانُ الَّذِي رَوَيْتُهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَوْنْتُهُ
 وَالْفَقِيرُ الَّذِي غَنَيْتُهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَيْتُهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي غَزَزْتُهُ وَ
 التَّفِيمُ الَّذِي شَفَعْتُهُ وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتُهُ وَالْمَذْنُوبُ الَّذِي سَمَرْتُهُ وَالْخَائِطُ
 الَّذِي آقَلْتُهُ وَأَنَا الْفَلِيلُ الَّذِي كَرَّمْتُهُ وَالْمُسْتَخَفُّ الَّذِي نَصَرْتُهُ وَأَنَا

بیت و سَجَرِهَائِي مَارِصِيَا
 اغفر لي يا مولاي
 والتوابين والمسلمين
 حفظك بعد دهر من
 كذا دهر من كذا
 نازد قدامت حسن
 نامة اعمال و بنو
 عذ كما اذا وحو كذا
 در طبع برای و بلند
 و اجابت مقرب از انحض
 و انكرو است كه هر
 صد مرتبه بگوید لا حول ولا
 قوة الا بالله حفظك الله
 نوع بلا از او دور گردان
 كه ان شاء الله و تم باشد و
 و بگو هر گز پشیمان نشود
 و كلیه شیخ طبرسی و دیگر
 بسنده های حسن و مقبول
 از حضرت

الذنوب سُجَّانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ سُجَّانَ الرَّبِّ
الْوَدُودِ سُجَّانَ الْفَرْدِ الْوَحِيدِ سُجَّانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ سُجَّانَ مَنْ لَا يَخْشَى عَلَى أَهْلِ
مَمْلَكَتِهِ سُجَّانَ مَنْ لَا يُوَاخِذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِالْوَأْدِ الْعَذَابِ سُجَّانَ الْحَشَّانِ
الْمُتَّانِ سُجَّانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ سُجَّانَ الْجَبَّارِ الْجَوَادِ سُجَّانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ سُجَّانَ
الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ سُجَّانَ الْبَصِيرِ الْوَاسِعِ سُجَّانَ اللَّهِ عَلَى أَقْبَالِ النَّهَارِ سُجَّانَ اللَّهِ عَلَى
إِدْبَارِ النَّهَارِ سُجَّانَ اللَّهِ عَلَى إِدْبَارِ اللَّيْلِ وَأَقْبَالِ النَّهَارِ وَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمُحَمَّدُ وَ
الْعَظَمَةُ وَالْكِبَرِيَاءُ مَعَ كُلِّ نَفْسٍ وَكُلِّ طَرْفَةٍ عَيْنٍ وَكُلِّ لَحْزَةٍ سَبَقَ فِيهِ عَلَيْهِ سُجَّانَكَ
مِلًّا مَا أَخْصَى كِتَابُكَ سُجَّانَكَ زِينَةُ عَرْشِكَ سُجَّانَكَ سُجَّانَكَ سُجَّانَكَ
وَبَدَانُكَ عَلَمًا فَرَمُودَةً أَنْدَكَ أَكْرَمْتَ رُوحَهُ وَابْعَادَ سَحَابِهِ وَبَعْدَ بَهْرَتِهِ وَازْأَوَّلَ شَيْءٍ نَابَا خَرِيبَ
نَبْتٍ مَتَوَانٍ كَرْدٍ وَهَمْسِكَةٍ مَبْدَأٍ وَقَصْدَ نَارٍ كَفَرْدٍ أَرَى خِدَارَ رُوحِهِ مَبْكَرٍ وَامْسَاكَ أَرْفَاطٍ
مَبْكَدٍ بَرِاسٍ وَشَابِثَةٍ اسْتَكْدَرَتْ سَحَابَهَا نَمَازُ شَبَابٍ لَكَ نَكَدٌ وَفَتْحٌ بَعْمَلٍ أَوْرَدَ

قِسْمِ (در اعمال روزهای ماه رمضان است) * * * **بِحَسْبِ رُوحِ**

وَأَنْ جَنْدِ جَبَرَاتٍ أَوَّلَ بَحْوَائِدِ هَرُورِ زَائِدِ غَاثِ كَشِيعٍ وَبَسَدِ نَفْثِ كَرْدِهِ أُنْدَ اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَ
هَذَا شَهْرُ الصِّيَامِ وَهَذَا شَهْرُ الصِّيَامِ وَهَذَا شَهْرُ الْأَنْبِيَاءِ وَهَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَهَذَا
شَهْرُ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْعَيْقُ مِنَ النَّارِ وَالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ وَهَذَا شَهْرُ فِيهِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْنِي عَلَى
صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَسَيِّئِهِ لِي سَلَمَتِي فِيهِ وَاعْنِي عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ وَوَقْفَتِي
فِيهِ لِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفَرِّغْ فِيهِ لِعِبَادَتِكَ
وَرُغَائِكَ وَبِلَاؤِكَ بِكَ وَأَعْظِمْ لِي فِيهِ الْبَرَكَاتِ وَأَخِين لِي فِيهِ الْعَافِيَةَ وَاجْعَلْ
فِيهِ بَدَنِي وَأَوْسَعِ فِيهِ رِزْقِي وَكَفِّنِي فِيهِ مَا أَهَمَّنِي قَسَمْتُ فِيهِ رُغَائِي وَ

مکمل نماز شب در این ماه
کبریا علی کل حال روزی
دیگر از آن حضرت منقول است
هر که در روزهای ماه رمضان
بهار صد مرتبه
ایند عبادت کند
خدا عالم ببار
بنا مال ببار
او را که از آن
اینست دعا استغفر الله
اللهم لا اله الا انت
الغفور الرحيم
السموات والارضين
علي وجهي ولسراني على
صفتي واثوبني اياه
لو سمع وديكران وداكره
كسنت است هر روز باند
بخواند اللهم اني اسئلك
ببوابك الميزان
استغفر الله

بَلِّغْنِي فِيهِ رَجَائِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفَعْ عَنِّي فِيهِ النَّعَاسَ وَالْكَسَلَ
وَالسَّامَةَ وَالْفُتْرَةَ وَالْفُسُوءَ وَالْغَفْلَةَ وَالْخَيْرَةَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ الْعِلَلَ وَالْأَنْفُسَامَ وَطُغْيَانَهُ
وَالْأَخْرَانَ وَالْأَغْرَاضَ وَالْأَفْرَاضَ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ وَاصْرِفْ عَنِّي فِيهِ السُّوءَ وَالْخُفَا
وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالنَّعَبَ وَالْعَنَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاعْنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَهَمَزِهِ وَلَمَنِهِ وَنَفْسِهِ وَفِتْنِهِ وَوَسْوَاسِهِ وَ
تَشْطِيطِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرِهِ وَجَبَائِلِهِ وَخُدَعِهِ أَمَانَتِهِ وَغُرُوبِهِ وَفِتْنَتِهِ وَشُرَكَائِهِ وَخُرَافَاتِهِ
وَأَنْبِيَائِهِ أَشْبَاعِهِ أَوْلِيَاءَهُ وَشُرَكَائِهِ وَجَمِيعِ مَكَايِدِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَرْزُقْنَا قِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ اسْتِحْكَالَ مَا رُضِيكَ عَنِّي
صَبْرًا وَاحْتِسَابًا وَابْتِمَانًا وَبَقِيَّةً شَمَّ نَقَبَلُ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْيَافِ الْكَبِيرَةِ وَالْأَجِيرِ
الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْأَجْنَبَا
وَالْفُؤَّةَ وَالنَّشَاطَ وَالْأَنْبَاءَ وَالتَّوْبَةَ وَالْقُرْبَةَ وَالْخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ
وَالنَّضْرَ وَالْخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّبَّةَ الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ
وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالثِّقَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ حَارِمِكَ مَعَ صَلَاحِ الْقَوْلِ
وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ مُتَجَابِلِ لِدَعْوَةٍ وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ
ذَلِكَ بِعَرَضٍ وَلَا مَرَضٍ وَلَا هِمٍّ وَلَا غَمٍّ وَلَا سَقَمٍ وَلَا غَفْلَةٍ وَلَا نِسْيَانٍ بَلْ
بِالتَّعَاهُدِ وَالتَّحْفِظِ لَكَ وَفِيكَ وَالرِّغَايَةِ لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي فِيهِ بِأَفْضَلِ
مَا قَسَمْتَهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاعْظِنِي فِيهِ بِأَفْضَلِ مَا تَعْطَى أَوْلِيَاءَكَ الْمُفْرَجِينَ
مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْحَيِّينَ وَالْأَجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ
وَالْعَافَاةِ وَالْعَيْقُ مِنَ النَّارِ وَالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ

نیور و جهل الفتور
الذي شققت به السموات
وانكسفت به الظلمات
صلح عليه امرا لا يوين
الا بدين ان تصلي على
واله وان تصلي على
كله وكفى ان خضت اثم
مخا فاعلم انك رابك
كه كنه من انك غافل
مخا في امور دنيا و اخر
كفان كن ديني الله
الله توكلت على الله
اني اسئلك بخير امور
كلها واعون بك من غيري
كلها واعون اب الاخير
الانبياء وعبادك
واضاد وابتكره است
كه كنه من انك غافل
مخا في امور دنيا و اخر
كفان كن ديني الله
الله توكلت على الله
اني اسئلك بخير امور
كلها واعون بك من غيري
كلها واعون اب الاخير
الانبياء وعبادك
واضاد وابتكره است

اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَغَايَةِ غَاذَاهُ وَصَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ الْإِسْلَامَ
 صَلَّى عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَغَايَةِ غَاذَاهُ وَصَاعِيفِ
 الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ
 مَنْ وَالَاهُ وَغَايَةِ غَاذَاهُ وَصَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَغَايَةِ غَاذَاهُ وَصَاعِيفِ الْعَذَابِ
 عَلَى مَنْ ظَلَمَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَغَايَةِ
 غَايَةِ غَاذَاهُ وَصَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اَئِمَّةِ
 الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَغَايَةِ غَاذَاهُ وَصَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى الْخَلِيفَةِ مِنْ بَعْدِ اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَغَايَةِ غَاذَاهُ وَصَاعِيفِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْفَارِسِيِّ وَالْطَاهِرِيِّ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُبَّةِ نَبِيِّكَ
 وَالْعَنْ مَنْ أَدْنَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمِّ كُلِّ مَوْلِي نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ
 أَدْنَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ذُرِّيَةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي أَمْرِ
 بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدِيدِهِمْ وَمَدِيدِهِمْ وَأَنْصَارِهِمْ
 عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ بَيْنَ خَلْقِهِمْ وَوَرِثِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكَلَّمَ عَنَّا
 وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بَابَ كُلِّ بَابٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيئِهِمْ
 أَنْتَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزَ الرَّحْمَةِ يَا عَزِيزَ الْوَجْدِ يَا عَزِيزَ الْوَقْدِ
 صَاحِبِي فِي شِدْدَتِي وَبِأُولِيَّتِي فِي نِعْمَتِي وَبِأَغَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ
 رَوْعَتِي وَالْمُقْبِلُ عَمْرَتِي فَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَسْكُبُ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَدْعُوكَ لِي لَيْفَ رَجَائِي وَرَحْمَتِي لَأَنْتَ الْإِلَهِي وَالْكَرِيمُ لَا يَكْفِيكَ
 إِلَّا أَنْتَ وَلَيْفَ رَجَائِي لَأَنْتَ الْإِلَهِي وَالْكَرِيمُ لَا يَكْفِيكَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ فَكُنْ

مهرت همان ساعت هر روز
 جوهر قرآن است با هر ملک
 رحمت و قوتی بفرار از عذاب
 دهد بار و در حضور و عطا
 کند بنارنگ از بعد از نماز
 و آن طلوع عیسی است در آن
 و بالا آرد شود در آن
 درجه و نوافل و در آن
 این نماز را بجا آورده که کفایت
 کرده بر از آن فرموده که در
 بعضی کتب آمده که در رکعت
 اول صد مرتبه بگویند
 بگویند و در هر روز
 بخواند و علامه مجلسی در
 زاد المعاد فرموده که در آن
 فرموده که در آن
 ایشان از اعمال خیر که در آن
 و از جانب خداوندان و بزرگان
 و احسان مومن و غیره

مَنْ شَانِكَ مَا آذَنْتَ لِي بِكَ مِنْ مَسْئَلِكَ وَرَحْمَتِي بِكَ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَانِكَ
 سَبْدِي لِأَجَابَةٍ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ وَغَوَايَةِ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَالنَّجَاهِ مِمَّا فَرَعْتُ
 إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي وَ
 تَعْنِي وَإِنْ لَمْ أَكُنْ لِلْأَجَابَةِ أَهْلًا فَإِنَّ الْفَضْلَ وَرَحْمَتَكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
 فَلْيَعْنِي رَحْمَتَكَ يَا إِلَهِي يَا كَرِيمُ اسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآهِلِ
 بَيْتِهِ وَأَنْ تُفَرِّجَ هَمِّي وَتُكَفِّفَ كُرْبِي وَتُعْجِزَ رَحْمَتِي وَتَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ
 أَنْتَ تَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ جَاهِدْ وَنَهْ شَيْخٍ وَبَسْطِ فَرْجَهُ وَدَعِ رُوحَهُ وَنَجِّهِ الْوَجْهَ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْيَنِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَاكَ بِأَمْنِيهِ وَكُلِّ عَطَاكَ هَبْنِي اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَاكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ
 إِحْسَانِكَ حَسَنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
 تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى وَرَسُولِكَ
 الْمُصْطَفَى وَآلِهِ وَنَجِّيكَ دُونَ خَلْفِكَ وَنَجِّيكَ مِنْ عِبَادِكَ وَنَبِيِّكَ بِالْصِدْقِ
 وَجَبِّهِكَ وَصَلِّ عَلَى رَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّارِجِ الْمُنِيرِ
 عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَبْرَارِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخَاصَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ
 حَبَّتْهُمْ عَنْ خَلْفِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُبَيِّنُونَ عَنْكَ بِالْصِدْقِ وَعَلَى رُسُلِكَ
 الَّذِينَ خَصَّصَهُمْ بِوَجْهِكَ وَفَضَّلَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرِسَالَتِكَ وَعَلَى عِبَادِكَ
 الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَمَّةِ الْمُتَهِدِّينَ الرَّاشِدِينَ وَأَوْلِيَاءِكَ

براهند خصوصاً دعا کردن در
 نماز شب و بعد از نمازهای
 فضیه و در نمازهای شریفه
 بدو و از آن برای
 باید دعا کردن و اعمال خیر برای
 ایشان بعمل آورد و در خیر
 کتاب افزاید که در حال خجسته
 و مادر عاقبت ایشان باشد و
 از فوت ایشان بگوید که در
 بسبب اعمال خیر که از برای
 بعمل آورد و در نمازهای
 در حال خجسته بدو و مادر و
 باشد و بعد از فوت ایشان
 کرد بسبب آنکه اعمال خیر که
 از برای ایشان بعمل آورد
 بعمل آورد و بعد از فوت ایشان
 بدو و مادر و سایر بزرگان
 آنکه در میان ایشان از آنکه

الطَّهْرَيْنِ وَعَلَى جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَعَلَى رِضْوَانِ
خَازِنِ الْجَنَانِ وَعَلَى مَالِكِ خَازِنِ النَّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الْأَمِينِ حَمَلَهُ
عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ عَلَى الصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ
بِهَا عِبَادُكَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلَ الْأَرْضِينَ صَلَوةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبَارَكَةً وَآيَةً
نَامِيَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً بَيِّنَةً بِهَا فَضْلُهُمْ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِهِ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَنِ امْرِئٍ
اللَّهُمَّ وَاعْطِ مُحَمَّدًا أَصْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَاللَّهُ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةٌ وَمَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةٌ
وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةٌ وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفٌ فَاعْطِ مُحَمَّدًا وَاللَّهُ بِهَذَا الْفِعْلِ أَفْضَلُ
مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا أَصْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَاللَّهُ
أَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلَسًا وَافْتَحْهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنِيْرًا وَاقْرَبْهُمْ إِلَيْكَ
وَسِيلَةً وَاجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ مُشْفِعٍ وَأَوَّلَ قَائِلٍ وَأَجْمَحَ سَائِلٍ وَابْعَثْهُ الْمَقَامَ
الْمَحْمُودَ الَّذِي يَغِيْطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَأَنْتَ تَعْلَمُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَنْصَحَ صَوْنِي وَتُجِيبَ دَعْوَانِي وَتَجَاوِزَ عَنِّي خِلَافَتِي وَتَضَعُ
عَنْ ظُلْمِي وَتُنَجِّحَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتُفْجِرَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقْبِلَ عَنِّي وَتَغْفِرَ
ذُنُوبِي وَتُخَفِّعَ عَنِّي جُزْئِي وَتُقْبِلَ عَلَيَّ وَلَا تُخْرِضَ عَنِّي قُرْبَتِي وَلَا تُعَذِّبَنِي قُرْبَانِي
وَلَا تُبْتَلِبَنِي قُرْبَتِي مِنَ الرِّزْقِ أَطْيَبَهُ وَأَوْسَعَهُ وَلَا تُخْرِجَنِي بَارِيَةً وَاقْضِ عَنِّي
وَضَعْ عَنِّي زُرِّي وَلَا تُخْلِنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ بِأَمُولَائِهِ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ خَلَقْتَ فِيهِ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَآخِرُ حَيٍّ مِنْ كُلِّ نَوْءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ بِرَبِّهِ بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
كَأَمْرِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَلْيَلَا مِنْ كَثِيرٍ مَا

وخلق برای گرداندن روح و مبارک
عبادت که از ایشان فوت نشود
باشد سستی کند بیچاره را به
تبع عباد آورد و در حدیثی
مفوض است حضرت صادق علیه السلام
در حدیث از برای زدن خود
خود در رکعت نماز و در رکعت
در رکعت اول نماز و در رکعت
در رکعت دوم نماز و در رکعت
مخبر اندند و بسند صحیح است
صادق علیه السلام منقول است که
باشد که بت در تنگ شده
بوده باشد و حلال باور
دهد و تنگ از او در آرد و
باور کند این فرج که قورق
داد بسبب غرض است که فلان
داد و غرضی و آن تو کرد
داد و رسید و دست را در
کرد و فرج را

بِحَبْلِ عَظِيمٍ وَغِيَاك عَنْهُ مُدِيرٌ وَهُوَ عِنْدَكَ كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ بَسِيرٌ
فَأَمِّنْ عَلَى يَدِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ بِحَمْدِ خَائِنَاتِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي وَجَوْنِ طَوْلَانِيَتْ بِجَهَنَّمَ اخْطَا
انرا ذکر نکرد هر که طالب است باقبال بازاد المعاد رجوع کند ششم شیخ مفید در کتاب مقیعه روا کرده
از ثقة جلیل علی بن محمد با از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که متعبات است آنکه بیاید بگوید در هر وقت از شب
و روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر بازا الدی کان قبل کل شیء فر خلق کل شیء فر یغنی و یغنی
کل شیء بازا الدی لیس کثیره شیء و بازا الدی لیس فی السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَا فِي الْأَرْضِ
السُّفْلَى وَلَا فَوْقَ هُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ وَلَا يَنْتَهِنُ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُكَ لَكَ الْحَمْدُ لَا يَفُوتُ
عَلَى خَصَائِدِهِ إِلَّا أَنْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً لَا يَفُوتُ عَلَى خَصَائِدِهَا إِلَّا
أَنْتَ هَمَّ شَيْخِ كَعْبِي رَبُّهَا لَا يَنْفِي وَفَصْلِحَ مِنْهَا بِأَنْفِ نَفْلُكَ كَرِهَ كَبْخَانِ دَعَا
و در هر روز ماه رمضان یا هر روز در حلقه کاهان چهل ساله او را اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ
الَّذِي تَزَلَّتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ أَرْزُقْنِي حَاجَتِي بِبَيْتِكَ
الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ
بِأَذَى الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ شَمَّ دَرُودِ رَضَمَرْتَنِي ذَكَرَ بَابُكَ بِكَ مَحْدَثُ فَضْلاً وَخِلَافَةً لَدُنْكَ
ذَكَرْتُ سُبْحَانَ لُضَارِ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْفَاضِلِ الْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَ مُحَمَّدٍ
سُبْحَانَ وَتَعَالَى فَمَّ شَيْخِ مُفِيدٍ وَفَقِيْعَةٍ مُؤَدَّةٍ وَازْنَمِنْ مَاهِ رَمَضَانَ صَلَوَاتُكَ فَرِيَادُكَ بَرُودُكَ
است در هر روز صد مرتبه و اگر **مطلبی قیوم** بازاد و فرستاد افضل است
در اعمال مخصوص شب و ماه رمضان **شب اقل** ماه مبارک است
در آن چند عمل اول آنکه طلب هلال کند و بعضی است هلال انباء را واجب است که آنرا
رویت هلال کرد یا شاد هلال نکند بلکه در بقیه کند و در شهرها یا باطن بلند کند خطا که هلال را
بگوید رَبِّ رَبِّكَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ السَّلَامَةِ

نیست که شب شاد میشود و فرج
میاید بدخا و استغفار و کبریا
او کند یا بگوید شاد میشود
بهیست که از او بزرگ و فرمود که
برکت داخل میشود در قلوب نماز
و روز و پنج و صدق و ایام برای
خبر و دعا و ثواب آن اعمال برای
کیکه کرد و برای هر روز
نوشته میشود و در حدیثی
که هر که از مسلمانان برای حاجتی
علاج حاجی بکند خدا ثواب آنرا
مضاعف بگوید و در حدیثی
عمل مضاعف بگوید و در حدیثی
وارد شده است که هر که
بیت متقی نصرت کند بکند حق
تعالی بجزای او از مناجات
هر ملک بنده و از مناجات
که بگوید در دست از مناجات
نعمت الهی و در حدیثی

مِنْ بَيْتِهِ بِأَكْرَمِ الْعُقُوبِ بِحَسَنِ الْجَاوِزِ تَوَقَّيْ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى
دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَنَسِيتُ عَلَى خَيْرِ الْوَفَاءِ تَوَقَّيْ مُوَالِي الْأَوْلِيَاءِ لَكَ
وَمُعَادِيَا لَا عُدَاةَ لَكَ اللَّهُمَّ وَحَيْثُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ
يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبُنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَقْرِبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ
بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي خَافَ ضَرَرُ
عَاقِبَتِهِ وَخَافَ مُفْلِكَ إِنِّي أَبَايَ عَلَيْهِ حَذَرًا أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي
فَأَسْتَوْجِبُ بِهِ نَفْسًا مِنْ خِلَافِي عِنْدَكَ يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ
سَنَتِي فِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَفِّكَ وَجَلِّبْنِي بِنِعْمَةِ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا لِلصَّالِحِينَ مِنْ مَضَى مِنْ
أَوْلِيَاءِكَ وَالْحَيِّثُ هُمُ اجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُكَ
اللَّهُمَّ أَنْ تُجِطَّ بِحَبِطِي وَتُطْلَى بِإِسْرَافِي عَلَى تَقِيٍّ وَتُتَابِعَ لِحَوَايَ وَتُسَيِّغَ لِي
فَتَحُولَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضَايِكَ فَكُونْ مَنِيًّا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا
لِحَبِطِكَ وَتَقِيَّتِكَ اللَّهُمَّ وَفِي كُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ عَنِّي وَتَقْرِبُنِي إِلَيْكَ
وَلَقِيَّ اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتُ يَتَّبِعُكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوْلَ عَدْوٍ وَفَرَجَتْ هَمِّي
وَكُنْتُ غَمَّةً وَصَدَقْتُهُ وَعَدَّتْ وَأَفْجَرْتُ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فَيَذَلِّكَ فَاقْبَلْنِي
هَذِهِ السَّنَةِ وَأَفَانِي وَأَسْغَامِي وَفِي ذَهَابِهَا وَشُرُورِهَا وَآخِرَاتِهَا وَصَبَقِ الْمَخَاسِرِ فِيهَا
وَيُلْغِي رَحْمَتِكَ كَمَا لَ الْعَافِيَةُ يَتِمُّ دَوَامُ النِّعَةِ عِنْدِي إِلَى مُسْتَهْلَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ
سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ
الدُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا حِفْظُكَ وَأَخْصَنُهَا كَرَامَتِكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَخْصِنِي بِالْإِجَابَةِ
مِنَ الدُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي إِلَى مُسْتَهْلَى أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

در اینست که در روز نهار
شب طلب کن و صد مرتبه
بگو ای خیر الله و خیر
محمد و اهل خانه و در هر
رکعت از نافله صبح در هر
استخاره سه بار در این
علامه مجلسی در زاد الله بگوید
تفکر که در این استخوان
نسخه ها را که گفتند
از مشایخ که من اگر میگردانم
از حضرت امام علی علیه السلام فرمودند
استخاره با این است که در هر
بیت که در سه مرتبه صلوات
بر سر محمد و آل محمد صلوات
الله علیهم اجمعین و در بعضی
از شیخ زبیری در روز نهار
یا در هر روز که بخواهد دعا
نهد و در هر روز که بخواهد دعا
صاحب

وَأَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كُلِّ مَا سَأَلْتُكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَخْرَجْتَهُ بِالْعِلْمِ
وَتَكْفَلْتَ لِي بِالْإِجَابَةِ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ فَتَعْرِفُ كَيْدَ بَيْتِهِ دَعَاؤُكَ دَرْبًا وَلِمْ يَأْخُذْ
ذَكَرَهُ مُؤَدَّ **روز ششم** سه دو رکعت و یک سوره بسمت کردن با ختم امام رضا علیه السلام
و بعد روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز در این روز بکن از هر رکعت بعد
حد بیست و پنج مرتبه توحید بخواند **شب سیزدهم** اول لیلای بیض است و در آن سه رکعت
اول غسل دوم چهار رکعت نماز در هر رکعت حد و بیست و پنج مرتبه توحید سیم دو رکعت نماز
که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده میشود در هر رکعت بعد از حمد بقرآن و تبارک المملک و
توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده میشود چهار رکعت بدو سلام و در سابق در شیخ
دعای مجرب گذشت که هر که از او را تمام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعد
قطران باران و برك درختان و در یک بیابان باشد **شب پانزدهم** از لیلای مبرکه است
و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم شش رکعت نماز بحد و بیست
و تبارک و توحید چهارم صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید
در مقننه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را بخواند در هر روز
او ده ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس بفرستند سی فرشته نزد موت او که او را این
کنند از آن پنج روایت شده که از حضرت صادق علیه السلام سوال کردند که چه میفرماید در حق کسی که حاضر
شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نهم ماه رمضان فرموده که هر که نماز کند از او نزد قبر آنحضرت در
شب نهم ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت
بعد از حمد قل هو الله احد ده مرتبه و پناه ببرد بخداوند تعالی از آتش جهنم خشناله او را از آتش
بیت فرماید و از دنیا زود نادر خواب به بیند ملائکه کثارت دهند و از بهشت ملائکه بگردانند
از آن **روز نهم** سه دو رکعت و لا اوت با تعداد حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقعه و شیخ
مفید فرموده که نولذ انام محمد تقی علیه السلام در سنه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این
روز است بهر حال روز بسیار شریف است و صدقات و تبرکات در آن فضیلت بسیار دارد **شب**
هفدهم شب بسیار مبارک است و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بالشکر گفتار
قریش ملاقات کردند و در روز شنبه بدر واقع شد و حضرت را شکر آنحضرت را و شکرین

چهار مرتبه در هر رکعت
ایست سوره بسمت و بیست و پنج
نماز بسیار است که شب نهم
بگوید ما حضرت صادق علیه السلام
بگوید که بعد از وقت دعا
و از آنست که بعد از رکعت
یک قبضه از شکر را که در
صفت کرم است و اگر در آن
نه از جمله نیک است و اگر در آن
یک می خورند آنست که در آن
استخاره را در وقت فعلی از آن
استخاره را در چهار تا نهد و بیست
شاید و بیست و اگر در آن نهد
استخاره را در آن و اگر در آن
گفته اند که در آن ملائکه
گفته اند که در آن ملائکه
اگر در آن نهد و بیست و
باید که در آن نهد و بیست و
مانند حکایتی است که در آن
اگر در آن نهد و بیست و

[illegible]

بِأَقْلِقِ الْأَصْبَاحَ وَجَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَاً وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُبَاناً بِأَعْيُنِ بَاعِلِهِمْ
بِإِذْنِ الْمَنِّ وَالطَّلُولِ وَالْفُؤَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْأَنْعَامِ وَالْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ يَا
اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهَ يَا فَرْدُ يَا وَرُ يَا اللَّهَ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَنْتَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ
إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْمَائِي مَخْفُورَةً وَأَنْ تَقَبَّ لِي بِعَيْنَيْ نَبَايَرِيهِ قَلْبِي وَإِيمَانِي
بِذَهَبٍ بِالثَّغْلِ عَنِّي وَرَضَى عَمَّا قَعَمْتُ لِي الْإِنْيَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَفِي نَاعِدَاتِ الْخَرَبِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا زَكَاةً وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ
وَالْأَنَابَةَ وَالنُّوبَةَ وَالنَّوْفِقَ مَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَطَمَ

(۱) عای شب بخت و پنجم

بِاجْعَلِ لِلْبَلِّ لَبَاسًا وَالتَّهَارِ مَعَاشًا وَالْأَرْضِ مِهَادًا وَالْجِبَالِ أَوْنَادًا يَا اللَّهُ
يَا فَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا حَبِيبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ مِنِّي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي الْعُدَاءِ وَرُوحِي مَعَ
الشَّهَدَاءِ وَأَخَائِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تَغَيِّبَ عَنِّي بِضَاءَ بَاشِرٍ بِرَقْلِي

وَقَوْفُ نَهْدٍ إِلَى الْإِقْدَانِ اللَّهُ
بِقِسْمٍ وَبِالْجِلْدِ هَمَزَاتِهِ بِرِجْلَيْنِ
نَحْوَهُ أَفَارِزُ عُسْرَةٍ وَنَحْنُ
أَخْصَرُ مَدَانٍ عَلَيْكَ مَقُولًا
كَمْ جُوزٍ دَسَّاسٍ وَدُرٍّ كَلَامٍ
دُرِّ كَمْتِ نَمَازِ نِگَارِ دُرِّ
دُرِّ نَالِ بَخَوَانِ دُرِّ كَمْتِ اِدْرِ دُرِّ
فَاحَهُ دُرِّ فَوَاللهُ دُرِّ اِنَا
فَتَحْنُ لَكَ فَنَحْنُ مِثْلُ مَا دُرِّ
بِغَضِّكَ اللهُ نَضْرَ اَعْرَبُ
دُرِّ دُرِّ كَمْتِ دُرِّ فَاحَهُ دُرِّ
هُوَ اللهُ اَحَدٌ وَالْوَلَدُ شَرَحُ
وَبِالنَّازِجَةِ رَسِيدَاتِ
نَازِجَاتِ بَارِ ثَلَاثُ دُرِّ
رَوَانِتِ كَمْ دُرِّ زَحْفُونِ
رَسُولِ عَلَيَّ اللهُ عَلَيْهِ وَالْاَمَدُ
دُرِّ بَارِ رَسُولِ اللهِ مِنْ مِجَالِ
عِبَالِ دُرِّ فَرْدِ دُرِّ وَحَالِ
اَنْتَ تَعْلِمُ فَرَامِ اَدْعَاكَ
بِخَوَانِ

وَإِنَّمَا نَبْذُهِبَ الشَّكَّ عَنِّي قَرَضِيَ عَمَلُكَ لِي وَإِنِّي لَدُنَّهَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةٌ وَفِيْنَا عَذَابُ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقُنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ
وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا أَوَّالَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

(دعاى شب بيباق شير)

بِاجَاعِلِ اللَّبْلِ وَالنَّهَارِ ابْتِهِنْ بِأَمْنٍ مَحْأَبَةَ اللَّبْلِ وَجَعَلْ أَبَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِيَبْتَغُوا أَفْضَالَ مِنْهُ وَرِضْوَانًا بِأَمْفَصِلِ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلًا بِأَمَاجِدِ بَاوَهَابِ
بِاللَّهِ بِأَجْوَادِ بِاللَّهِ بِاللَّهِ بِاللَّهِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالِكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي
هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائِي
مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِفَيْضِ الْبَاشِيرِ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِذِيكَ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي
بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَمْدُ
وَارْتُقِنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوبَةَ وَالنُّفُوقَ

لَا وَفَّقَ لَهُ مُحَمَّدٌ وَأَوَّلَ مُحَمَّدٍ رُحْمَا شَبَّابَتِ وَهْفَتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ

بِأَمَّا دَ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ نَارًا وَجَعَلْتَ لَثَمَ عَلَيْهِ دَلِيلًا لَرَفَعْنَاهُ
قَبْضًا بَیْرًا بِأَذَا الْجُودِ وَالطُّوْلِ وَالْکِبَرِ بَاءُ وَالْأَلَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغُیْبِ
وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَاقِدُ وُسْ بِأَسْلَامُ بِأَمُؤْمِنُ بِأَمُهَمِّنُ
بِأَعَزُّ بِأَجَبُّ بِأَمُتْکِبِرُ بِأَلَلُّ بِأَخَالِقُ بِأَبَارِئُ بِأَمُصَوِّرُ بِأَلَلُّ بِأَلَلُّ بِأَلَلُّ لَكَ
الْأَنَامُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلَمَاءُ وَالْکِبَرِ بَاءُ وَالْأَلَا أَنْتَ أَنْ تَصِلَى عَلَى
مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَجْعَلَ أَمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ وَ
إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِفَضْلِكَ بِأَشْرِبُهُ قَلْبِي بِإِيمَانًا

خداوند عن وجل زبان نازد
 کند مرا انقدر یکد قوس خور
 از کنه و اشعانت جویه زبان
 بعبال خوش فروماینده
 خدا وضو یکسر وضوی کامل
 بین و رکعت نماز کن و رکوع
 و سجود از امام مجا آورید کبر
 یا ما جید یا واحد یا کوثر
 اتیک محمد بنیک نبی الخیر
 صلی الله علیه و آله یا محمد
 یا رسول الله یا ائمه
 یا الله ربی و ربک و رب
 کل شیء و انتک اللهم
 ان تصلی علی محمد و اهل بیته
 و انتک تقهر کفره من
 تقهایک و تقابیل و زلف
 و اسعالم الیه شعی و انفض
 به دینی و انشعبین به
 علی عابد

رسول صلی الله علیه و آله در دهه اخراه رمضان رخت خواب خود را جمع میکرد و اگر خود را محکم میبست
 برای عبادت و در شب بیست و هفتم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب و بیده بود آب بصورتشان
 میپاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیکند است در این شب احد از اهلش بخوابد و علاج میفرمودند
 آنها را یکی طعام و همتا میکرد آنها را برای اجاب انشاء از روزی میفرمود که روزی خواب است راحت
 کند که شب خوابشان نبرد و اجاب دارند و میفرمود که محرم کسی است که از خیر شب محرم بماند و در
 شد که حضرت صادق علیه السلام میفرمود بود چون شب بیست و هفتم ماه رمضان شد مؤمنان خود را
 امر فرمود که هر کس را در سجده بردند و انشاء در سجده بود تا بصبح علامه مجلسی فرموده که هر مقدار قرآن
 که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصاً دعای مقام الاخلاق و دعای
 توبه و روزهای این شبها را نیز باید حرم داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسیار آورد زیرا که در احادیث
 معتبره وارد شده است که روز **شب بیست و هفتم** قدر در فضیلت مثل شب قداک
 بالخصوص غسل دارد شده و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب بایستد غار را مگر بخواند
 از اول شب تا آخر شب **اللهم ارحمني في الغي عن دار الغرور والآثام إلى دار الخلود**
والاستعداد للوفاء قبل حلول القوت شب اخراه شب بسیار مبارک است و از برای
 این شب چند عملست اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم خواندن سوره انعام و گفتن
 و صد مرتبه **استغفر الله و اتوب اليه** چهارم بخواندن دعا که شیخ کلینی از حضرت صادق
 نقل کرده **اللهم هذا شهر رمضان الذي نزلت فيه القرآن وقد نصرته و أعوذ**
بوجهك الكريم يا رب أن يطلع الفجر من ليلتي هذه أو ينصر شهر رمضان و
لك قبل بيعة أو ذنب تريد أن تعدني به يوم القاء پنجم بخواند دعا بامدیر
 الامور که در اعمال شب بیست و هفتم گذشت ششم وداع کند ماه رمضان از ابدا غایب وداع که شیخ کلینی
 و صد و ن و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاووس و خوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین احوال دعا
 چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاووس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب
 اخراه رمضان وداع کند تا ماه شریف را بگوید **اللهم لا تجعله آخر العهد من صباهي**
لشهر رمضان و أعوذ بك أن يطلع فجر هذه الليلة الا و قد غفرت لي
 بامر من و حق تعالی او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید و ان توبه و انابه بصد و شیخ صدوق

در نماز شب و نهار
 خود را جمع میکند و اگر خود را محکم میبست
 برای عبادت و در شب بیست و هفتم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب و بیده بود آب بصورتشان
 میپاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیکند است در این شب احد از اهلش بخوابد و علاج میفرمودند
 آنها را یکی طعام و همتا میکرد آنها را برای اجاب انشاء از روزی میفرمود که روزی خواب است راحت
 کند که شب خوابشان نبرد و اجاب دارند و میفرمود که محرم کسی است که از خیر شب محرم بماند و در
 شد که حضرت صادق علیه السلام میفرمود بود چون شب بیست و هفتم ماه رمضان شد مؤمنان خود را
 امر فرمود که هر کس را در سجده بردند و انشاء در سجده بود تا بصبح علامه مجلسی فرموده که هر مقدار قرآن
 که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصاً دعای مقام الاخلاق و دعای
 توبه و روزهای این شبها را نیز باید حرم داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسیار آورد زیرا که در احادیث
 معتبره وارد شده است که روز **شب بیست و هفتم** قدر در فضیلت مثل شب قداک
 بالخصوص غسل دارد شده و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب بایستد غار را مگر بخواند
 از اول شب تا آخر شب **اللهم ارحمني في الغي عن دار الغرور والآثام إلى دار الخلود**
والاستعداد للوفاء قبل حلول القوت شب اخراه شب بسیار مبارک است و از برای
 این شب چند عملست اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم خواندن سوره انعام و گفتن
 و صد مرتبه **استغفر الله و اتوب اليه** چهارم بخواندن دعا که شیخ کلینی از حضرت صادق
 نقل کرده **اللهم هذا شهر رمضان الذي نزلت فيه القرآن وقد نصرته و أعوذ**
بوجهك الكريم يا رب أن يطلع الفجر من ليلتي هذه أو ينصر شهر رمضان و
لك قبل بيعة أو ذنب تريد أن تعدني به يوم القاء پنجم بخواند دعا بامدیر
 الامور که در اعمال شب بیست و هفتم گذشت ششم وداع کند ماه رمضان از ابدا غایب وداع که شیخ کلینی
 و صد و ن و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاووس و خوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین احوال دعا
 چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاووس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب
 اخراه رمضان وداع کند تا ماه شریف را بگوید **اللهم لا تجعله آخر العهد من صباهي**
لشهر رمضان و أعوذ بك أن يطلع فجر هذه الليلة الا و قد غفرت لي
 بامر من و حق تعالی او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید و ان توبه و انابه بصد و شیخ صدوق

از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده اند که گفت رفتم بخدایت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در جمعه اخراه رمضان چون نظر مختصر بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه است از نمازها
 پس از ادای کن و بگو **اللهم لا تجعله آخر العهد من صباهي انابه فان جعلته**
فاجعلني من حرمه و لا تجعلني محروما پس بدینکه هر که این دعا را در این روز بخواند از در خصلت
 نیکو ظرف مییابد یا برسدن بماه رمضان اینده یا بامر از خدا و رحمت به آنها و سید بن طاووس
 گفته نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هر که در شب اخراه رمضان ده رکعت
 نماز کند از بخواند در هر رکعت حمد بکرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجده مرتبه
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد
 بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هزار مرتبه استغفار کند و بعد
 استغفار سر بجمه کند و بگوید در حال سجود یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام یا
رحمن الدنيا والآخرة و رحيمهما یا ارحم الراحمین یا اله الاولین و الاخرین
اغفر لنا ذنوبنا و تقبل منا صلواتنا و صيامنا و فیا مناسقم بحی انکه مرا بایست
 نبیوت مبعوث فرموده که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار خود تبارک و تعالی که سر از
 سجده برداشته باشد که پیامرند خدا و او قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگردد از گناهان
 انحراف نماز در شب عید فطر نبرد و اینست و لکن در آن روایتست که پنج بار در رکوع و سجده
 عوض پنج رکوع و سجود بخواند و بجای **اغفر لنا ذنوبنا** تا با خدا دارد **اغفر لي ذنوبي و**
تقبل صومي و صلوتي و قیامي و رزقي ام سید برای روز آخر دعا نقل کرده که
 اولش این است **اللهم انك ارحم الراحمین** و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند
 سر از است که بعد از ختم بخواند دعا چهل و دوم صحیفه کامله را و اگر خواسته باشند این دعا
 مختصر را بخوانند که شیخ از امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده **اللهم اشرح بالقرآن صدري**
و انسجمل بالقرآن بديني و نور بالقرآن بصري و اطلق بالقرآن لساني و اعني علي
ما ابقيتني فانه لا حول و لا قوة الا بك و نیز بخواندن دعا که از حضرت امیر المؤمنین علیه
 السلام روایت شده **اللهم اني اسئلك اخبات المحبين و اخلاص الموقنين و مرا فقهه**

در نماز حاجت
 خود را جمع میکند و اگر خود را محکم میبست
 برای عبادت و در شب بیست و هفتم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب و بیده بود آب بصورتشان
 میپاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیکند است در این شب احد از اهلش بخوابد و علاج میفرمودند
 آنها را یکی طعام و همتا میکرد آنها را برای اجاب انشاء از روزی میفرمود که روزی خواب است راحت
 کند که شب خوابشان نبرد و اجاب دارند و میفرمود که محرم کسی است که از خیر شب محرم بماند و در
 شد که حضرت صادق علیه السلام میفرمود بود چون شب بیست و هفتم ماه رمضان شد مؤمنان خود را
 امر فرمود که هر کس را در سجده بردند و انشاء در سجده بود تا بصبح علامه مجلسی فرموده که هر مقدار قرآن
 که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصاً دعای مقام الاخلاق و دعای
 توبه و روزهای این شبها را نیز باید حرم داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسیار آورد زیرا که در احادیث
 معتبره وارد شده است که روز **شب بیست و هفتم** قدر در فضیلت مثل شب قداک
 بالخصوص غسل دارد شده و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب بایستد غار را مگر بخواند
 از اول شب تا آخر شب **اللهم ارحمني في الغي عن دار الغرور والآثام إلى دار الخلود**
والاستعداد للوفاء قبل حلول القوت شب اخراه شب بسیار مبارک است و از برای
 این شب چند عملست اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم خواندن سوره انعام و گفتن
 و صد مرتبه **استغفر الله و اتوب اليه** چهارم بخواندن دعا که شیخ کلینی از حضرت صادق
 نقل کرده **اللهم هذا شهر رمضان الذي نزلت فيه القرآن وقد نصرته و أعوذ**
بوجهك الكريم يا رب أن يطلع الفجر من ليلتي هذه أو ينصر شهر رمضان و
لك قبل بيعة أو ذنب تريد أن تعدني به يوم القاء پنجم بخواند دعا بامدیر
 الامور که در اعمال شب بیست و هفتم گذشت ششم وداع کند ماه رمضان از ابدا غایب وداع که شیخ کلینی
 و صد و ن و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاووس و خوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین احوال دعا
 چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاووس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب
 اخراه رمضان وداع کند تا ماه شریف را بگوید **اللهم لا تجعله آخر العهد من صباهي**
لشهر رمضان و أعوذ بك أن يطلع فجر هذه الليلة الا و قد غفرت لي
 بامر من و حق تعالی او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید و ان توبه و انابه بصد و شیخ صدوق

الرَّاحِمِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ اعْنِي فِيهِ عَلَى صِيَابَةٍ وَفِيَايَ جَنَّتِي فِيهِ مِنْ قَتَوَائِدِ
وَأَنَامِيهِ وَارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ يَوْفِيكَ بِأَهَادِي الْمُحْسِنِينَ رَوْضَتُمْ
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةً الْإِبْنَامِ وَطَعَامَ الطَّعَامِ وَفَنَاءَ السَّلَامِ وَصَحْبَةَ الْكِرَامِ
بَطُولِكَ بِأَلْمَجَا الْأَمِلِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ
وَاهْدِلْ فِيهِ لِبِرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَخُذْ بِنَاصِيَّتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ وَتَجَنَّبِكَ
بِأَمَلِ الْمُتَشَائِفِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُفَرِّقِينَ إِلَيْكَ بِأَخَانِكَ بِأَعْيَانِ الظَّالِمِينَ
رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْأَحْسَنَ وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ
وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ التَّخَطُّ وَالنِّيرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غَاثُ الْمُسْتَخِيثِينَ رَوْضَتُمْ وَارْزُقْنِي
اللَّهُمَّ رِزْقِي فِيهِ بِالنِّيرِ وَالْعَفَافِ وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِبِلَابِ الْفُتُوحِ وَالْكَفَافِ وَ
اجْعَلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ وَامْنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا
بَاعِصِمَةَ الْخَائِفِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الذَّنْبِ وَالْأَفْذَارِ وَصَبِّرْنِي
فِيهِ عَلَى كَأْسَاتِ الْأَفْذَارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِلنُّفَى وَصَحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ بِأَمْرَةٍ
عَنِ الْمَسَاكِينِ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَأَفْلِنِي فِيهِ مِنَ
الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَاءِ وَالْأَفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ
الْمُسْلِمِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَائِعِينَ وَاسْخَرْ فِيهِ صَدْرِي
يَا نَابِذَ الْخَائِبِينَ يَا أَمَانَتِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِبِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمَوَاقِفِ
الْأَبْرَارِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَعَةَ الْأَشْرَارِ وَأَوِّنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ
بِإِحْسَنِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ لِأَقْبَلِ
فِيهِ الْحَوَائِجِ وَالْإِمَالِ يَا مَنْ لَا يَخْتَانُ إِلَى الْفَقِيرِ وَالْوَالِ يَا غَاثَ الْإِيمَانِ يَا صَدْرَ

عاجي باشد و خواهد روز دارد
شود چهار رکعت نماز گذارد
و بخواند در هر رکعت فاتحه
الکتاب انعام و در عقب نماز
بگوید یا کریم یا کریم یا کریم
یا عظیم یا عظیم یا عظیم
یا عظم من کل عظیم یا
میتع الدعاء یا من لا یستغنى
عنه و الله و الا انما وصل علی
محمد و آله و ارحم رخصه و
افقره و فاقه و منکشی فاقه
عالمی باشد و آنست اعلم
بجای یا من رحم الخ
بغفور من لا یغفر و
فرقة عینه یا من لا یغفر و
ابواب بعد طول بلاه
یا من رحم محمد ام و من
البرم و آله و رخصه و
جبار و عزیز

الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الظَّاهِرِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ تَهَيَّ فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَنْوَارِهِ
وَنُورِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ أَنْوَارِهِ بِنُورِكَ يَا
مُنُورَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ حَقِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَهِّلْ سَبِيلِي
إِلَى خَيْرَاتِهِ وَلَا تَحْرِمْ نِيَّ قَوْلَ حَسَنَاتِهِ بِأَهَادِي الْبُحَى الْمُبِينِ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ
أَفْعَلْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْإِحْسَانِ وَأَعْلُو عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ النِّيرَانِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِلْإِلَاحَةِ
الْقُرْآنِ بِأَمْنِ نَزْلِ التَّكْوِينِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ لِي
مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلْ الْجَنَّةَ لِي مَنَزَلًا وَ
مَقِيلًا يَا قَاضِي حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ أَفْعَلْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَ
أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَاسْكِنْنِي فِيهِ بُحْبُوحَاتِ
جَنَّتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذَّنْبِ وَطَهِّرْ
فِيهِ مِنْ الْعُيُوبِ ائْتِمِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُفِيلَ عَثَرَاتِ الْمَذْنِبِينَ رَوْضَتُمْ
وَجَاهِدْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا بَرَصْتُكَ وَأَعُوذُ بِكَ بِمَا تُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ
التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أَطِيعَكَ وَلَا أَعْصِيكَ بِأَجْوَادِ السَّائِلِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَادِيًّا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبَإِنًا خَائِرِ أُنْبِيَائِكَ
يَا غَاثَ قُلُوبِ النَّيِّبِينَ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَرِزْقِي فِيهِ
مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعِيبِي فِيهِ مَسْئُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ رَوْضَتُمْ
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَيْرَ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْبُسْرِ وَأَقْبَلْ
مَعَاذِي بِي وَخُطَّ عَنِّي الذَّنْبَ وَالْوُزْرَ بِأَرْوَافِ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ رَوْضَتُمْ
اللَّهُمَّ وَفِّقْ حَقِّي فِيهِ مِنَ التَّوَائِلِ وَآكِرْمْنِي فِيهِ بِإِخْضَارِ الْمَسَائِلِ وَفَرِّبْ فِيهِ وَسِيلِي
إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْحَاجُّ الْمُحْسِنُ رَوْضَتُمْ اللَّهُمَّ غَنِّ عَنِّي

وكلوا غنيما وامنكن منهن
يا منيب يا منيب يا منيب
ميكوئ انبى امك درين حال
ميكنى از خداوند تعالى حاجت
خود را كه حتمال عطا يفرمايد
انرا ايضا نماز حاجت
بدين طارقه روايت كرده اند
كه در شب جمعه و شب عيد
در ركعت نماز كن و آيه اياك
نعت و اياك تستعين را
صد مرتبه بگو پس حمد را تمام
كن و بعد از حمد بخوان روي
منه بگو و بعد از روي بگو
سلام گفتي هفتاد مرتبه بگو
لا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم تسبى بعد از
در ركعت سبى بگو يا رب يا
رب يا رب يا رب يا رب يا رب

لا شریک له احد اصدا لم یخذ صاحبہ ولا ولد (۳) اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له احد اصدا لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد (۴) اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حق لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر (۵) حبی الله و کفی اسمع الله لمن دعا لبس و راء الله منتهی اشهد لله عیاداً و انه بری من برء و ان لله الاخرة و الاولی بر حضرت عیسی علیه ثواب بسیار نقل کرد برای خواندن هر یک از این پنج دعا راصد مرتبه و در نیت چنانکه علامه مجلسی فرموده اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را در هر روز بخواند عمل بر ذرات کرده باشد و اگر هر روز صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود پنج بخواند در هر روز این دهه این قلیل را که از اهل المؤمنین علیه منقول است با ثواب بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند بتر است لا اله الا الله عدد اللالی الذهور لا اله الا الله عدد امواج البحور لا اله الا الله و رحمته خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد الثول و الخیر لا اله الا الله عدد الشعر و الوبر لا اله الا الله عدد الحجر و المد لا اله الا الله عدد الحبوب لا اله الا الله فی البیل اذا غصص و الصبح اذا نفث لا اله الا الله عدد الیرباج فی البراری الصغیر لا اله الا الله من البوم الى بوم ینفخ فی الصور

روز اول روز بسیار مبارک است و در آن چند عمل دارد که اول روز که ثواب بسیار دارد دارد و در خواندن نماز حضرت فاطمه علیها و شیخ فرموده که روا شده که آن چهار رکعت بدستلا مثل نماز اهل المؤمنین علیه در هر رکعت حمد بکریه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از سلام تسبیح انحضرت بخواند و بگوید سبحان ذی العز الشایع المہیف سبحان ذی الجلال الباذخ العظیم سبحان ذی الملک الفایز القدر سبحان من بری اثر التملک فی الصفات سبحان من بری وقع الطیر فی الهوائ سبحان من هو مکن او لا مکنذا غیره ستم روز رکعت نماز پیش از زوال به ساعت در هر رکعت حمد بکریه هر یک از توحید ایه الکریمه قدرده مرتبه

جو حققتا در سنان از آن
تک شنبه باشد در روزی
نماز یک رکعت در روزی
گفتی سه مرتبه بگوید
حضرت فاطمه علیها و شیخ
بر پنج روز و در هر روز
نامو لای با فاطمه ایغینی
در جانب راست در روزی
گذاوردن راصد مرتبه
بگوید بخواند در روزی
صد مرتبه بگوید در روزی
در زمین گذارد صد مرتبه
بگوید بار خجسته در صد
ده مرتبه بگوید در صد
نارک بدر سیک خداوند
و میاورد از انشاء الله تعالی
و گفتی که شیخ حسن بن
فضل بطریقه در مکارر الا
فرموده نماز استغاثه
بگوید

چهار هر که از طاعتی ترسد در این روز بگوید حبی حبی حبی من سوا علیک بحاله
تا حققتا کفایت کند شرطالم را از او و بدانکه در این روز تولد شد حضرت ابراهیم خلیل علیه
و در این روز بر ذرات پنجین ترویج شد حضرت فاطمه با اهل المؤمنین علیها و روز هفتم
سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر علیه در مدینه واقع شد و روز نهم شعبه است
روز هفتم روز تروپ است و روز هاشم فضیلت دارد و روا شده که کفاره شد
سال است و شیخ شهید غسل این روز را مستحب است شب نهم از لیلای مقبره که شبناجا
با فاضی الحاجات و توبه در انب مقبول و دعا در آن مستجاب است و کسیکه انب بعبادت
بسر آورد اجر صد هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آن شب چند عمل است اول بخواند
این دعا که روا شده هر که بخواند ازاد رشت عرفه یار و شبها جمعه خداوند پیامرزد او را
اللهم یا شاهد کل نجوی و موضع کل شکوی و عالم کل خفیه و منتهی کل حاجه
یا مبسند ثاب التعم على العباد یا کریم العفو یا حسن التجاوز یا جواد یا من لا یؤاخذ
منه لیل راج ولا یحضر عجاج ولا سما ذات ابراج ولا ظلم ذات ارنیاج یا من
الظلمه عند ضیاء استلک بنور وجهک الکریم الذی تجللت به الجبل
فجعلته دکا و خر موسى صیقا و یاسیک الذی فعت به السموات بلا عمد و
سخت به الارض علی وجه ماء جعد و یاسیک الخزون المکنون المکوب الطایر
الذی اذا دعیت به اجبت و اذا سئلت به اعطيت و یاسیک السجود القدوس
البرهان الذی هو نور علی کل نور و نور من نور یضیی منه کل نور اذا بلغ الاذن
انثقت و اذا بلغ السموات فحقت و اذا بلغ العرش افرزت و یاسیک الذی ترعد
منه قرائن ملائکک و انسک بحدی جبرئیل و میکائیل و اسرافیل
و یحیی محمد المصطفی صلی الله علیه و اله و علی جمیع الانبیاء و جمیع الملائکة
و یا لایم الذی مثنی به الخضر علی قلیل الماء کما مثنی به علی جدار الارض و
یا یسک الذی قلقت به البحر موسی اعرفت فرعون و قومه و انجیت به

در رکعت نماز یکینی بگوید
مهر و بگوید با فاطمه صد
منه تب جانب راست روزی
بر زمین میگذازد و صد مرتبه
بگوید در جانب چپ میگذازد
و صد مرتبه بگوید در جانب
بجای هر یک و صد مرتبه بگوید
بن از آن بگوید یا ایما من کل
شیء و کل شیء منک یا من کل
خبر انشک یا من کل شیء من کل
شیء و خوف کل شیء من کل شیء
تصلی علی محمد و آله و سلم
اما انضی اهل باله
و لک حق من شیء آتیا
ولا اخذ من شیء قدیر
انک علی کل شیء قدير
و نیز در این کتاب شریفان
حضرت شاد

رَحِمَتِكَ الْوَاسِعَةَ اِنَّ عَطَانَكَ لَمْ يَكُنْ مُحْطُوْرًا وَاَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ رَحِمَكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ودر بخواندن هر مرتبه سبحان عشر را که بعد ذکر فرموده و بیاید در اعمال
روز عرفه ستم بخواند دعاء اللهم من تعبا وطمعا را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نذر آید
و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه و زمین کربلا را و بماند در
انجا تا روز عید تا آنکه از شتر انال نگاه داشته شود **روز نهم** روز عرفه و از عباد عظیم
است اگر چه با هم عهد نامه شده است و در روزی که حتما بندگان خویش را بعبادت و طاعت خود
خواند و موافق جود و احسان خود را برای ایشان کترانید و شبطان در این روز خوار و خسته
وزانند تر و خستنا کترین اوقات خواهد بود و روا شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
شید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سوال می نمود فرمود با و ای بر تو ایا از غیر خدا سوال
می کنی در این روز و حال آنکه امید هر مرد در این روز برای بچه های در شکم آنکه فضل خدا شامل
افا شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل در فیه زیارت امام حسین
که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت
در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبة مقدسه آنحضرت باشد ثواب
کس از کسی که در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در
باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی ستم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعا های عرفه
شود و در رکعت نماز بخواند در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد خدای بگناهان خود تا نافرین
بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ارعیه عرفه که از حج ظاهر صلوات الله
علیهم روا شده و الفاظ زیاده از آنکه در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقدار یکبار این کتاب گنجایش آنرا
داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده است در روز عرفه برای کسی که قصد
پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه و زمین و در شب
عرفه و چون وقت زوال شد در زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود بنیکو بجا آورد و چون
فارغ شود و در رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قل یا ایتها
الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز کند اگر در هر رکعت بعد از حمد توحید پنج مرتبه
بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت

در این است که اگر کسی در روز عرفه و شب و روز جمعه نذر آید و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه و زمین کربلا را و بماند در انجا تا روز عید تا آنکه از شتر انال نگاه داشته شود روز نهم روز عرفه و از عباد عظیم است اگر چه با هم عهد نامه شده است و در روزی که حتما بندگان خویش را بعبادت و طاعت خود خواند و موافق جود و احسان خود را برای ایشان کترانید و شبطان در این روز خوار و خسته وزانند تر و خستنا کترین اوقات خواهد بود و روا شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام شید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سوال می نمود فرمود با و ای بر تو ایا از غیر خدا سوال می کنی در این روز و حال آنکه امید هر مرد در این روز برای بچه های در شکم آنکه فضل خدا شامل افاد شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل در فیه زیارت امام حسین که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبة مقدسه آنحضرت باشد ثواب کس از کسی که در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی ستم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعا های عرفه شود و در رکعت نماز بخواند در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد خدای بگناهان خود تا نافرین بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ارعیه عرفه که از حج ظاهر صلوات الله علیهم روا شده و الفاظ زیاده از آنکه در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقدار یکبار این کتاب گنجایش آنرا داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده است در روز عرفه برای کسی که قصد پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه و زمین و در شب عرفه و چون وقت زوال شد در زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود بنیکو بجا آورد و چون فارغ شود و در رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قل یا ایتها الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز کند اگر در هر رکعت بعد از حمد توحید پنج مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت

پس فرمود بخوان این سبحان را که مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است پس بدین طایر و اقبال
ذکر فرموده سبحان الذی فی السماء عربته سبحان الذی فی الارض حکمه سبحان الذی
فی البور قضاه سبحان الذی فی البحر سبيله سبحان الذی فی النار سلطانہ سبحان
الذی فی الجنة رحمتہ سبحان الذی فی القیمة عدله سبحان الذی رفع السماء
سبحان الذی سطر الارض سبحان الذی لا ملجأ ولا منجا منه الا الله سبحان
الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیه الکرسی
صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه بگو لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك
وله الحمد یحیی و یمیت یمیت و یحیی و یموت یسبحه الخیر و هو علی کل شیء قَدِیر
و مرتبه استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم و انوب الیه ده مرتبه یا الله ده مرتبه
یا رحمن ده مرتبه یا رحیم ده مرتبه یا بدیع السموات الارض یا ذا الجلال و الاکرام ده مرتبه
یا حی یا قیوم ده مرتبه یا حنان یا منان ده مرتبه یا لا اله الا انت ده مرتبه امین ده مرتبه بگو
اللهم انی استسکت بامن هو اقرب الی من جبل الورد یا من یحول بین المرء و قلبه
یا من هو بالمنظر الاعلی و یا لافق المبین یا من هو الرحمن علی العرش سنوی یا من یس
کیسه شیء و هو السميع البصیر استسکت ان تصلی علی محمد و آل محمد و بخوان خود را
که بر آورده خواهد شد انشاء الله تعالی پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه منقولست که هر که بخواند
سرو کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید اللهم یا اجور من اعطی
و یا خیر من سئل و یا ارحم من استرحم اللهم صل علی محمد و آله فی الاولین و صلی
علی محمد و آله فی الاخرین و صلی علی محمد و آله فی الملاء الاعلی و صلی علی محمد و آله
فی المرسلین اللهم اعط محمد و آله الوسیلة و الفضیلة و الشرف و الرقیة و الدار
الکبیرة اللهم انی امنک محمد صلی الله علیه و آله و لم اره فلا تحیر من فی القیمة
رؤیته و ارزقنی صحبتہ و توقی علی ملئته و اسقنی من حوضه مشربا و یا سائغا

در این است که اگر کسی در روز عرفه و شب و روز جمعه نذر آید و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه و زمین کربلا را و بماند در انجا تا روز عید تا آنکه از شتر انال نگاه داشته شود روز نهم روز عرفه و از عباد عظیم است اگر چه با هم عهد نامه شده است و در روزی که حتما بندگان خویش را بعبادت و طاعت خود خواند و موافق جود و احسان خود را برای ایشان کترانید و شبطان در این روز خوار و خسته وزانند تر و خستنا کترین اوقات خواهد بود و روا شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام شید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سوال می نمود فرمود با و ای بر تو ایا از غیر خدا سوال می کنی در این روز و حال آنکه امید هر مرد در این روز برای بچه های در شکم آنکه فضل خدا شامل افاد شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل در فیه زیارت امام حسین که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبة مقدسه آنحضرت باشد ثواب کس از کسی که در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی ستم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعا های عرفه شود و در رکعت نماز بخواند در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد خدای بگناهان خود تا نافرین بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ارعیه عرفه که از حج ظاهر صلوات الله علیهم روا شده و الفاظ زیاده از آنکه در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقدار یکبار این کتاب گنجایش آنرا داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده است در روز عرفه برای کسی که قصد پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه و زمین و در شب عرفه و چون وقت زوال شد در زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود بنیکو بجا آورد و چون فارغ شود و در رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قل یا ایتها الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز کند اگر در هر رکعت بعد از حمد توحید پنج مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت

راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزیست که نصب کرد خضر رسول صلی الله علیه و آله امیر
 المؤمنین علیه السلام را بخلاف خود و فرمود که هر کس من و ولی افای و بر سر علی مولی و افا و پیشوا است
 و آن روز عید هم زی الحجه است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزی بدارید
 و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد
 رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گردانید و هر پیغمبر و وصی خود
 وصیت میکرد که این روز را عید گردانند و در حدیث ابن ابی نصر بر نبطی است از حضرت رضا
 علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی سعی کن که روز غدیر نزد قبر مطهر خضر امیر المؤمنین علیه
 حاضر شوی بدرستی که خدا در این روز میا میزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شست ساله
 ایشان را و در این روز ازاد میکند از انش حتم و برابر آنچه ازاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر
 و شب فطر یکدرهم که در این روز به برادران مؤمن بدهد برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر
 بدهد و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا
 قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه باید هر روزه مرتبه ملائکه با ایشان محاسبه
 کنند و با جمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است اول روزی که کفاره شست
 سال گناه است و در خیریت که بر او است بار و زود عودت با صدق و صدقه و در هر
 غسل ستم زیارت خضر امیر المؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر
 مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب در این روز سه زیارت مخصوص نقل شده که یکی از آنها زیارت
 معروفه بامیر المؤمنین است که از نزد یک و در خوانده میشود و آن از زیارات جامعه مطلقه است نیز
 و در باب زیارات بیاد انشاء الله تعالی چهارم بخواند تعویذ را که بعد از آن خضر رسول خدا صلی الله
 علیه و آله را بگوید پیغمبر در رکعت نماز کند و بگوید رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد
 و بخواند اللهم انی استلک بان لك الحمد و خدک لا شریک لك و انک واحد و احد
 احد صمد لم یلد و لم یولد و لم یکن لك کفو احد و ان محمد عبدک و رسولک
 صلواتک علیه و آله یا من هو کل یوم فی شان کما کان من شانک ان تفعلک
 علی بان جعلت من اهل جایتک و اهل دینک و اهل دعوتک و وقفنی

ما غافث غافث در این روز
 که هر کجا که باشد سعی کند که خود را بقبر
 مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب در این روز سه زیارت
 مخصوص نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه بامیر المؤمنین است
 که از نزد یک و در خوانده میشود و آن از زیارات جامعه مطلقه است
 نیز و در باب زیارات بیاد انشاء الله تعالی چهارم بخواند تعویذ را
 که بعد از آن خضر رسول خدا صلی الله علیه و آله را بگوید پیغمبر
 در رکعت نماز کند و بگوید رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از
 سجده بردارد و بخواند اللهم انی استلک بان لك الحمد و خدک لا شریک
 لك و انک واحد و احد احد صمد لم یلد و لم یولد و لم یکن لك کفو احد
 و ان محمد عبدک و رسولک صلواتک علیه و آله یا من هو کل یوم فی شان
 کما کان من شانک ان تفعلک علی بان جعلت من اهل جایتک و اهل دینک
 و اهل دعوتک و وقفنی

لن لك فی قیامه خلفی تفضل امینك و کرم ما و جودا ثم اردت الفضل فضلا و الجود
 جودا و الکرم کرم ما و افة منک و رحمة الی ان جددت ذلك العهد لی تجدیدا
 بعد تجدیدک خلفی و کنت نسیا نسیا ناسیا ساها غافلا فامتممت نعمتک بان
 ذکر فی ذلک و منعت به علی و هدیتنی له فلیکن من شانک یا ارحم
 ان تری فی ذلک و لا تلین به حتی توفانی علی ذلک و انت عقی راض فانک ارحم
 النعمین ان تری نعمتک علی اللهم یرحمنا و اطعنا و اجبنا ذایعینک فذلک
 الحمد غفرانک ربنا و الیک المصیر امینا یا الله و خد لا شریک له و رسولک محمد
 صلی الله علیه و آله و صدقنا و اجبنا ذایعی الله و اتبعنا الرسول فی مولاة مؤمنین
 و مولی المؤمنین امیر المؤمنین علی بن ابیطالب عبد الله و اخى سوله و الصدیق
 الاکبر و الحجة علی ربینہ المؤید به نبیة و دینہ الحق المبین علما لدین الله خازنا
 لعلیه و عیبه غیب الله و موضع سیر الله و امین الله علی خلیفه و شاهده فی ربینہ
 اللهم ربنا اتنا معنا منادیا ینادی للایمان ان اموا یریکم فامتار ربنا فاغفر
 لنا ذنوبنا و کفر عنا سیئاتنا و توفنا مع الابرار ربنا و اتنا ما وعدتنا علی رسلک
 و لا تخزننا یوم القیامه انک لا تخلف المیعاد فانا بار ربنا یمینک و لطفک اجبنا
 ذایعینک و اتبعنا الرسول و صدقناه و صدقنا مولی المؤمنین و کفرنا بالحبیب و
 الطاغوت قولنا ما نولینا و اخرنا مع امیننا فانهم مؤمنون موقنون و هم ملوک
 امینا یرحمهم و علانیتهم و شاهدهم و غایبهم و جیمهم و مبینهم و رضینا بهم ائمة
 وفادة و سادة و حبیبنا بهم بیننا و بین الله دون خلیفه لا یتغنی بهم بدلا
 و لا یخذلهم من دینهم و لیجیه و یرثنا الی الله من کل من نصب لهم حربا من الجن و
 الانس من الاولین و الاخرین و کفرنا بالحبیب و الطاغوت و الاوثان الاربعه

و باسند معتبره وارد شده
 که در آنکند بیازان خود را
 بصدق و نبی و شریک شهادت
 کرده برای دفع مضرت
 بکن از در بازوی راست
 و بخواند حمد و تعظیم و بگوید
 انبغاث اللہم ازل عنہ
 العیال و الذل و اعین الی
 الصیقة و الشفاء و امین
 الیقین و زده الی الحسن
 الغافی و اجعل ما ناله فی
 مضیق من المادۃ یجوز
 کفارة لیسبانیہ اللهم
 و صل علی محمد و آل محمد
 پس اگر از نکرد در خوشنود
 او مکر کند خدا را صغیر
 منبر که از خواهد کرد انشاء الله
 از حضرت باقر علیه السلام روایت
 که هر کس که بخواند

فريضة و نافله در شب روزگن اوردن و زيارت اربعين كردن و انگشت بردن راست كردن و چپ
 در سجده رخاك گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحيم را بلند گفتن و شيخ در هذبت مصباح با
 مخصوص اين روز از حضرت صادق عليه السلام نقل كرده و ما انشاء الله از در باب زيارت نقل خواهم نمود
روز نبيست و هشتم سنه يازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبياء صلوات الله عليه
 و اله است و روز وفات دوزد و شبه بوده بالا اتفاق و در وقت وفات سنين عمر مباركش بيشت و سه
 رسيد بود چهل سال از سن شريفش گذر شده بود كه وحى بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سه روز سال در
 مكه مردم را دعوت بخدا پرستي نمود و پنجاه و سه سال داشت كه بمدينه هجرت فرمود و در سال قم هجرت
 وفات فرمود و امير المؤمنين عليه السلام منوجه غسل و حوط انحضرت شد و بعد از غسل و تكبير بر انجنا
 نمازگزار در پس در سه احباب آمدند و بدون امام بر انحضرت نمازگزار شدند و حضرت امير المؤمنين
 عليه السلام انجنا را در حجره ظاهر در همان محلي كه از دنيا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالك روا
 است كه چون از دفن پيغمبر فارغ شديم حضرت فاطمه شومين آمد و گفت اي انس چگونه نفس شما هرام كند
 كه خاك بصورت پيغمبر خدا صلى الله عليه و اله بر پيديد پس گريست و فرمود يا ابناء آجابه رجا عاهه
 يا ابناء من ربي ما اذناه الخ ولنعم ما قيل اي و جهان ز بر زمين از چه خاك نه خاك نشين را
 و روايت معتبر است كه آنحضرت در شب زحاک پاك ان قبر مطهر گرفت و بر ديدگان گذشت و گفت
 ما ذا على الشيم زية اخذ ان لا يتم مد الزمانوا صبت على مصائب لو انا صبت على الايام عيل لايال
 و شيخ يوسف شاي در درالظيم نقل كرده كه ان حضرت بن اشعار را در مريه پدر فرموده
 قل للمقرب تحت اوابي الشيم ان كنت تسمع صرخي ويدا انا صبت على مصائب لو انا صبت على الايام عيل لايال
 صبت على الايام عيل لايال صبت على الايام عيل لايال صبت على الايام عيل لايال
 قالوا ما خضع للذليل و اتقى صبي ارفع ظالمي مرد انبسا فان ابكت فريته في ليلها
 شجنا على غصن بكت صليبا فلا جعلن الخزن بعدك موني ولا جعلن الدمع فيك و شجا
روز اخرو ماه سنه دويست و سه قبول شيخ طبري بن اشهر شهادت امام رضا عليه السلام واقع شد
 بانگور ميمور سن مباركش به پنجاه و پنج رسيد بود و قبرش در مشهد واقع شد در خانه حيد بن قطيبه در
 قريه سباد از ارض طوس (فصل هفتم) در انخانه است قبرش در شهر
 در ماه ربيع الاول است شب اول سال سيزدهم بعثت مبد و هجرت حضرت

ولا انما هفت روز به يك
 يك روز خانه جو را در منزل
 بنالول پس به بند اهداد
 و در زمان سگي بديد و
 بند از زان و پاها و بعضي
 گفته اند كه كاشانه است
 در انخانه باشد كه ماه در آن
 بختان است و در نقل شده
 كه صاحبش قطعه نيكو بود
 و بعد از ان اول و غنای در آن
 سه مرتبه نوازند و ان در آن
 علی جليل ما انزل الله القرآن
 و بندگان را در سوره حسر
 بگردد كه وطن خواهد شد
 و در خوان است كه ما ليدن
 خود را نالول و طر و خور
 كرد انرا بخت و در انجا
 روايت شده كه چون وضو نماز
 پس از نماز فريضة خوان و ان
 از ان اهداد انرا ان
 علی جليل

رسول صلى الله عليه و اله بود از مكه معظمه بمدينه منوره و در ان شب در غار ثور مخفی شد و حضرت امير
 عليه السلام جان خود را فدای جان شريف نمود و در جای انحضرت خوابيد از شمشيرهای قبايل مشركين پروا
 نکرد و فضل خود و مواساة و برادري خود را با حضرت رسول صلى الله عليه و اله بر جميع عالم ظاهر گردانيد
 و انكر كرمه و من الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله در شان نازل شد **روز اول**
 علماء گفته اند مستحب است كه براي شكر نعمت سلامتی و و خدا و امير المؤمنين صلوات الله عليهما
 روز و بداند و زيارت ان روز و زيارت و در اين روز مناسب است و سيد در اقبال بر اين روز دعاي
 نقل فرموده و در اين روز قبول شيخ و كنعني حضرت عكری عليه السلام وفات كرده و مشهور در روز هشتم است
 و شايه در چين روز اول مرض انحضرت بوده **روز هشتم** سنه دويست و سه وفات حضرت
 امام حسن عكری عليه السلام واقع شد و حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه بمنصب جليل امامت فائز گردید
 مناسب است ان روز و زيارت در اين روز زيارت كردن **روز نهم** روز عید بزرگ و روز
 عهد بقر است و از برای ان شرح بزرگي است كه در جای خود ذكر شده و روايتي نقل شده كه هر كه در اين
 روز چيزي اتفاق كند گناهانش امر بدين شود و گفته اند كه مستحب است در اين روز اطعام برادران مؤمن
 و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه های نو و شكر و عبادت خالص
 كردن و اين روز و روز بزرگ شدن غمها است و روز بيار شريف است و چون روز هشتم ماه وفات
 امام حسن عكری عليه السلام بوده اين روز و روز اول امامت حضرت صاحب الامر ارواح العالمين فداء
 و سبب مزيد شرافتش خواهد بود **روزي و از هر بقول جناب كليني** مسعود و مشهور
 بين عامه و لاد با سعادت حضرت رسول صلى الله عليه و اله است و مستحب است در ان در ركعت
 نماز در ركعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل يا ايها الكافرون و در دوم سه مرتبه توحيد و در انروز
 نيز انحضرت بمدينه و در فرمود و شيخ فرموده كه در مثل چين روز از سنه صد و سي و در ورك
 بنی مران منقضى شد **روز چهارم** سنه شصت و چهار بر پيدين مغويه بدكان
 جهم شافت و در اخبار الدول است كه بر پيدين مران انجنت و حوران از دنيا رفت جنازه اش را
 بدمشق آوردند و در باب صغير او را دفن كردند و قبرش اينك من بله میباشد و سنين عمرش بي و
 هفت رسيد بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول كشيد **شب هفدهم** شب ولادت
 حضرت خاتم الانبياء صلوات الله عليه و اله و شب بيار مباركيت و سيد نقل كرده كه در مثل چين

تا آخر بود و در كن و در
 خواندن ان كه ان شاء الله و
 تا كن خواهد چيزه رفع
 تا كن زان و پاها و بعضي
 در انخانه باشد كه ماه در آن
 بختان است و در نقل شده
 كه صاحبش قطعه نيكو بود
 و بعد از ان اول و غنای در آن
 سه مرتبه نوازند و ان در آن
 علی جليل ما انزل الله القرآن
 و بندگان را در سوره حسر
 بگردد كه وطن خواهد شد
 و در خوان است كه ما ليدن
 خود را نالول و طر و خور
 كرد انرا بخت و در انجا
 روايت شده كه چون وضو نماز
 پس از نماز فريضة خوان و ان
 از ان اهداد انرا ان
 علی جليل

انحضرت ازان دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و اگر نتواند در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند در رکعت دوم سوره قل يا ايها الکافرون و چون سلام گفت بگو التلايم عليك يا اخي زيارت مذکوره روز بپوشی سال پنج بار و نماز بعث و لاوت با سعادت حضرت فاطمه زهراء سلام الله عليها واقعه و در آن چند عمل ناسبت اول روزه و در خیرات و صدقات بر مؤمنین ستم زیارت آن بچه دنیا و آخرت و بیاید گفت زیارت

انحضرت (فَصَلِّ يَارِزِيه) بعد از این

در اعمال همراه نوا اعمال بعد نوز و اعمال ماههای وحی است اما اعمال همراه نوجند چیز است اول خواندن دعا های منقول در وقت روت هلال که بهتر است افاد غای چهل و ستم صحیفه کامله است که در اول ماه رمضان ذکر شد و در خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع در چشم ستم اند که پنهان خود را و است که هر کس مقید کند خود را بخورد آن در اول ماه امیاد که حاجتش در آن ماه رد شود چهار در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از حقهاله سلال کند که او را از هر ترس و درد ایمن گرداند و نیند در آن ماه امری که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمدی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمدی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدقه کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از خطاهای خود و از بعضی وایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلٰی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَبَعْلٌ مُّتَقَرِّرٌ مِّنْ دُونِهَا وَكُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِیْنٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاِنْ يَّمْسُكَ اللّٰهُ بِصُرِّ فَلَا كَافٍ لَّهٗ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يُّرِدْ لِّخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهٖ يُصِیْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سَجَّلَ اللّٰهُ بَعْدَ غُرْبِ شَمْسٍ مَا شَآءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ وَاَفَوْضَلُ اَمْرِی اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِصِرِّ الْعِبَادِ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ بُحَّانَكَ اِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ رَبِّ اِنِّی اَتَزَلُّ اِلَیْكَ مِنْ خَيْرٍ فَغُیْرُ رَبِّی لَا تَذَرْنِی فَرْدًا وَاَنْتَ خَبِرُ الْوَارِثِیْنَ و اما اعمال بعد نوز بر چنان است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه بپوش و به خیرین بوهای خوش خود را خوش بگو

و انما عمل عید نور روز و اعمال ماههای وحی است اما اعمال همراه نوجند چیز است اول خواندن دعا های منقول در وقت روت هلال که بهتر است افاد غای چهل و ستم صحیفه کامله است که در اول ماه رمضان ذکر شد و در خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع در چشم ستم اند که پنهان خود را و است که هر کس مقید کند خود را بخورد آن در اول ماه امیاد که حاجتش در آن ماه رد شود چهار در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از حقهاله سلال کند که او را از هر ترس و درد ایمن گرداند و نیند در آن ماه امری که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمدی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمدی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدقه کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از خطاهای خود و از بعضی وایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلٰی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَبَعْلٌ مُّتَقَرِّرٌ مِّنْ دُونِهَا وَكُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِیْنٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاِنْ يَّمْسُكَ اللّٰهُ بِصُرِّ فَلَا كَافٍ لَّهٗ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يُّرِدْ لِّخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهٖ يُصِیْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سَجَّلَ اللّٰهُ بَعْدَ غُرْبِ شَمْسٍ مَا شَآءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ وَاَفَوْضَلُ اَمْرِی اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِصِرِّ الْعِبَادِ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ بُحَّانَكَ اِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ رَبِّ اِنِّی اَتَزَلُّ اِلَیْكَ مِنْ خَيْرٍ فَغُیْرُ رَبِّی لَا تَذَرْنِی فَرْدًا وَاَنْتَ خَبِرُ الْوَارِثِیْنَ و اما اعمال بعد نوز بر چنان است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه بپوش و به خیرین بوهای خوش خود را خوش بگو

و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پهن و نافله های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بکن از بعضی هر دو رکعت بیکلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل يا ايها الکافرون و در رکعت ستم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بچند شکر و درود بخواه بخوان اللهم صل على محمد و آل محمد الاوصياء المرصين وعلى جميع اينباتك ورسلك يا فضل صلواتك وبارك عليهم يا فضل بركائك وصل على ارواحهم واجسادهم اللهم بارك على محمد و آل محمد وبارك لنا في يومنا هذا الذي فضلك وكرمته وشرفته وعظمت خطره اللهم بارك لي فيما انعمت به علي حتى لا اشكر احدا غيرك ووسع علي في رزقي يا ذا الجلال والاكرام اللهم ما غاب عني فلا تبغين عني عونك وحضرتك وما فقدت من شيء فلا تنقذني عونك عليه حتى لا اتكلف ما لا احاج اليه يا ذا الجلال والاكرام چون چنین کنی گاهان پنجاه ساله تو امر نیند شود و بسیار بگو یا ذا الجلال والاكرام اما اعمال ماههای وحی پس مادر اینجا اکتفا میکنیم آنچه که در زاد المصاد است سید جلیل علی بن طاوس ره روایت کرده است که روزی جمعی را صاحب نشاء بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله را خلعت و برایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نماید شمارا و او اینکه جبرئیل را تعلیم کرده است که محتاج بدوائه اطباء نبوده باشم پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و دیگران سوال نمودند که آن در واجبست حضرت رسول صلی الله علیه و آله بمحضرت امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه پنهان روحی اب باران میکنی و سوره فاتحه الکتاب اینه الکریه و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل يا ايها الکافرون هر یک را هفتاد بار بخواند و بروایت دیگر سوره انا انزلناه را نیز هفتاد مرتبه بخواند و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوید و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستد و هفتاد در بامداد و پهن از آن اب میاشاء بحق اخذ دارند که مزار استی بر خلق مبعوث گردانند آن سوگند یاد میکنم که جبرئیل گفت که حق تعالی بر دار از کسی که این ابرامیاشاء هر دو رکعت در

و انما عمل عید نور روز و اعمال ماههای وحی است اما اعمال همراه نوجند چیز است اول خواندن دعا های منقول در وقت روت هلال که بهتر است افاد غای چهل و ستم صحیفه کامله است که در اول ماه رمضان ذکر شد و در خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع در چشم ستم اند که پنهان خود را و است که هر کس مقید کند خود را بخورد آن در اول ماه امیاد که حاجتش در آن ماه رد شود چهار در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از حقهاله سلال کند که او را از هر ترس و درد ایمن گرداند و نیند در آن ماه امری که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمدی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمدی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدقه کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از خطاهای خود و از بعضی وایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلٰی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَبَعْلٌ مُّتَقَرِّرٌ مِّنْ دُونِهَا وَكُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِیْنٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاِنْ يَّمْسُكَ اللّٰهُ بِصُرِّ فَلَا كَافٍ لَّهٗ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يُّرِدْ لِّخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهٖ يُصِیْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سَجَّلَ اللّٰهُ بَعْدَ غُرْبِ شَمْسٍ مَا شَآءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ وَاَفَوْضَلُ اَمْرِی اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِصِرِّ الْعِبَادِ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ بُحَّانَكَ اِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ رَبِّ اِنِّی اَتَزَلُّ اِلَیْكَ مِنْ خَيْرٍ فَغُیْرُ رَبِّی لَا تَذَرْنِی فَرْدًا وَاَنْتَ خَبِرُ الْوَارِثِیْنَ و اما اعمال بعد نوز بر چنان است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه بپوش و به خیرین بوهای خوش خود را خوش بگو

بدنش باشد و عاقبت بخشد و از او ببرد و کند در دهان او و استخوانهای او را گرد
 لوح در دبر برای او مقدس باشد و بخشد و ببرد و کاره که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداده
 باشد و فرزند نخواهد اب نپیان را بآن نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیقه بی
 و فرزند نیاورد و از این اب بآن نیت بیاشامد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد وزن پسر خواهد یا
 دختر از آن اب بیاشامد مقصود ایشان بعل آید چنانچه خضالع میفرماید هَبْ لِي نَشَاءَ إِنَّا
 وَهَبْ لِي نَشَاءَ الذَّكَورَ أَوْ بَنِيَّ ذَكَرْنَا وَإِنَّا وَهَبْ لِي نَشَاءَ عَقِيمًا بَعْنِي خَضْعَالِي
 میخشد هر که را خواهد دختران و هر که را خواهد پسران یا بخت میگرداند برای ایشان پسران و
 دختران یعنی هر دو را بایشان عطا میکند و هر که را خواهد عقیقه و پسرند گرداند پس خضر فرمود
 که اگر کسی در در سر داشته باشد و از این اب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر در چشم
 داشته باشد و در چشمهای خود قطره از این اب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن اب
 بشوید باذن خدا تعالی شفا یابد و اشامیدن از آن اب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را
 خوشبو کند و لعاب بن دندانها را بکشد و بلبم را بکشد و تخمه و امثال سب خوردن طعام را
 اب بهم رساند و از بادهای قوی و غیر آن مژدی نکرد و در دشت و در دشت شکر هم رساند و آن
 زکام از آن نکشد و در دندان بهم رساند و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت
 نکرد و از مرض بواسیر و خارش بدن و ابله و دیوانگی و خوره و بیخ و عاف و قی نجات یابد و
 و لال و کر و زینگر نشود و آب سیه در دهن اش نهد و در دهن که موجب فطار و روزه و
 نقصان نماز او باشد عارض نگردد و از وسوسه های جنیان و شیطانی مژدی نکرد پس حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این اب بیاشامد و بجمع در دهان که در دشت
 میباشد مثلا باشد موجب شفا از جمیع افعال گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوند بیکه ترا برستی فرست
 هر که این اب را بر این اب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و اهل خود را
 در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و باو عطا
 کند از کرامتها آنچه با خدا عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و
 غش و خبانت و غیبت و حسد و بغی و کین و بغل و حرص و غضب از دل او بردارد و از عداوت
 و دشمنی مروت و بد گوئی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد مؤلفه بد که این

بسم الله الرحمن الرحيم
 و انشد ان محمد بن عبد الله بن
 رسول الله (ص) موافقت کند
 در صبح و شام بخواند و دعای
 صلوات الله علیها فاطمه
 و در میان روزها هر که
 شد که آن عقیقه بیاید
 مناجات میگرداند بنیابار
 در آب و میگرداند و بچکاند
 میخشد و در دشت و در دشت
 رضا علی بن دینار که در
 تب و تب و تب و تب و تب و تب
 و فطنه از کعبه بنویسد
 از حج لا تخف انک من الامم
 و در دشت و در دشت و در دشت
 لا تخف انک من الامم
 الظالمین و در

روایت مشهور است که بن عمر میفرمود و باین سبب سندش ضعیف است و فقیر بخط شیخ شهید دیدم
 که این روایت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها اما ابان و از کار
 باین روش روایت کرده است که بخوانی بر آب نپیان فاتحه الکتاب ایه الکریمه و قل یا اهل الکافرون
 و سبیح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد هر
 یکرا هفتاد مرتبه و میگوید هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله
 اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در دندان باشد و از آن اب بیاشامد از حبس نجات یابد
 و سر و بر طبع او غالب گردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و اب باز آن
 مطلقا مینویسد و منفعت دارد و خواه در نپیان بیاید و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر
 از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بیاشامید اب انسان را که ناله کند بدن شماست در
 زانفع میکند چنانچه خضالع میفرماید وَنَزَّلَ عَلَيْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِنُطَهِّرَ بِهِ و بَذَّ هَبْ
 عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَبَيَّنَّتْ بِهِ الْأَقْدَامُ بَعْنِي مِغْرَسُ خَضْعَالِي
 شما از آسمان ابی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما وسوسه شیطانی و در لهای شما را
 محکم گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نپیان هفتاد مرتبه اگر جمعی خوانند هر یک
 مجموع آن سوره ها و از کار را هفتاد مرتبه بخواند از برای اهل که میخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش
 بیشتر است و در اینها بعد از بیست و سه روز که از نور و زبک و تقریباً داخل نپیان ماه روزی
 میشوند و ماه نپیان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم خزان البته حجت
 بکن و اگر بیشتر نشود در چهاردهم بکن و اول خزان تقریباً هشتاد و چهار روز است و آن نیز سی
 روز است و خزان ماه نجفی است چنانچه در حدیث معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق
 علیه السلام ماه خزان مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی و ابناءه نفرین کردند بر بنی
 اسرائیل و در یکشب و بیک روز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز بسند معتبر از حضرت منقولست که
 خضالع اجلها را در ماه خزان نزدیک میگرداند یعنی موث در آن بسیار میباشد و بدانکه ماهها
 رومی بنابر حرکت افتاب است و عدد آنها و از ده است بدین ترتیب ثمرین الاول ثمرین الاخر
 کانون اول کانون اخر شباط اذر نپیان ابار خزان تموز ابایل و چهار ماه را میگویند

بسم الله الرحمن الرحيم
 و انشد ان محمد بن عبد الله بن
 رسول الله (ص) موافقت کند
 در صبح و شام بخواند و دعای
 صلوات الله علیها فاطمه
 و در میان روزها هر که
 شد که آن عقیقه بیاید
 مناجات میگرداند بنیابار
 در آب و میگرداند و بچکاند
 میخشد و در دشت و در دشت
 رضا علی بن دینار که در
 تب و تب و تب و تب و تب و تب
 و فطنه از کعبه بنویسد
 از حج لا تخف انک من الامم
 و در دشت و در دشت و در دشت
 لا تخف انک من الامم
 الظالمین و در

در طرف دیگرش محمد و علی سید بن طاووس را مانا لاختار و را بگرد از ابو محمد قاسم بن علا
از صاف خادم امام علی التقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از آنحضرت که زیارت جدش
امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری آتشه باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش بر
ماشاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله باشد و بر روی بگرنگین محمد و علی نقش کرده باشد
چون انگشتر را با خود داری مانا بای از شر زردان و راه زنان و برای سلامتی تو تمام است
و درین ترا حفظ کنند تراست خادم گوید بیرون امدم و انگشتر بیک حضرت فرمود بهم رسانیدم
و برگشتم که وداع کنم چون وداع آنحضرت کرده برگشتم و دور شدم فرمود که مرا برگردانند چون
برگشتم فرمود ای صاف گفت لبیک یا سیدی فرمود که انگشتر فروزه هم باید با خود داشته باشی
بد رسیده که میان طوس پشاور شهری بر خواهد خورد و بنو قافله را منع خواهد کرد از رفتن
تو پیش برو و این انگشتر را بشهر بنما و بگو مولای من میگوید که دور شو از راه و باید که بر یکتر
نگین فروزه الله الملك نفس کنی و بر طرف دیگر الملك لله الواحد القهار زیرا که نقش انگشتر
امیر المؤمنین علیه السلام الله الملك بود چون خلافت بر آنجناب برگشت الملك لله الواحد القهار
نقش کرد و نگینش فروزه بود و چنین نگین امان میبخشد از جو انان درنده و باعث ظفر
و غلبه میشود در جنگها صاف گوید که رفتم بفر و بخدا سوگند در همان مکان که حضرت فرمود
بود شهر بر سر راه امد و آنچه فرموده بود بعل آوردم و شهر برگشت چون از زیارت برگشتم آنچه
گفته شده بود بخدمت آنجناب عرض کردم فرمود که بچیز مانده نگفته اگر خواهی من نفل کنم گفتم ای مانا
من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شیء بطوس نزدیک قبر شریف شریف میرد که روی آنجناب
زیارت قبر آنحضرت امد بود ندان نگین را در دست تو بدند و نقش از خواندند پس از آن
دست تو بد و آورده بردند بنزد پیا که داشتند و آن انگشتر را در آیه شسته آن ابراهیم بیمار خود
خورانیدند و بیمارشان صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند و تو در دست داشت کرده بودی
ایشان در دست چپ تو کردند و از این طلب تعجب بسیار کردی و سب از انداختی و نزد یک سحر
یا قوت یافته برداشتی و الحال همراه تو است بی باز از آنجا نشاء الله خواهد فریخت این قوه هلاک
جانی است که برای تو آورده بودند خادم گفت یا قوت را بیا از ابردم و هشتاد و شرف فرو ختم همچنانکه
سیدم فرموده بود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که کسیکه بخواند ایها الکریم را در سفر در

بیت علی بن ابی طالب
عائش و کلثوم و زینب
آشنا و ابی طالب
کعبه و زینب و ابی طالب
و از او و ابی طالب
از آنحضرت
علی و زینب و ابی طالب
لا اله الا الله
الله لا اله الا الله
و بگو و بگو و بگو
لا اله الا الله
بیت علی بن ابی طالب
عائش و کلثوم و زینب
آشنا و ابی طالب
کعبه و زینب و ابی طالب
و از او و ابی طالب
از آنحضرت
علی و زینب و ابی طالب
لا اله الا الله
الله لا اله الا الله
و بگو و بگو و بگو
لا اله الا الله
بیت علی بن ابی طالب
عائش و کلثوم و زینب
آشنا و ابی طالب
کعبه و زینب و ابی طالب
و از او و ابی طالب
از آنحضرت
علی و زینب و ابی طالب
لا اله الا الله
الله لا اله الا الله
و بگو و بگو و بگو
لا اله الا الله

هر شب سالر نماید و سالر نماید آنچه با او است و بگوید اللهم اجعل مسیری عبدا و صمیتی
تفکرا و کلامی ذکر و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمود من بر و انبیکم هرگاه
بگو این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن و انس نیم الله و بیا لله و من الله و انا لله
و فی سبیل الله اللهم ائلبک انک تسبی و ائلبک و تحم و بجی و ائلبک قوض
امری فاخطی بخط الایمان من بین بدی و من خلفی و عن یمنی و عن شمالی و من
قوی و من نحی و اذفع عنی یحولک و قوتک فانه لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم مؤلف گوید اربعه و ارب سفیر است و ما در اینجا اقتضای میبکیم بد که چند اب اول آنکه
سزاوارست برای شخص هرگاه سوار میشود نیم الله و ائلبک نکند و در آنکه نفقه خود را حفظ کند
و در جای محکم بگذارد زیرا که در آنجا که از نفقه مسافر است حفظ کردن نفقه خود سبب آنکه
در سفر اعانت و فکاکند و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند و احتیاج
بر طرف کند از او و هفتاد و سه اندوه و پناه دهد و از در پنا از غم و بر طرف کند از او و اندو
بزرگ روز قیامت را و در آنجا که حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر میکرد مگر با اشخاصی که
نشانند آنحضرت را برای آنکه در راه اعانت آنها نماید زیرا که هرگاه پیشناخند آنجناب را
نمیگذاشتند که آنحضرت کاری بکند و از اخلاق شریفه حضرت رسول صلی الله علیه و اله
نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گو سفندی بکشند یکی گفت کشتن گو سفند
با من دیگری گفت کشتن پوست او با من دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن
همه مش با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود میباید
شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نیاید که از شما امتیاز پیدا کنم زیرا که حق تعالی کرامت دارد
که ببیند بند خود را که فضیلت داده خود را بر فطانت و بد آنکه تقییر من مردم در سفر نزد وفا
انکسیت که با آنکه اعضایش صحیح و سالمست نبلی میکند و مشغول کاری نمیشود و منظر
است که وفای و کارهای او را بکنند چهار مانا که مسافر صاحب کند با کسیکه نظیر او باشد
در اتفاق کردن پنجم آنکه نشانند از اب هر منزله مگر بعد از آنکه مزوج کند او را باب منزل قبل و
شایسته و لا روست برای مسافر که با خود بر دارد از خاک بلد خویش و از طبعی که تربیت بر آن شده است
و هر منزله که وارد میشود مقداری از آن خاک بریزد در طرف اب خود و از آن خاک دهد پس

لا اله الا الله
بیت علی بن ابی طالب
عائش و کلثوم و زینب
آشنا و ابی طالب
کعبه و زینب و ابی طالب
و از او و ابی طالب
از آنحضرت
علی و زینب و ابی طالب
لا اله الا الله
الله لا اله الا الله
و بگو و بگو و بگو
لا اله الا الله
بیت علی بن ابی طالب
عائش و کلثوم و زینب
آشنا و ابی طالب
کعبه و زینب و ابی طالب
و از او و ابی طالب
از آنحضرت
علی و زینب و ابی طالب
لا اله الا الله
الله لا اله الا الله
و بگو و بگو و بگو
لا اله الا الله
بیت علی بن ابی طالب
عائش و کلثوم و زینب
آشنا و ابی طالب
کعبه و زینب و ابی طالب
و از او و ابی طالب
از آنحضرت
علی و زینب و ابی طالب
لا اله الا الله
الله لا اله الا الله
و بگو و بگو و بگو
لا اله الا الله

در وقت بیرون رفتن از بلد انحصار بمآثور بایست و بخار مر توبه واستغفار نمودن بجهت
 گناهان و بهتر کردن حال و کردار و کفایت خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود پیش از
 زیارت بیست و پنج اتفاق کردن بقدر وسع و بر خادمان اسنان شریفه و سزاوار است که خدا
 انحل شریف از اهل خبر و صالح و صاحب بن و مرتب باشد و تحمل نماید آنچه از اثر بی
 بیند و خشم خود را بر آنها فرو نشاند و غلظت و درشتی بر آنها ننماید و بر قضاء حوائج
 محتاجین اقدام کند و غریب را از امانت و دلالت کند اگر راه مقصد را گم نماید و بالجمله
 بایست خدام را که بحقیقت و راستی مشغول شوند در خدایان لازمه از نظایف و حرایف و نظایف
 نازران و غیره بیست و ششم اتفاق واحسان بر فقراء مجاورین و مساکین منعطفین ببلد امام علیه
 خصوصاً نازان و اهل علم و منقطعین که عمارت غریب و تنگ دستی مبتلا و همواره علم تعظیم
 شاعر الله را بر پانموده و ذاراهند جماعه را که ملاحظه هر يك از آنها كافه است در لزوم
 اغانت و رعایت بیست و هفتم شیخ شهید فرموده که از جمله ادب تعظیم کردن در بیرون رفتن
 است در وقتیکه در کمر خط خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق بر جو
 و نیز فرموده که در وقتیکه زنها میخواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها
 زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که نجس وضع کنند یعنی لباس خوب و
 عالی بلباس بیست بدل کنند که شناخته شوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را
 بیند و شناسد و اگر بامردان زیارت نکنند نیز جایز است اگر چه مکرر است مؤلف گوید از این کلمات
 معلوم شد کثرت قبح و شناعة آنچه متعارف شده فعلاً که زنها باسم تشریف زیارت خود را از ایشان
 نموده بالباسهای نفیس از خانه ها بیرون می آیند و در حریمهای مطهره مزاحمت بانا محرمات نمود
 و فشار بر بدنهای ایشان داده یا خود را متصل بضرایع مطهره نموده یا در قبله مردمان نشاندند
 زیارت خواندن شد و هواتر مردم را بر ایشان نموده عبادان محل یا از زیارت و نماز گرانندگان
 و منصرفین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمزمه صارتین عن سبیل الله شد
 الی غیر ذلک و فی الحقیقه بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادان
 و داخل در مویقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقول که حضرت امیر المؤمنین علیه
 باهل عمارت فرمود یا اهل البیت ان زیارتکم یوافی فی الرجال فی الطوبی اما انتم یون

خبر از این است که در وقت بیرون رفتن از بلد انحصار بمآثور بایست و بخار مر توبه واستغفار نمودن بجهت گناهان و بهتر کردن حال و کردار و کفایت خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود پیش از زیارت بیست و پنج اتفاق کردن بقدر وسع و بر خادمان اسنان شریفه و سزاوار است که خدا انحل شریف از اهل خبر و صالح و صاحب بن و مرتب باشد و تحمل نماید آنچه از اثر بی بیند و خشم خود را بر آنها فرو نشاند و غلظت و درشتی بر آنها ننماید و بر قضاء حوائج محتاجین اقدام کند و غریب را از امانت و دلالت کند اگر راه مقصد را گم نماید و بالجمله بایست خدام را که بحقیقت و راستی مشغول شوند در خدایان لازمه از نظایف و حرایف و نظایف نازران و غیره بیست و ششم اتفاق واحسان بر فقراء مجاورین و مساکین منعطفین ببلد امام علیه خصوصاً نازان و اهل علم و منقطعین که عمارت غریب و تنگ دستی مبتلا و همواره علم تعظیم شاعر الله را بر پانموده و ذاراهند جماعه را که ملاحظه هر يك از آنها كافه است در لزوم اغانت و رعایت بیست و هفتم شیخ شهید فرموده که از جمله ادب تعظیم کردن در بیرون رفتن است در وقتیکه در کمر خط خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق بر جو و نیز فرموده که در وقتیکه زنها میخواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که نجس وضع کنند یعنی لباس خوب و عالی بلباس بیست بدل کنند که شناخته شوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را بیند و شناسد و اگر بامردان زیارت نکنند نیز جایز است اگر چه مکرر است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت قبح و شناعة آنچه متعارف شده فعلاً که زنها باسم تشریف زیارت خود را از ایشان نموده بالباسهای نفیس از خانه ها بیرون می آیند و در حریمهای مطهره مزاحمت بانا محرمات نمود و فشار بر بدنهای ایشان داده یا خود را متصل بضرایع مطهره نموده یا در قبله مردمان نشاندند زیارت خواندن شد و هواتر مردم را بر ایشان نموده عبادان محل یا از زیارت و نماز گرانندگان و منصرفین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمزمه صارتین عن سبیل الله شد الی غیر ذلک و فی الحقیقه بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادان و داخل در مویقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقول که حضرت امیر المؤمنین علیه باهل عمارت فرمود یا اهل البیت ان زیارتکم یوافی فی الرجال فی الطوبی اما انتم یون

ای اهل عمارت بمن خبر رسید که زهای شما میسرند بر ما در راه یعنی بر بخورند بنا محرمات در کوچه
 بازار یا با خا نمیکند شما ما و قال لعن الله من لا یغار و فی القبیله و الاصبغ بن نباته عن امیر المؤمنین
 علیه السلام قال بمعنه بقول یظهر فی اخر الزمان و اقرب الساعه و هو ستر الارضه نوره کاشفات عاریات
 منبر حیات من الدین و الحلات فی الفتن ما یبذل الی الشهوات مسرعات الی اللذات من محلات المحرمات
 فی جهنم حالات بیست و هشتم سزاوار است و فیکه زوار بسیار است کسانی که سبقت بضرع گرفته
 تخفیف دهند زیارت را و بیرون روند نادیده گران نیز مثل آنها بقرب ضرع فایز گردند مؤلف گوید که ما
 در مقام زیارت امام حسین نقل خواهیم کرد از اینکه زائرین بجناب باید مراعات آنها را نمایند

فصل فی بیان زیارت حضرت زین العابدین علیه السلام

در اینجا ذکر میشود و از آن دخول اول شیخ کفنی فرموده چون خواستی داخل شوی بمجد حضرت رسول
 صلی الله علیه و اله باید یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیهم السلام پس بگو اللهم انی وقفت علی
 باب من ابواب بیوت نبیک صلی الله علیه و اله و قد منعت الناس ان یدخلوا
 الا بادیه فقلت یا ابا الدین امیر الانوار لا تدخلوا بیوت النبی الا ان یؤذن لکم اللهم
 انی اعقید حرمه صاحب هذه المهد الشریف غیبیه کما اعقیدها فی حضره
 و اعلم ان رسولک و خلفائک علیهم السلام اخیاء عندک برزقون برزق مفایه
 و یسمعون کلامه و یردون سلامی انک تجبت عن سمعی کلامهم و فحنت باب فحی
 بلذین مناجائهم و انی استاذنک یا رب اولی و استاذن رسولک صلی الله علیه
 و اله ثانیاً و استاذن خلیفتک الامام المفروض علی طاعته فلان بن فلان بجای
 فلان بن فلان نام ببرد ان امام که میخواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلاً اگر در زیارت
 امام حسین علیه السلام بگوید الحسین بن علی علیه السلام و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام بگوید
 علی بن موسی الرضا علیه السلام و هکذا پس بگوید و الملائکه الموکلبین بهذا البقیع
 المبارکة ثانیاً اذخل یا رسول الله اذخل یا حجه الله اذخل یا ملائکه الله
 المقرین المقیمین فی هذا المهد فاذن لی یا مولای فی الدخول فضل ما اذن لا حد

و هیچ آیت و قیاسی از این نیست که در وقت بیرون رفتن از بلد انحصار بمآثور بایست و بخار مر توبه واستغفار نمودن بجهت گناهان و بهتر کردن حال و کردار و کفایت خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود پیش از زیارت بیست و پنج اتفاق کردن بقدر وسع و بر خادمان اسنان شریفه و سزاوار است که خدا انحل شریف از اهل خبر و صالح و صاحب بن و مرتب باشد و تحمل نماید آنچه از اثر بی بیند و خشم خود را بر آنها فرو نشاند و غلظت و درشتی بر آنها ننماید و بر قضاء حوائج محتاجین اقدام کند و غریب را از امانت و دلالت کند اگر راه مقصد را گم نماید و بالجمله بایست خدام را که بحقیقت و راستی مشغول شوند در خدایان لازمه از نظایف و حرایف و نظایف نازران و غیره بیست و ششم اتفاق واحسان بر فقراء مجاورین و مساکین منعطفین ببلد امام علیه خصوصاً نازان و اهل علم و منقطعین که عمارت غریب و تنگ دستی مبتلا و همواره علم تعظیم شاعر الله را بر پانموده و ذاراهند جماعه را که ملاحظه هر يك از آنها كافه است در لزوم اغانت و رعایت بیست و هفتم شیخ شهید فرموده که از جمله ادب تعظیم کردن در بیرون رفتن است در وقتیکه در کمر خط خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق بر جو و نیز فرموده که در وقتیکه زنها میخواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که نجس وضع کنند یعنی لباس خوب و عالی بلباس بیست بدل کنند که شناخته شوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را بیند و شناسد و اگر بامردان زیارت نکنند نیز جایز است اگر چه مکرر است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت قبح و شناعة آنچه متعارف شده فعلاً که زنها باسم تشریف زیارت خود را از ایشان نموده بالباسهای نفیس از خانه ها بیرون می آیند و در حریمهای مطهره مزاحمت بانا محرمات نمود و فشار بر بدنهای ایشان داده یا خود را متصل بضرایع مطهره نموده یا در قبله مردمان نشاندند زیارت خواندن شد و هواتر مردم را بر ایشان نموده عبادان محل یا از زیارت و نماز گرانندگان و منصرفین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمزمه صارتین عن سبیل الله شد الی غیر ذلک و فی الحقیقه بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادان و داخل در مویقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقول که حضرت امیر المؤمنین علیه باهل عمارت فرمود یا اهل البیت ان زیارتکم یوافی فی الرجال فی الطوبی اما انتم یون

خارجات
داخلات

مِنْ أَوْلِيَاءِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِدُنْيَاكَ فَانْتَ أَهْلٌ لِدُنْيَاكَ بِرُبُوسِ عِبَادَةِ مَبَارَكَةٍ رَا
وَدَاخِلُ شَوْبِكَ بِيَمِّ اللَّهِ وَبِإِلَهِ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ دَوْمَانِ دَخُولِ
اِسْتِ كَمَا عَلَّمَهُ عَلِيٌّ أَرْفَعَهُ قَدِيمَهُ اِزْمُولُفَاتِ اصْحَابِ بَرَاءِ خَوْلِ دَرْسَابِ مَقْدَسِ بَفَاعِ مَوَدَّةِ
أُمَّةٍ عَلَيْهِمْ نَفْلُ فَرُودِهِ دَانِ چَانَنَكُمِهْ كَوْنِ اللّٰهُمَّ اِنَّ هَذِهِ بَقْعَةٌ طَهَّرَهَا وَعَقَّوْهُ قَرْنَهَا
وَمَعَالِ رُكْنَهَا حَبِثُ أَظْهَرَتْ فِيهَا آيَةُ التَّوْحِيدِ وَأَشْبَاحُ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ الدِّينِ
اصْطَفَيْتَهُمْ مُلُوكًا لِحِفْظِ النِّظَامِ وَآخِرَتَهُمْ رُؤَسَاءَ جَمِيعِ الْأُمَمِ وَبَعَثْتَهُمْ لِقِيَامِ
الْفُطُوحِ فِي بَنَدَاءِ الْوُجُودِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَرَمَنْتَ عَلَيْهِمْ بِإِسْنَادِ أَنْبِيَائِكَ
يُحِيطُ شَرَائِعِكَ وَأَحْكَامِكَ فَأَكَلْتُ بِإِسْنَادِهِمْ رِيَالَهُ الْمُنْذِرِينَ كَمَا أَوْجَبْتَ
رِبَاسَتَهُمْ فِي فِطْرِ الْمَكْلُفِينَ قَبْحَانِكَ مِنْ إِلَهٍ مَا أَزَافُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْ
مَلِكٍ مَا أَعْدَلَكَ حَبِثُ طَابَقَ صُنْعُكَ مَا فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَوَافَقَ حُكْمُكَ
مَا قَرَّرْتَهُ فِي الْعُقُولِ وَالْمَنْفُوعِ فَلَاكُ الْحَمْدُ عَلَى تَقْدِيرِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَلَكَ
الشُّكْرُ عَلَى فَضَائِكَ الْمُعْلَلِ بِأَكْمَلِ التَّعْلِيلِ قَبْحَانِ مَنْ لَا يُسْئَلُ عَنْ فِعْلِهِ
وَلَا يُنَازَعُ فِي آخِرِهِ وَبُحْبَانِ مَنْ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ بَنَدَاءِ خَلْقِهِ وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِحُكْمِهِمْ يَوْمُونَ مَقَامَهُ لَوْ كَانَ حَاضِرًا فِي الْمَكَانِ وَلَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي شَرَفَنَا بِأَوْصِيَاءٍ يَحْفَظُونَ الشَّرَائِعَ فِي كُلِّ الْأَزْمَانِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
الَّذِي أَظْهَرَ لَنَا بُحْبُوحَاتِ بَعْجَرِ عَنْهَا الثَّقَلَانِ لِأَحْوَالِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ الَّذِي جَرَانَا عَلَى عَوَائِدِ الْجَمِيلَةِ فِي الْأَيَّامِ السَّالِفِينَ اللَّهُمَّ فَلَاكُ الْحَمْدُ وَلَنَا
الْعَلِيُّ كَمَا وَجَبَ لَوْجُحِكَ الْبَقَاءُ التَّوْبَةُ وَكَمَا جَعَلْتَ نَبِيَّنَا خَيْرَ النَّبِيِّينَ وَ
مُلُوكًا أَفْضَلَ الْمَخْلُوفِينَ وَآخِرَتَهُمْ عَلَى عِلْمِهِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَفَقْنَا لِلتَّحِيٍّ إِلَى أَبْوَابِ

احسان کرد در دنیا و آخرت
برای در دنیا و آخرت
چون نماز گذارد و بگوید یا ایها
من اعظمی یا خیر من رسول
و بنا از من من استخیرم از من
منجی و قله جبین و اعظم
من رجبی و برای در دنیا
و آورده هفت مرتبه بخواند
این آیه شریفه را و آنرا
در هر روز یک بار بخواند
لا یبذل لکم الله و لا یزید
در دین و دین و دنیا
شده که بعد از نماز و نماز
مرب بخواند اللهم ربی
استغفرک ربی و ارحم
علیک ربی و ارحم
و ارحم ربی و ارحم
و ارحم ربی و ارحم
و ارحم ربی و ارحم

الْجَامِعَةِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَاجْعَلْ أَرْوَاحَنَا حِينَ إِلَى مَوْطِئِ أَقْدَامِهِمْ وَنَفُوسَنَا قَوْعِ
النَّظَرِ إِلَى جَنَابِهِمْ وَعَرَصَاتِهِمْ حَتَّى كَانَتْ أَنْخَاطُهُمْ فِي حُضُورِ أَخْصَانِهِمْ فَصَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سَادَةِ غَائِبِينَ وَمِنْ سُلَالَةِ ظَاهِرِينَ وَمِنْ أُمَّةٍ مَعْصُومِينَ اللَّهُمَّ
فَإِذَنْ لَنَا بِدُخُولِ هَذِهِ الْعَرَصَاتِ الَّتِي اسْتَعْبَدَتْ بِزِيَارَتِهَا أَهْلُ الْأَرْضِينَ وَ
السَّمَوَاتِ وَارْسِلْ دُمُوعَنَا بِخُشُوعِ الْمَهَابَةِ وَذَلِّلْ جَوَارِحَنَا بِذُلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَ
قَرِّضِ الطَّاعَةَ حَتَّى نَقِرَّ بِمَا يَجِبُ لَكُمْ مِنَ الْأَوْصَافِ وَتَعْرِفَ بِأَنَّهُمْ تُفْعَلُ الْخَلَاءُ
إِذَا نُصِبَتْ الْمَوَازِينُ فِي يَوْمِ الْأَعْرَافِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى
مُحَمَّدٌ وَآلِهِ الظَّاهِرِينَ بِرُبُوسِ عِبَادَةِ دَاخِلِ شَوْبِ رَحَالِكُمْ خَاشِعٌ وَكَرْبَانٌ بَاشِعٌ بِرُبُوسِكُمْ

ان اذن دخولت از ایشان * (فَصَلِّ بِهِنَّ) * صلوات الله عليهم اجمعين *

در زیارت حضرت سول خدا و فاطمه زهراء و ائمه بیع صلوات الله عليهم اجمعین در مدینه طیبه
بدانکه مستحب مؤکد است در حق فاطمه مردم بخصوص حجاج مشرف شدن زیارت روضه مطهره و
اسانه منوره غمر غلایان حضرت بنده المرسلین محمد بن عبدالله صلوات الله وسلامه علیه اله و رز
زیارت انحضرت باعث ان بشود که جنان شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرمود که اگر
مردم ترک زیارت انحضرت کنند بر امام است که ایشان را مجبور کند بر رفتن زیارت انحضرت زیرا که ترک
زیارت انحضرت موجب جنای محرم است شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود
هرگاه احدی از شما حج کند باید که حجش را بختم کند زیارت ما زیرا که این از تملک حج است و نیز روایت
کرده از حضرت ابی المؤمنین علیه السلام که فرمود تمام کنید حج خود را زیارت حضرت رسول صلی الله علیه
وآله که ترک زیارت انحضرت بعد از حج جفا و خلاف ادب است و شما را امر این کرده اند بر روید
زیارت قبر چه چند که حشمتا لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روایت از
حضرتا طلب کنید نزد انبیا و نیز از ابوالصلت هروی روایت کرده که گفت بخند من حضرت
امام رضا علیه السلام عرض کرد که چه میفرماید باین رسول الله در حدیثی که اهل آن روایت میکنند که
مؤمنین در هیئت زیارت میکنند پروردگارشان را از نماز خود گدایه از آنکه مغفرت دهد اگر

فصلی الا خلاص من عباد
و ان الله فی نفسه التمتع
فی رزق و الشکر لک اذنا
ما انقبت فی و نطقی زبون
بن لیلیان و انک و کرم
و ارد شد بر بعضی صادر و
و بدین انحضرت را که در چشم
کرد و بجا که مامور شد و بان
هفته انحضرت و روز یکبار
خدا نش و بدین که فقیه
در زیارت و خوب شد و فقیه
فلا بد شود از زیارت انحضرت
چنان خود را بچشم فرمود
چنین که او از جمله معالجیان
بود که کتب بود از ان فرمود
نویس بود پس ما فو شیخ
نویس از ان نویسنده است
اعوذ بعینه الله و
اعوذ

اَذَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ وَصَلَكَ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 لِأَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ أَشْهَدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَلَأْتُكَ
 أَنِّي رَاضٍ عَنْ رَضِيكَ عَنْهُ سَاطِطٌ عَلَى مَنْ سَخِطَ عَلَيْهِ مُتَبَرِّئٌ مِمَّنْ تَبَرَّئْتَ
 مِنْهُ مُوَالٍ لِمَنْ وَآلَيْتَ مُعَادٍ لِمَنْ عَادَيْتَ مُبْغِضٌ لِمَنْ أَبْغَضْتَ مُحِبٌّ لِمَنْ
 أَحْبَبْتَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا وَحَسْبًا وَجَارًا وَمُشِيرًا بِرِصْلَاتِ مَنَافِقِ بَعْضِ
 رَسُولِ وَائِمَّةِ أَطْهَارَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَوْلَاكَ كَيْدَ مَا دَرَدَ رُزْمَتِ جَادِي الْآخِرَةِ زِيَارَتِ رَجُلِ بَرٍّ
 حَضَرَ فَاطِمَةَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا تَفْلِكَ دُرٍّ وَعِلْمَاءُ نَزَارِ زَيْبُوطِي بَرَّاءِي مَطْلُومَةٍ تَفْلِكَ دُرٍّ وَان
 مَثَلِ هَبْنِ زِيَارَتِكَ كَازِ شَيْخِ تَفْلِكَ دُرٍّ بِرَأْسِ انْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ رَسُولِ اللَّهِ اسْتَ
 أَشْهَدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَلَأْتُكَ كَازِ انْجَابِ بَعْدَ بَابِ نَحْوَاتِ أَشْهَدُ اللَّهَ وَمَلَأْتُكَ
 أَنِّي وَلِيُّ مَنْ وَآلَاكَ وَعَدُّ لِمَنْ عَادَاكَ وَحَرْبُ لِمَنْ حَارَبَكَ أَنَا بِأَمْرٍ لَا يَبْلُغُ
 وَيَأْبِيكَ وَبَعْلِكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ مُوقِنٌ وَيُولَايُهُمْ مُؤْمِنٌ وَطَائِعُهُمْ مُطِيعٌ
 أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ بَيْنَهُمْ وَالْحُكْمُ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا إِلَى
 سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا نَأْخُذُكُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَأَنَّهُمْ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَلَى أَيْمِكَ وَبَعْلِكَ ذُرِّيَّتِكَ الْأُمَّةُ الظَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الطَّاهِرِ الصِّدِّيقِ الْمَعْصُومِ
 النَّبِيِّ النَّبِيِّ الرَّصِيدِ الرَّصِيدِ الرَّكْبَةِ الرَّشِيدِ الْمَطْلُومِ الْمَقْهُورِ
 الْمَغْصُوبِ حَقِّهَا الْمُنُوعِ ارْثُهَا الْمَكُورِ وَضِلْعُهَا الْمَظْلُومِ بَعْلُهَا الْمَقْهُورِ
 وَلَدُهَا فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِكَ وَبَضْعَةٌ مِنْ جَنَّةِ وَفِيهِمْ قَلْبِي وَفِي لَدِي كَيْدِي
 وَالْقُبَّةُ مِنْكَ لَهُ وَالْخُفَّةُ خَصَصْتَ بِهَا رَضِيَّتَهُ وَحَبِيبَتَهُ الْمُصْطَفَى
 وَفَرِيَّتَهُ الْمُرْتَضَى سَيِّدَةَ النِّسَاءِ وَبَشِيرَةَ الْأَوْلِيَاءِ حَلِيفَةَ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ

در بیان مملکتی از آن
 خواند زان محمد رسول
 در مبد در فتح بر سر فرود
 که از آن باب در صورتی
 درخت با هوای اندر فرود
 دیگر نمود غول که در فرود
 هرگز در دایم اندر فرود
 رسول خدا الله علیه و آله که
 بن سنی افکند از سنی که
 بیکر در میان کجایان موصی
 سنی زانجا آمد و دیگر
 حبیبی الله و کفی ذریع الله
 این دعا را در روز شنبه
 در روز برای شریعتان بخواند
 در خانه در خانه نافست
 در روز برای شریعتان بخواند
 این از حضرت صادق علیه السلام
 در بیان مملکتی از آن
 خواند زان محمد رسول

وَنَفَاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخَلْدِ الْبَنِيِّ تَشْرِفَتْ مَوْلِدُهَا بِنَاءُ الْجَنَّةِ وَسَلَّتْ مِنْهَا
 أَنْوَارُ الْأُمَمَةِ وَارْخَبَتْ دُفْعًا حِجَابَ النُّبُوَّةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوةً زَنْدِجِيَّةً
 عِنْدَكَ وَشَرَفًا لَدَيْكَ وَمَنْزِلَةً مِنْ رِضَاكَ وَبَلْغًا مِنْ حُبِّكَ وَسَلَامًا
 إِنِّي آمِنٌ لَدُنْكَ فِي جَنَّتِهَا فَضْلًا وَاحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ
 مَوْلَاكَ كَيْدِ شَيْخِ رَضِيكَ عَنْهُ كَيْدِ مَا دَرَدَ رُزْمَتِ جَادِي الْآخِرَةِ زِيَارَتِ رَجُلِ بَرٍّ
 حَضَرَ فَاطِمَةَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا تَفْلِكَ دُرٍّ وَعِلْمَاءُ نَزَارِ زَيْبُوطِي بَرَّاءِي مَطْلُومَةٍ تَفْلِكَ دُرٍّ وَان
 مَثَلِ هَبْنِ زِيَارَتِكَ كَازِ شَيْخِ تَفْلِكَ دُرٍّ بِرَأْسِ انْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ رَسُولِ اللَّهِ اسْتَ
 أَشْهَدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَلَأْتُكَ كَازِ انْجَابِ بَعْدَ بَابِ نَحْوَاتِ أَشْهَدُ اللَّهَ وَمَلَأْتُكَ
 أَنِّي وَلِيُّ مَنْ وَآلَاكَ وَعَدُّ لِمَنْ عَادَاكَ وَحَرْبُ لِمَنْ حَارَبَكَ أَنَا بِأَمْرٍ لَا يَبْلُغُ
 وَيَأْبِيكَ وَبَعْلِكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ مُوقِنٌ وَيُولَايُهُمْ مُؤْمِنٌ وَطَائِعُهُمْ مُطِيعٌ
 أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ بَيْنَهُمْ وَالْحُكْمُ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا إِلَى
 سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا نَأْخُذُكُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَأَنَّهُمْ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَلَى أَيْمِكَ وَبَعْلِكَ ذُرِّيَّتِكَ الْأُمَّةُ الظَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الطَّاهِرِ الصِّدِّيقِ الْمَعْصُومِ
 النَّبِيِّ النَّبِيِّ الرَّصِيدِ الرَّصِيدِ الرَّكْبَةِ الرَّشِيدِ الْمَطْلُومِ الْمَقْهُورِ
 الْمَغْصُوبِ حَقِّهَا الْمُنُوعِ ارْثُهَا الْمَكُورِ وَضِلْعُهَا الْمَظْلُومِ بَعْلُهَا الْمَقْهُورِ
 وَلَدُهَا فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِكَ وَبَضْعَةٌ مِنْ جَنَّةِ وَفِيهِمْ قَلْبِي وَفِي لَدِي كَيْدِي
 وَالْقُبَّةُ مِنْكَ لَهُ وَالْخُفَّةُ خَصَصْتَ بِهَا رَضِيَّتَهُ وَحَبِيبَتَهُ الْمُصْطَفَى
 وَفَرِيَّتَهُ الْمُرْتَضَى سَيِّدَةَ النِّسَاءِ وَبَشِيرَةَ الْأَوْلِيَاءِ حَلِيفَةَ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ

در بیان مملکتی از آن
 خواند زان محمد رسول
 در مبد در فتح بر سر فرود
 که از آن باب در صورتی
 درخت با هوای اندر فرود
 دیگر نمود غول که در فرود
 هرگز در دایم اندر فرود
 رسول خدا الله علیه و آله که
 بن سنی افکند از سنی که
 بیکر در میان کجایان موصی
 سنی زانجا آمد و دیگر
 حبیبی الله و کفی ذریع الله
 این دعا را در روز شنبه
 در روز برای شریعتان بخواند
 در خانه در خانه نافست
 در روز برای شریعتان بخواند
 این از حضرت صادق علیه السلام
 در بیان مملکتی از آن
 خواند زان محمد رسول

من نار استحقها مثل ما جئت على نفسي هاربا من ذنوبي التي اخطبها على ظهري
فرعما اليك رجاء رحمة ربي انتك من شفاعة بعدة طالبا فكاك رقيبتي
من النار وقد افرقت ظهري نوبتي انتك ما انخطرتي ولم اجد احدا افرج اليه
خيرا لي منكم اهل بيت الرضا فكن لي شفيعا يوم تقري حاجتي فقد سرت اليك
فخرنا وانتك مكر و با وسكت عبرتي عندك باكا وصرت اليك مفررا وانت
يمن امرني الله بصيلته وحشي على يره و دلني على فضله و هداي لي حبيته و رغبتي
في الوفاة اليه و الهمني طلب الحوائج عندك انتم اهل بيت لا تشفي من نولكم
ولا يجيب من آتاكم ولا يحسن من هونكم ولا بعد من عاذكم بر و قبله ميكني
دورك نماز زيارت بجا مياد و بعد از فراغ خود را بقبول ميگويد اللهم صل على
محمد و آل محمد اللهم اني تعرضت لرحمتك بلزومي لقبير عم نبيك صلى الله عليه و آله
لجبري من نبيك في يوم تكثر فيه الاضواء و تغل كل نفس بما قدمت و
تجادل عن نفسها فان رخصي اليوم فلا خوف علي و لا حزن و ان تعاقب تمولي له
الفدرة على عبد و لا تخيبي بعد اليوم و لا نصرفني بغير حاجتي فقد لصفتي بغير
عم نبيك و تقربت به اليك ابتغاء مرضاتك و رجاء وحيك فقبل موتي و عذ
بجلمك على جهلي و يرافيك على جناية نفسي فقد عظم جرمي و ما اخاف ان تظلمني
ولكن اخاف سوء الحساب في يوم تقلي على قبر عم نبيك فيهما فكني من النار
ولا تخيب عبي و لا هون عليك ابني هالي و لا تخجن عنك صوتي و لا تقليني
بغير حوائجي باغبات كل مكر و بخر و بامقر جاعن الملهوف و الحيران الغريب
المشرف على الهلكة فصل على محمد و آل محمد و انظر الي نظرة لا تشفي بعدا
ابدا و ارحم نصرتي و عبرتي و انفرادي فقد رجوت رضاك و تحريت الخبز الد

علي عبدك و ذنوبك و اذن
بجهدك ما استطعت و لا حول و لا قوة الا بالله
اشهد ان محمدا عبده و
رسوله افضل و اعز
الانبياء و اكملهم و
دمية ارفعهم و دين محمد
صلوات الله عليهم اجمعين
علا ذلك اخي و اموري
انشاء الله اللهم اجبرني
على ذلك و امنني را اميني
بعتني على ذلك و اعني دانا
رضوانك و ايتاء سبيلك
النك الحات ظهري و انك
اخي امري ال محمد

لا يعطيه احد يواك فلا ترد املي اللهم ان تعاقب تمولي له الفدرة على عبد
و جن انه ليوم فعله فلا اخيبن اليوم و لا نصرفني بغير حاجتي و لا تخيبن شحوتي
و وفادتي فقد انقدت نفسي و انتبت بدني و قطعت المفازات و خلفت
الاهل و المال و ما حولني اثرت ما عندك على نفسي لذت بقبر عم نبيك
صلى الله عليه و آله و تقربت به اليك ابتغاء مرضاتك فقد بجملك على جهلي و
يرافيك على ذنبي فقد عظم جرمي و رخصيت باكرمي باكرمي مؤلفك به كمداج جناب
سلام الله عليه فضلك زيارت انحضرت بيش از آن است كه ذكر شود فخر المحققين ره در رستا
فخره فرموده است زيارت حمزه و باه شهدا باحد زيار كه روايت شده از حضرت رسول صلى الله عليه
و آله كه فرموده كه زيارت كن مراد زيارت كن عم حمزه را همانا امر اجفا كرده و اين فقير در بيت
الاحزان في مصائب سدة الشوان فلكردم كه حضرت فاطمه صلوات الله عليها بعد از
وفات پدر و برادر خود هر هفته روز دوشنبه و پنجشنبه زيارت حمزه و شهداء اشد مرفت و
نماز ميخواند و دعا ميكرد در آنجا و ترك نكرد تا وفات فرمود و محمود بن لبيد گفته كه ان سدة
جليله سر قبر حمزه مرفت و گريه ميكرد و من در يكي از روزها زيارت حمزه مشرف شدم و ديدم كه
ان مظلومه نزد قبر حمزه مشغول بگريه است من صبر كردم تا گريه اش ساكن گشت نزد يك رفتم و سلام
كردم و گفتم يا سدة الشوان بحق خدا قسم است كه رگهاي دل را قطع كردي زان گريهات
فرمود اي ابا عمر و اي من شايسته است گريستن زيار كه من رسيد است مصيبت بهترين
پدرم رسول خدا صلى الله عليه و آله پس فرمود و اشوقاه ال رسول الله و انشاد كرد

اذا مات يوم مات قل ذكره * و ذكر ابي مذ مات و الله اكثر *
و شيخ مفيد فرموده كان رسول الله صلى الله عليه و آله في جوار قبر حمزه عليه السلام و كان يلطم
بالشهاد لم يزل فاطمة عليها بعد فانه صلى الله عليه و آله القبر و روح المؤمن ينادون
علي زيارته و ملازمة قبره زيارت قبور شهداء رضوان الله عليهم باحد ميگويد
و زيارت ابا السلام على رسول الله السلام على نبي الله السلام على محمد بن عبد الله

انما غلبتني غيرة حمزه
يا باهم اولي و خير اقرب
اللهم اجعلهم اوليائي
في الدنيا و الآخرة و اجعلهم
اوليائي في الجنة و عاردي
اغدا منهم في الدنيا و الآخرة
و انفعني بالصالحين و اياي
مما هم منهم و من ان انحضرت
موتيك صبر و ازان كن
خواندن اين دعا را كن
در صبح و شام اللهم اني
اخبت استغفرك في هذا
الصباح و في هذا اليوم و في
الغيبات و انزل اليك من
اهل بيتك اللهم اني
اخبت ابر اليك في هذا
اليوم و في هذا الصباح
من بين خلقك

بسیار نماز کم تا نوافل و فرموده همیشه ترا بر سر نمیشود که با همگان شریف بیایه الخ و شیخ طوسی رحمه در
هذه بیدار معبر از نماز و تفکر کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن
زود سوغا واجب نیست بلکه واجب آن نماز پنجگانه و روزه ماه رمضان است و لکن هر که خواهد
روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بسیار نماز کند در این مسجد شریف تا نوافل که بهتر است
از برای شما و بداند که ادی گاه هست زبک میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه
بسیار زبک است فلانی پس چون باشد که در آخرت زبک باشد و زیارت کن حضرت رسول
الله صلی الله علیه و آله را در هر روز مکرر و همچنین ائمه بقع را باندازه که ممکن است ترا و هر وقت
که مشاهده کردی حجره حضرت رسول و اسلام بکن بر آنحضرت و مادامیکه در مدینه هستی مواظب خود
باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و تدبیر و تفکر کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که
قدمهای مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در کعبه بازار
آن تردد فرموده و در مسجد آن نماز خوانده و آنجا موضع وحی نزلیست و حضرت جبرئیل ملائکه مقربین

آنجا فرمود میامد و لنعم ما قبل **أَرْضُ مَثْنَى جَبْرَيْلَ فِي عَرَصَاتِهَا** **وَاللَّهُ شَرَفَ أَرْضِهَا وَسَمَائِهَا**
و ناممکن شود تو را تصدق کن در مدینه خصوص در مسجد و مخصوص بسادات و ذریه رسول
که ثواب جبرئیل و جبر عظیم بر آن مرتبست و علامه مجلسی فرموده که در روایت معتبر وارد شده است که در
در آنجا تصدق کنند بر ابراست باده فرار در هم که در جاهای دیگر تصدق کنند اگر ممکن شود و اگر احب
کن بجای آن از آن بلد طیب که بخاورت در مدینه مستحب و اخار است مستفیضه و فضیلت آن وار شده
سَخَى اللَّهُ قَبْرًا بِالْمَدِينَةِ عَشَّةً **فَقَدْ حَلَّ فِيهِ الْأَمْنُ بِالْبُرْكَاتِ** **نَبِيُّ الْاُحْدِ صَلَّي عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
وَبَلَغَ عَتَا وَوَحَاهُ الْحَقَائِقُ **وَصَلَّى عَلَيْهِ اللَّهُ مَا ذَرَّ شَارِقُ** **وَلَا حَتَّ نَجْمُ اللَّيْلِ مُبْدِي رَائِقُ**

فَصَلِّ جَهَادِي فَضِيلَتِ كَيْفِيَّتِ يَا رُبُّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا خَيْرَ الْأَنْبِيَاءِ يَا خَيْرَ الْأَرْسَالِ
و ای تر آن چند مطلب است **مَطْلَبُ قَوْلِ** در فضیلت زیارت آنحضرت است
شیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خداوند خلق نفرمود مخلوقه
بیشتر از ملائکه و بدینکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک و بیایند به بیت المعمور و طواف
میکند بدوران و چون از طواف آنجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند و چون از طواف کعبه فارغ
شدند بوی قبر بغیر میایند و سلام میکنند بر آنحضرت پس از آن میایند بوی قبر ابراهیم المؤمنین علیه السلام

و تعالیت جانان رب العزت
قبل منی دعا و مقام برین
بیتک من غیر خفا و عفا
من لک نکت اجز اعظم ازین
ما احسن ما اعظم ازین
اعظم ما اعظم ازین
ما اعظم منی و ازین
علی کل اکثر من کل
کی و کل الحمد یا ارحم
میرا التوای و ملائک الارض
و کل ما فی الارض و کل
و کل ما فی الارض و کل
ارضها ما محمد باقر علیه
و ابنت که فرمود بگوید
در وقت طلوع فجر لا اله الا الله و الحمد لله
نه نه الملک و الحمد لله

و سلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن میایند نزد قبر حسین علیه السلام میکنند بر آنجناب پس
از آن باستان بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشود تا روز قیامت پس فرمود آنحضرت که هر که
زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را و عارف بحق آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام واجب الاطاعه و
خلیفه بلا فصل داند و از روی تکریم زیارت نماید باشد حقتعالی بنویسد برای او اجر صد
هزار شهید و گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جمله ایمانیان
از احوال آنروز و ائسان گرداند بر او حساب را و استقبال نمایند و ملائکه و چون برگردد از زیارت او را
مشابهت نمایند تا بخانه خود برگردد و اگر بیمار شود بپایان او بیایند و اگر بیمار در متابعت جنازه او
و از برای او طلب مرزش نمایند تا قبرش و بتد عبد الکرم بن طاووس در فرقه الفریه از آنحضرت روایت
کرده که فرمود هر که پیاده زیارت امیر المؤمنین علیه السلام برود حقتعالی هر گاه ثواب بکسج و بکمره برای او
بنویسد و اگر پیاده برگردد هر گاه ثواب دو سج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از آنحضرت روایت کرد
که باین مارد فرمود ای پسر ما در هر که زیارت کند جدم امیر المؤمنین علیه السلام را عارفا بحق بنویسد حقتعالی
از برای او بعد هر گاه حج مقبول و عمره پسندیده ای پسر ما در و الله بخیر و دانش جنت قدمه که غبار
الوده شود در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواه پیاده رود خواه سواره ای پسر ما در بنویسد
حدیث را باطلا و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود یا مگویم که در پشت کوفه قبر من
که پناه نمیرد بانقبر در دنیا که مگر آنکه حقتعالی او را شفا کرامت فرماید مؤمن گوید که از اخبار معتبره
ظاهر میشود که حقتعالی قبر امیر المؤمنین علیه السلام را اولاد ظاهر بنشرا معقل خائفین و ملجأ مضطربین
و امان اهل زمین قرار داده هر غنائ که از او برود غش اهل گردد و هر در دنا که که خود را با و باله
شفا کرد و هر که بان پناه برد در امان باشد بتد عبد الکرم بن طاووس روایت کرده از محمد بن علی شاذلی
که گفت من و پدرم و عم حسین بنی نهاله در شب رفتیم زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السلام و این در سال
دویست و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم بنزد قبر آنحضرت دیدم که آن
قبر مطهر و درش سنگهای سپاه گذاشته شده و بنائ ندارد پس ما نزد یک آن رفتیم بعضی از ما
شروع کرد بخواندن قرآن و بعضی بکرمشغول بنماز شد و بعضی مشغول زیارت و در آنجا حال بودیم
که ناگاه دیدیم شهری بجانب ما میآمد چون نزدیک ما آمد بفاصله یک شاز از آن محل شریف دور شدیم
آنجا جوان بنزدیک قبر رفت و شروع کرد بمالیدن ذراع خود بر قبر یک از ما نزدیک و رفت و

آنجا بچشمی بگفت و هویتی
لا یحسب بید آنجناب و عارف
لا یحسب قد و در مدینه و طواف
کلیتی قد و در مدینه و طواف
نفس و بخت و مال و حق و مدینه
نیک کن منی و بخت و مال و حق
و بخت و بخت و مال و حق و مدینه
و بخت و بخت و مال و حق و مدینه
غافلین و اگر در شب بگوید بنویسد
نور در آن شب از غافلین تمام آن
محمد بن فضیل روایت کرده که فرمود
محمد بن فضیل روایت کرده که فرمود
محمد بن فضیل روایت کرده که فرمود
آنرا بن نوشت آنحضرت در جواب
و طایر بن نوشت آنحضرت در جواب
من که میگویم در وقت صبح و شام
الله الله بی شایسته این کلمات
را حجت خداوند که این کلمات
مقدس است و

یا فخر بن ابی بکر و در مبارک کن جاری شد و گفت انا لله وانا اليه راجعون و گفت السلام
عليك ايها الوصي البر النقي السلام عليك ايها النبأ العظيم السلام عليك ايها
الصديق الرشيد السلام عليك ايها البر الزكي السلام عليك يا وصي رسول رب
العالمين السلام عليك يا خيرة الله على الخلق جميعين اشهد انك حبيب الله و
خاصة الله وخالصته السلام عليك يا ولي الله و موضع بيده و عتبة عليه
وخازن وجهه بر خود را تبرج باند و گشتند باي نيانت و اعي با امير المؤمنين باي
انت و اعي با حجة الخصام باي نيانت و اعي با باب المظالم باي نيانت و اعي با نور الله
النامر اشهد انك قد بلغت عن الله وعن رسول الله صلى الله عليه واله ما جعلك
و رعت ما انضخت و حفظت ما استودعت و حلت حلال الله و حرمت
حرام الله و امنت احكام الله و لم نعد حذور الله و عبدت الله مخلصا حتى انك
البقيين صلى الله عليك وعلى الامم من بعدك بر خاتم انخسر و در بالاى سر
انخسر چند ركعت نماز كرد و فرمود كه اى صفوان هر كه زيارت كند امير المؤمنين عليه السلام را باين زيارت
واين نماز را بكند بر گرد بوى هلس و حال اينكه گاهانش از نبرد شده باشد و علس مقبول و
پسند يده شده باشد و بنويد براى و ثواب هر كه زيارت انخسر كرده باشد از ملائكه صفوان گشت
بر سبيل نجات (ثواب هر كه زيارت كند انخسر از ملائكه) فرمود بلى و هر شى مضاد قبله از ملائكه
انخسر ترا زيارت ميكنند بر سبيل كه هر قبله چه مقدارند فرمود كه صد هزار ملك بر انخسر بفرستند
بمعنى بهشت برون اند و در انجاى بهشت اند ميكنند با جده با سيداه با طيباه با طاهره
لا جعله الله اخر العهد منك و رزقنى العود اليك و المقام فى حرمك و الكون
معك ومع الاوار من ولدك صلى الله عليك وعلى الملائكة المحدثين بك
صفوان گشت كه با انخسر عرض كردم كه رخصت ميلا خبرم اصحاب خود را از اهل كوفه و نشان اين قبر را
با نشان بدهم فرمود بلى و در هي چند دادند كه من قبر امرت اصلاح كرد زيارت چهارم

يا فخر بن ابی بکر و در مبارک کن جاری شد و گفت انا لله وانا اليه راجعون و گفت السلام عليك ايها الوصي البر النقي السلام عليك ايها النبأ العظيم السلام عليك ايها الصديق الرشيد السلام عليك ايها البر الزكي السلام عليك يا وصي رسول رب العالمين السلام عليك يا خيرة الله على الخلق جميعين اشهد انك حبيب الله و خاصة الله وخالصته السلام عليك يا ولي الله و موضع بيده و عتبة عليه وخازن وجهه بر خود را تبرج باند و گشتند باي نيانت و اعي با امير المؤمنين باي انت و اعي با حجة الخصام باي نيانت و اعي با باب المظالم باي نيانت و اعي با نور الله النامر اشهد انك قد بلغت عن الله وعن رسول الله صلى الله عليه واله ما جعلك و رعت ما انضخت و حفظت ما استودعت و حلت حلال الله و حرمت حرام الله و امنت احكام الله و لم نعد حذور الله و عبدت الله مخلصا حتى انك البقيين صلى الله عليك وعلى الامم من بعدك بر خاتم انخسر و در بالاى سر انخسر چند ركعت نماز كرد و فرمود كه اى صفوان هر كه زيارت كند امير المؤمنين عليه السلام را باين زيارت واين نماز را بكند بر گرد بوى هلس و حال اينكه گاهانش از نبرد شده باشد و علس مقبول و پسند يده شده باشد و بنويد براى و ثواب هر كه زيارت انخسر كرده باشد از ملائكه صفوان گشت بر سبيل نجات (ثواب هر كه زيارت كند انخسر از ملائكه) فرمود بلى و هر شى مضاد قبله از ملائكه انخسر ترا زيارت ميكنند بر سبيل كه هر قبله چه مقدارند فرمود كه صد هزار ملك بر انخسر بفرستند بمعنى بهشت برون اند و در انجاى بهشت اند ميكنند با جده با سيداه با طيباه با طاهره لا جعله الله اخر العهد منك و رزقنى العود اليك و المقام فى حرمك و الكون معك ومع الاوار من ولدك صلى الله عليك وعلى الملائكة المحدثين بك صفوان گشت كه با انخسر عرض كردم كه رخصت ميلا خبرم اصحاب خود را از اهل كوفه و نشان اين قبر را با نشان بدهم فرمود بلى و در هي چند دادند كه من قبر امرت اصلاح كرد زيارت چهارم

در مسندك الوسائل از مرار قد بر نقل كرده كه روايت از مولاي امام محمد باقر عليه السلام كه
فرمود بايد در رفتن زيارت قبر حرم امير المؤمنين على بن ابي طالب عليه السلام در بخشيدن باشد پدرم نزد
قبر مطهر و گريست و گفت السلام على ابي الامثله و خليل النبوة و المخصوص بالآخرة
السلام على يعقوب الايمان و مهزان الاعمال سيف ذي الجلال السلام على حامي
المؤمنين و وارث علي التبيين الحاكم في يوم الدين السلام على شجرة التقوى
السلام على حجة الله البالغة و نعيه الشايعه و نعيه الدامغة السلام على
الصراط الواضح و النجيم الدلج و الامام الناصح و رحة الله و بركانه انكاهت
انت و سبيلني الى الله و ذريعتي في حق مولائي و ناصي لي فكن لي شفيعا الى الله عز
وجل في الوقوف على قضائ حاجتي و هي فكاك رقبتي من النار و اصر في مؤقفي
هذا ابانج و بما سئلكه كله برحمته و قد ربه اللهم ارزقني عقلا كاملا
ولبنا راجحا و قلبا زكيا و عملا كثيرا و ادبا بارعا و اجعل ذلك كله لي في
لا تجعله على برحمتك يا ارحم الراحمين زيارت پنجم شيخ كليني روايت كرده
از حضرت ابو الحسن ثالث امام على النقي عليه السلام كه ميگويد نزد قبر امير المؤمنين عليه السلام عليه السلام
يا ولي الله انت اول مظلوم و اول من غصب حقه صبرت و احتسبت حتى
انك البقيين فاشهد انك لقيت الله وانت شهيد عذاب الله فانيك يا نواع
العذاب جدد عليه العذاب جئتك عارفا بحقيقك مستبصرا بشانك معانا
لاعدائك و من ظلمك الف على ذلك رب انشاء الله يا ولي الله ان لي
ذنوبا كثيرة فاشفع لي الى ربك فان لك عند الله مقام معلوما و ان لك
عند الله جاهما و شفاعا و قد قال الله تعالى ولا تشفعون الا لمن ارتضى
زيارت ششم زيارت كه جماعة از علماء روايت كرده اند كه از جمله انها است شيخ
محمد بن اسمعيل كه فرموده روايت كرده است محمد بن خالد الطيالسي از سيف بن عميرة كه گفت برون

اشكك عن عبد الله بن
التيان في الامير المؤمنين
اشكك شك نبيك و حسن
فايتك و اذاه خلت و
اشكك يا رب قلبا سليما
اشكك يا رب قاتل و شقيق
وليا ناصيا قاتل و شقيق
تعال و اشكك خيرا ما تعلم
و اعوذ بك من شر ما تعلم
فانيك تعلم و لا تعلم و انت
عالم الغيوب و انك تعلم
ما دون علمك و انك تعلم
ابن كلنا را بگويد در هر نماز
فصبره محفوظا ما دخرش و
خانك و مالك و اولادك
اجير نفسي مالي و ولدي
اجير ذريتي كل ما هو
بالله الواحد الا حلالا و حلالا
الذي

في المنام اني اذ بك فانظر ماذا ترى قال يا ابي افعل ما تؤمر فتجدني
 انشاء الله من الصابرين وكذلك انت لما ابان لك النبي صلى الله عليه واله
 وامرك ان تصبح في مرقده والقبالة بنفك اسرعت الى اجابته مطيعا وملتزما
 على الفضل موطنا فذكر الله تعالى طاعتك وابان عن جيل فبك بك قوله
 جل ذكره ومن الناس من بشري نفسه ابتغاء مرضات الله ثم حزنك يوم
 صيبن وقد رفعت الصاحب حيلة ومكرا فاغرض الشك وغرت الحق وتبع
 الظن اشبهت غنة هرون اذ امره موسى على قومه فقفر قواعنه وهرون
 يناديهم ويقول يا قوم انما فتنتم به وان ربكم الرحمن فابيعوني واجعلوا مني
 قالوا ان تبرح عنه غايه حتى يرجع الينا موسى كذلك انت لما رفعت الصاحب
 قلت يا قوم انما فتنتم بها وخدعتم فصوصك وخالفوا عليك واسد عوانصب
 الحكمين فابيت عليهم ونبرأت الى الله من فعلهم وقوضت اليهم فلما اسفر
 الحق وسفه المنكر واغترقوا بالزلزال والجور عن القصد اختلفوا من بعده و
 الرموك على سفيه الحكم الذي ابته واجتوه وحظرت له واباحوا دنياهم الله
 اقرقوه وانت على فحج بصيرة وهدى هم على سن ضلالة وعي قمار الواعظ
 التفارق مصرين وفي الغي متردين حتى اذا هم الله وبال آخرهم فامات بسيفك
 من غاندك فتفي وهوى واجي بحجك من سعد هدى صلوات الله عليك
 غاديه ورائحة وعاكهة وراهبه فاجبط المارح وصفك ولا يجبط الظاهر
 فضلك انت احسن الخلق عبادة واخلصهم زهاده واذبهم عن الدين اقمك
 حد ود الله يهديك وقالت عساكر المارقين بسيفك تحيد حب الحروب
 ببنائك وهيك سور الشبه بدياك وتكيف لبس الباطل عن صريح الحق

بوجود وعلو الله علما
 وانما دارت فبين كوكبه
 ابنه الحبيب فلكه اخص
 امير المؤمنين عليه السلام
 وقدر سوال كرم از خود
 رسول الله صلى الله عليه واله
 دعا كن براي من بخشن
 فرمود دعا خواهم كرد
 خاست دعا كن كردن
 بدعا كن كردن است
 انحضرت شيدم ميگويد
 يعني خدا با حق على درو
 بامرد على الان كرم بارمول
 الله ابن چه دعا بود كرد
 فرمود يا ابي كرم بارمول
 ز خدا كرم بارمول
 كرم ز خدا كرم بارمول
 بامرد اول درو كرد
 كرم ز خدا كرم بارمول
 كرم ز خدا كرم بارمول
 كرم ز خدا كرم بارمول

لا تأخذك في الله لومة لائم وفي مدح الله تعالى لك غني عن مدح المارحين
 تقرط الواصفين قال الله تعالى من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه
 فيما هم من قضي نجه ومنهم من ينظر وما بد لو ابديلا ولما رايت ان قنك
 التاكين والفايطين والمارفين وصدقك رسول الله صلى الله عليه واله
 وعده فاوقبت بعهدك قلت اما ان تحضب هذه من هذه ام من هذه اشفايا
 وايضا ياتك على يني من ربك وبصيرة من امرك فادع على الله مستبشر ببعيدك
 الذي يابته به وذلك هو الفوز العظيم اللهم العن قنك انبيائك واوليائك
 انبيائك جميع لعنائك واصليهم حر نارك والعن من غصبك ليلك حقه و
 انكر عهده ومحمد بعد البين والافرار بالولا به له يوما كملت له الدين
 اللهم العن قنك امير المؤمنين ومن طلبه واشباعهم وانصارهم اللهم
 العن ظالمي الحسين وقائليه والمنايعين عدوه وناصريه والراضين بقنك
 وخاذليه لعنا وبيل اللهم العن اول ظالم ظلم ال محمد وما تبعهم خوقهم
 اللهم خص اول ظالم وغاصيل محمد باللغن وكل من سن عمارن الى يوم
 القيمة اللهم صل على محمد خاتم النبيين وعلى علي سيد الوصيين واله
 الطاهرين واجعلنا بهم متمسكين وبولايتهم من الفاضل الامين الدين لا
 خوف عليهم ولا هم يحزنون مؤلفكوبدك مادركاب هدية الزاين اشاره كرد بر بند
 ابن زيارت وانك ابن زيارت در روز زديك ودر ريشود خواند وبن فابد جليله اين
 كه البتة راغبين در عبادت واثقين زيارت حضرت شاه ولايت عليه السلام خواهد
 شمر بتم زيارت كره در اقبال از حضرت صادق عليه السلام نقل شد كه فرمود هرگاه در روز
 عيد غد بر زقير شريف حضرت امير المؤمنين عليه السلام باشي زديك قبر شريف انحضرت بروند
 از نماز و دعا را در شهرهاي ديگر باشي اشاره كن بجانب انحضرت بعد از نماز و دعا اين است

فصل في صلاة العشاء
 در زكرد دعاي راي علما
 ورضا اول از حضرت صادق
 منقول كند ميگويد از براي در دعا
 بيم الله و بالله كرم من غني
 قلله في غني لا كرم و غني
 على عبد شاكر و غني شاكر
 و كرم ريش خود را بدست
 راست خود بعد از نماز فرماي
 و ميگويد سر من اللهم
 تعني كرمي و تعني عافيتي
 اكثف نصي و خرم من
 كه ابن عمل با اياك و كرم
 درم از حضرت صادق
 منقول كند از راي علما
 در و كرم بيم الله و بالله
 و رسول الله صلى الله عليه واله
 و لا حول و لا قوة الا بالله

اگر مرد بداند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر این از شهرها در رخصته را در راحله کند بگویند این مسجد بیابانه
و فرمود که نماز واجب را در برابر است با حج مقبول و نماز نافله برابر عمر مقبول و بگوید هر نماز فریضه نافله را
مثلاً حج و عمره است یا رسول الله صلی الله علیه و آله اگر دو باشد پنج کلبی و غیره و از مشایخ عظام روایت کرده اند
از فروزن بن خارجه که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای فروزن چه مقدار نماز افشت بین تو و بین مسجد
کوفه یکسایل بشود گفت من فرمودیجا مبارک است همه نمازهای خود را در آنجا افشتم نه فرمود اگر من نزدیک
آن مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نمیشد بکنم از آن و هیچ میدانی که چیست فضیلت آن
موضع نبوده بنده صالحی نه پیغمبر مگر آنکه نمازگزار در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا صلی الله
علیه و آله در شبیکه از اجماع پیغمبر و جبرئیل آنحضرت گفت میدانی که در کجای نماز رسول الله صلی الله علیه و آله
مقابل مسجد کوفه میباشد فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن در و رکعت نماز گذارم
پس جبرئیل از صفای اذن طلب کرد و صفای اذن مرحمت فرمود پس فرمود در آن رخصت را و آنجا بنشین
رکعت نماز گذار و آن و بدر شبیکه جانب است آن باغی است از باغهای بهشت و میان آن باغ
است از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای بهشت و بدر شبیکه نماز واجب در آن برابر
است با هزار نماز و نافله در آن مقابل است با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت و ذکر
عبادت و اگر مردم بدانند که چه فضیلت است در آن بیابند بگویند اگر چه برایش کوکبان
بر زمین کشند و در روایت دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره
و گذشت در زینب باریت مفهم حضرت امیر علیه السلام اشاره بفضیلت این مسجد شریف و از بعضی مدعیان
معلوم میشود که جانب راست این مسجد فضیلت از جانب چپ آن و اما اعمال مسجد
که فی سبیل الله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله صلی الله علیه و آله و آله اللهم انزل فی
منزل مبارک و انت خیر المنزلهین پس روانه شو بوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو
الله اکبر و لا اله الا الله و الحمد لله و سبحان الله تا در مسجد پیدایش ز
در و بگو التلازم علی سیدنا رسول الله محمد بن عبد الله و آله الطاهرين السلام
علی امیر المؤمنین علی بن ابیطالب رحمة الله وبرکاته و علی تجالیه و مناهیه

[illegible]

وَمَقَامُ حُكْمِهِ وَإِنَارُ بَابِهِ أَدَمُ وَنُوحٌ وَإِبْرَاهِيمُ وَإِسْمَاعِيلُ وَدِيَّانُ بَيْنَانُ الْإِسْلَامِ
عَلَى الْأَمَامِ الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْفِطْرِ الَّذِي قَرَنَ اللَّهُ
بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالْكَفْرِ وَالْإِيمَانِ الشَّرِيفِ وَالْوَحِيدِ لِهَيْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْتِهِ وَبُحْبُحِ
مَنْ بَيْتِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسِ الْمُتَخَبِّينَ وَزَيْنُ الصِّدِّيقِينَ وَ
صَائِرُ الْمُتَخَبِّينَ وَأَنَّكَ حَكَمَ اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَفَاضَى أَمْرَهُ وَبَابُ حُكْمِهِ وَعَاقِدُ
عَهْدِهِ وَالنَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْتِهِ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكُفَى النِّجَاحِ
وَمُتَهَاجِ النَّفْسِ وَالذَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَمُهَيِّمُ الْفَاضِي الْأَعْلَى يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا
أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى أَنْتَ وَلِيُّ سَيِّدِي وَسَيِّدِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرَأْسِ خَلْقٍ
بَشَرِي وَمَوْلَاكَ بِدَكَ بَقَرَاتُكَ أَنْتَ كَزَيْدٍ فِيكَ دَرَجَةُ مَجْدِكَ كَمَا مَهْوَاثُ بَابِ الْفَضْلِ بِرَأْسِ
بَنِي مَكُوبٍ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَقَامُ الْخَائِدِ بِاللَّهِ وَبِحَمْدِ حَبِيبِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ الْمُهْدِيِّينَ الصَّادِقِينَ
النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ طَهَّرَهُمْ نَظْهَرًا رَضِيَتْ
بِهِمْ أُمَّةٌ وَهَدَاةٌ وَمَوَالِي سَلَّمْتُ لِأَمْرِ اللَّهِ لَا أَشْرُكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مَعَ اللَّهِ
وَلِيًّا كَذَبَ الْخَادِلُونَ بِاللَّهِ وَصَلُّوا ضَلَالًا لَا بَعِيدَ أَحْبَبَى اللَّهُ وَأَوْلِيَاءُ اللَّهِ أَشْهَدُ
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنَّ عَلِيًّا وَالْأَئِمَّةَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
أَوْلِيَاءُ بَنِي وَجْهَةِ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ أَنْكَاهُ بِرُوحَانِ سِتُونَ چهارم که در جنب باب امانات
و برابریستون پنجم است و آنستون حضرت ابراهیم علیه السلام است بر چهار رکعت نماز کن
دو رکعت از باب احد و قل هو الله احد و دو رکعت دیگر از باب احد و یا انا انزلناه فی لیلۃ القدر
بن چون فارغ شدی از نماز شب حضرت زهرا علیها السلام را بگو و بعد از آن بگو السلام علی عباد
الله الصالحین الراشدين الذين اذهب الله عنهم الرجس طهرهم نظهرهم

الْبَيْتُ كُلُّهَا وَلَكَ الْحَبْرُ
كُلُّهَا وَلَكَ الْعُظْمُ كُلُّهَا
وَلَكَ الذَّنْبُ كُلُّهَا وَلَكَ التَّكْبَرُ
الْأَعْيُ كُلُّهَا وَلَكَ الْخَلْقُ
وَالنَّهَارُ كُلُّهُ وَلَكَ التَّجَبُّ كُلُّهُ
كُلُّهُ وَبَيْدِكَ التَّجَبُّ كُلُّهُ
وَالْبَيْتُ بَيْتُكَ الْأَمْسُ كُلُّهُ
عَلَانِيَةً وَسِرُّكَ الْكَلَامُ
الْحَمْدُ حَمْدُكَ أَبَدًا أَنْتَ حَسَنُ
الْبَلَاءِ جَلِيلُ الْفَاءِ بَارِعُ
الْفَعَاءِ عَدْلُ الْقَضَاءِ بَارِعُ
الْفَعَاءِ حَسَنُ الْأَلَاءِ إِلَهُ
الْعَمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْهَيْ فِي السَّمَاءِ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي السَّجْدِ
وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْأَرْضِ وَالْمَاءِ
وَلَكَ الْحَمْدُ طَائِفَةُ الْعِبَادِ
وَلَكَ الْحَمْدُ سَعَةُ الْبِلَادِ
لَكَ الْحَمْدُ فِي الْبَيْتِ الْأَوَّلِ
وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْكَلْبِ
وَالْبَيْتِ

یا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ الْإِبْصَارِ بِاسْمِكَ الدُّعَاءُ بِرَبِّكَ بِرُوحِ خُشُوعٍ كُنْ وَبِحُجُوتِ خُذَارِ الْبَهَةِ
هر چه که میخواهی بر نماز میگذاری در گوشه که طرف مغرب و شمالست در رکعت و انموضع خانه حضرت
ابراهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا بجنبش عالمه رفت و چون از نماز فارغ شد بپس بکن و بر زبان
بگو اَللّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهَا قَدْ عَلِمْتَ حَقَّ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ مَا أَلْهَمْتَ أَحْيِي مَا كَانَتْ الْحَيَوَةُ خَيْرًا لِي وَأَمْسِكْ لِي مَا كَانَتْ لَوْفًا
خَيْرًا لِي عَلَى مَوْلَايَ أَوْلِيَاءِكَ وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ وَافْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بر نماز میگذاری در گوشه دیگر که در سمت مغرب قبله است در رکعت و در نماز
بلند میکنی و میگوئی اَللّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبِ نَالَكَ
وَرَجَاءِ رَفْدِكَ وَجَوَّازِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي بِأَحْسَنِ قَبُولٍ
وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ الْمَأْمُولِ وَافْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بر نماز
بر و بکن در و طرف صورت را بر خاک بر بروی گوشه که در طرف مشرق و در رکعت نماز گذارد و در نماز
بگوید اَللّهُمَّ إِنْ كَانَتْ لِي ذُنُوبٌ وَالْخَطَايَا قَدْ أَخْلَفْتُ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ
لِي إِلَيْكَ صَوْنًا وَلَمْ تَنْجِبْ لِي دَعْوَةً فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ يَا اللَّهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ بِكَ
أَحَدٌ وَأَنْتَ وَتَسَلُّ إِلَيْكَ مُحَمَّدٌ وَإِلَيْهِ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تُقْبِلَ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتُقْبِلَ بِوَجْهِكَ إِلَيْكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي حِينَ دَعْوَةٍ
وَلَا تُخَيِّرْ مِنِّي حِينَ أَرْجُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که از بعضی کتب مزایه غیر معروفه نقل
شده که بعد از آن هر روز بگوشت و دیگر که در طرف مشرق واقعه و در رکعت نماز گذارد و آنجا بگوید
اَللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَجْعَلَ
خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِمَهَا وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْفَالِكِ فِيهِ أَنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّهُمَّ تَقَبَّلْ دُعَائِي وَاسْمَعْ تَجَوَّاهِي يَا عَظِيمُ

این دعا را در هر روز بخواند
اللهم انی استسئلتک فی حق
محمد و آل محمد و فی حق
این دعا را در هر روز بخواند
اللهم انی استسئلتک فی حق
محمد و آل محمد و فی حق
این دعا را در هر روز بخواند
اللهم انی استسئلتک فی حق
محمد و آل محمد و فی حق

یا قَادِرُ یا قَاهِرُ یا حَبِطَ الْإِبْهَوْتُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَلَا تَقْضِنِي عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهَادِ وَآخِرُنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ
ارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بر نماز میگذاری در خانه که در وسط مسجد است در رکعت و میگوئی
یا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ یا فَعَالًا لِمَا يُرِيدُ یا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ
قَلْبِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحُلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِنُنَا بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ يَا
كَافٍ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ اَكْفِنَا الْمُهِمَّةَ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بر بکن در و طرف رو خود را بر خاک مؤلف گوید که این مکان شریف و این زمان عزیز
است بمقام امام زین العابدین علیه السلام و در نماز قدیم نقل کرده که بعد از در رکعت نماز در این مقام بخواند
دُعَايَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ الْحَيَّ وَابْنَ دَعَادِ اَعْمَالٍ كَمَا بَابُ اَبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِينَ
عليه السلام در مسجد کوفه ذکر شد با بجا رجوع شود در نزد یک هین مکان بقعه ایست معروف بمقام مهدی
مناسبت زیارت آنحضرت در آن محل شریف و از بعضی کتب مزایه نقل شده که شایسته است زیارت
کنند آنحضرت را در این محل در حالیکه ایستاده باشد باین زیارت سلام الله الکامل الثامر
الشامیل الخ و این همان استغاثه ایست که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم
دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاووس از یکی از زیارتان سراب مقدس شمرده بعد از در رکعت نماز

(۴۰۸) (۴۰۹) (۴۱۰) (۴۱۱) (۴۱۲) (۴۱۳) (۴۱۴) (۴۱۵) (۴۱۶) (۴۱۷) (۴۱۸) (۴۱۹) (۴۲۰) (۴۲۱) (۴۲۲) (۴۲۳) (۴۲۴) (۴۲۵) (۴۲۶) (۴۲۷) (۴۲۸) (۴۲۹) (۴۳۰) (۴۳۱) (۴۳۲) (۴۳۳) (۴۳۴) (۴۳۵) (۴۳۶) (۴۳۷) (۴۳۸) (۴۳۹) (۴۴۰) (۴۴۱) (۴۴۲) (۴۴۳) (۴۴۴) (۴۴۵) (۴۴۶) (۴۴۷) (۴۴۸) (۴۴۹) (۴۵۰) (۴۵۱) (۴۵۲) (۴۵۳) (۴۵۴) (۴۵۵) (۴۵۶) (۴۵۷) (۴۵۸) (۴۵۹) (۴۶۰) (۴۶۱) (۴۶۲) (۴۶۳) (۴۶۴) (۴۶۵) (۴۶۶) (۴۶۷) (۴۶۸) (۴۶۹) (۴۷۰) (۴۷۱) (۴۷۲) (۴۷۳) (۴۷۴) (۴۷۵) (۴۷۶) (۴۷۷) (۴۷۸) (۴۷۹) (۴۸۰) (۴۸۱) (۴۸۲) (۴۸۳) (۴۸۴) (۴۸۵) (۴۸۶) (۴۸۷) (۴۸۸) (۴۸۹) (۴۹۰) (۴۹۱) (۴۹۲) (۴۹۳) (۴۹۴) (۴۹۵) (۴۹۶) (۴۹۷) (۴۹۸) (۴۹۹) (۵۰۰) (۵۰۱) (۵۰۲) (۵۰۳) (۵۰۴) (۵۰۵) (۵۰۶) (۵۰۷) (۵۰۸) (۵۰۹) (۵۱۰) (۵۱۱) (۵۱۲) (۵۱۳) (۵۱۴) (۵۱۵) (۵۱۶) (۵۱۷) (۵۱۸) (۵۱۹) (۵۲۰) (۵۲۱) (۵۲۲) (۵۲۳) (۵۲۴) (۵۲۵) (۵۲۶) (۵۲۷) (۵۲۸) (۵۲۹) (۵۳۰) (۵۳۱) (۵۳۲) (۵۳۳) (۵۳۴) (۵۳۵) (۵۳۶) (۵۳۷) (۵۳۸) (۵۳۹) (۵۴۰) (۵۴۱) (۵۴۲) (۵۴۳) (۵۴۴) (۵۴۵) (۵۴۶) (۵۴۷) (۵۴۸) (۵۴۹) (۵۵۰) (۵۵۱) (۵۵۲) (۵۵۳) (۵۵۴) (۵۵۵) (۵۵۶) (۵۵۷) (۵۵۸) (۵۵۹) (۵۶۰) (۵۶۱) (۵۶۲) (۵۶۳) (۵۶۴) (۵۶۵) (۵۶۶) (۵۶۷) (۵۶۸) (۵۶۹) (۵۷۰) (۵۷۱) (۵۷۲) (۵۷۳) (۵۷۴) (۵۷۵) (۵۷۶) (۵۷۷) (۵۷۸) (۵۷۹) (۵۸۰) (۵۸۱) (۵۸۲) (۵۸۳) (۵۸۴) (۵۸۵) (۵۸۶) (۵۸۷) (۵۸۸) (۵۸۹) (۵۹۰) (۵۹۱) (۵۹۲) (۵۹۳) (۵۹۴) (۵۹۵) (۵۹۶) (۵۹۷) (۵۹۸) (۵۹۹) (۶۰۰) (۶۰۱) (۶۰۲) (۶۰۳) (۶۰۴) (۶۰۵) (۶۰۶) (۶۰۷) (۶۰۸) (۶۰۹) (۶۱۰) (۶۱۱) (۶۱۲) (۶۱۳) (۶۱۴) (۶۱۵) (۶۱۶) (۶۱۷) (۶۱۸) (۶۱۹) (۶۲۰) (۶۲۱) (۶۲۲) (۶۲۳) (۶۲۴) (۶۲۵) (۶۲۶) (۶۲۷) (۶۲۸) (۶۲۹) (۶۳۰) (۶۳۱) (۶۳۲) (۶۳۳) (۶۳۴) (۶۳۵) (۶۳۶) (۶۳۷) (۶۳۸) (۶۳۹) (۶۴۰) (۶۴۱) (۶۴۲) (۶۴۳) (۶۴۴) (۶۴۵) (۶۴۶) (۶۴۷) (۶۴۸) (۶۴۹) (۶۵۰) (۶۵۱) (۶۵۲) (۶۵۳) (۶۵۴) (۶۵۵) (۶۵۶) (۶۵۷) (۶۵۸) (۶۵۹) (۶۶۰) (۶۶۱) (۶۶۲) (۶۶۳) (۶۶۴) (۶۶۵) (۶۶۶) (۶۶۷) (۶۶۸) (۶۶۹) (۶۷۰) (۶۷۱) (۶۷۲) (۶۷۳) (۶۷۴) (۶۷۵) (۶۷۶) (۶۷۷) (۶۷۸) (۶۷۹) (۶۸۰) (۶۸۱) (۶۸۲) (۶۸۳) (۶۸۴) (۶۸۵) (۶۸۶) (۶۸۷) (۶۸۸) (۶۸۹) (۶۹۰) (۶۹۱) (۶۹۲) (۶۹۳) (۶۹۴) (۶۹۵) (۶۹۶) (۶۹۷) (۶۹۸) (۶۹۹) (۷۰۰) (۷۰۱) (۷۰۲) (۷۰۳) (۷۰۴) (۷۰۵) (۷۰۶) (۷۰۷) (۷۰۸) (۷۰۹) (۷۱۰) (۷۱۱) (۷۱۲) (۷۱۳) (۷۱۴) (۷۱۵) (۷۱۶) (۷۱۷) (۷۱۸) (۷۱۹) (۷۲۰) (۷۲۱) (۷۲۲) (۷۲۳) (۷۲۴) (۷۲۵) (۷۲۶) (۷۲۷) (۷۲۸) (۷۲۹) (۷۳۰) (۷۳۱) (۷۳۲) (۷۳۳) (۷۳۴) (۷۳۵) (۷۳۶) (۷۳۷) (۷۳۸) (۷۳۹) (۷۴۰) (۷۴۱) (۷۴۲) (۷۴۳) (۷۴۴) (۷۴۵) (۷۴۶) (۷۴۷) (۷۴۸) (۷۴۹) (۷۵۰) (۷۵۱) (۷۵۲) (۷۵۳) (۷۵۴) (۷۵۵) (۷۵۶) (۷۵۷) (۷۵۸) (۷۵۹) (۷۶۰) (۷۶۱) (۷۶۲) (۷۶۳) (۷۶۴) (۷۶۵) (۷۶۶) (۷۶۷) (۷۶۸) (۷۶۹) (۷۷۰) (۷۷۱) (۷۷۲) (۷۷۳) (۷۷۴) (۷۷۵) (۷۷۶) (۷۷۷) (۷۷۸) (۷۷۹) (۷۸۰) (۷۸۱) (۷۸۲) (۷۸۳) (۷۸۴) (۷۸۵) (۷۸۶) (۷۸۷) (۷۸۸) (۷۸۹) (۷۹۰) (۷۹۱) (۷۹۲) (۷۹۳) (۷۹۴) (۷۹۵) (۷۹۶) (۷۹۷) (۷۹۸) (۷۹۹) (۸۰۰) (۸۰۱) (۸۰۲) (۸۰۳) (۸۰۴) (۸۰۵) (۸۰۶) (۸۰۷) (۸۰۸) (۸۰۹) (۸۱۰) (۸۱۱) (۸۱۲) (۸۱۳) (۸۱۴) (۸۱۵) (۸۱۶) (۸۱۷) (۸۱۸) (۸۱۹) (۸۲۰) (۸۲۱) (۸۲۲) (۸۲۳) (۸۲۴) (۸۲۵) (۸۲۶) (۸۲۷) (۸۲۸) (۸۲۹) (۸۳۰) (۸۳۱) (۸۳۲) (۸۳۳) (۸۳۴) (۸۳۵) (۸۳۶) (۸۳۷) (۸۳۸) (۸۳۹) (۸۴۰) (۸۴۱) (۸۴۲) (۸۴۳) (۸۴۴) (۸۴۵) (۸۴۶) (۸۴۷) (۸۴۸) (۸۴۹) (۸۵۰) (۸۵۱) (۸۵۲) (۸۵۳) (۸۵۴) (۸۵۵) (۸۵۶) (۸۵۷) (۸۵۸) (۸۵۹) (۸۶۰) (۸۶۱) (۸۶۲) (۸۶۳) (۸۶۴) (۸۶۵) (۸۶۶) (۸۶۷) (۸۶۸) (۸۶۹) (۸۷۰) (۸۷۱) (۸۷۲) (۸۷۳) (۸۷۴) (۸۷۵) (۸۷۶) (۸۷۷) (۸۷۸) (۸۷۹) (۸۸۰) (۸۸۱) (۸۸۲) (۸۸۳) (۸۸۴) (۸۸۵) (۸۸۶) (۸۸۷) (۸۸۸) (۸۸۹) (۸۹۰) (۸۹۱) (۸۹۲) (۸۹۳) (۸۹۴) (۸۹۵) (۸۹۶) (۸۹۷) (۸۹۸) (۸۹۹) (۹۰۰) (۹۰۱) (۹۰۲) (۹۰۳) (۹۰۴) (۹۰۵) (۹۰۶) (۹۰۷) (۹۰۸) (۹۰۹) (۹۱۰) (۹۱۱) (۹۱۲) (۹۱۳) (۹۱۴) (۹۱۵) (۹۱۶) (۹۱۷) (۹۱۸) (۹۱۹) (۹۲۰) (۹۲۱) (۹۲۲) (۹۲۳) (۹۲۴) (۹۲۵) (۹۲۶) (۹۲۷) (۹۲۸) (۹۲۹) (۹۳۰) (۹۳۱) (۹۳۲) (۹۳۳) (۹۳۴) (۹۳۵) (۹۳۶) (۹۳۷) (۹۳۸) (۹۳۹) (۹۴۰) (۹۴۱) (۹۴۲) (۹۴۳) (۹۴۴) (۹۴۵) (۹۴۶) (۹۴۷) (۹۴۸) (۹۴۹) (۹۵۰) (۹۵۱) (۹۵۲) (۹۵۳) (۹۵۴) (۹۵۵) (۹۵۶) (۹۵۷) (۹۵۸) (۹۵۹) (۹۶۰) (۹۶۱) (۹۶۲) (۹۶۳) (۹۶۴) (۹۶۵) (۹۶۶) (۹۶۷) (۹۶۸) (۹۶۹) (۹۷۰) (۹۷۱) (۹۷۲) (۹۷۳) (۹۷۴) (۹۷۵) (۹۷۶) (۹۷۷) (۹۷۸) (۹۷۹) (۹۸۰) (۹۸۱) (۹۸۲) (۹۸۳) (۹۸۴) (۹۸۵) (۹۸۶) (۹۸۷) (۹۸۸) (۹۸۹) (۹۹۰) (۹۹۱) (۹۹۲) (۹۹۳) (۹۹۴) (۹۹۵) (۹۹۶) (۹۹۷) (۹۹۸) (۹۹۹) (۱۰۰۰)

(۴۰۸) (۴۰۹) (۴۱۰) (۴۱۱) (۴۱۲) (۴۱۳) (۴۱۴) (۴۱۵) (۴۱۶) (۴۱۷) (۴۱۸) (۴۱۹) (۴۲۰) (۴۲۱) (۴۲۲) (۴۲۳) (۴۲۴) (۴۲۵) (۴۲۶) (۴۲۷) (۴۲۸) (۴۲۹) (۴۳۰) (۴۳۱) (۴۳۲) (۴۳۳) (۴۳۴) (۴۳۵) (۴۳۶) (۴۳۷) (۴۳۸) (۴۳۹) (۴۴۰) (۴۴۱) (۴۴۲) (۴۴۳) (۴۴۴) (۴۴۵) (۴۴۶) (۴۴۷) (۴۴۸) (۴۴۹) (۴۵۰) (۴۵۱) (۴۵۲) (۴۵۳) (۴۵۴) (۴۵۵) (۴۵۶) (۴۵۷) (۴۵۸) (۴۵۹) (۴۶۰) (۴۶۱) (۴۶۲) (۴۶۳) (۴۶۴) (۴۶۵) (۴۶۶) (۴۶۷) (۴۶۸) (۴۶۹) (۴۷۰) (۴۷۱) (۴۷۲) (۴۷۳) (۴۷۴) (۴۷۵) (۴۷۶) (۴۷۷) (۴۷۸) (۴۷۹) (۴۸۰) (۴۸۱) (۴۸۲) (۴۸۳) (۴۸۴) (۴۸۵) (۴۸۶) (۴۸۷) (۴۸۸) (۴۸۹) (۴۹۰) (۴۹۱) (۴۹۲) (۴۹۳) (۴۹۴) (۴۹۵) (۴۹۶) (۴۹۷) (۴۹۸) (۴۹۹) (۵۰۰) (۵۰۱) (۵۰۲) (۵۰۳) (۵۰۴) (۵۰۵) (۵۰۶) (۵۰۷) (۵۰۸) (۵۰۹) (۵۱۰) (۵۱۱) (۵۱۲) (۵۱۳) (۵۱۴) (۵۱۵) (۵۱۶) (۵۱۷) (۵۱۸) (۵۱۹) (۵۲۰) (۵۲۱) (۵۲۲) (۵۲۳) (۵۲۴) (۵۲۵) (۵۲۶) (۵۲۷) (۵۲۸) (۵۲۹) (۵۳۰) (۵۳۱) (۵۳۲) (۵۳۳) (۵۳۴) (۵۳۵) (۵۳۶) (۵۳۷) (۵۳۸) (۵۳۹) (۵۴۰) (۵۴۱) (۵۴۲) (۵۴۳) (۵۴۴) (۵۴۵) (۵۴۶) (۵۴۷) (۵۴۸) (۵۴۹) (۵۵۰) (۵۵۱) (۵۵۲) (۵۵۳) (۵۵۴) (۵۵۵) (۵۵۶) (۵۵۷) (۵۵۸) (۵۵۹) (۵۶۰) (۵۶۱) (۵۶۲) (۵۶۳) (۵۶۴) (۵۶۵) (۵۶۶) (۵۶۷) (۵۶۸) (۵۶۹) (۵۷۰) (۵۷۱) (۵۷۲) (۵۷۳) (۵۷۴) (۵۷۵) (۵۷۶) (۵۷۷) (۵۷۸) (۵۷۹) (۵۸۰) (۵۸۱) (۵۸۲) (۵۸۳) (۵۸۴) (۵۸۵) (۵۸۶) (۵۸۷) (۵۸۸) (۵۸۹) (۵۹۰) (۵۹۱) (۵۹۲) (۵۹۳) (۵۹۴) (۵۹۵) (۵۹۶) (۵۹۷) (۵۹۸) (۵۹۹) (۶۰۰) (۶۰۱) (۶۰۲) (۶۰۳) (۶۰۴) (۶۰۵) (۶۰۶) (۶۰۷) (۶۰۸) (۶۰۹) (۶۱۰) (۶۱۱) (۶۱۲) (۶۱۳) (۶۱۴) (۶۱۵) (۶۱۶) (۶۱۷) (۶۱۸) (۶۱۹) (۶۲۰) (۶۲۱) (۶۲۲) (۶۲۳) (۶۲۴) (۶۲۵) (۶۲۶) (۶۲۷) (۶۲۸) (۶۲۹) (۶۳۰) (۶۳۱) (۶۳۲) (۶۳۳) (۶۳۴) (۶۳۵) (۶۳۶) (۶۳۷) (۶۳۸) (۶۳۹) (۶۴۰) (۶۴۱) (۶۴۲) (۶۴۳) (۶۴۴) (۶۴۵) (۶۴۶) (۶۴۷) (۶۴۸) (۶۴۹) (۶۵۰) (۶۵۱) (۶۵۲) (۶۵۳) (۶۵۴) (۶۵۵) (۶۵۶) (۶۵۷) (۶۵۸) (۶۵۹) (۶۶۰) (۶۶۱) (۶۶۲) (۶۶۳) (۶۶۴) (۶۶۵) (۶۶۶) (۶۶۷) (۶۶۸) (۶۶۹) (۶۷۰) (۶۷۱) (۶۷۲) (۶۷۳) (۶۷۴) (۶۷۵) (۶۷۶) (۶۷۷) (۶۷۸) (۶۷۹) (۶۸۰) (۶۸۱) (۶۸۲) (۶۸۳) (۶۸۴) (۶۸۵) (۶۸۶) (۶۸۷) (۶۸۸) (۶۸۹) (۶۹۰) (۶۹۱) (۶۹۲) (۶۹۳) (۶۹۴) (۶۹۵) (۶۹۶) (۶۹۷) (۶۹۸) (۶۹۹) (۷۰۰) (۷۰۱) (۷۰۲) (۷۰۳) (۷۰۴) (۷۰۵) (۷۰۶) (۷۰۷) (۷۰۸) (۷۰۹) (۷۱۰) (۷۱۱) (۷۱۲) (۷۱۳) (۷۱۴) (۷۱۵) (۷۱۶) (۷۱۷) (۷۱۸) (۷۱۹) (۷۲۰) (۷۲۱) (۷۲۲) (۷۲۳) (۷۲۴) (۷۲۵) (۷۲۶) (۷۲۷) (۷۲۸) (۷۲۹) (۷۳۰) (۷۳۱) (۷۳۲) (۷۳۳) (۷۳۴) (۷۳۵) (۷۳۶) (۷۳۷) (۷۳۸) (۷۳۹) (۷۴۰) (۷۴۱) (۷۴۲) (۷۴۳) (۷۴۴) (۷۴۵) (۷۴۶) (۷۴۷) (۷۴۸) (۷۴۹) (۷۵۰) (۷۵۱) (۷۵۲) (۷۵۳) (۷۵۴) (۷۵۵) (۷۵۶) (۷۵۷) (۷۵۸) (۷۵۹) (۷۶۰) (۷۶۱) (۷۶۲) (۷۶۳) (۷۶۴) (۷۶۵) (۷۶۶) (۷۶۷) (۷۶۸) (۷۶۹) (۷۷۰) (۷۷۱) (۷۷۲) (۷۷۳) (۷۷۴) (۷۷۵) (۷۷۶) (۷۷۷) (۷۷۸) (۷۷۹) (۷۸۰) (۷۸۱) (۷۸۲) (۷۸۳) (۷۸۴) (۷۸۵) (۷۸۶) (۷۸۷) (۷۸۸) (۷۸۹) (۷۹۰) (۷۹۱) (۷۹۲) (۷۹۳) (۷۹۴) (۷۹۵) (۷۹۶) (۷۹۷) (۷۹۸) (۷۹۹) (۸۰۰) (۸۰۱) (۸۰۲) (۸۰۳) (۸۰۴) (۸۰۵) (۸۰۶) (۸۰۷) (۸۰۸) (۸۰۹) (۸۱۰) (۸۱۱) (۸۱۲) (۸۱۳) (۸۱۴) (۸۱۵) (۸۱۶) (۸۱۷) (۸۱۸) (۸۱۹) (۸۲۰) (۸۲۱) (۸۲۲) (۸۲۳) (۸۲۴) (۸۲۵) (۸۲۶) (۸۲۷) (۸۲۸) (۸۲۹) (۸۳۰) (۸۳۱) (۸۳۲) (۸۳۳) (۸۳۴) (۸۳۵) (۸۳۶) (۸۳۷) (۸۳۸) (۸۳۹) (۸۴۰) (۸۴۱) (۸۴۲) (۸۴۳) (۸۴۴) (۸۴۵) (۸۴۶) (۸۴۷) (۸۴۸) (۸۴۹) (۸۵۰) (۸۵۱) (۸۵۲) (۸۵۳) (۸۵۴) (۸۵۵) (۸۵۶) (۸۵۷) (۸۵۸) (۸۵۹) (۸۶۰) (۸۶۱) (۸۶۲) (۸۶۳) (۸۶۴) (۸۶۵) (۸۶۶) (۸۶۷) (۸۶۸) (۸۶۹) (۸۷۰) (۸۷۱) (۸۷۲) (۸۷۳) (۸۷۴) (۸۷۵) (۸۷۶) (۸۷۷) (۸۷۸) (۸۷۹) (۸۸۰) (۸۸۱) (۸۸۲) (۸۸۳) (۸۸۴) (۸۸۵) (۸۸۶) (۸۸۷) (۸۸۸) (۸۸۹) (۸۹۰) (۸۹۱) (۸۹۲) (۸۹۳) (۸۹۴) (۸۹۵) (۸۹۶) (۸۹۷) (۸۹۸) (۸۹۹) (۹۰۰) (۹۰۱) (۹۰۲) (۹۰۳) (۹۰۴) (۹۰۵) (۹۰۶) (۹۰۷) (۹۰۸) (۹۰۹) (۹۱۰) (۹۱۱) (۹۱۲) (۹۱۳) (۹۱۴) (۹۱۵) (۹۱۶) (۹۱۷) (۹۱۸) (۹۱۹) (۹۲۰) (۹۲۱) (۹۲۲) (۹۲۳) (۹۲۴) (۹۲۵) (۹۲۶) (۹۲۷) (۹۲۸) (۹۲۹) (۹۳۰) (۹۳۱) (۹۳۲) (۹۳۳) (۹۳۴) (۹۳۵) (۹۳۶) (۹۳۷) (۹۳۸) (۹۳۹) (۹۴۰) (۹۴۱) (۹۴۲) (۹۴۳) (۹۴۴) (۹۴۵) (۹۴۶) (۹۴۷) (۹۴۸) (۹۴۹) (۹۵۰) (۹۵۱) (۹۵۲) (۹۵۳) (۹۵۴) (۹۵۵) (۹۵۶) (۹۵۷) (۹۵۸) (۹۵۹) (۹۶۰) (۹۶۱) (۹۶۲) (۹۶۳) (۹۶۴) (۹۶۵) (۹۶۶) (۹۶۷) (۹۶۸) (۹۶۹) (۹۷۰) (۹۷۱) (۹۷۲) (۹۷۳) (۹۷۴) (۹۷۵) (۹۷۶) (۹۷۷) (۹۷۸) (۹۷۹) (۹۸۰) (۹۸۱) (۹۸۲) (۹۸۳) (۹۸۴) (۹۸۵) (۹۸۶) (۹۸۷) (۹۸۸) (۹۸۹) (۹۹۰) (۹۹۱) (۹۹۲) (۹۹۳) (۹۹۴) (۹۹۵) (۹۹۶) (۹۹۷) (۹۹۸) (۹۹۹) (۱۰۰۰)

(۴۰۸) (۴۰۹) (۴۱۰) (۴۱۱) (۴۱۲) (۴۱۳) (۴۱۴) (۴۱۵) (۴۱۶) (۴۱۷) (۴۱۸) (۴۱۹) (۴۲۰) (۴۲۱) (۴۲۲) (۴۲۳) (۴۲۴) (۴۲۵) (۴۲۶) (۴۲۷) (۴۲۸) (۴۲۹) (۴۳۰) (۴۳۱) (۴۳۲) (۴۳۳) (۴۳۴) (۴۳۵) (۴۳۶) (۴۳۷) (۴۳۸) (۴۳۹) (۴۴۰) (۴۴۱) (۴۴۲) (۴۴۳) (۴۴۴) (۴۴۵) (۴۴۶) (۴۴۷) (۴۴۸) (۴۴۹) (۴۵۰) (۴۵۱) (۴۵۲) (۴۵۳) (۴۵۴) (۴۵۵) (۴۵۶) (۴۵۷) (۴۵۸) (۴۵۹) (۴۶۰) (۴۶۱) (۴۶۲) (۴۶۳) (۴۶۴) (۴۶۵) (۴۶۶) (۴۶۷) (۴۶۸) (۴۶۹) (۴۷۰) (۴۷۱) (۴۷۲) (۴۷۳) (۴۷۴) (۴۷۵) (۴۷۶) (۴۷۷) (۴۷۸) (۴۷۹) (۴۸۰) (۴۸۱) (۴۸۲) (۴۸۳) (۴۸۴) (۴۸۵) (۴۸۶) (۴۸۷) (۴۸۸) (۴۸۹) (۴۹۰) (۴۹۱) (۴۹۲) (۴۹۳) (۴۹۴) (۴۹۵) (۴۹۶) (۴۹۷) (۴۹۸) (۴۹۹) (۵۰۰) (۵۰۱) (۵۰۲) (۵۰۳) (۵۰۴) (۵۰۵) (۵۰۶) (۵۰۷) (۵۰۸) (۵۰۹) (۵۱۰) (۵۱۱) (۵۱۲) (۵۱۳) (۵۱۴) (۵۱۵) (۵۱۶) (۵۱۷) (۵۱۸) (۵۱۹) (۵۲۰) (۵۲۱) (۵۲۲) (۵

نَعَمَكَ وَلَا تُغَيِّرْ مَا بَيْنَا مِنْ نِعْمَةٍ وَغَافِبَةٍ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ إِنَّا إِلَهُكَ رَاغِبُونَ
انگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بیاب بگو لا اله الا الله والله أكبر والحمد لله
و شای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل و صلوات الله عليهم بفرست و راه بیفت بارای و وقار
و روان باشد که حشمت الهی خلق میکند از عرف زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر چه مضار هزار طایفه
که شیخ میکند خدا تعالی را و استغفار میکند برای و برای و قادر امام حسین علیه السلام تا آنکه
روز قیامت برپا شود و در آن حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون بزوارت امام حسین
بروز زوارت کن آنحضرت را محزون و غمناک و زواید و مو و غبارالوده و گرسنه و تشنه که آنحضرت
با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلبی و برگرد و از وطن خود قرار ملا بهم آنکه
دو سفر زوارت آنحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریان و حلواها قرار دهند و خوراک خود
نان بالین یعنی شیری یا ناست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمودند ام که چنانچه
بزوارت امام حسین علیه السلام بروید و با خود سفره ها بر میدارند که در آنها بزغالهای بریان و حلواها
هست و اگر بزوارت قبر پدران پاد و شان خود بروند آنها را با خود بر میدارند و در حدیث معتبر
دیگر منقول است که آنحضرت بمفضل بن عمر فرمود که بزوارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آنکه
زوارت نکنید و بزوارت نکنید بهتر از آنکه زوارت کنید مفضل گفت پست تراش کنی فرمود که
والله اگر بزوارت قبر پدران خود بروید اند و هکین و غمناک میروید و بزوارت آنحضرت که میرود
سفره ها با خود بر میدارید بلکه میباید زواید و مو و گردالود بر وید مؤلف گوید پس چقدر شایسته است
برای غنیا و تجار که ملا خطه این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلاد بکه در بین راه ایشان
تا کربلا بعضی دوشانسان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از منزلشان سفره
ناهار خورهای آنها را از مطبوخات لذیذ و مرغ بریان و سایر بریانها مملو میکنند قبول نکنند و
بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما نغذی باین نحو غذاها شیخ کلینی روایت
کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلینیه آنحضرت را فاقه فرمود برای آنحضرت گریه
و گریه و سایر زنها و خدمتکاران ناحیه که اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشکشان نیامد پس
از یکجائی برای آن محدوده هدیه فرستادند چون که معنی از مرغ قضا گشته اند برای آنکه از خوردن
آن قوی بگیرند و در کربتن بر امام حسین علیه السلام چون آن محترمه از ارباب رسید این چیست

و فرمودن از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بیاب بگو لا اله الا الله والله أكبر والحمد لله
و شای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل و صلوات الله عليهم بفرست و راه بیفت بارای و وقار
و روان باشد که حشمت الهی خلق میکند از عرف زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر چه مضار هزار طایفه
که شیخ میکند خدا تعالی را و استغفار میکند برای و برای و قادر امام حسین علیه السلام تا آنکه
روز قیامت برپا شود و در آن حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون بزوارت امام حسین
بروز زوارت کن آنحضرت را محزون و غمناک و زواید و مو و غبارالوده و گرسنه و تشنه که آنحضرت
با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلبی و برگرد و از وطن خود قرار ملا بهم آنکه
دو سفر زوارت آنحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریان و حلواها قرار دهند و خوراک خود
نان بالین یعنی شیری یا ناست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمودند ام که چنانچه
بزوارت امام حسین علیه السلام بروید و با خود سفره ها بر میدارند که در آنها بزغالهای بریان و حلواها
هست و اگر بزوارت قبر پدران پاد و شان خود بروند آنها را با خود بر میدارند و در حدیث معتبر
دیگر منقول است که آنحضرت بمفضل بن عمر فرمود که بزوارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آنکه
زوارت نکنید و بزوارت نکنید بهتر از آنکه زوارت کنید مفضل گفت پست تراش کنی فرمود که
والله اگر بزوارت قبر پدران خود بروید اند و هکین و غمناک میروید و بزوارت آنحضرت که میرود
سفره ها با خود بر میدارید بلکه میباید زواید و مو و گردالود بر وید مؤلف گوید پس چقدر شایسته است
برای غنیا و تجار که ملا خطه این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلاد بکه در بین راه ایشان
تا کربلا بعضی دوشانسان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از منزلشان سفره
ناهار خورهای آنها را از مطبوخات لذیذ و مرغ بریان و سایر بریانها مملو میکنند قبول نکنند و
بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما نغذی باین نحو غذاها شیخ کلینی روایت
کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلینیه آنحضرت را فاقه فرمود برای آنحضرت گریه
و گریه و سایر زنها و خدمتکاران ناحیه که اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشکشان نیامد پس
از یکجائی برای آن محدوده هدیه فرستادند چون که معنی از مرغ قضا گشته اند برای آنکه از خوردن
آن قوی بگیرند و در کربتن بر امام حسین علیه السلام چون آن محترمه از ارباب رسید این چیست

گفتند هدیه است که فلانی فرستاده برای شما که استغاث بچوید بان در مافرحین علیه السلام فرمود
لشانه عرس فما صنعت لیا ما که در عروسی بنسیم ما را چه باین خوراک پس امر فرمود از خانه بیرون
بردند چهار مرد از چهره های که در سفر زوارت امام حسین علیه السلام و بیت تواضع و فروتنی و خشوع
و راه رفتن مانند بند ذلیل پس گمانیکه در طریق زوارت آنحضرت سوار میشوند بر این مرکب
جدید که بقوه بخار سرعت حرکت مینماید و امثال آن باید خیلی ملتفت خود باشند که تجربه دیگر
نکنند و بر سایر زوارین و بندگان خدا که بخی و مشقت بکربلا میروند بزرگ نمایند و آنها را چشم حق
نظر نکند علماء در احوال اصحاب کف نقل کرده اند که آنها از مخصوصین و قیاس و بمنزله و ذل
او بودند و قنیه حشمت الهی رحمت خود را شامل حال آنها فرمود و بفرموده استی و اصلاح کار خود بر
آمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم کاره گیرند و در غار و ما و گرفته بیاد آن خدا منقول
شوند پس سوار بر اسب باشند و از شهر بیرون آمدند همسکه سه میل راه رفتند بلیجا که یکی از آنها بود گفت
یا اخوانه جاءك منكم الاخرة و ذهب ملك الدنيا ازلوا عن جلودكم و امشوا على ارجلكم
ای برادران این راه را اخوت و باید بنحوی فقی و مسکت رفت و ملک و دنیاست و بنار آید
کارگزاران اکنون از اسبها باید پیاده شود و با پای پیاده بدگاه حشمت الهی بروید و نا شاید برود
شمار شمرم نماید و گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس یکی از اسبهای خوش پیاده شدند و در
ان روزان محرمین معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شدند و
از آنها منطاطر گردید پس ازین این قبر مطهر این مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هر چه در
این راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در آداب زوارت آنحضرت
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بزوارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حشمت الهی
بنوید از برای او بعد هر گاه هزار حسنه و میگوید از هزار گاه و بلند کند از برای او در بهشت هزار
درجه پس چون بشطرات بر سر غل کن و پاهای خود را برهنه کن و پاهای خود را در دست خود بگیرد
راه رو بماند راه رفتن بند ذلیل بنحیم آنکه اگر در بین راه زوار پیاده دید که راه مانده و خسته شد و از
او استغاثه خواست تا ممکن شود در کار او اهنام فرمود و او را بمنزل برساند و مبادا با استخفاف و بی
اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابوهریرن روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق
علیه السلام که فرمود بمرد میگوید در نزد او بود و ندیده شد از برای شما که استخفاف مینماید بمایس بر خاست

و فرمودن از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بیاب بگو لا اله الا الله والله أكبر والحمد لله
و شای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل و صلوات الله عليهم بفرست و راه بیفت بارای و وقار
و روان باشد که حشمت الهی خلق میکند از عرف زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر چه مضار هزار طایفه
که شیخ میکند خدا تعالی را و استغفار میکند برای و برای و قادر امام حسین علیه السلام تا آنکه
روز قیامت برپا شود و در آن حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون بزوارت امام حسین
بروز زوارت کن آنحضرت را محزون و غمناک و زواید و مو و غبارالوده و گرسنه و تشنه که آنحضرت
با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلبی و برگرد و از وطن خود قرار ملا بهم آنکه
دو سفر زوارت آنحضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریان و حلواها قرار دهند و خوراک خود
نان بالین یعنی شیری یا ناست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمودند ام که چنانچه
بزوارت امام حسین علیه السلام بروید و با خود سفره ها بر میدارند که در آنها بزغالهای بریان و حلواها
هست و اگر بزوارت قبر پدران پاد و شان خود بروند آنها را با خود بر میدارند و در حدیث معتبر
دیگر منقول است که آنحضرت بمفضل بن عمر فرمود که بزوارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آنکه
زوارت نکنید و بزوارت نکنید بهتر از آنکه زوارت کنید مفضل گفت پست تراش کنی فرمود که
والله اگر بزوارت قبر پدران خود بروید اند و هکین و غمناک میروید و بزوارت آنحضرت که میرود
سفره ها با خود بر میدارید بلکه میباید زواید و مو و گردالود بر وید مؤلف گوید پس چقدر شایسته است
برای غنیا و تجار که ملا خطه این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلاد بکه در بین راه ایشان
تا کربلا بعضی دوشانسان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از منزلشان سفره
ناهار خورهای آنها را از مطبوخات لذیذ و مرغ بریان و سایر بریانها مملو میکنند قبول نکنند و
بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما نغذی باین نحو غذاها شیخ کلینی روایت
کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلینیه آنحضرت را فاقه فرمود برای آنحضرت گریه
و گریه و سایر زنها و خدمتکاران ناحیه که اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشکشان نیامد پس
از یکجائی برای آن محدوده هدیه فرستادند چون که معنی از مرغ قضا گشته اند برای آنکه از خوردن
آن قوی بگیرند و در کربتن بر امام حسین علیه السلام چون آن محترمه از ارباب رسید این چیست

نزد آنحضرت مثل ثواب کسی که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بند آزاد کرده باشد
 و هزار مرتبه از برای خدا بیچهارماده باشد یا پیغمبر مرسل آنجبر یا زده از ابو سعید مدینه منقول
 که گفت رفتم بخدایت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم بزبارت قبر حسین علیه السلام فرمودی برو
 بزبارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله بنکثرین نیکان و پاکیزترین پاکیزگان
 و بنکوکارترین بنکوکاران و چون آنحضرت را زبانت کنی نزد سر آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت
 علیه السلام بخوان و نزد پاهای آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیه السلام بخوان پس نزد آنحضرت دو
 رکعت نماز کن و در آن دو رکعت سوره بقره و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از برای تو
 خواهد بود گفتند ای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیه السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید تسبیح
 علی علیه السلام این است بُحَّانَ الَّذِي لَا تَقْدِرُ أَنْ تَشْأَهُ بُحَّانَ الَّذِي لَا يَبِيدُ مَعَالِمَهُ
 بُحَّانَ الَّذِي لَا يَفْتِنُ مَا عِنْدَهُ بُحَّانَ الَّذِي لَا يَشْرِكُ أَحَدًا فِي حِكْمِهِ بُحَّانَ الَّذِي
 لَا أَضْحِي لَاحِلَ لِفَخْرِهِ بُحَّانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمِلَّةٍ فِيهِ بُحَّانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَبِحَمْدِهِ
 فاطمه علیه السلام این است بُحَّانَ ذِي الْجَمَالِ الْبَازِجِ الْعَظِيمِ بُحَّانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ
 بُحَّانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاحِشِ الْقُدِيرِ بُحَّانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالِ بُحَّانَ مَنْ رَزَقَنِي
 بِالنُّورِ وَالْوَفَارِ بُحَّانَ مَنْ بَرَى أَثَرَ التَّمَلُّكِ فِي الصِّفَاءِ وَوَفَعَ الطَّبِيرَ فِي الْهَوَاءِ وَرَزَقَنِي
 أَنْكَنَ نَمَازَ فَرِيضَةٍ وَنَافِلَةٍ رَزَقَنِي قَبْرَ أَمِّ حُسَيْنٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمَا أورد زیرا که نماز نزد آنحضرت مقبولست
 پس بدین طاعت و سگفته که جد و جهد کن که از توفیق نشود فریضه نافلة در خابر شریف همانا روايت شده که
 نماز واجب نزد آنحضرت برابر است با حج و نماز نافلة با عمره مؤلف گویند که در روایت مفصل گذشت ثواب
 بسیار برای نماز در خابر شریف و در روایت معتبره از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که زیارت
 کند آنحضرت را و در رکعت نماز با چهار رکعت نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و
 آنچه از اخبار ظاهر میشود آنست که نماز زیارت و غیر از آن در عقب قبر آنحضرت و در بالا سر کردن هر دو
 خوبست و اگر در بالا سر کند عقبتر باشد که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابو حمزه ثمالی
 است از حضرت صادق علیه السلام که در نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول سوره حمد و
 سوره بقره بخوان و در رکعت دوم سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهد در پشت قبر نماز را

[illegible]

بکن و در بالای سر هفت است و چون فارغ شوی نماز کن آنچه خواهی اما این دو رکعت نماز زیارت
ناجی است نزد هر یک که زیارت کند و این قول به از حضرت باقر علیه السلام روا شده که شخصی میخواست
فلان چه مانعت ترا که هرگاه حاجتی برایت بود و در هر روز و هر چند صلوات الله علیه چهار رکعت
نماز کن از من نزد او پس حاجت تو را بطلی بدرستی که نماز فریضه نزد آنحضرت مغادرت باج و نماز
نافله مغادرت با عمر و پس در قم بدانکه عده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعا است زیرا
که اجابت دعا در تحت آن قبه سامیه یکی از چیزهاست که در عوض شهادت حشمت الله علیه با آنحضرت لطف
فرموده و لذا باید از اغیبت آنست در تصریح و انابه و توبه و عرض حاجات کوناه می نکند و در طریقه زیارت
آنحضرت اربعه بار می نامد یا من غالبه را در شد و اگر نای اختصار نبود من چند دعا و یا بنجاء که
میگویم و بهتر آنست که از دعاها حقیقه کامله آنچه تواند خواند که بهترین دعاهاست و ما در این
باب بعد از زیارات جامع دعا نقل کنیم که در هر حرمها شریف خوانده شود و بجهت آنکه این محل را
خاله نگذاریم و این دعا مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شد ذکر میکنیم و آن دعا این است که میگو
و دان حرم شریف در خاله که درینها از ابوی آسمان بلند کرده باشی اللَّهُمَّ فَذَرْنِي مَكَانِي
وَلْتَمَعْ كَلَامِي وَرَئِي مَقَامِي وَتَضَرَّعِي مَا لَدَيْ قَبْرِ جَدِّكَ وَابْنِ نَبِيِّكَ وَقَدْ عَلِمْتُ بِأَنَّ
سَيِّدِي حَاجِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ حَالِي فَذَنْوْ حَسْبُ إِلَيْكَ يَا رُسُولَكَ وَجَدِّكَ
وَأَمِينِكَ وَقَدْ أَبْنَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ وَإِلَى رُسُولِكَ فَاجْعَلْنِي بِهِ عِنْدَكَ وَجْهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفَرِّقِينَ وَاعْظِنِي يَا رَبِّي أَمَلِي وَهَبْ لِي مُنَايَ وَتَفَضَّلْ
عَلَيَّ بِهَوْنِي وَرَغْبَتِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي لَا تُرَدِّدْنِي خَائِبًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَلَا
تُخَيِّبْ رُغَائِي وَعِزِّي لِأَجَابَةٍ فِي جَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ مِنْ أَمْرِ الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ صَرَفَتْ عَنْهُمْ الْبَلَاءُ وَالْأَمْرَاضُ وَالْفِتَنُ وَالْأَعْرَاضُ
مِنَ الَّذِينَ يُخَيِّبُهُمْ فِي غَايَةِ وَتَمِيمُهُمْ فِي غَايَةِ وَتُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فِي غَايَةِ وَ
يُخْرِجُهُمُ مِنَ النَّارِ فِي غَايَةِ وَرَفِيقِي بَيْنَ مِنْكَ صَلَاحَ مَا أُوْمِلُ فِي نَفْسِي وَاهْلًا
وَلَدِي وَإِخْوَانِي وَمَالِي وَجَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ چهار رقم از جمله

[illegible]

...

سَلَامٌ مُّوَدَّعٍ لَّا سِيَمٍ وَلَا فَاِلَ فَإِنْ آمَضَ فَلَا عَنَ مَلَالَةٍ وَإِنْ أَيْمَ فَلَا عَنَ سُوءٍ قَلْبٍ نَّيَاوَةٍ
اللَّهُ الصَّابِرِينَ لِأَجَعَلَهُ اللَّهُ الْآخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِيُزَارِكَ وَوَقَفِي اللَّهُ الْعَوْدَ إِلَى شَيْءٍ
وَالْقَامِ بِفِيئَتِكَ وَالْقَامِ فِي حَرَمِكَ وَإِيَّاهُ أَسْتَلُ أَنْ يُعِدَّ لِي بِكَ وَيَجْعَلَ بَيْنِي

فِي الدُّنْيَا ﴿مَقْصِدٌ سَيِّئٌ﴾ وَالْآخِرَةُ

در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس سره و روحه است و بداند که
زیارات منقول برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست و دیگری

مخصوصه که عکس آن نباید ذکر آن **مطلب آن** زیارات در ضمن سه مطلب ❀

روز بار از فضل حضرت امام حسین علیه السلام و افاضات او را بنویسند که چندی یارن

از اها (زيارت اقا) الكافي كن

شیخ کلینی در کافه بسند خود روایت کرده از حسین بن نویر که گفت من و یونس بن قلیان و فضل بن
ابوسلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیه السلام و سخن گوید در میان ما یونس بود که
سنا از همه ما بزرگتر یونس بخش عرض کرد فدا بشوم من حاضر پیشوم در مجلس این قوم یعنی ولاد عبا
پس چه بگویم فرمود مگر آه حاضر شد و ما را بیدار آورد پس بگو اللَّهُمَّ ارْنا الرِّخَاءَ وَالسُّرُورَ که این
منخواه از ثواب باز رجوع در رجعت خواهد دریافت گفت گفتم فدا بشوم من بسیار شود که انام حسین
را بدارم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سر مرتبه بگو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ که سلام بده
باحضرت از نزدیک و دور پس حضرت فرمود زمانیکه حضرت ابو عبد الله الحُسين شهید شد که بر آنحضرت
انسانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در مابین آنهاست و هر که در رحمت و در اذن
است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دهد میشود و آنچه دید نمیشود همه گرفتند بر ابی عبد الله الحُسين
علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آنحضرت گفتم فدا بشوم آن سه چیز کدامست فرمود نگریت بر آنحضرت بصیر
و نه در شق و نه ال عثمان گفتم فدای تو شوم منخواهم بزبانت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون
بزبانت آنحضرت رو پس غسل کن در کار فرات پس بپوش جامه های پالک خود را پس با پای برهنه روانه
شوی بدرستی که تو در حرمی هستی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگوید در وقت رفتن اللَّهُ
أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبُحَانَ اللَّهِ و هر تذکره متضمن تعجب و تعظیم حق تعالی باشد و صلوات

[illegible][illegible]

مِنْ كُلِّ سِبْطٍ وَالصَّوَابُ فِي
 كُلِّ حُجَّةٍ وَالصِّدْقُ فِي جَمِيعِ
 الْمَوَاطِنِ وَأَنْصَافُ النَّاسِ
 مِنْ نَفْسِي فَبِمَا عَلَيَّ وَلِيَ وَاللَّهُ
 فِي إِعْطَاءِ التَّصْفِيَةِ مِنْ جَمِيعِ
 مَوَاطِنِ النُّحَا وَالرِّضَا
 لَكَ قَلِيلُ الْبُغْيِ كَثِيرُ
 فِي الْقَوْلِ مَبْنِي وَالْفَيْدُ
 وَمَا زَعَمْتَ فِي جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ
 وَالثَّكَرُ لَكَ عَلَيْهَا لَكِنْ رِضَا
 وَبَعْدَ الرِّضَا أَتَشْكُ الْخِيَابِ
 فِي كُلِّ مَا يَكُونُ فِيهِ الْخِيَابُ
 يَتَبَوَّأُ الْأُمُورَ كُلَّهَا الْأَيْمُونُ
 يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا فَتَّاحُ
 يَا بَابَ الْأَمْرِ الَّذِي فِيهِ الْخَافِ
 وَالصَّحْحُ وَأَفْضَلُ بَابِهِ وَيَسِيرُ
 لِي خُرْجُهُ وَمَنْ قَادَرَتْ لَهُ
 عَلَى مَعْدَرَةٍ مِنْ خَلْقِكَ
 فَتَحْتَ عَنِّي بَيْعَهُ وَبَصُرَ
 وَلِيَايَ وَيَدُ

الشهيد الرشيد قتيل العبراني واسير الكرواني صلوة نامة زاكية مباركة
بصعد اولها ولا تنفد اخرها افضل ما صليت على احد من اولادنا
المرسلين يا الله العالمين انكاه قبر مطهر رايوس ورواست خود را بر قبر گذار و بعد از آن
روچرا انگاه دور قبر بگرد و طواف کن و چهار جانب قبر را بوسه شیخ مفید و فرموده انگاه برو
قبر علی بن الحسین و بایست نزد قبر انجاء بگو السلام عليك ايها الصديق الطيب
الزكي الحبيب المقرب وابن راحة رسول الله السلام عليك من شهيد محلي
ورحمته الله وبركاته ما اكرم مقامك واشرف منقلبك اشهد لقد شكر الله
سعتك واجزل ثوابك والحقك بالذروة العالية حيث لشرق كل الشرف
وفي العرفا لثاميه كما من عليك من قبل وجعلك من اهل البيت الذين
اذنب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا صلوات الله عليك ورحمة الله
وبركاته ورضوانه فاشفع انما التبت الطاهر الى ربك في حيا الاثقال عن
ظهمي وتخفيفها عني وارحم ذلي وخضوعي لك ولتسيد ابيك صلى الله
عليك كما برحمتك خود را بر قبر بگو زار الله في شرفكم في الاخرة كما شرفكم في الدنيا
وانعدكم كما اسعدكم واشهد انكم اعلام الدين ونجوم العالمين والسلام
عليكم ورحمة الله وبركاته بر وكن بوشهدا و بگو السلام عليكم يا انصار
الله وانصار رسول الله وانصار علي بن ابي طالب انصار فاطمة وانصار
الحسين والحسين وانصار الاسلام واشهد انكم لقد نصحنتم لله وجاهدتم في
سبيله فجزاكم الله عن الاسلام واهله افضل الجزاء فرفر والله قورا عظيما
يا ليتني كنت معكم فافوز قورا عظيما اشهد انكم احياء عند ربكم تزفون
اشهد انكم الشهداء والتعداء وانكم الفاروقون في درجات العلى والاعلى

بأنسب الانبياء سبيلنا
سبيل لا ينقطع له طلبنا
حي لا اله الا الله محمد
رسول الله صلى الله عليه
وآله اجمعين بارك الله
فيك يا وارث
الهم من ادى الى عبادي
فانت ما ادى الى عبادي
مجا فانت مجا الى عبادي
صلى على محمد وآل محمد
واسمع بذلك ولجوز عباد
ولجعل ما عندك و
مواي وارثي بكونك
من ائمة الانبياء والائمة
التي انبى الله للناس
لا يظلمونك التي
ولا يظلمونك التي
ولا يظلمونك التي

عليكم ورحمة الله وبركاته بعد از آن باز گرد و بپا زدنك سهر مبارك انحضرت و نماز
زیارت بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدانکه سید بن
طاوس برای حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله ارواحهم زیارتی مثل برای اهل اهل اقل
کرده تا بملاحظه اخصار و شوع و اشهار آن انرا ذکر نمود پس زیارتی و زیارتی و زیارتی
غیر از زیارتی که گذشت و آن زیارتیست که شیخ مفید و در منزل نقل کرده که از زیارت
مخصوص نصف رجبت که از اغفیله میگویند یعنی نیمه رجیل اغفیله میگویند نه زیارت را
بسبب غفلت عامه مردم از فضیلت آن پس چون قصد کردی زیارت انحضرت برادران بوقت
و اندر در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم مطهر و سه مرتبه بگو الله اکبر و بایست در نزد قبر منو
و بگو السلام عليكم يا آل الله السلام عليكم يا صفوة الله السلام عليكم يا خيرة
الله من خليفه السلام عليكم يا سادة السادات السلام عليكم يا لبوث الغابا
السلام عليكم يا سفن النجاة السلام عليكم يا ابا عبد الله الحسين السلام عليكم
يا وارث علم الانبياء ورحمة الله وبركاته السلام عليكم يا وارث ادم صنفوه
الله السلام عليكم يا وارث نوح نبي الله السلام عليكم يا وارث ابراهيم خليل
السلام عليكم يا وارث اسمعيل نبي الله السلام عليكم يا وارث موسى كليم الله
السلام عليكم يا وارث عيسى روح الله السلام عليكم يا وارث محمد حبيب الله
السلام عليكم يا بن محمد المصطفى السلام عليكم يا بن علي المرتضى السلام
عليك يا بن فاطمة الزهراء السلام عليكم يا بن خديجة الكبرى السلام عليكم
يا شهيد بن الشهيد السلام عليكم يا قتيل بن القتيل السلام عليكم يا ولي الله
وابن وليه السلام عليكم يا حجة الله وابن حجة على خليفه اشهد انك قد
اتممت الصلوة و اتممت الزكوة و اتممت بالمعروف و نهي عن المنكر و زدت بوالدك
و جاهدت عدوك و اشهد انك تسمع الكلام و ترد الجواب و انك حبيب الله

تغلبني انك يا اديك
غلبني و لا تخون ولا
ترب ولا تراب انك ارحم
الرحمن مؤلفك و كبريتك
بن طاوس في قول انك
و اجمع کرده در صحن
چون طواف بود اقامت
بهین بکفوت کردم و از
دعا حضرت رسول صلی الله علیه
و آله که امان است از این
بسم الله الرحمن الرحيم
لا اله الا الله عليه
و هو رب الفس و ما لا تشا
شاء الله كان و ما لا تشا
لا تكن اشهد ان الله قد
كلمني فادب علي الله
احاط بكلمتي علي الله
لا اعوذ بك من

صادق علیه السلام روا کرده و گفته که مختصر فرمودند و فیکه ازاده کرد زبانت کن ای عیسی الله الحسن علیه
و ابی بر و شهد انحر بعد از آنکه غسل کرده باشد و پوشیده باشد با کفن ترین جامه های خود را پس بگوید
ای شادی فرزند قبر انحر پس رو خود را بجانب انحر کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگوید
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ آمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ الصِّدِّيقِ الظَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ
اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى أَتَيْتَكَ الْبَغِيضُ أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ خَالَفُوكَ
وَحَارَبُوكَ وَالَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ
قَدْ خَابَ مِنْ فَرَجِي لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ
الْعَذَابَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَوْلَايَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ ذَا رَأْفَةٍ غَارِ فَايَحْفَكَ مُوَالِيَا
لِأَوْلِيَاءِكَ مُخَادِبًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبِيرًا بِأُطْعَمَ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ غَارِ فَايَحْضَلِ اللَّهُ
مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ بِرَحْمَتِكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَخُذْ لِي مِنْ دَرَجَاتِكَ
بِجَانِبِ مَقْدِسِ رَيْسِكَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَبِمَاءِ صَلَاتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَوَحْيِ الطَّيِّبِ جَسَدِكَ الظَّاهِرِ عَلَيْكَ السَّلامُ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
پس بچپا خود را بقبور و یوس از او بکن از صورت خود را بران و بگرد بجانب سر پس دو رکعت نماز زبانت
کن از نماز کن بعد از آن دو رکعت آنچه بیشتر شود ترا بر آن بر و بسمت پا و زبانت کن علی بن الحسین علیه السلام
و بگوید السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا بْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ
ظَلَمَكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ
زبانت کن شهد را در حالیکه پهل کن از سمت پا بطرف قبله بگوید السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الصَّابِرُونَ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ حِفْظٍ أَنْ
يُنِي اللَّهُ الَّذِي تَلَى الْكَلْبَ
وَقَوْلُكَ الصَّالِحِينَ فَإِنْ
اللَّهُ الْأَوَّلُ حَتَّى لَا
وَقَوْلُكَ الْغَرَضِ الْعَظِيمِ
بِحَادِثِ دَعَايَ حَضْرَتِ رَسُولِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
الْأَبْنَاءُ عَوْدِيكَ أَنْ أَنْفَرُ
أَزِيدَ أَنْ فِي عَمَلِكَ وَأَوْضَحَ
فِي صَلَاتِكَ وَأَوْضَحَ
وَالْأَمْرَ بِالنَّاسِ اللَّهُمَّ
أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَقُولَ زُورًا
أَوْ أَتَعْبَثُ فِي زُورٍ أَوْ أُوَلِّيكَ
مَنْزُورًا يَا زَكِيَّ يَا زَكِيَّ
از حضرت امام محمد باقر (ع)
از ابو موسی ثمالی روایت
که گفت از

وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِ اللَّهِ وَنَحْنُ لِرَسُولِهِ حَتَّى أَتَيْتَكَ الْبَغِيضُ أَشْهَدُ
أَنَّكَ أَحْبَبْتَ عِنْدَ رَبِّكَ زُرْفُونَ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْأَسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءِ
الْحُسَيْنِ وَجَمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ فِي حِلِّ النِّعَمِ بِرَبِّكَ زبانت عباس بن امیر المؤمنین علیه السلام
همینکه رسید انجا را پسادی زبانت بجانب بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ آمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ
عَلَيْكَ يَا عَبْدَ الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِيعِ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَدْجَاهِدُ وَ
نَحْنُ وَصَبَرْتَ حَتَّى أَتَيْتَكَ الْبَغِيضُ لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَالْحَقَّ بِيَدِ الْبَحْرِ بِرَبِّكَ الْجَحِيمِ بِرَبِّكَ نَمَازِ نَطُوعِ كُنْدِ در مسجد انجناب مرچه خواهد دیدن رود پنجم
زبانت حضرت امام حسین علیه السلام در عهد فطر و قربان بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که در یک شب از شب قمر امام حسین علیه السلام زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش
امر زید شود شب عهد فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و بر او بیست و شش مرتبه از حضرت موسی بن جعفر
علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام زیارت را در آن شبها گناهان
گذشته و آینده اش امر زید شود شب نصف شعبان و شب بیست و ششم ماه رمضان و شب عید
شب عهد فطر و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که کسی که زیارت کند امام حسین علیه السلام زیارت
نیمه شعبان و شب عهد فطر و شب عرفة در یک سال بنویسد حقیقتا برای او هزار حج مهر و در هزار
عمره مقبوله و بر او درازی برای او هزار حاجت دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است
که هر که شب عرفة در زمین کربلا باشد و بماند انجا تا زبانت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق
نعمت او را از شتر انسال بداند که علماء از برای این دو عهد شریف دو زیارت نقل کرده اند یکی در
سابقه که بجهت لاله قد ذکر شد و دیگر این زیارت و از کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت
سابقه مال روزهای عید است و این زیارت مال شبهای عید است فرمودند چون ازاده کنی زیارت
انحر را در این دو شب پس بابت بر در قبه مطهره و نظر میکنی بجانب قبر و بگو بجهت رسیدن
یا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُكَ وَابْنُ أُمِّكَ الدَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْكَ
وَالْمَصْرَفُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكَ وَالْمَعْرِفُ بِحَقِّكَ جَاءَكَ مُسَيِّرًا بِكَ قَاصِدًا إِلَى حَرَمِكَ

حضرت امام محمد باقر علیه السلام
نمودند که بعد از آنکه از حضرت موسی بن جعفر
علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند
امام حسین علیه السلام زیارت را در آن شبها
گناهان گذشته و آینده اش امر زید شود
شب عهد فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه
شعبان و بر او بیست و شش مرتبه از حضرت
موسی بن جعفر علیه السلام منقول است که هر
که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام
زیارت را در آن شبها گناهان گذشته و
آینده اش امر زید شود شب نصف شعبان و
شب بیست و ششم ماه رمضان و شب عید
شب عهد فطر و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که کسی که زیارت کند امام حسین
علیه السلام زیارت را در آن شبها گناهان
گذشته و آینده اش امر زید شود شب نصف
شعبان و شب بیست و ششم ماه رمضان و
شب عید شب عهد فطر و از حضرت صادق
علیه السلام منقول است که کسی که زیارت کند
امام حسین علیه السلام زیارت را در آن شبها
گناهان گذشته و آینده اش امر زید شود
شب عهد فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه
شعبان و بر او بیست و شش مرتبه از حضرت
موسی بن جعفر علیه السلام منقول است که هر
که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام
زیارت را در آن شبها گناهان گذشته و
آینده اش امر زید شود شب نصف شعبان و
شب بیست و ششم ماه رمضان و شب عید
شب عهد فطر و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که کسی که زیارت کند امام حسین
علیه السلام زیارت را در آن شبها گناهان
گذشته و آینده اش امر زید شود شب نصف
شعبان و شب بیست و ششم ماه رمضان و
شب عید

روایت حضرت رسول (ص) * * * زیارت امام حسین (ع) * * * (۴۴۵)
حضرت امام محمد باقر علیه السلام
نمودند که بعد از آنکه از حضرت موسی بن جعفر
علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند
امام حسین علیه السلام زیارت را در آن شبها
گناهان گذشته و آینده اش امر زید شود
شب عهد فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه
شعبان و بر او بیست و شش مرتبه از حضرت
موسی بن جعفر علیه السلام منقول است که هر
که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام
زیارت را در آن شبها گناهان گذشته و
آینده اش امر زید شود شب نصف شعبان و
شب بیست و ششم ماه رمضان و شب عید
شب عهد فطر و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که کسی که زیارت کند امام حسین
علیه السلام زیارت را در آن شبها گناهان
گذشته و آینده اش امر زید شود شب نصف
شعبان و شب بیست و ششم ماه رمضان و
شب عید

وَبُودَ بَاشَ مِثْلَ كَيْفَ شَهِدَ بَاشَ بَا مَامَ حَبْنِ عِلْمَ نَاشَرَكُ كُنْ اِيْشَارَ زَادَ رَدَّ رَجُلًا بَاشَ
وَشَاخِشَ نَوَ مَكْرُورَ جِلَّةَ شَهِدَ كَ شَهِدَ شَدَّ اَنْدَا اَنْخَسَرُ وَنُوشَ شُورَايَ قُوتَابَ زَهَارَتِ هَر
بِخَبْرَ وَرَسُولَ وَتُوتَابَ زَهَارَتِ هَرَكُ زَهَارَتِ كُودَ حَبْنِ عِلْمَ زَاوَدَ وَبَكَ شَهِدَ شَدَّ اَسْلَامَ
خَلَا بَرَا اَنْخَسَرُ وَبَرَاهِلِيْشَ مِثْلَ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنَ
رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنَ اَيُّهَا الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَحْيِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ
يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَتِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ وَالْوَرَاثَةَ الْمَوْفُودَ
السَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ عَلَيْكُمْ مَعِيَ جَمِيعًا سَلَامَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
مَا بَصِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَ لِرِزْقِهِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْأَسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ
عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَتَتْ آسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَائِدِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَتَلَّكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً هَدَىٰ عَنْ سَبِيلِ الْيَقِينِ مِنْ قِبَلِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى
اللَّهِ وَاللَّهِ مِنْهُمْ وَأَشْبَاعِهِمْ وَأَنْبَاءِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اِنِّي سَلَّمَ لِيَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِيَنْ خَارِبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ الْإِسْرَافِيَّةَ وَالْمُرَوَّانَةَ
لَعَنَ اللَّهُ بَنِي مُبَةَ قَاطِبَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ
اللَّهُ شُعْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَأَجَحَّتْ وَتَغَيَّبَتْ لِيُنَالِكَ بِأَيْدِي أَنْتَ وَأَيُّ
لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْتَلِ اللَّهُ الدُّنْيَا أَوْ مَقَامَكَ وَكَرَّمَنِي أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ
ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
عِنْدَكَ وَجْهًا بِأَحْسَنِ عِلْمِهِ السَّلَامَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اِنِّي اقْرَبُ
إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَيْمَنِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَفْطَحَةِ وَإِلَى الْحَسَنِ وَآلِكَ بِمَوْلَانَا

وَبُودَ بَاشَ مِثْلَ كَيْفَ شَهِدَ بَاشَ بَا مَامَ حَبْنِ عِلْمَ نَاشَرَكُ كُنْ اِيْشَارَ زَادَ رَدَّ رَجُلًا بَاشَ
وَشَاخِشَ نَوَ مَكْرُورَ جِلَّةَ شَهِدَ كَ شَهِدَ شَدَّ اَنْدَا اَنْخَسَرُ وَنُوشَ شُورَايَ قُوتَابَ زَهَارَتِ هَر
بِخَبْرَ وَرَسُولَ وَتُوتَابَ زَهَارَتِ هَرَكُ زَهَارَتِ كُودَ حَبْنِ عِلْمَ زَاوَدَ وَبَكَ شَهِدَ شَدَّ اَسْلَامَ
خَلَا بَرَا اَنْخَسَرُ وَبَرَاهِلِيْشَ مِثْلَ اَسْلَامَ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنَ
رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنَ اَيُّهَا الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَحْيِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ
يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَتِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ وَالْوَرَاثَةَ الْمَوْفُودَ
السَّلَامَ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ عَلَيْكُمْ مَعِيَ جَمِيعًا سَلَامَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
مَا بَصِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَ لِرِزْقِهِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْأَسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ
عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَتَتْ آسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَائِدِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَتَلَّكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً هَدَىٰ عَنْ سَبِيلِ الْيَقِينِ مِنْ قِبَلِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى
اللَّهِ وَاللَّهِ مِنْهُمْ وَأَشْبَاعِهِمْ وَأَنْبَاءِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اِنِّي سَلَّمَ لِيَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِيَنْ خَارِبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ الْإِسْرَافِيَّةَ وَالْمُرَوَّانَةَ
لَعَنَ اللَّهُ بَنِي مُبَةَ قَاطِبَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ
اللَّهُ شُعْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَأَجَحَّتْ وَتَغَيَّبَتْ لِيُنَالِكَ بِأَيْدِي أَنْتَ وَأَيُّ
لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْتَلِ اللَّهُ الدُّنْيَا أَوْ مَقَامَكَ وَكَرَّمَنِي أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ
ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
عِنْدَكَ وَجْهًا بِأَحْسَنِ عِلْمِهِ السَّلَامَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اِنِّي اقْرَبُ
إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَيْمَنِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَفْطَحَةِ وَإِلَى الْحَسَنِ وَآلِكَ بِمَوْلَانَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ أَتَى سَاسَ ذَلِكَ وَبَقِيَ عَلَيْهِ بُنْيَانُهُ وَجَرَى فِي ظِلِّهِ وَجُودُهُ
عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْبَاعِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهِ مِنْهُمْ وَأَقْرَبْتُ إِلَى اللَّهِ فَرَّ الْبُكَرُ
بِمَوْلَانَا وَمَوْلَانَا وَلِيكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ وَالْحَرْبَ
وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَأَنْبَاءِهِمْ اِنِّي سَلَّمَ لِيَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِيَنْ خَارِبَكُمْ
وَوَلِيٌّ لِيَنْ وَالْأَكْرُ وَوَعْدٌ لِيَنْ عَادَاكُمْ فَاسْتَلِ اللَّهُ الدُّنْيَا أَوْ مَقَامَكَ وَكَرَّمَنِي أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ
مَعْرِفَةِ أَوْلِيَاءِكُمْ وَرِزْقِي الْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ
الْحَمْدُ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ مُهْتَدٍ ظَاهِرٍ بِاطْنٍ بِالْحَقِّ
مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالْثَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي مُصَابِي بِكُمْ وَأَفْضَلَ
مَا يُعْطِي مُصَابِيًا مُصِيبَةً مَا عَظُمَ وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي الْأَسْلَامِ وَفِي
جَمِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِ هَذَا أَيْمَنْ تَنَالَهُ مِنْكَ صَلَوَاتُ
وَرَحْمَةُ وَمَغْفِرَةُ اللَّهِمَّ اجْعَلْ خِيَامِي خِيَامَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَا فِي مَنَاتِ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اِنْ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بُيُوتُكُمْ وَأَبْنُ الْكَلْبَةِ الْأَكْبَارِ وَاللَّعِينُ
ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِيَاكِ نَبِيَّتُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْفِقٍ
وَقَفَّ فِيهِ نَبِيَّتُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنِ أَبَا سُفْيَانَ وَمُعَوِيَةَ وَ
بَزِيدَ بْنَ مُعَوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحْتُ بِهِ الْإِسْرَافِيَّةَ
وَالْمُرَوَّانَةَ بِقَتْلِهِمُ الْحَبْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ قَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنُ
مِنْكَ وَالْعَذَابَ اللَّهُمَّ اِنِّي اقْرَبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي مَوْفِقِي هَذَا وَأَتَايَ
حُبِّي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَيَا مَوْلَايَا لِنَبِيَّتِكَ وَالنَّبِيَّتُكَ عَلَيْهِ وَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَبِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ أَتَى سَاسَ ذَلِكَ وَبَقِيَ عَلَيْهِ بُنْيَانُهُ وَجَرَى فِي ظِلِّهِ وَجُودُهُ
عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْبَاعِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهِ مِنْهُمْ وَأَقْرَبْتُ إِلَى اللَّهِ فَرَّ الْبُكَرُ
بِمَوْلَانَا وَمَوْلَانَا وَلِيكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ وَالْحَرْبَ
وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَأَنْبَاءِهِمْ اِنِّي سَلَّمَ لِيَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِيَنْ خَارِبَكُمْ
وَوَلِيٌّ لِيَنْ وَالْأَكْرُ وَوَعْدٌ لِيَنْ عَادَاكُمْ فَاسْتَلِ اللَّهُ الدُّنْيَا أَوْ مَقَامَكَ وَكَرَّمَنِي أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ
مَعْرِفَةِ أَوْلِيَاءِكُمْ وَرِزْقِي الْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ
الْحَمْدُ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ مُهْتَدٍ ظَاهِرٍ بِاطْنٍ بِالْحَقِّ
مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالْثَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي مُصَابِي بِكُمْ وَأَفْضَلَ
مَا يُعْطِي مُصَابِيًا مُصِيبَةً مَا عَظُمَ وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي الْأَسْلَامِ وَفِي
جَمِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِ هَذَا أَيْمَنْ تَنَالَهُ مِنْكَ صَلَوَاتُ
وَرَحْمَةُ وَمَغْفِرَةُ اللَّهِمَّ اجْعَلْ خِيَامِي خِيَامَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَا فِي مَنَاتِ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اِنْ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بُيُوتُكُمْ وَأَبْنُ الْكَلْبَةِ الْأَكْبَارِ وَاللَّعِينُ
ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِيَاكِ نَبِيَّتُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْفِقٍ
وَقَفَّ فِيهِ نَبِيَّتُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنِ أَبَا سُفْيَانَ وَمُعَوِيَةَ وَ
بَزِيدَ بْنَ مُعَوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحْتُ بِهِ الْإِسْرَافِيَّةَ
وَالْمُرَوَّانَةَ بِقَتْلِهِمُ الْحَبْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ قَضَاعِفْ عَلَيْهِمْ اللَّعْنُ
مِنْكَ وَالْعَذَابَ اللَّهُمَّ اِنِّي اقْرَبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي مَوْفِقِي هَذَا وَأَتَايَ
حُبِّي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَيَا مَوْلَايَا لِنَبِيَّتِكَ وَالنَّبِيَّتُكَ عَلَيْهِ وَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَشْيِكَ نَصِيْبَهُ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَصْغَاتٍ مَا صَلَّيْتَ عَلَى وَلِيِّكَ وَتَضَعَتْ
طَاعَتَهُ وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَبَلَّغْتَهُ مَنَاجِيحَتَهُ وَسَلَامًا وَأَيْنَا فِي مَوَالِيهِ مِنْ لَدُنْكَ
فَضْلًا وَاحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا أَنْتَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيرِ وَالصَّغِيرِ الْجَبِيلِ بَيْنَ نَارِ
بَخَا' اود بعد از سلام بگو اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ الدَّعَاءُ زيارت دیگر مخصوص
بأنحضرت شیخ صدوق در فضیله روايت کرده که چون خواهی زیارت کنی آنحضرت را بر غل کن و
خود را پاکیزه نما و در جامه پاک بپوش و بگوید در زیارت آنجناب اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ
الْأَمَامِ النَّبِيِّ الرَّقِيِّ الرَّضِيِّ وَجَمِّعْ عَلَى مَنْ قَوْلَ الْأَرْضِ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى
صَلْوَةً كَثِيرَةً نَامِيَةً زَاكِيةً مُبَارَكَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً مُتَوَازِرَةً كَأَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ عِلْمِ
النَّبِيِّينَ وَسَلَاطَةَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ أَنْتَ
ذَا رَأَا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُعَادِيًّا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًّا لِأَوْلِيَاءِكَ فَاسْتَغْفِرْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ
أَنْكَاهُ حاجت خود را سوال کن بعد از آن نماز کن در قبه که در آن قبر امام محمد باقر علیه السلام است چهار رکعت
در زمره سرائر آنحضرت دو رکعت برای امام محمد باقر علیه السلام و نماز کن
در زمره سرائر امام کاظم علیه السلام که آن مقابل قبور قریش است و جایز نیست آنجا را قبله خود گردانیدن
مؤلف گوید که از کلام شیخ صدوق ظاهر میشود که در آن زمانها قبر شریف حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت
جواد علیه السلام جدا و قبه و در علیها داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون میآمدند و در قبه حضرت جواد
علیه السلام میفرستاد که آن هم بنای علیها داشته و اما زیارت مشترک میان دو امام علیه السلام این است
هم بر دو قسم است قسم اول آنکه از برای هر کدام علیها باید خواند شیخ جلیل حضرت بن محمد قولویه
قصی در کامل الزیارات از حضرت امام علی بن محمد علیه السلام روايت کرده که در زیارت هر يك از آن دو امام چنین
بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ
فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَدَأَ اللَّهُ فِي شَأْنِهِ أَنْتَ ذَا رَأَا عَارِفًا

در زیارت امام محمد باقر علیه السلام
بعد از آنکه نماز کن
کتابت آن حضرت را
در قبه خود بخواند
و چون بخواهد زیارت کند
بگوید اللهم صل على محمد بن علي
و در زیارت امام جواد علیه السلام
بگوید اللهم صل على جواد
و در زیارت امام رضا علیه السلام
بگوید اللهم صل على رضا
و در زیارت امام محمد باقر علیه السلام
بگوید اللهم صل على محمد بن علي
و در زیارت امام جواد علیه السلام
بگوید اللهم صل على جواد
و در زیارت امام رضا علیه السلام
بگوید اللهم صل على رضا
و در زیارت امام محمد باقر علیه السلام
بگوید اللهم صل على محمد بن علي

بِحَقِّكَ مُعَادِيًّا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًّا لِأَوْلِيَاءِكَ فَاسْتَغْفِرْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا مُوَلَايَ
و این زیارت در خواب اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز با اختلاف از آن ذکر نموده
قسم دوم زیارتیست که بخواندن آن هر دو امام علیه السلام زیارت شوند و آن چنان است که شیخ مفید و
شهید و محمد بن اسماعیل ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همیشه این شهادت را در هر مرتبه ظاهر میگردد
السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا وَلِيَّيَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتَيِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا نُورَيِ اللَّهِ
فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ شَهِدَا أَنْكَاهُ قَدْ بَلَّغْتُمَا عَنِ اللَّهِ مَا جَلَّ كُفَا وَحَفِظْتُمَا مَا سُوِّدَ
وَحَلَلْتُمَا حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتُمَا حَرَّمَ اللَّهِ وَافْتَمَحْتُمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتَلَوْتُمَا كِتَابَ اللَّهِ وَصَبَرْتُمَا
عَلَى الْأَذَى فِي جَنبِ اللَّهِ مُحْتَسِبِينَ حَتَّى آتَيْتُمَا الْيَقِينَ أَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمَا وَ
أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ بِوَلَايَتِكُمَا أَنْتُمَا ذَا رَأَا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًّا لِأَوْلِيَاءِكَ كُفَا
مُعَادِيًّا لِأَعْدَائِكُمَا مُسَبِّحًا بِأَلْهَدَى لَدُنِّي شَاعِرًا عَلَيْهِ عَارِفًا بِضِلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمَا
فَاسْتَغْفِرْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا عَظِيمًا وَمَقَامًا مَجُودًا بَيْنَ بَرٍّ وَرَبٍّ
شَرِيفٍ الْخَارِجِ وَبِكُنْزٍ رَاقٍ رَاقٍ بَرٍّ وَرَجُلٍ مَقْدِسٍ بَكَو السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتَيِ اللَّهِ
فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ عَبْدُكُمْ كَمَا وَوَلَيْتُكُمْ زَائِرُكُمْ كَمَا مَنَّفَرًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكُمَا اللَّهُمَّ
اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَاءِكَ الْمُضْطَفِّينَ وَحَبِيبٍ لِي مَشَاهِدُهُمْ وَاجْعَلْنِي
مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بر نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و
بخوان خدا را با آنچه میخواهی مؤلف گوید که چون در آن زمانها قبه بسیار شد بد بوده است زیارت های
مختصر برای زیارت این دو امام علیه السلام تعلیم میفرمودند که شیعیان از آسیب غیاب آن زمان محفوظ
باشند و اگر زیارت طلب زیارت طویلی باشد بخواند زیارت جامع را که بهترین زیارت است از برای
ایشان خصوصاً زیارت از آنها که از حد پیش ظاهر میشود که مرید اختصاص به حضرت امام موسی
علیه السلام دارد و از زیارت بعد از آن در اول زیارت جامع را مرقوم خواهد شد رجوع بانجام شود
و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیه السلام بیرون رود و راع کند آن دو جناب را بدعا
و داع که از آنجمله است آنچه شیخ طوسی علیه السلام در حدیث مرقوم فرموده که چون خواهی

ختم آن زیارت را
نزد سید و بگوید یا علی
و حق و در آن کن بگو یا علی
ببار من یا علی
آنحضرت است که برده از جوی
بر داشته شود و من از خود را
بشاید بیند و فضل کن
بجز و جوی شایسته کن
او را هفتاد هزار مرتبه که
او را بوی طیب امام محمد باقر
علیه السلام حضرت امام محمد باقر
علیه السلام بگوید که فرموده
علیه السلام است منع میکند
ملك مانع است از زیارت
عذاب آنجناب چهاردهم و زیارت
آنحضرت است بیکه و زیارت
انجام چون او را باقی است
رضی بود کلمات او بخوان این
آلای الله تعالی که بگوید
یا زهره و زینب کانیان

خدازی و من داخل شد در صف اول و برادر مکانه پیدا شد چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد
بیرون آمدم و در حرم تقصیر کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم و چند قرانی باو دیدم
شب و زانگاه دارم که همان باشد انگاه بخاطر آمد که انبند که بود و اباب و معجزات گذشته را
ملفت شدم از انبشار من امر و از در مراجعت با آن شغل مهم که در بغداد داشتم و خواندن مرا
باسم با آنکه او را ندیده بودم و گفتن او موالبان نا و اینکه من شهادت میدهم و دیدن طریجاری
در خان موه دار در غیر موسم و غیر از اینها از آنچه گذشت که سبب برای بقین من باینکه او حضرت
مهد علیها السلام است خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری
علیه السلام که امام زمان خود را پیشانی چه چون گفتیم پیشانم فرمود سلام کن چون سلام کردم بستم کردم
و جواب داد پس آمدم در نزد کشدار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که
این سید رفیق تو بود گفت بلی پس آمدم بخانه مهماندار خود و شرباب بر دم چون صبح شد رفتم بنزد
جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیدم بودم شکر کردم پس دست خود را بر دمان خود گذاشت و فرمود
نمود از اظهار این قصه و انشاء این سر و فرمود خداوند ترا موقوف کند پس از آنجایی میباشتم و با حد
اطهار رفتم و نا آنکه بکاه از این قضیه گذشت و روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را دیدم که
آمد نزد من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقبضه از روزگفتیم چیزی ندیدم باز اعادة کرد و انکار کرد
بشد انکار کردم پس از نظر من ناپدید شد دیگر او را ندیدم انشی **مطلب دومی**
رفتم بمسجد شریف برائنا و نماز کردن در آنست بدانکه مسجد برائنا از مساجد معروفه متبرکه است و واقعه
شد در بین بغداد و کاطین در راه فوار و غالباً از فیض آن محروم و اعشائے بان ندارند با هم
فضایل و شرافتی که برای او نقل شد حوی که از مورخین نه شصت است در معج البیدان گفته برائنا
حله بود در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوب باب محول و برای آن مسجد جماعی بوده که شعبان در آن
نماز میکرد اشند و خراب شد و گفته که قبل از زمان راضی بالله خلفه عباسی شعبان در آن
مسجد جمع میگشتند و سب صحابه می نمودند راضی بالله امر کرد که ناگهان در آن مسجد و بچند و هر که را
پا نشاند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را خراب کرد و باز من هموار نمود شعبان این خبر را با ما
بغداد بحکم ماکانه رسانیدند بحکم حکم کرد با عاده بنا و وسعت و احکام آن و نوشت در صلب آن
اسم راضی بالله و او پیوسته آن مسجد معور و محل اقامه نماز بود تا بعد از سه چهار صد و پنجاه

بسی نیست که در حد
گن آنکه میشود خواب و بیدار
کن مطلب خود را از کرب
اول ندید در شهادت
از هفت شب تا روز نیک
گفته شد در حرم است
همچون و نیز در خلاصه
الادکار است که از حضرت
زفره صلوات الله علیه
روایت است که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله را در
شد در وقتیکه در راه
خود را پیش کرده بود و چون
بخواه فرمود با عاده خواب
مگر آنکه چهار عاده خواب
نیم قران کی در میان
خود گردانید و در این
خود نشود گردانید و در
یکی این را فرمود و در آخر
نماز شد من توفیق کرد
و در خود را تمام

که معطل مانده نا الان و برائنا پیش از بناء بغداد قریه بوده که گمان مردم است که علی علیه السلام مرده کرده
بان در زمانیکه بمقاله خواجه غفران مرفت و در جامع مذکور نماز خوانده و داخل شد در حاکم
در آن قریه بوده و باین برائنا منسوب ابو شعیب برائنا غایب و او اول کیست که در برائنا ساکن شد
کوخی یعنی خانه که از نه ساخته بود و عبادت خدا میکرد در آن نا آنکه گذشت بکوخ او در خرمه و اولاد
مستوفیان بکار از بناء روزگار که تربیت شده بود در قصرها همینکه نظرش بابو شعیب افتاد و حال
او را دید از آنحال خوش آمد و جذبه ابو شعیب و لا کشید بحدی که اسیر او گردید و لاجرم نزد آن غایب
را هدا آمد و گفت من ازاده کردم که خادم تو باشم گفت ترا قبول میکنم بشرط اینکه از این زنی و هیئت
محرره شوی انعامتند قبول نمود و از آنچه مالک بود تخریج اختیار کرد و منبلس شد بلباس نساء
ابو شعیب و از ترفیع نمود همینکه آن دختر داخل کوخ شد قطعه حصیر دید که ابو شعیب برای حفظ از
رطوبت زمین از در زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر و قتی که این قطعه حصیر را
از زیر خود در و افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین میگوید باین آدم بجعل یبقی یبیک
حجابا و انت غدا فی ظنی یعنی ای پسر آدم نابین من و خود حجاب قرار میدهم و حال آنکه فریاد رشک من
خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را دور افکند و آن دختر چند سالی نزد او مکث نمود و با هم به نیکوتر
و حقی عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف گوید که مادر کتاب هدیه الزاری بن جمله از در
که در فضیلت این مسجد شریف ذکر کردیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد
معلوم میشود که اگر هر کدام از آن در هر مسجد باشد سزاوارست که انسان شد رحال نماید و طی
منار کند تا بقیض نماز و دعا در آن مستفیض و متبرک شود اول مقری نمودن حشائے که در آن زمین
فرود نیاید ریشی بالشکرش بن پیغمبر یا وصی او و در آنکه خانه حضرت مرثیات ستم آنکه زمین حضرت
عسی علیه السلام است چهارم بودن چشمه در آنجا که برای مرثیات ظاهر شد پنجم ظاهر کردن حضرت امیر علیه
الچشمه را با عاز خود ششم بودن سنگ سفید متبرک که مریم حضرت عسی را بران گذاشته و آنجا
هفتم بیرون آوردن حضرت انس را از آنجا با عاز و نصب نمودن از ابد قبله و نماز کردن بآن
هشتم نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و در نو باوه او حضرت مجتبی سید الشهداء علیه السلام در آنجا
نهم توقف حضرت در آنجا چهارم در زیجه شرافت مکان و مقدس بودن زمین آن دهم نماز کردن پیغمبران
خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در آنجا یا از دم بودن قبر پیغمبر و در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد

که من از رسول الله امیر بود
بچهار چیز که من قدرت ندارم
در انقضای آنجا از بالا و درم
حضرت بستم که و فرمود مگر
بجای من و الله احد را شسته
بجای من و الله احد را شسته
تس کوا بقیتم فلان کرده و در
صلوات بفرستی من و پیغمبران
صلوات ما شفیجان تو و اهل
قبل از من و زقیات و مگر
بود در روز قیامت و من
استغفار کنی از تو خوشتر بود
بنیامی ایشان از تو خوشتر
و مگر بگوئی سبحان الله
الحق لله لا اله الا الله
والله اکبر بی هیچ و عجز
مؤلف گوید که کفایت خواب
که هر کس در وقت خواب
بگوید سه مرتبه سبحان الله
ما شایسته یقین را به و بگوید

که شیخ مرخوره فرموده که قبرش در خارج کاظمین در قبلی مسجد برائاست و از آن دم بر کشتن انساب بر آید حضرت
امیر علیه السلام در آنجا و این شرف و فضایل و بر و زبانات الهیه و معجزات و جبر و قدرت و دان معلوم نیست از هزار نفر
زار یکی آنجا بروند و با آنکه در سر راهشان است و مکرر از آنجا میگردند و اگر اتفاقاً کسی بخواهد در آنجا بفرستد
هزاران بار چون با آنجا رسد و به پند در مسجد بشنود است از دادن جزئی پول به جهت باز کردن در
آن مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیم محروم نماید و حال آنکه گاه شود برای محض
نمایش بغداد و عمارات جبارین در آن مصر فهاک چه رسد بمضایق عظیمه قیمت فضول
معاش و منعه نخبه بود بان آن که گرفتن آن از متممات زیارت غالب از زواری است
والله المستعان (مطلب سیم) در زیارت نواب رابعه است
اعنی جناب ابو عمر و عثمان بن سعید اسد - و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان
و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی - و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم
بدانکه از جمله تکالیف زواریاتام توقف در بلده طبعه کاظمین رفتن ببغداد است بجهت زیارت
این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از آنها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود
که انسان منازل بعیده طی کند و درج و تعب سفر کند و بغیر زیارت آنها نابل گردد زیرا که در میان
تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام بزرگی جلالت قدر ایشان که نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و طاعت
میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدن بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بسیار جاریه
گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل ببعثت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران
در حیات خود واسطه بودند میان ولعصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانند و
ورقه حاجت خلق بود یا حضرت حال نه زبان منصب شریف فقیرند و باید وقایع حاجت که در شانند
و سخنها نوشته میشود بتوسط ایشان یا حضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردید و بالجمله فضایل
و مناقب ایشان زیاد از آنست که ذکر شود و همینقدر برای ترغیب زواریان ایشان کافیست
و اما کیفیت زیارت ایشان پس بخوبی که شیخ طوسی در تفسیر سید بن طاووس و در مضایح الزائر
ذکر کرده اند و نسبت داده اند از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده که زیارت ایشان
که سلام میکنی بر رسول خدا و بعد از او با مبل المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن
و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوید السلام علیک یا فلان
یا فلانی (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدرش امیری) آنست که آنست

مثل آنست که در آنجا
که در آنجا و این شرف و فضایل و بر و زبانات الهیه و معجزات و جبر و قدرت و دان معلوم نیست از هزار نفر
زار یکی آنجا بروند و با آنکه در سر راهشان است و مکرر از آنجا میگردند و اگر اتفاقاً کسی بخواهد در آنجا بفرستد
هزاران بار چون با آنجا رسد و به پند در مسجد بشنود است از دادن جزئی پول به جهت باز کردن در
آن مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیم محروم نماید و حال آنکه گاه شود برای محض
نمایش بغداد و عمارات جبارین در آن مصر فهاک چه رسد بمضایق عظیمه قیمت فضول
معاش و منعه نخبه بود بان آن که گرفتن آن از متممات زیارت غالب از زواری است
والله المستعان (مطلب سیم) در زیارت نواب رابعه است
اعنی جناب ابو عمر و عثمان بن سعید اسد - و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان
و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی - و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم
بدانکه از جمله تکالیف زواریاتام توقف در بلده طبعه کاظمین رفتن ببغداد است بجهت زیارت
این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از آنها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود
که انسان منازل بعیده طی کند و درج و تعب سفر کند و بغیر زیارت آنها نابل گردد زیرا که در میان
تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام بزرگی جلالت قدر ایشان که نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و طاعت
میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدن بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بسیار جاریه
گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل ببعثت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران
در حیات خود واسطه بودند میان ولعصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانند و
ورقه حاجت خلق بود یا حضرت حال نه زبان منصب شریف فقیرند و باید وقایع حاجت که در شانند
و سخنها نوشته میشود بتوسط ایشان یا حضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردید و بالجمله فضایل
و مناقب ایشان زیاد از آنست که ذکر شود و همینقدر برای ترغیب زواریان ایشان کافیست
و اما کیفیت زیارت ایشان پس بخوبی که شیخ طوسی در تفسیر سید بن طاووس و در مضایح الزائر
ذکر کرده اند و نسبت داده اند از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده که زیارت ایشان
که سلام میکنی بر رسول خدا و بعد از او با مبل المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن
و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوید السلام علیک یا فلان
یا فلانی (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدرش امیری) آنست که آنست

بَابُ الْمَوْلَى أَذْبَتْ عَنْهُ وَأَذْبَتْ إِلَيْهِ مَا خَالَفَتْهُ وَلَا خَالَفَتْ عَلَيْهِ قُتْ
خَاصًّا وَانْصَرَفَتْ سَابِقًا جِئْتُكَ عَارِفًا بِالْحَقِّ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ وَأَنْتَ مَا خُتْ
فِي النَّادِيَةِ وَالْتِفَارَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ بَابٍ مَا أَوْسَعَهُ وَمِنْ سَفَرٍ مَا أَمْنَكَ وَمِنْ
نَيْفَةٍ مَا أَمَّكَكَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَصَّكَ بِنُورِهِ وَحَقَّ غَايَتُ الْخُصَّ فَأَذْبَتْ عَنْهُ
وَأَذْبَتْ إِلَيْهِ بِسَبْعِينَ وَبَارِئًا مِنْ بَابٍ مَا أَوْسَعَهُ وَمِنْ سَفَرٍ مَا أَمْنَكَ وَمِنْ
جِئْتُكَ خَاصًّا بِتَوْحِيدِ اللَّهِ وَمَوْلَا أَوْلِيَاءِهِ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِمْ وَمِنْ الَّذِينَ
خَالَفُواكَ بِأُجْحَةِ الْمَوْلَى وَبِلَيْهِ إِلَهُهُمْ تَوَجَّهِي قِيَامَهُ إِلَى اللَّهِ تَوَسَّلِي بِسَبْعِينَ وَبَارِئًا
مِثْلِي أَرْحَمُكَ إِلَهُهُ رَاكِعًا مِثْلِي أَرْحَمُكَ إِلَهُهُ رَاكِعًا مِثْلِي أَرْحَمُكَ إِلَهُهُ رَاكِعًا مِثْلِي
شُود در بغداد شیخ اجل عالمقام ثقة الاسلام محمد بن يعقوب كوفي عظم الله مرقده که شیخ و رئیس شیعه
و اوثق و اثبت ایشان بود در حدیث و کتاب شریف کاف و اگر روشنی چشم شیعه است در مدت بیست سال
نا ایف نمود و الحق منت عظیم بر شیعه خصوص بر اهل علم خاد و بجهت جلالت و عظمت شان انم عظم
این اثر را در مجد و مذهب مائمه در رأس ماه ثالثه شمرده بعد از آنکه مولای ما حضرت نامن الائمة صلوات
الله علیه و آله و این مذهب را ماه ثانیه شمرده و مادر کتاب هدیه ذکر کردیم پیشتر علمای که در مشافهت
مد فونند هر که طالب است با آنجا رجوع نماید **مطلب چهارم** در زیارت جناب سلمان رضی الله
عنه است بدانکه از تکالیف زواریات کاظمین رفتن بمشائ است بجهت زیارت عبد صالح الهی جناب
سلمان محمدی ضوان الله علیه که اول ارکان اربعه و مخصوص بشرافت سلمان میا اهل البیت و مظهر
در سالک اهل بیت نبوت و عصمت و در فضیلت و جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده
سَلْمَانُ بَحْرٌ لَا يَفْرَقُ وَكَزَنُ لَا يَفْقَدُ سَلْمَانُ مِثْلُ أَهْلِ الْبَيْتِ بِمَنْحِ الْحِكْمَةِ وَهُوَ فِي الْبُرْهَانِ
و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام او را مثل سلمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را جبر از سلمان فرمود
و حضرت باقر علیه السلام او را از موتیمن شمرده و از زواریات مشفاد شده که آنجناب اسم اعظم میدانست
و از محدثین بفتح بوده و از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم غیب منابا بود
و از تحت بحث در دنیا میل فرموده و بهشت مشاق و عاشق او بوده و خدا و رسول او را دوست

و اینست که در آنجا
که در آنجا و این شرف و فضایل و بر و زبانات الهیه و معجزات و جبر و قدرت و دان معلوم نیست از هزار نفر
زار یکی آنجا بروند و با آنکه در سر راهشان است و مکرر از آنجا میگردند و اگر اتفاقاً کسی بخواهد در آنجا بفرستد
هزاران بار چون با آنجا رسد و به پند در مسجد بشنود است از دادن جزئی پول به جهت باز کردن در
آن مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیم محروم نماید و حال آنکه گاه شود برای محض
نمایش بغداد و عمارات جبارین در آن مصر فهاک چه رسد بمضایق عظیمه قیمت فضول
معاش و منعه نخبه بود بان آن که گرفتن آن از متممات زیارت غالب از زواری است
والله المستعان (مطلب سیم) در زیارت نواب رابعه است
اعنی جناب ابو عمر و عثمان بن سعید اسد - و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان
و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی - و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم
بدانکه از جمله تکالیف زواریاتام توقف در بلده طبعه کاظمین رفتن ببغداد است بجهت زیارت
این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از آنها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود
که انسان منازل بعیده طی کند و درج و تعب سفر کند و بغیر زیارت آنها نابل گردد زیرا که در میان
تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام بزرگی جلالت قدر ایشان که نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و طاعت
میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدن بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بسیار جاریه
گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل ببعثت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران
در حیات خود واسطه بودند میان ولعصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانند و
ورقه حاجت خلق بود یا حضرت حال نه زبان منصب شریف فقیرند و باید وقایع حاجت که در شانند
و سخنها نوشته میشود بتوسط ایشان یا حضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردید و بالجمله فضایل
و مناقب ایشان زیاد از آنست که ذکر شود و همینقدر برای ترغیب زواریان ایشان کافیست
و اما کیفیت زیارت ایشان پس بخوبی که شیخ طوسی در تفسیر سید بن طاووس و در مضایح الزائر
ذکر کرده اند و نسبت داده اند از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده که زیارت ایشان
که سلام میکنی بر رسول خدا و بعد از او با مبل المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن
و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوید السلام علیک یا فلان
یا فلانی (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدرش امیری) آنست که آنست

نفت بیرون رفتن بنیم الله و بالله و الی الله و الی ابن رسول الله حی الله توکل علی
الله اللهم البک توکل و البک تصدک و ما عندک آردن بر چون بیرون روی
برد ریخته خرابیت و بگو اللهم البک و تحت و تحت و علیک خلقت اهل و مالی و ما
خولتني و بک وثقت فلا تخیننی بامن لا یحبیب من اراده و لا یضیع من حفظه صل
علی محمد و الی محمد و اخطی بحفظک فانه لا یضیع من حفظک بر مرگ رسید
بسلامت نشاء الله بر مرگ خواهی بر آید بر و غل بکن و بگو در وقتیکه غل میکنی اللهم طهره و
طهره قلبی و اشرف لی صدق و اجر علی لسانی مدحک و محبتک و الشاء علیک
فانه لا قوة الا بک و قد علمت ان قوام دینی التسلیم لامرک و الا یتباع لک ذینک
و ان هادیه علی جمیع خلقک اللهم اجعله لی ثغراء و نوراً انک علی کل شیء قدير
بر پوش پاکیزه ترین جامه های خود را بر رو بپای برهنه باز ای و قار و دل بنا خدا باشد و
الله اکبر و لا اله الا الله و سبحان الله و الحمد لله بگو گام های خود را گواه بردار
و چو داخل روضه مقدسه شو بگو بنیم الله و بالله و علی ملائکة رسول الله صلی الله علیه
و آله اشهد ان لا اله الا الله و حده لا شریک له و اشهد ان محمد عبده و رسوله
و ان علیاً ولی الله بر و بر و صریح و قبله را در پیش خود دیگر و در بر و انصر بابت و بگو
اشهد ان لا اله الا الله و حده لا شریک له و اشهد ان محمد عبده و رسوله
و انه سید الاولین و الاخرین و انه سید الانبیاء و المرسلین اللهم صل علی
محمد عبیدک و رسولک و نبیک و سید خلقک اجعین صلوة لا یقوی علی خطا
غیرک اللهم صل علی امیر المؤمنین علی بن ابیطالب عبیدک و اخای رسولک الذی
انجیته بعلمک و جعلته هادیا لمن شئت من خلقک و الدلیل علی من بعثته
بر ما لا ینک و دنیان الدین بعدک و فصل قضائک بین خلقک و المومنین
علی ذلک کلامه و السلام علیه و رحمة الله و بركاته اللهم صل علی فاطمة

میدهد که هر که خواهد ببرد
و اگر بخورده کن از شما
نان مبد و هر چند زیاد
باشد بهتر است و خوردن
گوشت عقیقه بخور و اگر
قابله زن خود بد باشد
قیمت زرع و گوشت را ببرد
و در درایت دیگر و اندک
است که بقابله نلک گوشت
را میدهند و مشهور میان
علمای آن است که عقیقه بنا
شیر یا گوشت یا از میان
و از خضر بنا و از میان
منقول است که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله در روز ولادت
از آن در گوشت خشن صلو
الله علیها گفتند و حضرت
فاطمه علیها السلام در روز هفتم
از ایشان عقیقه کردند
و بقابله پاه گوشت را
دادند

نبک نبیک و زوجة و لیک و امر السبطین الحسن و الحسین سیدی شباب
اهل الجنة الطاهرة الظاهرة الطاهرة الثیبة الثیبة الرضیة الرضیة الزکیة سیدی
نساء اهل الجنة اجعین صلوة لا یقوی علی احصائها غیرک اللهم صل علی
الحسن و الحسین سبطی نبیک و سیدی شباب اهل الجنة الفاضلین فی خلقک
و الدلیلین علی من بعث بر ما لا ینک و دنیان الدین بعدک و فصل قضائک
بین خلقک اللهم صل علی علی بن الحسین عبیدک الفاضلین فی خلقک و الدلیل
علی من بعث بر ما لا ینک و دنیان الدین بعدک و فصل قضائک بین خلقک
سیدی العابدین اللهم صل علی محمد بن علی عبیدک و خلقک باقر
علم النبیین اللهم صل علی جعفر بن محمد الصادق عبیدک و ولی دینک
و حججک علی خلقک اجعین الصادق الباقی اللهم صل علی موسی بن جعفر
عبیدک الصالح و لیا نیک فی خلقک الناطق بحکمک و الحجج علی بر نبیک الم
صل علی علی بن موسی الرضا المرتضی عبیدک و ولی دینک الفاضلین و
الداعی الی دینک و دین ابائک الصادقین صلوة لا یقوی علی احصائها غیرک
اللهم صل علی محمد بن علی عبیدک و ولیک الفاضلین و الداعی الی سبیلک
اللهم صل علی علی بن محمد عبیدک و ولی دینک اللهم صل علی الحسن بن علی
العاملین بامرک الفاضلین فی خلقک و حججک المودعی عن نبیک و شاهیدک علی
خلقک المخصوص بکرامتک الداعی الی طاعتک و طاعة رسولک صلواتک علیهم
اجعین اللهم صل علی حججک و ولیک الفاضلین فی خلقک صلوة نامة نامیه
بافیه یجزل بها قرحه و یضر بها و یجعلها معاً فی الدنیا و الاخرة اللهم انی
القریب الیک بحجهم و اوالی و لهم و اعدای عدوهم قارزونی بهم خبر

بابت اشرف و باید که گشت
باشد بنجاله بار و شش باشد
بایش و اگر نباشد بکمال
باشد و در و باشد بایش و اگر
گوشت عقیقه باشد و اگر ضایع
باشد بایش و در و باشد بایش
نکند بایش و در و باشد بایش
نکند بایش و در و باشد بایش
باشد و بسیار لاغری باشد و
کو نباشد و لک بسیار لک
نباشد که بر آن راه رفتن شود
باشد اما در حدیث معتبر آن
حضرت صادق علیه السلام منقول
که عقیقه از باب قربانیت
مستغنی است که باشد خوب
غرض گوشت است مستغنی
باشد بایش است

ایند عاجزانند اللهم انی سئلك يا الله الدائم في ملكه الطاهر في عزه المطاع
في سلطانه المنير في كبريائه الموحّد في هويته بقاءه العادل في برهيه
العالم في قضيه الكرم في ناخيه عقوبته الهی حاجاتي مصرّفة اليك والما
موقوفه لذكرك وكلما وفقتني من جبر قانت دليلي عليه وطريقي اليه يا
قدیر الاوده المطالب باملياً بلجاء اليه كل راغب في ذلك معجوباً منك بيا
جار باعلى عازي الاخوان والكرام سئلك بالقدرة النافذة في جميع الاشياء
وقضائك المبرم الذي تجبه يا بئر الدعاء وبالظرف الذي نظرت به الى
الجبال فتناحت والى الارضين فتسطحت والى السموات فارفعت والى
الجوارق فتجرت يا من جل عن ادواب الخطايا البشر ولطف عن دقات خدران
الفكر لا تمجد يا سيدي لا يوفيق منك بقضي خد لا تشكر على اصغر منه
الا استوجبته يا شاكراً فمضى نغائك يا الهی و تجاوزني لاوك يا مولاي
وتكافى صنائعك يا سيدي من نعمك يحد الحامدون ومن شكرك يشكر
الشاكرون وانت المعتمد للذنوب في عفوك والناشر على الخطيئين جناح
سرك وانت الكاشف للظن ببدك فكرو من سبكه اخفاها حيلك حتى دخلك
وحسنه ضاعفها فضلك حتى عظم عليها نجاتك جللت ان يخاف منك
الا العدل وان برحى منك الا الاخوان والفضل فامنن على بما اوجبه
فضلك ولا تخذلني بما تحكم به عدلك لو علمت الارض بدنوبها لاخذ
بي والجبال لهدني والسموات لاخطفني والجوار لاغرقتني سيدي سيدي
سيدي مولاي مولاي مولاي قد تكررت قوفي لضيافتك فلا تخير مني ما وعدت
المعزيين لمسئلتك يا معزوف العارفين يا معبود العابدين يا مذكور الشاكرين

حضرت امام جعفر صادق عليه السلام
مقولت که در وقت خسته
کردن بر این دعا بخواند
و اگر در وقت بستر شود
بالبال شدن طفل هر روز
که بستر شود و آن طفل بخواند
که از او حرارت امر و از کس
و غیر آن دفع میکند عار و
الکسر هذا سئلك و
عليه و اليه و انت ما
لک و لبيك و عيشك
و بارادتك و فضلك
لا امر اردنه و فضلك
حمته و امر افنده
و ادقده و الحيد
في جنائده و جافيد
انت اعرف بهي الله
في كل روز

يا جليل الزاكرين يا محمود من حمدك يا موجود من طلبك يا موصوف من وحدك
يا محبوب من احبه يا غوث من اراده يا مقصود من اناب اليه يا من لا يعلم
الغيب الا هو يا من لا يصرفنا سوء الا هو يا من لا يدبر الامر الا هو يا من لا
يسفر الذنب الا هو يا من لا يخلق الخلق الا هو يا من لا ينزل الغيث الا هو
صل على محمد و آل محمد و اغفر لي يا خير الغافرين رب اني استغفرك استغفار
جاء و استغفرك استغفار رجاء و استغفرك استغفار انابه و استغفرك
استغفار رغبة و استغفرك استغفار رهبة و استغفرك استغفار طاعة
و استغفرك استغفار ايمان و استغفرك استغفار اقرار و استغفرك استغفار
اخلاص و استغفرك استغفار تقوى و استغفرك استغفار توكل و استغفرك
استغفار ذلة و استغفرك استغفار غميل لك هارب منك اليك فصل
على محمد و آل محمد و نبى على و على و ائمتي بما ثبت و تنوب على جميع خلقك
يا ارحم الراحمين يا من يمتي بالغفور الرحيم يا من يمتي بالغفور الرحيم يا من يمتي
بالغفور الرحيم صل على محمد و آل محمد و اقبل ثوبي و زك عملي و اشكر سعي
و ارحم ضراعتي و لا تحجب صوتي و لا تحجب مسئلتى يا غوث المستغيثين
و ابليغ ائمتي سلامي و دعائي و شفعم في جميع ما سئلتك و اوصل هذا الخمر
كاتبني لهم و زد لهم من لك يا نبي الاخوان يا محبها غمرك و لا حول و لا قوة الا بالله
العلي العظيم و صلى الله على اطيب المرسلين محمد و آله الطاهرين مؤلفك
که علامه مجلسي در جوار بعض مؤلفات قدماء اصحاب باره برای حضرت امام رضا عليه السلام نقل
کرده که معروف بجودیه و در اخر آن زیارت که نماز زیارت بها او و شیخ کن و هدیه نما
از آن حضرت بر بگو اللهم انی سئلك يا الله الدائم و این دعا را تا باخبر نقل کرد بر هرگاه

از امامان عن بدیه و الاخوان
عن خیر زید من العی و
از رفع غم القدر فان نقل
و لا نقل
بیت هتمت بدین طهارت
و دعوات خطیب متفهم
کرده که از حضرت رسول صلی الله
عليه و آله نقل کرد که فرموده
خواستی فقال بیک باب الله
جل بر بخوان سوره اخلاص
منه پس صلوات بفرست بر نبی
و آل انحضرت سر منبر پس بگو
اللهم انی سئلك و ابلیغ
و توکلت علیک قاری من
نجات ما هو مملو من شیء
الکفر و یغلبک بر این
جامع را یعنی قاری که جامع
نورانی باشد و بگوید
از خط اول زیارت باول بدین
انکه شکر او را

امام رضا علیه السلام که آنحضرت فرمود ما اینکه من خواستم بهر بن بیا پر از مدینه بشو خراسان جمع کردم
 عیال خود را و امر نمودم ایشان را که بر من گریه نکنند تا بشوم گریه ایشان را پس قسم کردم در بین ایشان
 دوازده هزار دینار و گفتم با ایشان که بزمیکردم بشو عیال هرگز پس گفتم ابو جعفر خواهد آورد و مردم را
 بمحضر پیغمبر صلی الله علیه و اله و گداشتم دشت او را بر کنار قبر و چسباندیم او را بانصیر شریف و
 خواستم خط او را بسبب رسول خدا صلی الله علیه و اله و امر کردم جمیع و کجلا ن و حشم خود را
 بشستن و طاعت فرمایند او و آنکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را که او قائم بمقام من است
 و پسند عبد الکرم بن طاوس را و اینک کرده که زمانیکه ما مؤخر امام رضا علیه السلام را طلبید از مدینه
 بخراسان خضر حرکت فرمود از مدینه بشو بصیر و بکوفه نرفت و از بس تو خیر فرمود بر طریق کوفه بغداد
 و از آنجا بقم و داخل قم شد اهل قم پیش از آنحضرت آمدند و با هم محاصره میکردند در باب ضیافت
 آنحضرت و هر کدام میل داشتند که آن بزرگوار بر او وارد شود خضر فرمود که شتر من ماموست یعنی هر
 کجا او فرود آمد من آنجا وارد میشوم پس آن شتر آمد تا در یکخانه خوابید و صاحب آنخانه در شب از روز
 در خواب بیدار بود که خضر امام رضا علیه السلام فریاد میمان او خواهد بود پس چنگ نداشت که آنمحل مقام
 رفیع گشت و در زمان فامد رسه معجوده است و شیخ صدوق بسند خود از اسحاق بن راهویه نقل
 کرده که گفت چون امام رضا علیه السلام به نیشابور آمد و خواست از آنجا حرکت نماید جمع شدند خدمت
 آنحضرت اصحاب حدیث و عرض کردند باین رسول الله تو از نزد ما بروی و برای ما یکدیگر بشو بمفرمائی
 که ما استفاده کنیم از آنجا ب تو آنحضرت در عماره نشسته بود سر خود را بر زمین نمود و فرمود
 شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی
 فرمود شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم ابی
 المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام فرمود شنیدم رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود شنیدم جبرئیل
 میگفت شنیدم خداوند عز و جل فرمود لا اله الا الله حیضی فمن دخل حیضی آمن من
 عدایه این حدیث شریف از فرمود و حرکت نمود چون شتر راه افتاد صد از ما را و فرمود
 بشو طها و آتایم شروطها و ابوالصلت روا اینک کرده که چون امام رضا علیه السلام بدین سرخ رسید
 در وقتیکه بنزد مامون میرفت گفتند باین رسول الله ظهر شد است نماز نمیکنید پس فرمود
 آمد و اب طلبید گفتند اب همراه نداریم پس بدست مبارک خود زمین را گاوید و انقضای آنجا

فَاَلَمْ يَأْتِ الْخُنُودَ وَاللَّامِ
 اِنْ كَانَ الْاَمْرُ الْقَدْرَ فَمَا
 قَدْ يَنْطِقُ بِالْحِكْمِ الْخُزْ
 وَوَايَايَهُ وَحُفَّ بِالْكَرَامَةِ
 اَتَانَهُ دَلِيلَهُ فَرَزَ الْاَلَامِ
 فَيَدُ خَيْرٍ وَرَدَّ مَنُودَهُ
 وَتَقَطَّ اَيْدِيَهُمْ وَرَدَّ الْاَلَامِ
 اَتَانَهُمْ فَاتَمَّ وَرَدَ الْاَلَامِ
 فَاتَمَّ الْاَلَامِ وَرَدَ الْاَلَامِ
 وَرَحِمَكَ خَيْرٌ وَرَدَ الْاَلَامِ
 بِي بِيكَ بِكَيْفِهِ وَرَدَ الْاَلَامِ
 وَرَدَّ بِيكَ بِكَيْفِهِ وَرَدَ الْاَلَامِ
 اَكْرَمُ اَنْ يَحْبُضَ حَفَّ
 بِي اَنْ اَحْبِلَ اَسْبَغِي بِي
 اَوْدُ اَوْ طَا اَسْبَغِي بِي
 اَسْبَغِي بِي اَسْبَغِي بِي
 بَعْلُ بِي اَسْبَغِي بِي
 حَفَّ بِي اَسْبَغِي بِي
 بَقْصَدِ اسْتَاوُ كُنْدِ
 فَيُكْرِ كُيْدِ

که آنحضرت و هر که با آنحضرت بود وضو ساختند و اثرش تا امروز باقیست و چون داخل بنا باد
شد پشت مبارک خود را گذاشت بگو هم که دیگرها از آن بهتر شدند و فرمود که خداوند انفع بخش
باین کوه و برکت ده در هر چه در ظرف گذارند که از این کوه تراشند و فرمود که از برای آنحضرت دیگرها
از سنگ تراشیدند و فرمود که طعام آنحضرت را نیزند مگر در اندکهای پس از آن روز مردم دیگرها و ظرفها
از آن تراشیدند و برکت یافتند چهارم صاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیت و پنجم ذی الحجه
سنه هزار و شش شاه عباس اول وارد مشهد مقدس گردید و دید که حرم مطهر را عبدالمؤمن خان
اوزبکی غارت کرده و سواى حجر طلا و دیگر چیزه در آنجا گذاشته و در بیت و هشتم ذی الحجه
از مشهد به لاری رفت و هزار استر را در کرده بعد از نظم انجا رجعت بمشهد نمود و یکماه در آنجا
توقف نموده و صحن مقدس را مرمت کرده خدام بقیعه مبارکه را احسان و رعایت فرموده معارف
بعلایق فرمود و در اواخر سنه هزار و هشت مجدداً شاه عباس بمشهد مقدس رفته و منان را
در آنجا گذاشت و خدمت خادم باشی گری اسانه مقدسه را خورد و منفرد و مشغول بود چنانچه
بامقراض سر شمعها را میگریخت شیخ خبائی علیه الرحه بالبدن این رباعی را نشان داد که
بروانه شمع رو خلد این مقراض با خطاط زن ای خادم رسم به شهر جبریل امین
در سنه هزار و نه بنابند و یکماه شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرف گشت
و در بیت و هشت روز آنجا بیدار قطع فرمود صاحب تاریخ عالم را این اشعار را اینها نگاه داشت
غلام شاه مردان شاه عباس شاه والا طر خافان انجد بطوف مرقد شاه خراسان
پیاد رفت با اخلاص بچند پیاد رفت شد نارنج رفت ز اصفاهان پیاد تابمشهد
و چون بمشهد مقدس رسید صحن مبارک را وسعت داد و ایوان علی شمس که در گاه روضه
متبرکه که از آنجا بوده و در یک گوشه صحن اتفاق افتاد بود و بنما بود در وسط قرار داد و ایوانی
مقابل آن در طرف دیگر بناخت و خنایان از دوازده غربه شهر را شرفی طرح کردند که از هر طرف صحن
رسید از میان ایوانها بگذشت و چشمه ها و قنات احداث کرده بشمار آورد و فرمود از میان خنایان
و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که آب از حوض گذشته بخنایان شرفی جاری شود و در
بناهای مذکور کتبها بخط میرزا محمد رضای صد کتاب علیه رضای عباسی و محمد رضای نای
رسم شد و هم شاه عتباته مطهره را بطلان میباید چنانچه در کتب قبه مطهره بان اشاره شده

تَقَعُضُ بَضَادَ مَجْهَاتٍ مَجْنُونَةٍ وَتَعُطِفُ وَتَادِرَابُ
نَمَانِهَا اسْتَحَارَ ذَاتُ الرِّفَاعِ
وَبَعْضَى زَاوَا اسْتَحَارَ نَامَا
اِذَا زَكْرُوهُمْ بِذَاتِهَا جُوعُ شُورِ
وَبِذَا نَكَّةَ سَبَدٍ بِنِهَا مِنْ
كَلَامٍ كَمَا حَالَتْ مِنْ صَرْحِي
نَبَاتِهَا نَمَ حَلَّتْ مِنْ غَيْرِ
اسْتَحَارَ كَلَامٌ بَرَايَ غَيْرِ
بِأَقْسَمِ احَادِثٍ بِلَا رَا مَشْرِئِ
وَرَانِ بَرَقْضَاءُ حَا جَانِ اخوانِ
وَرَانِ بَرَقْضَاءُ حَا جَانِ اخوانِ
بِدَعْوَاتٍ وَنَاوَرُ تَوَلَدَانِ بَلَكِ
وَرَا خَبَارِ از فَوَا بَدِ دَعَا اخوانِ
جِدَانِ وَكِرْتَانِ كَرِ حَاجِ بَدِ
جِدَانِ وَكِرْتَانِ كَرِ حَاجِ بَدِ
بَيْتِ اسْتَحَارَ وَنَبَرِ از جَبَلِ
حَا جَانِ وَنَبَرِ از جَبَلِ
بِرَا كَرِ اسْتَحَارَ وَنَبَرِ از جَبَلِ
بِاسْتَحَارَ كَرِ بَرَا بَرَا بَرَا
حَا جَانِ بَرَا بَرَا بَرَا
كَرِ بَرَا

(جواز استخاره بر هر صنف)

و حمد میکنی در دعا کردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر خاک خواهی کنی و اگر نوله بنزد یک قبر
ایشان بروی و رکعت نماز نزد قبر کنی و اگر نوله داخل مسجد شود و رکعت نماز کنی و هر خاک خواهی
کنی که مستجاب است و این مسجد جلوی خانه ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما
در آن نماز میکردند و مؤلف گوید که این زیارت موفق در اوقات کامل الزیارة بود و شیخ محمد بن المشهد
و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مرز خود نقل کرده اند با اختلاف جزئی و بعد از فقره فی الحقیقة
بر ختیه فرموده اند انگاه بروید و بنزد خود را بر هر یک از آن دو قبر و بسوی آن دو بگردید و طرف راست
و چپ روی خود را بر قبر بعد از آن سجد و بگو اللهم ارزقنی جنتهم و توفی علی ما یخیر
تا آخر زیارت که گذشت برگشته اند که چهار رکعت نماز بکن از نزد یک سر مقدس و بعد از نماز زیارت
هر قدر نماز که خواهی بکن از آنج و مستور نماز که آن دو بزرگوار در خانه خود دفن شدند و برای آن دو
بود که گاهی باز میکردند و شعبان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت میکردند و گاهی بسته بودند
بهرون مقابل شبانه که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت میکردند و در صد هجین خبر زیارت
مذکور است که غسل میکنی و بنزد قبر ایشان میری اگر نوله رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل
که باز میشود بسوی قبر و چنین زائر زیارت خود را در مسجد بکند و چون به بیت موالیان آغازه
بر داشته شد و بجای آن قبه و حرم و رواق و ایوان ساخته شد ان مسجد داخل در حرم شد و الان هر
است که ایوان مستطیل که در صحن پشت سر عسکریین علیهما السلام متصل است بروان همان مسجد
مذکور است بهر حال زیارت از این جهت اسوده شدند و برای آن دو بزرگوار زیارت مخصوصه هر کدام و
مشترک میان هر دو بزرگوار در کتب مزایه مذکور است اگر راغب شد ندیده آن بسیار است و اگر زیارت را
حاله و محاله باشد مناسب است که زیارت جامعه کبیره را که بعد از این مذکور گردانند و انشاء الله تعالی بخوانند
زیرا که صد و شان کلکات بلغه دارای تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اعتراف بعظمت و جلال
ائمه از صد جلال حضرت هادی علیهما السلام است پس در صبح الزائر برای هر یک از این دو
بزرگوار زیارت فی سبوت با صلوات بر ایشان و دعا بعد از نماز زیارت نقل کرده که شایسته است نقل
آن اگر چه موجب تطویل است زیرا که قوای بسیار در آن مند و جنت فرموده که رسید بتر من رای
غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و پوشش پاکیزه و ترنجامه های خود را و روانه شو با ناله و وقار

استفاده میشود که مسلمانان
بالد از دوستی گذار و محبت
و میل بایشان داشته باشند
اجتناب کنند در مسکن آنها
سکون نکنند قال الله تعالی
تذکرات لکم ائمة حسنة
فانهم هم ائمة الله و رسله
قالوا نعم و الذين معك
منکم و انما یخضعون من
دین الله و یذبحون
بیتکم العدا و البغضاء
ابداً شیخ صدوق در این
کتاب از حضرت صادق علیه السلام
که فرمود و من دعا علی
جسد منیر از این بزرگان خود
که بگوئیم منین بنو محمد
و عثمان بن ابی طالب
و زید بن ابی طالب
بلکه نقلند که روان است
سر مقدس و بکن دعا و حرم
مطهر نیز مسجد است (نسخه)

تا برسی بد حرم شریف ناکه رسید طلب خصم کن و بگو آذخُلُ بِاَنْبِیاءِ اللَّهِ آذخُلُ بِا
امیر المؤمنین آذخُلُ بِفاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین آذخُلُ بِاموالی
الحسن بن علی آذخُلُ بِاموالی الحسن بن علی آذخُلُ بِاموالی علی بن
الحسین آذخُلُ بِاموالی محمد بن علی آذخُلُ بِاموالی جعفر بن محمد آذخُلُ
باموالی موسی بن جعفر آذخُلُ بِاموالی علی بن موسی آذخُلُ بِاموالی محمد بن
علی آذخُلُ بِاموالی ابا الحسن علی بن محمد آذخُلُ بِاموالی ابا محمد
الحسن بن علی آذخُلُ بِاموالی الله المولکین لهذا الحرم الشریف بر داخلو
و در وقت داخل شدن پای است را مقدم دار و بایست نزد صریح حضرت علی هادی علیه السلام و بقبر
و پشت بقبله و صد مرتبه الله اکبر بگو التلَامُ عَلَیْكَ یا ابا الحسن علی بن
محمد الزکی الزاید النور الشاف و رحمة الله و بركاته التلَامُ عَلَیْكَ یا صفة
الله التلَامُ عَلَیْكَ یا سیر الله التلَامُ عَلَیْكَ یا حبل الله التلَامُ عَلَیْكَ یا ال
الله التلَامُ عَلَیْكَ یا خیرة الله التلَامُ عَلَیْكَ یا صفوة الله التلَامُ عَلَیْكَ
یا امین الله التلَامُ عَلَیْكَ یا حق الله التلَامُ عَلَیْكَ یا حبیب الله التلَامُ
عَلَیْكَ یا نور الانوار التلَامُ عَلَیْكَ یا زین الابرار التلَامُ عَلَیْكَ یا سلیل
الانبار التلَامُ عَلَیْكَ یا غصن الاطهار التلَامُ عَلَیْكَ یا حجة الرخین
التلَامُ عَلَیْكَ یا رکن الایمان التلَامُ عَلَیْكَ یا مولی المؤمنین التلَامُ
عَلَیْكَ یا ولی الصالحین التلَامُ عَلَیْكَ یا علم الهدی التلَامُ عَلَیْكَ یا
حلیف النبی التلَامُ عَلَیْكَ یا عمود الدین التلَامُ عَلَیْكَ یا بن خاتم النبیین التلَامُ
عَلَیْكَ یا بن سید الوصیین التلَامُ عَلَیْكَ یا بن فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین
التلَامُ عَلَیْكَ یا الایمن الوفی التلَامُ عَلَیْكَ یا العلم الرضی التلَامُ عَلَیْكَ

بیت که نامی است از ائمه شریفان
من این شریفان من خواص است
همچنانکه ایشان دشمنانند
و طهارت بسیار علی الجا و در
شد که مانع علی الجا و در
خود را بکفار شبیه نکردند
مانند و انبی که از حضرت
صلی الله علیه و آله و سلم
که فرمودند بکن از این بزرگان
و شایسته بکن از این بزرگان
و بکن از این بزرگان
خود را چسبند و بسیار از این
زیاد کردند و شایسته بکن از این
بچشم و در شایسته بکن از این
چون نامه دعوت انجاء بگوید
رسید که بیازان که عامل
بود نوشت که حضرت
را نزد او

الزَّاحِبِينَ يَا نُورُ يَا بُرْهَانَ يَا مُبِيرُ يَا مُبِينُ يَا رَبِّ الْكَفَى شَرَّ الشُّرُورِ وَأَفَاتِ الدُّهُورِ
وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ يَوْمَ نَبْغُ فِي الصُّورِ وَدُعَاكَ لِلْإِيمَانِ أُمَامَ الْكَافِرِينَ يَا هَرَجَةَ خَوَاصِي وَبَهَارَ بَكْوِ بَاعِدَةٍ
عِنْدَ الْعُدَدِ وَبَارِجَاتِي وَالْمُعْتَمِدِ وَيَا كَفَى وَالتَّنَدِ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ وَيَا قُلُوصَ
اللَّهِ أَحَدُ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ
أَحَدًا صِلْ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَافْعَلْ لِي كَذَا وَكَذَا وَبِحَايِ بْنِ كَلْبَةَ حَاجْتُ بَخْوَةَ هَئَانًا رَأَيْتُ
شَدَّ إِذَا تَخَضَّرْتُ كَهْمُودِهِ مِنْ أَرْخَدٍ وَتَدَعَيْتُ وَجَلَ خَوَاسِمِهِ كَمَا نَامِدُ بِنُكْرٍ بَانِدِكَيْلٍ أَكْ بَخْوَانِدِ

ابن دُعَا رَا دَرُوْهُ زِيَادِ خُضْرَا لِمَحْسَبِ عَمْرِو عَلِيٍّ

شیخ بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده که فرمود: قبر من در ستر من رانی تا آن است از برای اهل دو جنازه
از بلاها و عذاب خدا مجلی و اهل دو جنازه را بشیعه و سنی معنی کرده و فرموده که برکت آنحضرت
روست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب مان بغداد شد آنحضرت و سید
بن طاوس فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام بجا آور و جمع آنچه را که در
زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا می آورد پس بایست نزد حضرت شیخ آنحضرت و بگو
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْهَادِيَّ الْمُهَنْدِيَّ رَحِمَهُ اللَّهُ
وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ أَوْلِيَائِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
وَابْنَ حُجَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ أَصْفِيَائِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
خَلِيفَةَ اللَّهِ وَابْنَ خُلَفَائِهِ وَابَا خَلِيفَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَافِرِ النَّبِيِّينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ نَبَاِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْأُمَمَةِ الْهَادِيْنَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَنَ الْأَوْصِيَاءِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَصْمَةَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْفَائِزِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
قَرْنَ الْمَلْهُوفِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُنْتَجِبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

[illegible][illegible]

خداوند زود هلاک نکند و
مهاکت دارا و دارا باز غای او
رو بویست را بجهت آنکه نوشته
بود بر در پیشانی خود بپایم الله را
و قصه ای در وی فرمود بموی و قلم
که از خدا خواست سبب هلاک
او را تو نظر میکنی بکفر او و من
نظر میکنم با آنچه نوشته بر در پیشانی
می بکشم هیچ این فهد و دانیکون
است که دور از ابو الدرداء را
خبر دادند که خاندان سوسخت است
گفت سوسخت است و بگری خیم
داد باز چنین گفت نام سوسخت
پس معلوم شد که خانه ها را طوفان
هر سوسخت خانه او سوسخت
گفتند از چه راه دانستی که خانه
تو سوسخت است گفت زیرا
که شنیدم از رسول خدا آنکه
که در هیچ ایند عاجز اند
و در هیچ ایند عاجز اند

بِرَحْمَتِكَ عَذَابُ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
انگاه زیارت کن ملکه دنیا و آخرت و الدار الامر و الدار القبر و الدار المعظمه پشت خراج مولای امام
حسن عسکر علیه السلام است پس بگو السلام علی رسول الله صلی الله علیه و آله
الصادقین الاطهار علیهم السلام علی مولانا امیر المؤمنین السلام علی الائمة الطاهیر
الحجج المبایین السلام علی والدی الامام و المودعه اسرار الملک العلام و الحامله
لا شرف الا نایر السلام علیک ایها الصدیقه المرضیه السلام علیک یا شیبهه
ام مؤمنی ابنة خوارزمی علی السلام علیک ایها النقیه النقیه السلام علیک
اینها الرضیه المرضیه السلام علیک ایها المنعونه فی الانجیل المخطوبه
من روح الله الامین و من رغب فی وصلتها محمد سید المرسلین و المنوره
اسرار رب العالمین السلام علیک و علی ابائک الخوارزمین السلام علیک و
علی بعلک و ولدک السلام علیک و علی روحک و بددک الطاهر اشهد انک
احسن الکماله و اربب الامانه و اجهدت فی مرضات الله و صبرت فی
ذات الله و حفظت یر الله و حملت فی الله و بالغت فی خطایه الله و رعیت
فی وصله ابنا رسول الله عارفه بحقیقهم مؤمنه بصید قهرم مغیره غمیر لهم
مستبصره بامرهم مشفقه علیهم مؤثره هوائهم و اشهد انک مصیبت علی
بصیره من امیرک مقتدیه بالصالحین راضیه مرضیه نقیه نقیه زکیه
فرضی الله عنک و ارضاک و جعل الجنة منزلك و ما ویک فلقد اولاک
من الخیرات ما اولاک و اعطاک من الشرف ما به اعطاک فتاک الله بما منحک
من الکرامه و امرک بالامین سر خود را میگوئی اللهم ایاک اعتمدت و لرضاک
طلبت و یا ولایاک ایاک توست و علی غفرانک و حلیک اکتلت و بیک

زیارتی که در وقت خواب
ماتا الله کل روز را
این را در روز خواب حفظ کند
کند و از خیر شدن و
طلب مرز نکند برای او
عدله الدعای است که خوانند
در هر چه که در دنیا و آخرت
میکنند در آن روز و زمان
بنا بر آنچه در این روز و زمان
است پس بگو و در آن روز
که هر که بخواند صد بار در آن روز
از هر چه که باشد بر او یک
هفت مرتبه باشد و اگر
خواند و در آن روز و زمان
از آن روز و زمان

اغصمت و یقبر امر و لیک لذت فصل علی محمد و آل محمد و انفعنی زیارتها
و یتننی علی محبتها و لا تخیر منی شفاعتها و شفاعته و لیدها و اوزقنی مراقبتها
و احسنی معها و مع ولیدها کما و قطنی لزیارتها و لیدها و زیارتها اللهم ایا
اتوجه الیک بالائمة الطاهیرین و انوسل الیک بالحجج المبایین من الطه
و لیس ان تصلی علی محمد و آل محمد الطیبین و ان تجعلنی من المطهین الفائز
الفرحین المستبشرین الذین لا خوف علیهم و لا هم یخزنون و اجعلنی ممن
قیلت سعبه و تبرئت امره و کشف ضره و امنست خوفه اللهم بحق محمد و آل
محمد صلی علی محمد و آل محمد و لا تجعله اخر العهد من زیارتی ایاها و اوزقنی
العود الیه ابد اما ابیتنی و اذ انوقتنی فاحسن فی زیارتها و اذ خلنی فی شفاعته
و لیدها و شفاعتها و اغفر لی و لوالدتی و للمؤمنین و المؤمنات و ایتنا فی الدنیا
حسنه و فی الآخرة حسنه و فیما یرحمک عذاب النار و السلام علیکم یا
ساداتی و رحمه الله و برکاته مؤلف کوبد و ایتد از حضرت صادق علیه السلام که زید شام
عرض کرد بخدمتش که چه ثواب است از برای کسی که زیارت کند یکی از شما اما ما را فرمود مثل آنکه زیارت
کرد حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ما در سابق نقل کردیم در روایتی که از حضرت صادق علیه السلام
نقل شد که هر که زیارت کند امام مغر ضل طاعه را و نماز گذارد و دعا و رکعت نوشته شود برای
حجه و عمره و در هدیه الزا برین نقل کردیم فضائل جناب حکمه و در حضرت امام محمد تقی علیه السلام را که قبر
شریفش پابین پاچسبیده بخرید عسکرین علیهم السلام است و گفتیم که در کتب مزار زیارت مخصوصه
المنعظمه ذکر نشده با امریه رفیعیه که از برای است پس سر او را است او را زیارت کنند بالفاظی که
در زیارت اولاد ائمه علیهم السلام نقل شد یا زیارت کنند و از این الفاظ که در زیارت عمه مکتوبه
حضرت فاطمه بنت موعظه و ادر شده و ان چنانست که میایستی و بقبله میگوئی السلام علی آدم
صغوره الله السلام علی نوح نبی الله السلام علی ابرهیم خلیل الله السلام علی موسی

نقل کرد که کسی که بخواند
فل هو الله احد لا در وقت
خواب و در وقت خواب
مکتوبه یا زیارت کند و زیارت
فرشته که یا زیارت کند و زیارت
النسب و از حضرت صادق
روایت کرد که هر که زیارت
کند و در نماز خود نقل
الله احد بخواند و زیارت
با گویند ای بنده خدا
نواز نماز کند از دکان و زیارت
از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
بر وجهی یعنی هفت و نه بار
ان قل هو الله احد و زیارت
بدین ابی کتب و زیارت جناب
سوی که کسی که زیارت
باشد و بخواند در آن حال
فل هو الله احد و زیارت
مکتوبه یا زیارت کند و زیارت
اهل التبت

امر اخلفه ابوهُ فی المدینه طفلاً و قدّم علیه سائراً مشدداً و خضع الیه الرجوع الی الحجاز و لما بلغ
 بلد علی ثلثه فرسخ مرض و توفی و شهدته هناك و لما توفی ثقی ابو محمد علیه ثوبه و قال فی
 جواب من غابه علیه قد شقّ مواعی علی اخیه فردن و کانت وفاته فی حدود اثنین و خمین
 بعد المائین و بالجمله چون خواستی دراع کنی عسکرتین علیهما را بایست نزد قبر مطهر و بگو
 السّلام علیکم یا ولّی الله اسئد عکما الله و اقرّ علیکم السّلام امتنا یا الله و
 بالرسول و بما حیّنا به و دلّنا علیه اللهم اکفنا مع الشاهدین اللهم لا تجعله
 احراراً المهدین من زیارتها و ازیفی العود الیهما و احسرنی معهما و مع ابائهما
الطاهرین و الفارّین **مقامی و یم** **من ذرّیّتی یا ارحم الراحمین**
 و از ادب سرّاب مطهر و کفیت زیارت حجت الله علی العباد و بقیه الله فی البلاد الا امام المهدی
 حضرت حجت بن الحسن صلی الله علیه و علی آله و قبل از شروع تنبیه کنیم بر امری
 که در کتاب هدیه از کتاب تحفه نقل کرده ایم در آن امر نیست که این سرّاب مطهر داخل در خانه آن
 بزرگواران بوده و راه دخول در آن سرّاب در قدیم قبل از بنیاء جدید و سابقین صحن و قبله
 از پشت سرّ زید یک بقبر زجر خوانون بود و شاید حال در رواق باشد انجا پائین میرفتند
 و از آن درازناریکی داشت چون از انجا میگذشتند بدین سرّاب غیبت میرسیدند که حال
 اینینه کاری شده و پنجره از طرف قبله بصحن عسکرتین علیهما باز میشود و آن دراز وسط این
 سرّاب باز میشد که جال کاشی دیوار بجای از این شکل محراب ساخته اند و همه اعمال این سه امام
 علیهم السلام از یکرم میشد و لهذا شهید اول در مزار بعد از زیارت عسکرتین علیهما زیارت سرّاب را
 ذکر کرده پس از آن زیارت زجر خوانون را و در یکصد سال و چندی قبل مؤید مدد احدی
 دینی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن آن دو امام علیهما را بنحویکه الان موجود است جدا نمود و برای
 آن روضه و رواق و قبله غالبه برپا نمود و برای سرّاب مطهر صحنی علیحدّه و ابوابی و راهی و پله
 جدا و دهلنیزه و سرّابی مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده میشود و آن راه اول
 و پله ها و در سرّاب بالمره مسدود شد و نشانی از آنها نیست و محلی برای مجاز آوردن بعضی از
 اذاب و آورده نماند و لکن محلّ جمله از زیارات که اصل سرّاب شریفیت تغییر می نکرده و اما

در این باب
 که در ادب است که هر کس
 کند در دست راست و دست
 راست و در دست راست
 از این که نظر بر وی
 نیکین از این جانب که در
 بگرداند و بدان نظر کند
 سوره و از آنکه از این
 القدر و از آنکه از این
 است با این که در این
 شریک و در این
 و الطاهرین و ائمه
 الی الخ و علیهم السلام
 و بالجماعه و از این
 پس چون چنین کند خداوند
 عالمیان او را نگاه دارد
 و از آن درازناریکی که از این
 نازل میشود
 انچه
 که از آنکه در خانه سرّاب
 انچه از این جهت می شود

اسپیدان و خواندن اذن دخول پس بحسب استقراء در همه زیارات و تصحیح علماء بر هر دو یک از انجا
 مرسوم شد دخول در انحر مازها ما میکه باشد بایست رعایت کرد و در انحر محرمه اذن داخل نباید
 شد الحال شروع کنیم در کفیت زیارت بدانکه اذن دخول خاص سرّاب مطهر همان زیارت نیست که بعد
 از این باید و اولان السّلام علیک یا خلیفه الله است و در انحران اسپیدان میشود و
 بایست از در در سرّاب پیش از پائین رفتن از پله ها خواند و اذن دخول دیگر سید بن طاووس
 نقل کرده قریب همان اذن دخول اول که در فصل دوم از باب زیارات نقل کرده و اذن دخول دیگر
 علامه مجلسی از نسخه قدیمه نقل کرده که اولان اللهم انّ هذه بقعة طهرتها و عفو
 شرفها است که مانع از بعد از آن اذن دخول عمومی نقل کرده پس با انجا رجوع نماید و بان کلمات
 اسپیدان کن پس از آن برود داخل سرّاب مطهر شود و زیارت کن انحضرت را با پنجه خود دستور العمل
 داده اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی در کتاب شریفها حجاج روا کرده که از ناچیز
 مقدسه بیرون آمد بوی محمد جبره بعد از جواب از مسأله که از انحضرت سؤال کرده بود
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُعَفُّونَ وَلَا مِنْ أَوْلِيَاءِهِ يَقْبَلُونَ حِكْمَهُ بِالْغَيْهِ فَا
 تُغْنِي السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ هرگاه خواهید توجّه کنید بوی
 ما بوی خداوند تبارک و تعالی و بوی ما پس بگوید چنانکه خدا تعالی فرموده سَلامٌ عَلَى
 إِلِ بْنِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا رَأِيَّ اللَّهُ وَ رَبَّائِي الْإِيَّاهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَ
 دَبَّانَ دِينِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ
 اللَّهِ وَ دَلِيلَ رَأْيِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَالِي كَلَامِ اللَّهِ وَ رَجُلَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 فِي نَاءِ لَيْلِكَ وَ أَطْرَافِ نَهَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مِشَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَ كَذَلِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي
 ضَمِنَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْعِلْمِ الْمَنْصُوبِ وَالْعِلْمِ الْمَصْبُوبِ وَالْغُوثِ وَالرَّحْمَةِ
 الْوَاسِعَةِ وَ عَدَاغَمَر مَكْدُوبٍ لِسَلَامٍ عَلَيْكَ جِبْنِ تَقْوَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِبْنِ
 تَقَعْدُ لِسَلَامٍ عَلَيْكَ جِبْنِ تَقَرُّ وَ بَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِبْنِ تَصَلِّي وَ تَقْتُلُ لِسَلَامٍ

بالا آمد و در بوی انجا
 زمین فرمود و در انچه
 میاید از زمین در عرض و
 خدا و در شان خدا باشد
 می نهم شیخ کفایت از کتاب
 اثبات انحضرت صادق علیه
 نقل کرده که هر کس از
 حدیثی نقل کنی و شیطان را
 فراموش کرده و بگوید
 یا محمد و آله و علیهم السلام
 علیهم السلام و آله و علیهم السلام
 انشأت یا منی انی انی
 و الا میرسد و گوید یا اناسیر
 الشیطان و در کتاب من لا
 یحضره الفقیه از حضرت مبارک
 علیه السلام نقل کرده که یکبار
 باشد سهوا و در نماز میگوید
 در وقتیکه داخل شد و میگوید
 الله اعلم و یا الله

بِه الدِّينَ بَعْدَ الْخَوَلِ وَأَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْأَقْوَلِ وَأَجْلِبْ بِهِ الظُّلَمَةَ وَأَكْثِفْ
 بِهِ الْخُمَةَ اللَّهُمَّ وَأَمِنْ بِهِ الْبِلَادَ وَأَسِدْ بِهِ الْعِبَادَ اللَّهُمَّ أَمْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا
 وَقِطًّا كَمَا مِلْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ تَبْهِيغُ حُجُبَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 أَنْذَنْ لَوَلِيِّكَ فِي الدُّخُولِ إِلَى حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ طَائِفَةٍ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِنِ بَرُونِزِ دَرِيَابِ غَيْبِ الْخَيْرِ وَمِيَانِ دُرْدَرِيَابِ وَدَرِيَابِ
 خُودِ بَكْرِ وَتَمَخَّجْ كَنْ مَانَدِ كِهْ رَحْمَتِ دَاخِلْ شَدَنْ طَلِيدِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِكَ
 وَيَا بَيْنِ دُوبَانِي وَخُصُوفِ دُورِ كَتِ نَمَازِ دَرِ عَرَصَةِ سُرَابِ بَكْرِ بِكَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِحَدِّهِ وَعَرَفْنَا
 أَوْلِيَانَهُ وَأَعْدَانَهُ وَوَقَفْنَا لِنِ بَارِدَةِ أَمْتِنَا وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَ
 لَا مِنَ الْغُلَاظِ الْمُفَوِّضِينَ وَلَا مِنَ الْمُرْثَايِينَ الْمُفْضَرِّينَ السَّلَامَ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَابْنِ أَوْلِيَاءِ
 السَّلَامِ عَلَى الْمَذْخَرِ لِكِرَامَةِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَبَوَارِ أَعْدَائِهِ السَّلَامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي رَادَّ
 أَهْلَ الْكُفْرِ أَطْفَانَهُ فَابِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُبَيِّنَ قُوَّةَ يَكْرِ مَهْمِهِ وَأَبْدَهُ بِالْجَوْدِ حَتَّى يُظْهِرَ
 عَلَى يَدَيْهِ الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَصْطَفَيْكَ صَغِيرًا وَأَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيرًا
 وَأَنَّكَ حَتَّى لَا تَمُوتَ حَتَّى تُبْطِلَ الْجَنَّةَ وَالطَّاغُوتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى خُدَايِهِ
 وَأَعْوَانِهِ عَلَى غَيْبَتِهِ وَنَابِيهِ وَاسْتَرْهُ سُرَّاعِرًا وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلًا حَرِيرًا وَاشْدِدْ
 اللَّهُمَّ رِطَانَكَ عَلَى مُعَانِدِيهِ وَآخِرُنِ مَوَالِيهِ وَزَارِيهِ اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ
 فَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُورًا فَاجْعَلْ سِلَاحِي بِضَعْفِهِ شَهُورًا وَإِنْ خَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ لِقَائِهِ
 الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حُمَاً وَأَفْدَرْتُ بِهِ عَلَى خَلْقِكَ رِغْمًا فَانْقِصْ
 عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِرًا مِنْ خُرُوبِ مُؤَيَّرَاتِي حَتَّى أَجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصِّفِّ الَّذِي
 أَتَيْتُ عَلَى أَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ كَأَنَّهُمْ نِيَانٌ مَرْصُوصٌ لِلَّهِ طَالِ الْأَيَّامُ

التقدیر که آنچه از افعال بنابر
 خواهم و مایل خود بکنم و از او
 نشویند و حیرت و ندانم
 خود را بر این خویشان و رفقا
 و بزرگان و آنچه مناسب حال
 زیاده از آنست را اختیار دارد
 مومن خود طلبد و هرگز
 که بخت کرد بیانشد یا نه
 یا از او بپاورد مانند
 اگر حاضر باشند از ایشان
 التماس کند که او را حلال
 کنند و اگر حاضر نباشند
 از بزرگان مومن التماس کند
 که برای او ابراهیم و محمد
 پس او را طفل و بچه
 خود را بعد از توکل بخوا
 مقدس الهی بیاورد
 بگذارد

وَسَمِّتَ مِنَّا الْفَجَارُ وَصَعَبَ عَلَيْنَا الْإِنْفَارُ اللَّهُمَّ أَرِنَا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْيَمِينُ
فِي حَبَائِنَا وَبَعْدَ الْمَوْتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيِ صَاحِبِ هَذِهِ
الْبُقْعَةِ الْغَوْثُ الْغَوْثُ الْغَوْثُ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتُ فِي وَصْلِكَ الْخُلَا
وَهَجَرْتُ لِرَبِّكَ الْأَوْطَانَ وَأَخْفَيْتُ أَمْرِي عَنْ أَهْلِ الْبُلْدَانِ لِنَكُونُ شَفِيعًا
عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي وَإِلَى آبَائِكَ وَمَوَالِيَّ فِي حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِي وَاسْبَاغِ النِّعَةِ عَلَيَّ
وَسَوْفَ الْأَحْسَانِ إِلَى اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَصْحَابِ الْحَقِّ وَقَارِ الْخُلُقِ
وَأَتَّجِبُ مِنْكَ دَعْوَتَكَ وَأَعْطِنِي مَا لَمْ أَنْظُرْ بِهِ فِي دُعَائِي مِنْ صَلَاحِ دِينِي وَدُنْيَايَ
إِنَّكَ جَبَدٌ جَبَدٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الظَّاهِرِينَ بِرِوَاغِ شُرُورِ كُفْرٍ
نَمَارِكُنْ وَبِكُو اللَّهِ عَمْدُكَ الزَّائِرِينَ فِيْنَا وَلِيَّكَ الْمَرْوَرِ الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ
عَلَى الْعَبِيدِ الْأَحْرَارِ وَأَنْفَذْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ عَدَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا زِيَارَةً
مَقْبُولَةً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِيَّتِكَ غَيْرِ مُرْتَابٍ لِلَّهِمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ
الْعَهْدِ بِهِ وَلَا بَيْنَ بَارِيهِ وَلَا تَقْطَعْ أَثَرِي مِنْ شَهِيدٍ وَزِيَارَةِ أَبِيهِ وَجَدِّهِ اللَّهُمَّ
أَخْلِفْ عَلَيَّ نَفَقَتِي وَأَنْفَعْنِي عِمَارَ زَمَنِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي فِي لِأَخْوَانِي وَأَبَوِي وَ
جَمِيعِ عِزِّي أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ أَبْنَاءَ الْأُمَمِ الَّذِينَ يَفُوزُونَ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَهَلِكُ عَلَى
يَدَيْهِ الْكَافِرُونَ الْمَكْدُوبُونَ بِأَمْوَالِي بَابِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جُنَّتْ رَأْسُكَ وَلِأَيِّكَ
وَجَدُّكَ مُسَبِّحًا الْفُوزِيكَ مُعْتَقِدًا إِمَامَتَكُمْ اللَّهُمَّ اكْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَالزِّيَارَةَ
لِي عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَبَلِّغْنِي بِلَاغِ الصَّالِحِينَ وَأَنْفَعْنِي بِحُجَّتِهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
وَبَارِكْ دَعْوَتِي يَا رَبِّ كَسْبِ بْنِ طَارِسٍ فَتُكْرِمَهُ أَنْ جَنَانِكَ مَبْكُورُ السَّلَامِ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ
وَالْعَالِمِ الَّذِي عَلَيْهِ لَا يَبِيدُ السَّلَامُ عَلَى الْحَقِّ الْمُؤْمِنِينَ وَسِيرِ الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَى
مُهَدِّدِ الْأُمَمِ وَجَامِعِ الْكَلِمِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيفَةِ السَّلَامِ صَاحِبِ الشَّرَفِ السَّلَامُ عَلَى

و وصی برای او وصی خود
نعمین کند پس کفن خود را بر او
نماید و از شهدا بین و عقاید
از کار و از عه و امان انچه در
مبطوطه مذکور است و این را مال
کتابتین ذکر افهاند در تشریح
اما ^{علیه} ^{نفس} ^{نفس} غافل
صور نیست که پیش غافل
باشد و کفن را بر او نکند و باشد
و اگر نمومن میباشد که همیشه
کفنش می باشد و از او غافل
باشد چنانچه از حق صارق
علیه منقول است که هر کفن
با او باشد در خانه اش و از
غافلان نویسد و هرگاه که
کند آن کفن ثواب بابد و بابد
که بید از آن دیگر و کفن
و فرزند و مال نباشد و مؤخر
جناب مقدس
از

وَجَبَرْتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلَّيْتُ عَلَيْهِ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا ظَاهِرَ لِمَدَدِهَا
وَلَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأَدْخِلْ بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ الْوَلِيَّاتَكَ
وَأَذِلَّ بِهِ الْعَدَّائَكَ وَصِلْ لِلَّهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلِّهُ تَوَدِّي إِلَى مُرَافَقَةِ سَلَفِهِ
وَأَجْعَلْنَا مِنْ بَاخِدٍ يُحْزَنُ بِهِمْ وَيَمُوتُ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِزَّنَا عَلَى نَادِيهِ خَوْفِهِ إِلَهِهِ
وَالْأَجْهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْنُبْنَا مَعْصِيَتَهُ وَأَمْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاكَ وَهَبْ لَنَا رَافِقَهُ
وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاةَ وَخَيْرَهُ مَا نَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَ
اجْعَلْ صَلَواتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَائُنَا بِهِ مُجَابَاً وَاجْعَلْ
أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَخَوَاجِنَا بِهِ مَفْضِيَةً وَأَقْبِلْ
إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَقْبِلْ نَفْسَنَا إِلَيْكَ وَانْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيمَةً تَسْتَكْمِلُ
بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ فَتُزِيلَ لَنَا صِرْفَهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَانْفِئْنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّكَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأَيِّهِ وَيَسِّرْ رِزْقًا وَبَارِئًا مَهْنَةً سَائِلًا لَظْمًا بَعْدَهُ بَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بر غماز زیارت مجامیاً و زنجیری که گذشت و دعا میکنی آنچه خواهی که با جواب خواهد رسید تا الله
اخری و بمبارکت که هر روز بعد از نماز صبح مولای صاحب الزمان علیه السلام زیارت
کرده بشود و آن زیارت این است اللهم بلغ مولای صاحب الزمان صلوات الله علیه
عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها وبحرها وسهلها
وجبلها حياهم وميتهم وعن والدي وولدي وعني من الصلوات والنجيات
زينة عرش الله وميداد كلمائه ومنتهى رضاه وعدده ما احصاه كتابه واحاط به
علمه اللهم اني اجد دله في هذا اليوم وفي كل يوم عهدا وعقدا وبيعة
في رقبتي اللهم كما شرفني بهذا الشرف فضلتني بهذه الفضيلة وخصصتني
بهذه النعمة فضلي على مولاي وسيدى صاحب الزمان واجلني من اضراره و

باید با حق دان علی بن ابی طالب
و الخلیف من بعد رسول
الله صلی الله علیه و آله
و مستخلفه فی امت
مؤید الامور و مدد
اعمال و ان قاطع
رسول الله و ابنت الحسن
و الحسن ابنا رسول الله
و بیضا و اما الهذی
و قاضی الرخمة و ان علی
و محمد و جعفر و موسی
و علی و محمد و علی
و حسن و الحسن و علی
السلام امته و قاضی
دعای الله جل و علا
و جده علی علیه السلام
باید نمود ای فلان و ای
فلان که نام رده شد باید
در این نوشته ثابت کرد
برای من این

أَشْبَاعِهِ وَالذَّائِبِينَ عَنْهُ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَشَهِّدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرِهٍ
فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتْ أَهْلُهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ عَلَى
طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَكَ فِي عُنُقِي
يَوْمَ الْيَوْمِ مُوَلَّفُوكَ بِكَ عِلَاقَةً مَجْلِي دَرْجَارِ فَرَمُودَةٍ مِنْ دَرَجَاتِ كِبَرِهِ قَدِيمَةٍ دَهْدَامٍ كَيْدِ بَعْدَازِ
إِنْ زِيَارَتِ دَسْتُ زَائِدَتْ بِبِزْدَتِ مِثْلِ زُونِ دَرِيعَتِ وَبَدَانِ نَهْرِكَ مَا دَرِيعَاتِ سِرِّ بَقِيَّةِ
جَاهِ زِيَارَتِ نَفْكَرِ دَرْوَاهِنِ زِيَارَتِ بِحَمِّ مَا مَحْبُوبِ بِشُودِ وَدَرْبَابِ أَوَّلِ دَرْوَزِ بَارِئِ خِيَمِ
ظَاهِرِ دَرْبَابِ مَهْنَةِ زِيَارَتِ نَهْرِ بَرِّائِ الْخَضِرِ نَفْكَرِ دَرْوَاهِنِ جَعَلَهُ بَانَ نَهْرِ زِيَارَتِ كَرْوِيَّةِ
اخر سیم دعای عهد است از حضرت صادق علیه السلام منقول است هر که چهل صباح این عهد را بخواند
از پادشاهان قائم باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت
آنحضرت باشد و حتماً به هر کلمه هزار حسنه و اگر است فرماید و هزار گناه از او محو کند آن عهد
اینست اللهم رب النور العظيم ورب الكرمي الرقيق ورب البحر المتجور ومنزل
النورية والانجيل والزبور ورب الظل والحرور ومنزل القرآن العظيم
ورب الملك المقربين والانبياء والمرسلين اللهم اني اسئلك بوجهك
الكره وبنيور وجهك المنير وملكت القدير باحى باقوم اسئلك باسمك الذي
اشرفك به السموات والارضون وباسمك الذي يصلح به الاولون والآخرون
باحثا قبل كل حي وباحثا بعد كل حي وباحثا حين لا حي باحى الموتى وميت
الاخياء باحى لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا الامام الهادي المهدى
القائم بأمرك صلوات الله عليه وعلى آله الطاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات
في مشارق الارض ومغاربها وسهلها وجبلها وبحرها وبحرها وعن والدي
من الصلوات زينة عرش الله وميداد كلمائه وما احصاه علمه واحاط به كتابه
اللهم اني اجد دله في صبيحة يومى هذا او ما عشت من يامى هذا وعقدا او

نهاد از خود دان نام دارد
که بدان مثل روز و روزی
تبی نمود بگویند ای فلان
تسویات الله و الثمار
و الاثر و الاثر و الاثر
عند رسول الله صلى
الله عليه و آله و ثقل
عليك السلام و زينة
عليك السلام تبي بهم
و زكاته تبي بهم
صحبته و هم كند او را
و باید بخورشود بهر شهر
و صفت و گد اشته شود
طرف راست صنفه با کافه
و نوشته شود و معطر و خوشبو
باید نمود و از آنست که در
باشد و سر از آنست که
که در خاص میشود با حق
فایده مخصوص از او قبلا کند
و بوده باشد از او
و کلمه

بدوش گرفت و فرمود بر دهن من بر لایع سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم نمکین نکرد و حرکت نمود فرمود جلوس اسب را بمن ده دارم پس بپایانید و شجبه گدازت و عنان اسب بدست راست گرفت و زاده افتاد اسب طاعت نمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوئی من گذاشت و فرمود شما چرا نایافته نمیخوابید نایافته نایافته نایافته سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا غاشور را نمیخوابید غاشور را غاشور را غاشور را سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا جامعه نمیخوابید جامعه جامعه جامعه و در وقت طای مسافت بخوابید پس میخوابید یک دفعه برگشت و فرمود انست رفقای شما که در لب غلای فرود آمد مشغول وضو بجهت نماز صبح بودند پس من را لایع پادشاه آمدم که سوار اسب خود شوم نتوانستم پس بخواب پیاده شد و بپلرا در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سراسر ایست و قفا بر گردانید من در آن حال بخواب افتادم که این شخص که بود که زبان فارسی حرف میزد و حال آنکه زبان عربی میزد و من همی غالباً خود را خود در برف و چگونه باین سرعت مرا بر رفای خود رساند پس در عقب خود نظر کردم احد براندم و از او اناری پیدا نکردم پس بر رفای خود ملحق شدم **زیارت سیم** زیارت سیم که علامه مجلسی از اردر تحفه الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارت سیم که سید بن طاووس در ضمن آن عرقه روا نموده از حضرت صادق علیه و در هر وقت و هر موضع که باشد میتوان کردن خصوص در روز عرقه و زیارت این است **السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا نبي الله** السلام عليك يا خير الله من خلقه و امته على وجه السلام عليك يا مولاي يا ابا المومنين السلام عليك يا مولاي انت نجاة الله على خلقه و باب عليه وحيه نبيه و الخليفة من بعدي في امته لعن الله امته غضبتك حقك و قعدت مفعدك انا بري منكم ومن شيعتهم اليك السلام عليك يا فاطمة البقول السلام عليك يا زين نساء العالمين السلام عليك يا بنت رسول الله و بنت العالمين صلى الله عليك و عليه السلام عليك يا ام الحسن و الحسين لعن الله امته غضبتك حقك منعك ما جعله الله لك حلالا انا بري اليك منهم ومن شيعتهم السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن الزكي

تلفاز و خطا و لغو است
است که بجای خود یا سید
ناجنازه و از دار انداخته
بیشتر و در دایمی زیارت
است که بعد از نماز غروب
از نماز بگوید زیارت
اللهم صل على سيدنا محمد
حسنه و قضاة و قضاة
از حضرت صادق علیه السلام
است که سر او از سنگ
زدن او با چنانکه از
گردد و در او زدن از
وای و استغفار کند و از
بیت و ایشان هم زیارت
در حدیث حسن و ابرار
صادق علیه السلام از حضرت
چون مومن را بفرمود که
او را ندانم میکند که اول
عظمتی که نور از او در حق
است و اول

السلام عليك يا مولاي لعن الله امته فلانك و بايعت في امرك و شايعت انا بري اليك منهم ومن شيعتهم السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله الحسين بن علي صلوات الله عليك وعلى آبيك و جدك محمد صلى الله عليه و آله لعن الله امته استحكمت دمتك و لعن الله امته فلانك و استباح حرمك و لعن الله اشباعهم و انبا عهم و لعن الله الممهدين لهم بالتمكين من قنا لكر انا بري الى الله و اليك منهم السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد علي بن الحسين السلام عليك يا مولاي يا ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله جعفر بن محمد السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن موسى بن جعفر السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن علي بن موسى السلام عليك يا مولاي يا ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن علي بن محمد السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا الفاريم محمد بن الحسن صاحب الزمان صلى الله عليك وعلى عترتك الطاهرة الطيبة يا موالى كنوا شفعائى في خطو رى خطاياى امسك يا الله و بما انزل البكر و اتوالى اخركم بما اتوالى اولكم و برئت من الجبى الطاغوت و اللات و العزى يا موالى انا سلم لمن سالكه و حرب لمن حاربكم و عدو لمن عاداك و ولي لمن والاك الى يوم القيمة و لعن الله ظالميك و غاصبيكم و لعن الله اشباعهم و انبا عهم و اصل مذمهم و ابرء الى الله و البكر منهم

(زيارت چهارم)

زيارت معروفه بامير الله است که اولش این است **السلام عليك يا امير الله في ارضيه و جنته على عباد و شهدائك** انك جاهدت في الله تا اخر زيارت که گذشت در زیارت

عطا کردیم از ارباب جلاله
نورمان اندامش کلاهات
در حدیث دیگر فرمود که اول
نقشه که مومن میبندد در پیش
آنکه زیارت کرده است و در حدیث
خنازه او بوده است و در حدیث
دیگر فرمود که هر که این زیارت
مؤخر بکند تا او را در ملک
خدا در دنیاست و خداوند
بر او بکار دهد و کند از
و استغفار زیارت و فرمود که
ناموفق ضابط و فرمود که
بکشد جان بکشد و بگوید
بچه که کبریا است از بندگان
و اگر چهار طرف بکشد از کلاهات
ببیند ابد و بازند و بکشد
چهار کس برانند و بکشد
از یک کس که زیارت زیارت
اول زیارت

(صَلَوَاتُ بَرِیْمَنْ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا جَلَّ وَجْهَكَ وَبَلَّغْ رِسَالَتَكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَحَلَّ
حَلَالُكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلِمَ كِتَابَكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَفَامَ الصَّلَاةَ وَالْزَكَاةَ
وَدَعَا إِلَى دِينِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَأَتَّقَى مِنْ وَعِيدِكَ وَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوبَ وَسَعَرْتَ بِهِ الْعُيُوبَ وَفَرَجْتَ بِهِ الْكُرُوبَ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَكَفَفْتَ بِهِ الْغَمَّاءَ وَأَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ
وَنَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا رَجَحْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَأَجَبْتَ بِهِ الْبِلَاءَ
وَصَفَّيْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَأَهْلَكَ بِهِ الْفَرَاغَةَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَضَعَفْتَ
بِهِ الْأَمْوَالَ وَأَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ وَكَثَرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَرَجَحْتَ بِهِ
الْإِنَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَ بِهِ الْإِيمَانَ وَأَعَزَّزْتَ بِهِ الْإِيمَانَ وَ
تَبَرَّكْتَ بِهِ الْأَوْثَانَ وَعَظَمْتَ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِهِ

(صَلَوَاتُ بَرِیْمَنْ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَصَفِيهِ
وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ
وَالدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أَمْنِهِ وَمُفَرِّجِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ
الْكُفْرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجْرِ الَّذِي جَعَلَتْهُ مِنْ نَبِيِّكَ بَعِيرَةً مُرَوَّنَ مِنْ مَوْسَى
اللّٰهُمَّ وَالِ مِنَ الْوَالَةِ وَغَايَةِ غَايَةِ وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَآخِذْ مَنْ خَذَلَهُ
وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

مستوفی در حال و در آن
جنازه اند عارفان
بیم الله و یا الله اللهم
صل على محمد و آل محمد
و اغفر للمؤمنين و المؤمنات
و مستوفی در حال و در آن
العالمین علیهم السلام
را می بیند میگفت الحمد
لله الذي جعلني من
الاولاد الخیر و زنا
و بعضی گفته اند که جنازه
را بسیار تند در آن مکرده
است و مکرر دست گیر
که جنازه حاضر شود در آن
رحمت باطل گفتند
و در علامه مجلسی در جلد
نموده ان حضرت رسول
صلی الله علیه و آله
مستوفی

(صَلَوَاتُ بَرِیْمَنْ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ فَاطِمَةَ الزَّكَاةِ جَبِيَّةَ جَبِيَّتِكَ وَنَبِيَّتِكَ وَأَمِّ
أَحِبَّائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ الَّتِي أَنْجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَأَخَّرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
اللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِنْ ظُلُمَاتِهَا وَانْخَفِ بِحَقِّهَا وَكُنِ الشَّارِئَ لِلَّهِمَّ بِدَمِ الْأَوْلَادِ
اللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا أُمَّ أُمَّةٍ الْهُدَى وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ الْوَلَاءِ وَالْكَرَمِ عِنْدَ الْمَلَأِ الْأَعْلَى
فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى أُمَّهَا صَلَاةَ تَكْرِيمٍ بِهَا وَجْهَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفَضَّلْ
بِهَا أَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَابْلُغْهُمْ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ النَّجَاتِ وَالسَّلَامِ

(صَلَوَاتُ بَرِیْمَنْ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلَيْتَيْكَ وَأَبْنَيْ رَسُولِكَ وَسَيِّدَيْ
الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ هَيْلِ الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ
النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ
يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ آمِينَ اللَّهُ وَابْنَ أَمِينِهِ عِثْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْأَمَامُ الرَّكِّيُّ الْهَادِيُّ الْهَدْيُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ
وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ النَّجَاتِ وَالسَّلَامِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ
بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَبِيلِ الْكُفْرِ وَطَرِيقِ الْفَجْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مَوْفِقًا
أَنَّكَ آمِينَ اللَّهُ وَابْنَ أَمِينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ
تَعَالَى الطَّالِبُ بِشَارِكَ وَمُخْرِجُ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالنَّجَاتِ هَذَا لَكَ عَدُوُّكَ
وَأَظْهَارُ دَعْوَتِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ

که که بخانه نماز کن
حضرت در ملک بر او نماز
کنند و گاهان کند شهادت
از من بد شود پس که فلهی
کنند او را دفن کنند بعد
قدی که برادر و فیه طایف
نواب با و بد صد که فیه
ماتند که او احد باشد
و در حدیث دیگر فرمود که
هو منی بخانه نماز کن
هست او را واجب میشود
مکن آنکه منافق با حق بد
و مادر باشد و بسند
منبر از حضرت که چون
علیه منقولست که چون
مؤمنی بمهر و در بخانه
او چهل نفر از مؤمنان
حاضر شوند و بگویند
اللّٰهُمَّ

عَبَدْتَ اللَّهَ تَخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَ الْبَيْتَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَلَمَّا تَلَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
خَذَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَلَبَّتْ عَلَيْكَ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْ أَكْذَابِكَ
وَأَسْتَحْفَ بِحَقِّكَ وَاسْتَحْلَ دَمَكَ بِأَيِّ نَفْسٍ وَأَيُّ بَابِ عَبْدٍ لَعَنَ اللَّهُ فَإِنَّكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ يَمِيعُ وَاعْيَبَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرَكَ وَلَعَنَ
اللَّهُ مَنْ سَبَّأَنِي أَنْتَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ وَمِنْ وَالَاهُمْ وَمَا لَاهُمْ وَأَعْلَاهُمْ
عَلَيْهِ وَاشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْغَوْثِ بَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ
الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَاشْهَدُ أَنِّي يَكْرُمُ مُؤْمِنٌ وَتَعْمُرُ لَكَ مُوقِنٌ وَلَكُمُ
نَائِبٌ بِذَاتِ نَفْسِي وَشَرِيعٍ دِينِي وَخَوَانِمِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي فِي دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ

﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَ لِنَفْسِكَ وَجْعَكَ
مِنْهُ أُمَّةً الْهُدَى الَّذِينَ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَيَهْدُونَ لَوْنِ اخْتِرَانِهِ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَ
مِنْ الرِّجْسِ اصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ قَادِمًا بِمَهْدِي بِاللَّهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ أَنْبِيَائِكَ حَتَّى يَبْلُغَ بِهِ مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ إِنَّكَ

﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَآمَارِ الْهُدَى وَفَائِدِ الْغَوْثِ وَالْمُنْجَى
مِنْ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَأَجَلِّكَ عَلَى الْعِبَادِ لَكَ وَمَنَارِ الْيَلَادِ لَكَ وَمُسَوِّدَ عَمَّا
يَحْكُمُكَ وَمُرْجَا الْوَحْيِ وَأَمْرٍ بِطَاعَتِهِ وَحَذَرٍ مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ
بَارِبِ أَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَ

﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي لِنُفْسِكَ بِالْحَقِّ النُّورِ

لا تفتخر منه الا بغير ذنوب
اعلم انه من بابي خذونا
ما ازاد بغير ذنوب
بغير ذنوب و قد دانای
باحوال و از ما چون ایما
بگویند حق تعالی و فایده
که من شهادت شمار قبول
کردم و از مردم انکار
را که میدادند و شایسته
و در حدیث معتبر دیگر
حضرت رسول صلی الله
عنه و آله منقول است که در
چیز دیگر در عنوان نامه
مؤمن میفرستند بعد از
هر کس از خبر نیست که در
در حق او میگویند اگر
نیک میگویند بنده من
و اگر بد میگویند بنده
من و بد میگویند

الْبَيْتِ لِلَّهِمَّ وَكَأَجَلِّكَ مُعَدِّنْ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنِ عَمَلِكَ وَلِيَّانِ
تَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَتَحْفِظِ دِينِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَّتِكَ ﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ إِنَّكَ حَمِيدٌ حَمِيدٌ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبِينِ الْمُؤْتَمَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ التَّوَرِ
الْبَيْتِ الْمُجْتَهِدِ الْخَلِيبِ الصَّابِرِ عَلَى الْأَذَى فِيكَ اللَّهُمَّ وَكَأَبْلَغَ عَنْ آبَائِهِ مَا
اسْتَوْجِبَ مِنْ أَمْرِكَ وَفِيكَ وَحَمَلِ عَلَى الْحِجَّةِ وَكَأَبْدِ أَهْلِ الْعِزَّةِ وَالشِّدَّةِ فِيهَا
كَانَ الْغِي مِنْ جَهَالِ قَوِيهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا كَمَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ

﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ)

الطَّاهِرِ وَتَقَّ لِعِبَادِكَ ﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَرَضَيْتَ بِهِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ
اللَّهُمَّ وَكَأَجَلِّكَ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَهِيدًا
عَلَى عِبَادِكَ وَكَأَنفَعَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ)

إِنَّكَ جَوَادُ ﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ عَلِمِ الْغَوْثِ وَنُورِ الْهُدَى وَمُعَدِّنِ الْوَقَاءِ وَفَرَجِ
الْأَزْكَاءِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنْ
الضَّلَالَةِ وَاسْتَفَدْتَ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ وَأَرْشَدْتَ بِهِ مَنْ هُدَى وَزَكَّيْتَ بِهِ مَنْ
زَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَبِقِيَّتِهِ أَوْصِيَائِكَ

﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ)

إِنَّكَ عَزِيزُ ﴿صَلُّوا بِرَحْمَةِ اللَّهِ﴾ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ حَكِيمُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَآمَارِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَلَفِ أُمَّةِ
الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ كَأَجَلِّكَ نُورًا بِنُصْبِي بِرِ الْمُؤْمِنِينَ

در صلح محمد و جعفر
است بر سر جانه و بقیه
کبر جانب کف و است
تبر از آن بیا بد بطرف
بکن از پای جبهه و از
از آن پای جبهه و از
کف جبهه و از پای
کوشه جانه و از پای
دشمن کند که بقیه
رحمی کنند بقیه
است اگر بدین او باشد
خانه و از آن بدین
است بکن از آن بدین
پایه ای بر سر دفته و اگر
بالب قمر و سر دفته و اگر
خانه و زنت او را بکن از
طرف بدین که جانب قبله
است بدین اخل و بقیه
بیت با کیمیا کند
و از آن

صاحب قبر باشد چنانچه ناپید میکند از حدیثی که بعد از آن از سید بن طاووس نقل میشود و نیز در
کامل الزیارة بسند معتبر منقول است که عبد الرحمن بن ابی عبد الله بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد
که چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت بدست خود اشاره بر زمین فرمود و دست را
بر زمین گذاشت و خود مقابل قبله بودند و نیز بسند صحیح منقول است که عبد الله بن سنان بحضرت
صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور فرمود که میگوئی السلام
على اهل الدیار من المؤمنین والمسلمین انتم لنا قریون ونحن انشاء الله بکم
لا یخون و از حضرت امام حسین علیه السلام روایت شد که هر که داخل قبرستان شود و بگوید
اللهم رب هذه الارواح الفانیة والاحیاء البالیة والعظام الخیرة التي خرجت
من الدنيا وهي بک مؤمنة ادخل علیهم روحا منک وسلاما منی یؤید حقنا
از برای وحشت بعد خلق از زمان آدم تا قیامت قیامت و از حضرت امام المؤمنین علیه منقول است که
هر که داخل قبرستان شود و بگوید بسم الله الرحمن الرحیم السلام على اهل الاله
الا الله من اهل الاله الا الله يا اهل الاله الا الله بحق الاله الا الله كيف
وجد قول لا اله الا الله من لا اله الا الله يا اهل الاله الا الله بحق الاله الا
الله اغفر لمن قال لا اله الا الله واخترنا فی زمرة من قال لا اله الا الله محمد
رسول الله علی ولی الله حق سبحانه وتعالى ثواب پنجاه سال عبادت برای او بنویسد و
گاه پنجاه ساله را از او بدو و مادرش بخوراند و در زیارت دیگر وارد شده که بهتر بخنی که در
قبرستان بگوئی چون از اینجا بگذری آنست که بابتی و بگوئی اللهم ولیم ما نولوا واخترهم
مع من احبوا و سید بن طاووس مصباح الزائر گفته که چون قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار
است که روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و کیفیت زیارت ایشان چنین است که در قبور
کنی و بگذازی دست خود را بر قبر بگوئی اللهم ارحم غربته و صلی و خدته و انیس
و خسته و امن روعته و اسکن الیه من رحمتك رحمة تسعنی فیما عن رحمتك

صلى الله عليه واله
والسلام
على اهل الدیار من المؤمنین والمسلمین
انتم لنا قریون ونحن انشاء الله بکم
لا یخون و از حضرت امام حسین علیه السلام
روایت شد که هر که داخل قبرستان شود و بگوید
اللهم رب هذه الارواح الفانیة والاحیاء البالیة
والعظام الخیرة التي خرجت من الدنيا وهي بک
مؤمنة ادخل علیهم روحا منک وسلاما منی
یؤید حقنا از برای وحشت بعد خلق از زمان
آدم تا قیامت قیامت و از حضرت امام المؤمنین
علیه منقول است که هر که داخل قبرستان شود و
بگوید بسم الله الرحمن الرحیم السلام على اهل
الاله الا الله من اهل الاله الا الله يا اهل الاله
الا الله كيف وجد قول لا اله الا الله من لا اله
الا الله يا اهل الاله الا الله بحق الاله الا الله
الله اغفر لمن قال لا اله الا الله واخترنا فی
زمرة من قال لا اله الا الله محمد رسول الله علی
ولی الله حق سبحانه وتعالى ثواب پنجاه سال
عبادت برای او بنویسد و گاه پنجاه ساله را
از او بدو و مادرش بخوراند و در زیارت دیگر
وارد شده که بهتر بخنی که در قبرستان بگوئی
چون از اینجا بگذری آنست که بابتی و بگوئی
اللهم ولیم ما نولوا واخترهم مع من احبوا و
سید بن طاووس مصباح الزائر گفته که چون
قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار است که روز
پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و
کیفیت زیارت ایشان چنین است که در قبور
کنی و بگذازی دست خود را بر قبر بگوئی
اللهم ارحم غربته و صلی و خدته و انیس و
خسته و امن روعته و اسکن الیه من رحمتك
رحمة تسعنی فیما عن رحمتك

من یوالف والحقه بمن کان یؤلاه پس بخوانی سوره انا انزلناه واهفتم به وروایت
شده در صفت زیارتشان و ثواب او حدیث دیگری از فضل که گفت هر که بخواند سوره انا
انزلناه واهفتم به نزد قبر مؤمنی حقیقتا به ملکی بسوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد
قبر او و بنویسد حق تعالی از برای میت ثواب بنعل ملکر این چون از قبرش بعوث شود هیچ مؤلف از
اهوال قیامت نکند و در مکر آنکه حقیقتا بگرداند آن مؤلف از او بسبب نملک تا خدا او را داخل
بهشت گرداند و با هفتم به انا انزلناه سوره خد و در سوره قل اعوذ و قل هو الله احد و الله
اکبر و اهر یک سه مرتبه بخواند و نیز روایت شد در صفت زیارت ائمه و ائمه دیگری این
محمد بن مسلم که گفت بخد مت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که مرد گازی زیارت بکنم فرمود
بلی گفتم ایا امامها اند که ما زیارت ائمه افرمود بلی قسم بخدا امید دارند و شاد میشوند
و انس میگردند بشما عرض کردم که چه بگویم و قیبه که زیارت ایشان بر دهر فرمود بگو اللهم
جاف لا أرض عن جنوبهم و صاعد الیک ارواحهم و لفهم منک رضوانا و
اسکن الیه من رحمتك ما تصل به و خدته و قوتی به و خستهم انک علی
کل شیء قدير پس سید فرموده و در وقتیکه بوده باشی بن قبرهای مؤمنین بخوان بازده مرتبه
قل هو الله احد را و هدیه کن از برای ایشان بجهت حق که روایت شد که حقیقتا بعد از مردگان
ثواب میدهد و در کامل الزیارة از حضرت صادق علیه السلام روایت شد که فرمود مردگان را چون
پیش از طلوع افتاب زیارت کنند میشوند و جواب میدهند شما را و اگر بعد از طلوع افتاب
زیارت کنند میشوند و جواب نمیدهند و در دعوات را و ندی حدیثی مردی زیارت رسول
صلی الله علیه و آله در گراشت زیارت اموات در شب چنانچه فرمود بحضرت ابی ذر و لا تروهم
اخبارنا باللیل و در جموعه شیخ شهید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هیچ کس
نمگوید نزد قبر میتی سه مرتبه اللهم انی اسئلك بحق محمد و آل محمد ان لا تعذب بهذا
المیت مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب را در روز قیامت از جامع
الاخبار نقل است که بعضی از صحابه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده که آن
حضرت فرمود هدیه بفرستید برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مردگان

صلى الله عليه واله
والسلام
على اهل الدیار من المؤمنین والمسلمین
انتم لنا قریون ونحن انشاء الله بکم
لا یخون و از حضرت امام حسین علیه السلام
روایت شد که هر که داخل قبرستان شود و بگوید
اللهم رب هذه الارواح الفانیة والاحیاء البالیة
والعظام الخیرة التي خرجت من الدنيا وهي بک
مؤمنة ادخل علیهم روحا منک وسلاما منی
یؤید حقنا از برای وحشت بعد خلق از زمان
آدم تا قیامت قیامت و از حضرت امام المؤمنین
علیه منقول است که هر که داخل قبرستان شود و
بگوید بسم الله الرحمن الرحیم السلام على اهل
الاله الا الله من اهل الاله الا الله يا اهل الاله
الا الله كيف وجد قول لا اله الا الله من لا اله
الا الله يا اهل الاله الا الله بحق الاله الا الله
الله اغفر لمن قال لا اله الا الله واخترنا فی
زمرة من قال لا اله الا الله محمد رسول الله علی
ولی الله حق سبحانه وتعالى ثواب پنجاه سال
عبادت برای او بنویسد و گاه پنجاه ساله را
از او بدو و مادرش بخوراند و در زیارت دیگر
وارد شده که بهتر بخنی که در قبرستان بگوئی
چون از اینجا بگذری آنست که بابتی و بگوئی
اللهم ولیم ما نولوا واخترهم مع من احبوا و
سید بن طاووس مصباح الزائر گفته که چون
قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار است که روز
پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و
کیفیت زیارت ایشان چنین است که در قبور
کنی و بگذازی دست خود را بر قبر بگوئی
اللهم ارحم غربته و صلی و خدته و انیس و
خسته و امن روعته و اسکن الیه من رحمتك
رحمة تسعنی فیما عن رحمتك

فرمانه و خزانه علیه حفظه سیر و مهبط وجهه و عندكم امانات النبوة و دلائل
 الرسالة انتم ائمة الله و احبائه و عباداه و اصفياءه و انصار توحيد و
 ارکان توحيد و دعائه الى كفيه و حربه خلايقه و حفظه و دايجه لابنكم
 من الملائكة في الاخلاص الخشوع و لا يضادكم ذوابها في خضوع آتي و لكم
 القلوب التي تولى الله رباضها بالخوف و الرجاء و جعلها اوعية للشكر و الشاكر
 و امنها من عوارض الغفلة و صفاتها من سوء الفهم بل يفترب اهل السما
 بحكمه و بالبرائة من اعدائكم و توازير البكاء على مصابكم و الاستغفار لشيئكم
 و محبتكم فانما شهد الله خالقي و شهد ملائكته و انبيائه و شهدكم باموال
 ابي مؤمن بولايتكم معتقدا لاما منكم مفرح خلافتكم عارفا بتميزكم موقن
 بعصمتكم خاضع لولايتكم متفرب الى الله بحكمكم و بالبرائة من اعدائكم عالم
 بان الله قد ظهركم من الفواحي ما ظهر منها و ما بطن و من كل ربه و نجاسة
 و دنيت و رجاست و تحمكم رابة الحق التي من تقدر مهاضل و من تاخر عنها
 ذلك و فرض طاعتكم على كل سود و ابض و شهد انكم قد وقتم بعهد الله
 و زمينه و بكل ما اشترط عليكم في كتابه و دعوه الى سبيله و انقذ قواقتكم
 في مرضائه و حكمكم الخلاق على منهاج النبوة و مسالك الرسالة و سيرة فيه
 يسير الانبياء و مداهيب الاوصياء فلم يطع لكم امر و لم ترضع اليكم اذن فكلوا
 الله على ارواحكم و اجسادكم بر خود را بغير نور ميسبان و ميگوئي باي انت و ايم
 باحجة الله لقد ارضعت بشدي الايمان و فطنت بنور الاسلام و غذيت ببر اليقين
 و البتة حلل العظمة و اصطفيت و ورثت علم الكبار لغيت فصل الخطاب و وضع
 مكانك معارف التنزيل في عوامض الناول و سلمت اليك رابة الحق و كلقت
 هداية الخلق و نبذة اليك عهد الامامة و الزمت خط الشريعة و اشهد يا

روایت کرد که چون حضرت
 جعفر بن محمد بن محمد بن محمد
 بعد از آنکه شهادت دادند و
 رضوانه بر او بود و چهارم
 نماز که است هر روز بخواند
 هوای که در دست خود
 تا آنکه از آن دعا
 کردند بر دهم دعا
 اللهم ان كان ذنوب
 قد اخطيت و في عذرك
 فاني اوجه اليك بنبوتك
 و نبوت محمد و محمد صلى
 الله عليه و آله و علي
 و فاطمة و الحسن و
 الحسين و الامامة عليهم
 السلام و بسلامة اجمع
 في بشارت و اذاعة
 في است دعا

مولای آنک و فیت بشرائط الوصية و قضيت ما لزمك من حد الطاعة و
 خصت باعلاء الامامة و اخذت مثال النبوة في الصبر و الاجتهاد و التبحر
 للعباد و كلهم الغبط و العفو عن الناس و عزمت على العدل في البرية و التصفية في
 القبيصة و وكذت الحجاج على الامامة بالذليل الصادقة و الشريعة الناطقة و
 دعوت الى الله بالحكمة البالغة و الموعدة الحسنة فتمت من تقويم النفع
 و سد الثلم و اصلاح الفاسد و كسر العائيد و احباء السن و مائة البیدع
 حتى فارقت الدنيا و انت شهيد و لقيت رسول الله صلى الله عليه و آله و انت
 حميد صلوات الله عليك تترادف و تريد بعد بر و طرف باين پای مبارك و بگو یا
 سادني بال رسول الله اني بكم اتقرب الى الله جل و علا بالخلاف على الذين غدو
 بكم و تكوابعكم و حمدوا و لا ينكم و انكم و امير لکم و خلعو اربعة طاعتكم و
 هجر ااسباب مودتكم و تقربوا الى فراغتكم بالبرائة منكم و الاعراض عنكم و
 منعوكم من اقامة الحدود و استيصال الجحود و شعب الصدع و لم الشعب
 و سد الخلل و شفيق لا و د و امضاء الاحكام و خذيب الاسلام و قمع الاثام و
 ارجوا عليكم نفع الحروب و الفتن و انخوا عليكم سبوف الاخبار و هتكوا منكم
 السور و ابنا عوايجكم الخور و صرفوا صدقات المساكين الى المضيقين و التام
 و ذلك بما طرقت لهم الفسمة العوا و الحدة البخاة اهل التكب و الغدر و
 الخلاف و المكر و القلوب لئنت من قدر الشريك و الاجساد المتخنة من درن
 الكفر الذين اصبوا على النفاق و اكبو على علايق الشقاق فلما مضى المصطفى صلوا
 الله عليه و آله اخطفوا الغرة و انهزوا الفرصة و انهكوا الحرمة و غادروا على
 فرائض الوفاء و اسرعوا لنقض البعده و مخالفة المواثيق المؤكدة و خيانية الامانة
 المعروضة على الجبال لرأسه و ابنت ان تجعلها و جعلها الانسان الظلوم

ممنوع الاموال قد خابت
 الا لك بلك الخ و اسدعا
 و منافع دعا عال شجعت
 زكشت چهاردهم دعا
 که در نماز و در خاندان
 علامه مجلسی در بحار
 کتاب شهاب نقل نموده
 میگوئی ست خود را بجانب
 آسمان و میگوئی الهی کیف
 اصدرت عن بابك تحبب
 منک قد قصدت توفيق
 بقاء بک الهی کیف توفیق
 بقاءک و قد اتممت
 من عطايت صل على محمد
 و آل محمد و رضى و ارضا
 الایمن و خطبت على العمل
 و انقطع عن الامال و
 افضيت الى

مِنْ مَعُونَتِكَ وَالْمُحَاجِرَةِ عَنْ مَعُونَتِكَ وَالْمُحَاجِرَةِ عَلَى كَوْنِ سِرِّكَ
يَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِكَ وَمَعُونَتِكَ وَعَلَى يَمِينِ الْيَتِيمِينَ وَالْمَكْرُمِينَ وَ
الْأَوْصِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَأَنْ تُصَلِّيَ لَنَا بِهَذَا بَلَدِي رُوحِي وَرُوحِي بِلَدِكَ
بِكَارِ وَبِكَوَالْتِمَاسِ هَذَا السَّيِّدِ مِنْ طَاعَتِكَ وَتَحَنُّنِكَ لَا تُخَيِّبْنِي
فِي حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّرْ بَيْنِي قَوْلِي وَأَرْزُقْنِي الْوَرَعَ عَنْ هَارِيكَ دِينًا وَدُنْيَا وَاشْغَلْنِي بِمَا
عَنْ طَلَبِ الْأَوَّلَى وَوَقِيفَتِي لِمَا حُبْتُ وَرَضْتِي وَجَنَّبْنِي تَبَاعِ الْهَوَى الْأَعْرَابِ
وَالْمُنَى اللَّهُمَّ اجْعَلِ السَّادَةَ فِي قَوْلِي وَالصَّوَابَ فِي فِعْلِي وَالصِّدْقَ فِي رِغَاوِي
فِي ضَمَائِي وَوَعْدِي وَالْخَطَا وَالْإِنْسَانَ مَقْرُونِينَ بِيَعْدِي وَعُدِّي فِي الْبَرِّ وَالْإِنْسَانِ
مِنْ شَأْنِي وَخُلُفِي وَاجْعَلِ السَّلَامَةَ لِي سَائِلًا وَالْعَافِيَةَ لِي حَاجَةً مُلْتَطِقَةً وَاجْعَلْ
صُنْعَكَ وَمَعُونَتَكَ مَصْرُوفًا لِي وَحُسنَ تَوْفِيقِكَ وَبُزْرَكَ مَوْلَايَ وَاجْعَلْ
يَا رَبِّ سَعِيدًا أَوْ تَوْفِيقِي شَهِيدًا أَوْ طَهْرِي لِي لِيُوثِّقَ وَمَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي
وَالنُّورَ فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَالْجِدَّةَ وَالْخَيْرَ فِي طَرَفِي وَالْهُدَى وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي
وَالْمِيزَانَ أَبَدًا انْصَبْ عَنِّي الدُّرُوحَ وَالْوَحْشَةَ شَحَارِي وَنَارِي وَاللَّحْمَةَ وَالْخَبْزَ
أَنْبِيَّ وَعِمَادِي وَمَكِينَ الْبَقِيَّةِ فِي قَلْبِي وَاجْعَلْهُ أَوْثَقَ الْأَشْيَاءِ فِي نَفْسِي وَاعْلِيَا
عَلَى رَأْيِي وَغَرَمِي وَاجْعَلِ الْأَرْشَادَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَ لِأَهْلِ مَهَادِي وَسُنْدِي
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ وَقَدْرَكَ انْصَبْ عَنِّي وَخَلِّبْنِي وَاجْعَلْ مَعِي رَغَابِي حَتَّى لَا أَتَى
أَحَدًا مِنْ خَلْفِكَ بِدِينِي وَلَا أَطْلُبَ بِهِ غَيْرَ الْخَيْرِ وَلَا أَسْتَدْعِي مِنْهُ إِلَّا طَرِيقًا وَ
مَدْحِي وَاجْعَلْ خَيْرَ الْعَوَاقِبِ لِي وَخَيْرَ الْمَصَارِيعِ وَانْصَبْ عَنِّي وَانْصَبْ عَنِّي
أَفْضَلَ الْهُدَى هُدَايَ وَأَوْفَرَ الْمَطْوُوعِ حَتَّى لَا أَجْزَلَ الْأَفْئَامِ فِيهِ وَنَصِيبِي وَكُنْ
لِي يَا رَبِّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلِيًّا وَلِي كُلِّ خَيْرٍ دَلِيلًا وَنَائِدًا أَوْ مِنْ كُلِّ بَاغٍ وَخَوْفٍ
ظَهِيرٍ أَوْ مَانِعٍ اللَّهُمَّ بِكَ اغْتَدَارِي وَغَضَبِي وَتَوْفِيقِي وَخَوْفِي وَتَوْفِيقِي وَخَوْفِي

بَعْدَ أَنْ تَقْرَأَ هَذِهِ الدُّعَاءَ
مِنْ دُعَايِ حَزِينِ
وَالْمُحَاجِرَةِ عَنْ مَعُونَتِكَ
وَالْمُحَاجِرَةِ عَلَى كَوْنِ سِرِّكَ
يَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِكَ
وَالْمَكْرُمِينَ وَ
الْأَوْصِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ
وَأَنْ تُصَلِّيَ لَنَا بِهَذَا بَلَدِي
رُوحِي وَرُوحِي بِلَدِكَ
بِكَارِ وَبِكَوَالْتِمَاسِ
هَذَا السَّيِّدِ مِنْ طَاعَتِكَ
وَتَحَنُّنِكَ لَا تُخَيِّبْنِي
فِي حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّرْ
بَيْنِي قَوْلِي وَأَرْزُقْنِي
الْوَرَعَ عَنْ هَارِيكَ
دِينًا وَدُنْيَا وَاشْغَلْنِي
بِمَا عَنْ طَلَبِ الْأَوَّلَى
وَوَقِيفَتِي لِمَا حُبْتُ
وَرَضْتِي وَجَنَّبْنِي
تَبَاعِ الْهَوَى الْأَعْرَابِ
وَالْمُنَى اللَّهُمَّ
اجْعَلِ السَّادَةَ فِي قَوْلِي
وَالصَّوَابَ فِي فِعْلِي
وَالصِّدْقَ فِي رِغَاوِي
فِي ضَمَائِي وَوَعْدِي
وَالْخَطَا وَالْإِنْسَانَ
مَقْرُونِينَ بِيَعْدِي
وَعُدِّي فِي الْبَرِّ
وَالْإِنْسَانِ مِنْ شَأْنِي
وَخُلُفِي وَاجْعَلِ
السَّلَامَةَ لِي سَائِلًا
وَالْعَافِيَةَ لِي حَاجَةً
مُلْتَطِقَةً وَاجْعَلْ
صُنْعَكَ وَمَعُونَتَكَ
مَصْرُوفًا لِي وَحُسنَ
تَوْفِيقِكَ وَبُزْرَكَ
مَوْلَايَ وَاجْعَلْ
يَا رَبِّ سَعِيدًا
أَوْ تَوْفِيقِي شَهِيدًا
أَوْ طَهْرِي لِي لِيُوثِّقَ
وَمَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ
اجْعَلْ لِي وَالنُّورَ
فِي سَمْعِي وَبَصَرِي
وَالْجِدَّةَ وَالْخَيْرَ
فِي طَرَفِي وَالْهُدَى
وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي
وَالْمِيزَانَ أَبَدًا
انْصَبْ عَنِّي الدُّرُوحَ
وَالْوَحْشَةَ شَحَارِي
وَنَارِي وَاللَّحْمَةَ
وَالْخَبْزَ أَنْبِيَّ
وَعِمَادِي وَمَكِينَ
الْبَقِيَّةِ فِي قَلْبِي
وَاجْعَلْهُ أَوْثَقَ
الْأَشْيَاءِ فِي نَفْسِي
وَاعْلِيَا عَلَى رَأْيِي
وَوَعْدِي وَاجْعَلِ
الْأَرْشَادَ فِي عَمَلِي
وَالسَّلَامَ لِأَهْلِ
مَهَادِي وَسُنْدِي
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ
وَقَدْرَكَ انْصَبْ
عَنِّي وَخَلِّبْنِي
وَاجْعَلْ مَعِي
رَغَابِي حَتَّى لَا
أَتَى أَحَدًا مِنْ
خَلْفِكَ بِدِينِي
وَلَا أَطْلُبُ بِهِ
غَيْرَ الْخَيْرِ
وَلَا أَسْتَدْعِي
مِنْهُ إِلَّا طَرِيقًا
وَمَدْحِي وَاجْعَلْ
خَيْرَ الْعَوَاقِبِ
لِي وَخَيْرَ الْمَصَارِيعِ
وَانْصَبْ عَنِّي
وَانْصَبْ عَنِّي
أَفْضَلَ الْهُدَى
هُدَايَ وَأَوْفَرَ
الْمَطْوُوعِ حَتَّى
لَا أَجْزَلَ الْأَفْئَامِ
فِيهِ وَنَصِيبِي
وَكُنْ لِي يَا رَبِّ
مِنْ كُلِّ سُوءٍ
وَلِيًّا وَلِي كُلِّ
خَيْرٍ دَلِيلًا
وَنَائِدًا أَوْ مِنْ
كُلِّ بَاغٍ وَخَوْفٍ
ظَهِيرٍ أَوْ مَانِعٍ
اللَّهُمَّ بِكَ
اغْتَدَارِي وَغَضَبِي
وَتَوْفِيقِي وَخَوْفِي
وَتَوْفِيقِي وَخَوْفِي

وَلَكَّ غِبَائِي وَمَنَاءِي وَفِي قَبْضِكَ سَكُونِي وَحَرَكِي وَأَنْ يُعِينَكَ اللَّهُ عَلَى التَّوَكُّلِ
وَوُضَائِي وَفِي قَبْضِكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا اغْتَدَارِي وَتَوَكُّلِي مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ سَفَرِ
نَجَائِي وَخَلَّاصِي فِي دَارِ أَمْنِكَ وَكَرَامَتِكَ مُوَالِي وَمُنْقَلِبِي وَعَلَى أَيْدِي سَائِلِي
إِلَى الْمُصْطَفَى فُوزِي فَرَحًا لِلْمُسْتَمِرِّ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَغَيْرِي وَلِيٍّ أَلَدِي وَمَا وَلَدًا وَأَهْلَ بَيْتِي وَجِيرَانِي وَلِكُلِّ مَنْ
قَلَدَنِي بِدِينِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ حَاجَا رَدَّ غَاثَ اسْتِ بِمَصَابِي
غَالِبِهِ كَقَبْدَانِ زِيَارَتِ هَرَبِكَ زَائِمَةً عَلَيْهِمْ يُخَافُونَ وَابْنِ دُعَايِ اسْتِدْرَاجِ طَاوُوسٍ وَمَصْلَحَةِ زَا
بَعْدَ زِيَارَتِ جَامِعَةِ مَنْ كُورَهُ فَنَلَّ فَرُودَهُ وَأَنْ دُعَايِ شَرَفِي أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي زِدْتُ هَذَا
الْمَدَامَ مَقَرًّا بِأَمَانَةٍ مُعْتَقِدًا الْفَرْخَ طَاعِيًا قَصْدًا مُشْهَدًا بِدُنُوِّي وَخَوْفِي
وَمُؤَيَّدًا بِأَمَانِي وَكَثْرَةِ سَيِّئَاتِي وَخَطَايَايَ وَمَا نَعَرْتُهُ مِنِّي مُتَجَبِّرًا بِعَفْوِكَ مُتَعَبِّدًا
بِعِلْمِكَ وَخَيْرًا بِرَحْمَتِكَ لَا جُنَا إِلَى رُحْمَتِكَ غَائِلًا بِرَأْفَتِكَ مُتَشَفِّعًا بِوَلِيَّتِكَ وَأَبْنِ
أَلِيَّاتِكَ وَصَفِيَّتِكَ وَأَبْنِ أَصْفِيَّاتِكَ وَأَمِينِكَ وَأَبْنِ أَمَنَاتِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَأَبْنِ خَلْفَاتِكَ
وَالْوَسِيلَةَ إِلَيَّ وَرَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَالْذِّبَةَ إِلَيَّ وَأَفْنِكَ وَغَفْرَانِكَ
اللَّهُمَّ رَأُولُ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ دُنُوِّي عَلَى كَثْرَتِهِ وَأَنْ تَعْصِمَنِي
بِمَا بَقِيَ مِنْ عَمَلِي تَطَهَّرَ بِي مَا بَدَأْتَ بِهِ وَبَشِيبَتِي وَبُزْرِي وَتَحْبِبَهُ مِنْ رَبِّكَ إِلَيْكَ
وَالنَّارَ وَالشِّرْكَ وَتَنْتَبِئَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَذَرِّبْنِي بِالنَّجَاءِ وَالْعَدَا
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتِكَ وَسَلَامِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتَحْبِئَنِي مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَيْهِمْ وَ
تُحِبُّنِي إِذَا آمَنْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَأَنْ لَا تَخُونَنِي قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَتَحْبِبْتَهُمْ وَتُبْخَسَ عَدَائُهُمْ
وَمُرَافَقَةُ أَوْلِيَاءِهِمْ وَرِفْقُهُمْ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُفْعَلَ ذَلِكَ مِنِّي وَتُحِبَّ إِلَيَّ
عِبَادَتُكَ وَالْمُؤَاطَبَةُ عَلَيْهَا وَتُسْطَفَى حَاجَا وَتُبْخَسَ إِلَيَّ مَعَاصِيكَ وَخَارِجَتُكَ
وَيَنْدَفِعَ عَنْهَا وَتُحِبَّ بِنِي النَّفْسِ فِي صَلَوَاتِي وَالْأَسْمَاءِ بَانَةً لَهَا وَالْفَرَاحِ عَنْهَا وَأَوْ

بَعْدَ أَنْ تَقْرَأَ هَذِهِ الدُّعَاءَ
مِنْ دُعَايِ حَزِينِ
وَالْمُحَاجِرَةِ عَنْ مَعُونَتِكَ
وَالْمُحَاجِرَةِ عَلَى كَوْنِ سِرِّكَ
يَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِكَ
وَالْمَكْرُمِينَ وَ
الْأَوْصِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ
وَأَنْ تُصَلِّيَ لَنَا بِهَذَا بَلَدِي
رُوحِي وَرُوحِي بِلَدِكَ
بِكَارِ وَبِكَوَالْتِمَاسِ
هَذَا السَّيِّدِ مِنْ طَاعَتِكَ
وَتَحَنُّنِكَ لَا تُخَيِّبْنِي
فِي حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّرْ
بَيْنِي قَوْلِي وَأَرْزُقْنِي
الْوَرَعَ عَنْ هَارِيكَ
دِينًا وَدُنْيَا وَاشْغَلْنِي
بِمَا عَنْ طَلَبِ الْأَوَّلَى
وَوَقِيفَتِي لِمَا حُبْتُ
وَرَضْتِي وَجَنَّبْنِي
تَبَاعِ الْهَوَى الْأَعْرَابِ
وَالْمُنَى اللَّهُمَّ
اجْعَلِ السَّادَةَ فِي قَوْلِي
وَالصَّوَابَ فِي فِعْلِي
وَالصِّدْقَ فِي رِغَاوِي
فِي ضَمَائِي وَوَعْدِي
وَالْخَطَا وَالْإِنْسَانَ
مَقْرُونِينَ بِيَعْدِي
وَعُدِّي فِي الْبَرِّ
وَالْإِنْسَانِ مِنْ شَأْنِي
وَخُلُفِي وَاجْعَلِ
السَّلَامَةَ لِي سَائِلًا
وَالْعَافِيَةَ لِي حَاجَةً
مُلْتَطِقَةً وَاجْعَلْ
صُنْعَكَ وَمَعُونَتَكَ
مَصْرُوفًا لِي وَحُسنَ
تَوْفِيقِكَ وَبُزْرَكَ
مَوْلَايَ وَاجْعَلْ
يَا رَبِّ سَعِيدًا
أَوْ تَوْفِيقِي شَهِيدًا
أَوْ طَهْرِي لِي لِيُوثِّقَ
وَمَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ
اجْعَلْ لِي وَالنُّورَ
فِي سَمْعِي وَبَصَرِي
وَالْجِدَّةَ وَالْخَيْرَ
فِي طَرَفِي وَالْهُدَى
وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي
وَالْمِيزَانَ أَبَدًا
انْصَبْ عَنِّي الدُّرُوحَ
وَالْوَحْشَةَ شَحَارِي
وَنَارِي وَاللَّحْمَةَ
وَالْخَبْزَ أَنْبِيَّ
وَعِمَادِي وَمَكِينَ
الْبَقِيَّةِ فِي قَلْبِي
وَاجْعَلْهُ أَوْثَقَ
الْأَشْيَاءِ فِي نَفْسِي
وَاعْلِيَا عَلَى رَأْيِي
وَوَعْدِي وَاجْعَلِ
الْأَرْشَادَ فِي عَمَلِي
وَالسَّلَامَ لِأَهْلِ
مَهَادِي وَسُنْدِي
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ
وَقَدْرَكَ انْصَبْ
عَنِّي وَخَلِّبْنِي
وَاجْعَلْ مَعِي
رَغَابِي حَتَّى لَا
أَتَى أَحَدًا مِنْ
خَلْفِكَ بِدِينِي
وَلَا أَطْلُبُ بِهِ
غَيْرَ الْخَيْرِ
وَلَا أَسْتَدْعِي
مِنْهُ إِلَّا طَرِيقًا
وَمَدْحِي وَاجْعَلْ
خَيْرَ الْعَوَاقِبِ
لِي وَخَيْرَ الْمَصَارِيعِ
وَانْصَبْ عَنِّي
وَانْصَبْ عَنِّي
أَفْضَلَ الْهُدَى
هُدَايَ وَأَوْفَرَ
الْمَطْوُوعِ حَتَّى
لَا أَجْزَلَ الْأَفْئَامِ
فِيهِ وَنَصِيبِي
وَكُنْ لِي يَا رَبِّ
مِنْ كُلِّ سُوءٍ
وَلِيًّا وَلِي كُلِّ
خَيْرٍ دَلِيلًا
وَنَائِدًا أَوْ مِنْ
كُلِّ بَاغٍ وَخَوْفٍ
ظَهِيرٍ أَوْ مَانِعٍ
اللَّهُمَّ بِكَ
اغْتَدَارِي وَغَضَبِي
وَتَوْفِيقِي وَخَوْفِي
وَتَوْفِيقِي وَخَوْفِي

که مخصوص ما را بآن بر اعناد کن بان و ان دعا این است اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَكَ اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ جَنَّتَكَ اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي جَنَّتَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي جَنَّتَكَ ضَلَّكَ عَنْ دِينِي اللَّهُمَّ لَا تَمْنُنْ بِي مَيْتَةً جَاهِلِيَّةً وَلَا تُرِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِهْدَائِيكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَنِي لِوَلَايَةِ مَنْ قَرَضْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ مِنْ وَلَايَةٍ وَلَا إِمْرَكَ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى وَالَيْتُ وَلَا إِمْرَكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَجَعَلْتَ وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ الْفَائِدَةَ الْهَدْيِيَّ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ فَتَيْبْنِي عَلَى دِينِكَ وَاسْتَعْلِي طَاعَتِكَ وَلَيْتَ قَلْبِي لِوَلِيِّ أَمْرِكَ وَغَافِي مَا امْتَحَنَتْ بِهِ خَلْقَكَ وَتَيْبْنِي عَلَى طَاعَةِ وَلِيِّ أَمْرِكَ الَّذِي سَرَّهَ عَنْ خَلْفِكَ وَبَادَيْتَ غَابَ عَنْ بَرِّكَ وَأَمْرَكَ بِنَظَرٍ وَأَنْتَ الْعَالِمُ غَيْرُ الْمَعْلَمِ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرِ قَلْبِكَ فِي الْأَذِينَ لَهُ بِإِظْهَارِ أَمْرِهِ وَكَتِفَ شِرِّهِ فَصَبِّرْ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ تَحْيِيلَ مَا آخَرْتَ وَلَا تَأْخِرَ مَا عَجَلْتَ وَلَا تَكْثُرَ مَا سَرَّكَ وَلَا تَبْخُثَ غَاكُمْتَ وَلَا تَأْخِزْ فِي تَدْبِيرِكَ وَلَا أَقُولَ لَمْ وَكَفْتُ وَمَا بَالُ وَلِيِّ الْأَمْرِ لَا يَظْهَرُ وَقَدْ امْتَلَأَتِ الْأَرْضُ مِنَ الْجَوْرِ وَاقْتَوْضَ أُمُورِي كُلُّهَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرِيحَ قَلْبِي أَمْرَكَ ظَاهِرًا نَافِدًا الْأُمُورَ مَعَ عَلِيٍّ يَا لَكَ السُّلْطَانُ وَالْفُتُورَةُ وَالْبُرْهَانُ وَالْحُجَّةُ وَالْمِشْبَةُ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِي بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ ظَاهِرُ الْمَقَالَةِ وَاضِحُ الدَّلَالَةِ هَادِيَا مِنَ الضَّلَالَةِ شَافِيَا مِنَ الْجَهَالَةِ أَبْرَزُ بَارِئُ مُشَاهِدَتِهِ وَبَيِّنُ قَوَاعِدِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ تَفَرُّعِ عَشِيرَتِهِ وَوَقْنَا بِحَدِّهِ وَتَوَقْنَا عَلَى مِلْكِهِ وَاخْتَرْنَا فِي زَمَرَتِهِ اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ وَأَنْشَأَتْ وَصَوَّرَتْ وَخَطَطَتْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

وَمِنْ خَلْقِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ قُوَّةِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيْعُ مِنْ حِفْظَتِهِ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْكَرَامُ اللَّهُمَّ وَمُدِّ فِي عُمُرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَاعْنِهِ عَلَى مَا وَلَّيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْهَدْيِي وَالْفَائِدُ الْهَدْيِي الظَّاهِرُ النَّفِيُّ الرَّزْكَ النَّفِيُّ الرَّضَى الرَّضَى الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْبَقِيَّةَ لِطَوْلِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعَ حَبْرِهِ عَنَّا وَلَا تُنْسِئَا ذِكْرَهُ وَانْظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْبَقِيَّةِ فِي ظُهُورِهِ وَالدُّعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَفْطِنَا طَوْلُ غَيْبَتِهِ مِنْ قِيَامِهِ وَبُكُونُ بَقِيَّتِهِ فِي ذَلِكَ كَبَقِيَّتِنَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ فَفَوْقَ قُلُوبِنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلِكَ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَا جَاهِ الْهَدْيِي الْمَحْجَةِ الْعَظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى وَقُونَا عَلَى طَاعَتِهِ وَتَيْبْنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حَرْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي جَهَنَّمِ وَلَا عِنْدَ وَفَائِنَا حَتَّى تَتَوَفَّانَا وَتَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لَا شَاكِرَ وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَذِّبِينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَآيِدُهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَآخِذْ خَادِيهِ وَدَمْدِمِ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهَرِ بِهِ الْحَقَّ وَأَمِثْ بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَفِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الدَّلِيلِ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ وَأَقْلِبْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلَالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ وَأَبْرِ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالتَّائِكِينَ وَجَمِيعَ الْخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرَاهِجِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدْعَ مِنْهُمْ دُبَّارًا وَلَا يَبْقَى ظُلْمٌ إِثَارًا أَظْهَرُ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَنَ مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ سُنَّتِكَ حَتَّى يَبْعُدَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ عَصَا جَدِّدِ الْأَصْحَمِ لَا يَعْجُجُ فِيهِ وَلَا يَدْعُ مَعَهُ حَتَّى تُطْفِئَ بَعْدَ لَيْلٍ نيرانَ الْكَافِرِينَ

وَمِنْ خَلْقِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ قُوَّةِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيْعُ مِنْ حِفْظَتِهِ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْكَرَامُ اللَّهُمَّ وَمُدِّ فِي عُمُرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَاعْنِهِ عَلَى مَا وَلَّيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْهَدْيِي وَالْفَائِدُ الْهَدْيِي الظَّاهِرُ النَّفِيُّ الرَّزْكَ النَّفِيُّ الرَّضَى الرَّضَى الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْبَقِيَّةَ لِطَوْلِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعَ حَبْرِهِ عَنَّا وَلَا تُنْسِئَا ذِكْرَهُ وَانْظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْبَقِيَّةِ فِي ظُهُورِهِ وَالدُّعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَفْطِنَا طَوْلُ غَيْبَتِهِ مِنْ قِيَامِهِ وَبُكُونُ بَقِيَّتِهِ فِي ذَلِكَ كَبَقِيَّتِنَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ فَفَوْقَ قُلُوبِنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلِكَ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَا جَاهِ الْهَدْيِي الْمَحْجَةِ الْعَظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى وَقُونَا عَلَى طَاعَتِهِ وَتَيْبْنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حَرْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي جَهَنَّمِ وَلَا عِنْدَ وَفَائِنَا حَتَّى تَتَوَفَّانَا وَتَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لَا شَاكِرَ وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَذِّبِينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَآيِدُهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَآخِذْ خَادِيهِ وَدَمْدِمِ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهَرِ بِهِ الْحَقَّ وَأَمِثْ بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَفِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الدَّلِيلِ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ وَأَقْلِبْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلَالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ وَأَبْرِ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالتَّائِكِينَ وَجَمِيعَ الْخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرَاهِجِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدْعَ مِنْهُمْ دُبَّارًا وَلَا يَبْقَى ظُلْمٌ إِثَارًا أَظْهَرُ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَنَ مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ سُنَّتِكَ حَتَّى يَبْعُدَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ عَصَا جَدِّدِ الْأَصْحَمِ لَا يَعْجُجُ فِيهِ وَلَا يَدْعُ مَعَهُ حَتَّى تُطْفِئَ بَعْدَ لَيْلٍ نيرانَ الْكَافِرِينَ

وَمِنْ خَلْقِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ قُوَّةِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيْعُ مِنْ حِفْظَتِهِ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْكَرَامُ اللَّهُمَّ وَمُدِّ فِي عُمُرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَاعْنِهِ عَلَى مَا وَلَّيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْهَدْيِي وَالْفَائِدُ الْهَدْيِي الظَّاهِرُ النَّفِيُّ الرَّزْكَ النَّفِيُّ الرَّضَى الرَّضَى الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْبَقِيَّةَ لِطَوْلِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعَ حَبْرِهِ عَنَّا وَلَا تُنْسِئَا ذِكْرَهُ وَانْظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْبَقِيَّةِ فِي ظُهُورِهِ وَالدُّعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَفْطِنَا طَوْلُ غَيْبَتِهِ مِنْ قِيَامِهِ وَبُكُونُ بَقِيَّتِهِ فِي ذَلِكَ كَبَقِيَّتِنَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ فَفَوْقَ قُلُوبِنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلِكَ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَا جَاهِ الْهَدْيِي الْمَحْجَةِ الْعَظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى وَقُونَا عَلَى طَاعَتِهِ وَتَيْبْنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حَرْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي جَهَنَّمِ وَلَا عِنْدَ وَفَائِنَا حَتَّى تَتَوَفَّانَا وَتَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لَا شَاكِرَ وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَذِّبِينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَآيِدُهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَآخِذْ خَادِيهِ وَدَمْدِمِ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهَرِ بِهِ الْحَقَّ وَأَمِثْ بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَفِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الدَّلِيلِ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ وَأَقْلِبْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلَالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ وَأَبْرِ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالتَّائِكِينَ وَجَمِيعَ الْخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرَاهِجِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدْعَ مِنْهُمْ دُبَّارًا وَلَا يَبْقَى ظُلْمٌ إِثَارًا أَظْهَرُ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَنَ مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ سُنَّتِكَ حَتَّى يَبْعُدَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ عَصَا جَدِّدِ الْأَصْحَمِ لَا يَعْجُجُ فِيهِ وَلَا يَدْعُ مَعَهُ حَتَّى تُطْفِئَ بَعْدَ لَيْلٍ نيرانَ الْكَافِرِينَ

فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخَاصَنَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتَهُ لِنَصْرِ دِينِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ
يَعْلَمُكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ بِرَأْنِهِ مِنَ الْغُيُوبِ وَأَطْلَقَهُ عَلَى الْغُيُوبِ وَ
انْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ نَفْسَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ
عَلَى آبَائِهِ الْأَمْثَةِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَى شَيْعَتِهِ الْمُتَجِبِينَ وَبَلِّغْهُمْ مِنَ الْإِلَهِمْ مَا بَالُو
وَأَجْعَلْ ذَلِكَ مِثْلًا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَشَهَادَةً وَرَبَّاءَ وَمَعْلَةً حَتَّى لَا يُزِيدَ بِهِ
غَيْرَكَ وَلَا تَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَكَلَّمُ بِكَ فَقَدْ تَبَيَّنَا وَغَيْبَتُ
إِمَامِنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بَيْنَنَا وَظَاهِرِ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةَ
عَدُوِّنَا وَفَلَا عَدَدَ دَنَا اللَّهُمَّ فَافْرُجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفُجْهِكَ تَجَلَّهِ وَتَصَرُّفِكَ تَعَزُّهُ
وَأَمَامَ عَدْلٍ تَظْهَرُهُ إِلَهُ الْحَقِّ إِبْنِ اللَّهِ تَنَاثُلُكَ أَنْ نَأْذَنَ لَوَلِيَّتِكَ فِي أَظْهَارِ
عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ وَقَتْلِ عَدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدْعَ لِلْجُورِ بَارِتٍ دُعَاءَهُ إِلَّا
قَصَمْنَاهَا وَلَا بَيْعَتَهُ إِلَّا أَفْنَيْنَاهَا وَلَا قُوَّةَ إِلَّا أَوْهَنْنَاهَا وَلَا رُكَاةً إِلَّا أَهْدَمْنَاهُ وَلَا حُدُ
الْأَفْلَكَ إِلَّا سَلَحْنَا إِلَّا أَكَلْتَهُ وَلَا رَايَةَ إِلَّا نَكْنَهَا وَلَا شَجَاعًا إِلَّا أَفْلَكْتَهُ
وَلَا جَبْشًا إِلَّا خَذَلْتَهُ وَارْمِهِمْ بَارِتَ بِحَجْرِكَ الدَّامِغِ وَاضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْفَاطِحِ
وَبَايِكَ الَّذِي لَا تُؤَدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَدْبُكَ عَدَائَكَ وَأَعْدَاءُكَ وَلِيَّتِكَ وَ
أَعْدَاءُ رُسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ يَدُ وَلِيَّتِكَ وَابْدِ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ
اللَّهُمَّ اكْفِ قَلْبَكَ وَجَنَّتَكَ فِي أَرْضِكَ قَوْلَ عَدُوِّهِ وَكَيْدَ مَنْ أَرَادَهُ وَامْكُرْ مَنْ
مَكَّرَ بِهِ وَاجْعَلْ لَأَرَّةَ التَّوَهُُّ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءًا وَأَقْطَعْ عَنْهُ قَادَتَهُمْ وَارْعِبْ لَهُ
قُلُوبَهُمْ وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ وَخُذْهُمْ بِحُمْرَةِ وَبَغْتَةٍ وَشِدَّةٍ دَعَلَهُمْ عَدَايَكَ وَآخِرِهِمْ
فِي عِبَادِكَ وَالْعَنَّهُمْ فِي بِلَادِكَ وَأَسْكَنْهُمْ أَنْفَلَ نَارِكَ وَأَجْلِبْهُمْ أَشَدَّ عَدَايَكَ وَ
أَصْلِبْهُمْ نَارًا وَآخِرُ قُبُورِ مَوْنَاهُمْ نَارًا وَأَصْلِبْهُمْ حَرَّ نَارِكَ فَإِنَّهُمْ أَصَاعُوا الصَّلَاةَ وَ

وَأَرْضَى حَقَّ دِينِ بَارِتِ
بِأَحْسَنِ الْخَلْقِ وَابْنِ
إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَتَكْرَرُ الْكَلَامُ
صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِجُودِ رَبِّهِ زَقَاقِ
بِشَاطَرَتِهِ دُرُودِ
أَوْدُودِ الْكَلَامِ بَارِتِ
اسْتَغْلَمْنَا أَنْفُسَنَا بِكَ
بِشَاطَرَتِهِ وَكَدِّهِ فَصَلِّ
مُبَارَكًا كَالْقِيَامِ فِي شَيْعَةِ
الْحَقِّ وَالْجَمْعِ
لَا يُضِيبُ بَيْنَهُمْ دُعَا
بِخَيْرِ دُرُودِ

وَاتَّبَعُوا الشُّهُوبَ وَأَضَلُّوا عِبَادَكَ وَأَخْرَبُوا بِلَادَكَ اللَّهُمَّ وَآخِي بُولِيَّتِكَ الْفَرَّ
وَارِنَا نُورَهُ سَرْمَدًا لَا يَلْ فِيهِ وَآخِي بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَاشْفِ بِهِ الصُّدُورَ
الْوَعْرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَأَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ وَ
الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ وَاجْعَلْنَا بَارِتَ
مِنْ أَعْوَانِهِ وَمُقَوِّبِهِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ
لِأَحْكَامِهِ وَمِمَّنْ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى الْغَيْبَةِ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْتَ بَارِتُ الَّذِي تَكْشِفُ
الْأَخْطَرَ وَتَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ وَتُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَكَيْفَ لُضْرَ عَنْ وَلِيَّتِكَ
وَاجْعَلْهُ خَلِيفَةً فِي أَرْضِكَ كَمَا خِمْتَ لَهُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنْ خَصَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَعْدَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ
الْحَنْقِ وَالْغَيْظِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ فَأَعِدْ لِي
وَأَسْجِرْ لِي فَاجْرِ بِنِ اللَّهِ تَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْهُمْ فَأَرْاعِدْكَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُفْرَقِينَ إِبْنِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هَتَمَ دُرَادَةُ بَارِتِ
بَنِيَابُ اسْتَ بَدَانِكَ ثَوَابَ زِيَارَتِ هَرَبِكَ اذْهَبْ مِنْهُ هُدًى عَلَيْهِمْ وَاهْدِهِمْ رُوحَ مَقْدَرِ
هَرَبِكَ ارْشَادَ مَتَوَكِّدِ وَهَجْنِ بَرُوحِ هَرَبِكَ اذْهَبْ مِنْهُ هُدًى عَلَيْهِمْ وَاهْدِهِمْ رُوحَ مَقْدَرِ
إِيَّانَ مَتَوَكِّدِ چنانکه بسند معتبر منقول است که داود صری بخضر امام علی بنی علی عذر کرد که
من بد تو را زیارت کردم و ثوابش را برای تو قرار دادم فرمود که تو را از جانب خدا اجر و ثواب
عظیم هست و از جانب ما حد و ثواب در حدیث دیگر منقول است که امام علی بنی علی عذر کرد که
بما را امام حسین علیهم السلام را برای انحضرت زیارت و دعا کند و بسند معتبر از حضرت امام موسی جعفر
علیهما منقول است که چون زیارت مرقد مقدور رسول خدا صلی الله علیه و سلم بر و از اعمال زیارت
فارغ شوی و در رکعت نماز کن و بایست نزد رسول خدا صلی الله علیه و سلم و بگو السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ مِنْ أَبِي أُمِّي وَزَوْجِي وَوَلَدِي وَخَاتَمِي وَمِنْ جَمِيعِ أَهْلِ بَلَدِي

این کلمه در سجده پنج و سیح
(الزائر نور و جلال)
جَعَلَ اللَّهُ لِي فِي هَذِهِ
عِبَادَتِ مِيَا بَارِتِ ابْنِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ دُعَايَ بِنِيَامِ جَعَلَ اللَّهُ
وَأَنْ اسْتَ اللَّهُمَّ تَجَلَّ
خَلْقَتِي تَعَزُّهُ وَتَصَرُّفِكَ
وَرَفَقَتِي مَكْنِي اللَّهُمَّ
إِنِّي وَجَدْتُ فِيهَا أَرْشَادَ
مِنْ كَلَامِكَ وَتَقَرَّرْتُ بِهِ عِبَادَتَكَ
أَنْ كَلِمَتِ بَارِعِي لَكَ لَا
أَسْتَفْعِلُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ
تَقَطُّوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يُغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا وَقَدْ تَقَدَّمَ مَتِي
قَدْ عَلِمْتُ وَأَمَّا أَنَا مِثْلًا
بِغَيْبَتِهِ فَيَا بَارِتَ مَا
لِخَصَاهُ عَلَى كَلَامِكَ فَتَقَرَّرْتُ
الْمُؤَافَقَةِ إِلَيْهِ

ملحقاً بآفاقها (في غائبه زيارت افاضه) (٥٩٤)

بسم الله الرحمن الرحيم

مخفي نما ناد که این نغمه شریفه از حجت و جاپ صحت از سایر جاها امتیاز دارد بعلاده انکه
مُصَنَّف در مضامین چند دعا و ابواب طویل آن اول از ذکر کرده و بقیه اشراطل نموده ناد اینجا
ان بقیه را ذکر میبایم نا اشتهاده که این کتاب را دارند محتاج بکتاب بگویند و چون در مضامین
امامزاد هار باری نقل شده در اینجا یک زیارت برای نامزاد هار نقل میکنم امید که منظور نظر
اهل معرفت و دعا و اعتقاد و قد از دانشه احرام و شکر مولف کتاب با طبع از اینجا آورد
باشد الله الموفق اما دعاهای اول دعا از حضرت امام حسین علیه السلام که در مضامین اول آن
ذکر شد و تمام این است اللهم انت الذي استجبت لادم وحواء اذا قالوا ربنا اظلمنا
انفسنا وان لم تغفر لنا ورحمتنا لنكونن من الخاسرين وناداك نوح فانجبت له
ونجيتاه واهله من الكرب العظيم واطفأت نار مرقده عن خليلك ابراهيم فجعلها
برداً وسلاماً وانت الذي استجبت لايوب اذ نادى متني الضر وانت ارحم الراحمين
فكشفت ما به من ضر واثبت له اهله ومثلهم معهم رحمة من عندك وذكرك
لاولي الا لالباب وانت الذي استجبت لذي النون حين ناداك في الظلمات ان لا
اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين فنجيتاه من الغم وانت الذي استجبت
لموسى هرون دعوتهما حين قلت قد اجبت دعوتكما فاستجبنا واعرفت فرعون
وقوته وغفرت لداود وزبنة وثبت عليه رحمة منك وذكركي وقد ثبت انما قيل
يدعي عظيم بعد ما اسلم والله للجبين فناديته بالفرج والروح وانت الذي ناداك
زكريا نادى خفياً فقال رب اني وهن العظم فمضى اشعل الرأس شيباً ولم اكن
بدعائك رب شقياً وقلت يدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين وانت الذي
استجبت للذين امنوا وعملوا الصالحات ليزيدهم من فضلك فلا تجعلني من هؤلاء

از ذکر و زيارت افاضه
الطاهرين از صفات من فضيلة
الزاجين فارغی نالرم
انجبال و انجبال
عند انوار نوراني
الرحمن و الرحيم
ملحقاً بآفاقها
في غائبه زيارت افاضه
بسم الله الرحمن الرحيم
الطاهرين و با من لا يصفه
رجاء الزاجين و با من لا
يصنع لداود زبنة
و با من هو مني خور
العايدين و با من هو غايه
خشيته للفقير هذا مقام
من ناداك في الظلمات
وقادته ارمه
الطاهرين

(في غائبه زيارت افاضه) (٥٩٥)

الداعين لك والزاجين اليك واستجب لي كما استجبت لهم بحجهم عليك فطهرني
بظهيرك وقبّل صلوتي ودعائي بقبول حسن وطيب بقبول جوتي وطيب فانه
واخلفني فبين اخلف واخلفني يا رب بدعائي واجعل ذريتي ذرية طيبة تحوّلها
بجباطك بكل ما حطت به ذرية احد من اوليائك واهل طاعتك برحمتك يا
ارحم الراحمين يا من هو على كل شيء قدير ولكل راجع من خلقك حبيب ومن كل
سائل قريب اسئلك يا لا اله الا انت الحي القيوم الاحد الصمد الذي لم يلد ولم
يولد ولم يكن له كفواً احد ويكل اسم رفعت به سمائك وقرشت به ارضك و
ارسيت به الجبال واجربت به الماء وتحرّنت به السحاب والشمس والقمر والنجوم
والليل والنهار وخلقك الخلائق كلها اسئلك بعظم رحمتك العظم الذي اشرف
له السموات والارض فاصانك في الظلمات الا صلتك على محمد وآل محمد وكفيت
امر معاشي ومعادتي صلحت لي شانه كله ولم تكلفني الى نفسي طرفة عين واصلحت امر
وامر عيالي وكفيتني همهم واعنتني واثباتهم من كبرك وخرائيتك وسعة فضلك
الذي لا ينفد ابد او اثبت في قلبي بتابع الحكمة التي تنفعني بها وتنفع بها من رزقتك
من عبادك واجعل لي من المؤمنين في اخر الزمان اماماً كما جعلت ابراهيم الخليل
اماماً فان يوفيك يفور الفارزون ويؤوب الثابتون ويعبدك العابدون
ويستديدك يصلح الصالحون المحسنون المحبتون العابدون لك الخائفون منك
وبار شادك نجا التاجون من نارك واشفق منها المشفقون من خلقك ومجد لا يلد
خير المبطون وهلك الظالمون وغفل الغافلون اللهم ان نفسي تقوها فانك نجيا
ومولها وانت خير من رزقها اللهم بين لها هداها واهمها تقوها وبشرها برحمتك
حين تقوها وزها من الجنان عليها وطيب فاتها ونجهاها واكرم منقلبها

و انجبت عليك الطاهرين
نقص عما اشرف به فضلك
و ما لي يا قاتل غناي
كما جامل بقدر ذلتك عليه
او كما لك فضل الخائين
التي حتى اذا انقضى له
نصرتهم وفتحت غناي
تجارتهم على اخصى اطلعت
به نفسهم وذكرك في الخائفين
به رتبة قراي كبر فضلك
كبر و جليل الخائفين
فاقبل ثوبك مؤال لك
مستجيباتك و جبروتك
التي تفتك بك قاتل
بطلعت بنبيا وقصدك
تجويد اخلاصا قد خلدت
من كل طوع في غيبك
ارحمهم

اسْتَفْرِغْ أَبَايَ فِيهَا خَلْفَتِي لَهُ وَأَعْنِي أَوْسَعْ عَلَى فِي رِزْقِكَ وَلَا تَقْنِي بِالظَّنِّ
وَأَعْرِضْ لِي وَلَا تَنْتَلِجْ بِي الْكِبَرُ وَعَبْدِي لَكَ وَلَا تُفِدْ عِبَادِي بِالْحُجْبَةِ آخِرِ
لِلنَّاسِ عَلَى يَدَيَّ الْخَيْرَ وَلَا تَحْفَهِ بِالْمَنِّ وَهَبْ لِي مَعَالِيَ الْأَخْلَافِ وَأَعْصِمْنِي
مِنَ الْفَحْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ رَجَاءً إِلَّا حَاطَظَتْنِي عِنْدَ
نَفْسِي مِثْلَهَا وَلَا تَقْدِرْ لِي عِزًّا ظَاهِرًا إِلَّا أَحَدْتُ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي
بِقَدَرِهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَعْنِي هُدًى صَالِحًا لَا أَسْتَبْدِلُ بِهِ وَ
طَرِيقَةً حَقًّا لَا أَرْيَغُ عَنْهَا وَبِتَهْدِي رُشْدٍ لَا أَشْكُ فِيهَا وَتَعْمُرْ لِي مَا كَانَ عُمْرِي بِذِلَّةٍ
فِي طَاعَتِكَ فَإِذَا كَانَ عُمْرِي مَرْتَعًا لِلشَّيْطَانِ فَاقْبِضْنِي إِلَيْكَ قَبْلَ أَنْ يَبْشُرَ مَلَائِكُ
إِلَى أَوْ يَحْكُمَ غَضَبُكَ عَلَى اللَّهِمَّ لَا تَدْعُ خَصْلَةً تُعَابُ مِنِّي لَا أَصْلَحُهَا وَلَا
عَائِبَةً أَوْ تَبْ بِي إِلَّا احْتَنَنْتُهَا وَلَا أَكْرُمَةً فِي نَاقِصَةٍ إِلَّا أَتَمَمْتُهَا اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْدِئْنِي مِنْ بَغِيضَةِ أَهْلِ الشَّيْطَانِ الْحَبَّةِ وَمِنْ حَسَدِ أَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّةِ
وَمِنْ ظَنَّةِ أَهْلِ الصَّلَاحِ الثِّقَةِ وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَدْنَى الْوَلَايَةِ وَمِنْ عُقُوبِ رَدِّ
الْأَرْحَامِ الْمَبْرَةِ وَمِنْ خُذْ لِي الْأَفْرَاقَ النَّصْرَةَ وَمِنْ حُبِّ الْمَدَارِينِ تَصَحِّحِ الْمَقَرَّةَ
وَمِنْ رَدِّ الْمَلَابِيقِ كَرَمِ الْعِشْرَةِ وَمِنْ مَرَارَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حَلَاوَةِ الْأَمْنَةِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي بَدَأَ عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَلِيَا عَلَى مَنْ خَاصَمَنِي وَظَفَرًا بِمَنْ غَايَبَ
وَهَبْ لِي مَكْرًا عَلَى مَنْ كَايَدَنِي وَقُدْرَةً عَلَى مَنْ أَضْطَهَدَنِي وَتَكْدِيرًا لِمَنْ قَصَبَنِي وَلَا
مِنْ نَوْعَدَنِي وَوَقْفَتِي لِمَنْ سَدَّ دُنِي مَتَابَعَةً مَنْ أَرَادَ بِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّ دُنِي لِي أَنْ أَعَارِضَ مِنْ عَشْيٍ بِالنَّجَى وَآجِرِي مِنْ هَجْرٍ بِالْبَرِّ وَأَتِيبَ مَنْ
حَرَمَنِي بِالْبَدَلِ وَكَافِي مَنْ قَطَعَنِي بِالصِّلَةِ وَأَخَالِفَ مَنْ غَابَنِي إِلَى خَيْرِ الذِّكْرِ وَأَنْ
أَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَأَغْضَى عَنِ السَّيِّئَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَلِّجْنِي بِحَلِيَّةٍ

وَقَالَ فِي رِزْقِكَ وَطَلَبُ الْإِسْلَامِ
فَإِنْ عَزَّ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ
فَتَجْعَلُ فِيهِ هَذِهِ تَوَدُّ لَكَ
لَا تَخْلُجْ مِنْهُ هَذِهِ تَوَدُّ لَكَ
مَوْجِبٌ مِنْهُ هَذِهِ تَوَدُّ لَكَ
فِي مَقَامِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
بِالْبَرِّ وَالْبَرِّ وَالْبَرِّ وَالْبَرِّ
وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَدْنَى الْوَلَايَةِ
وَمِنْ خُذْ لِي الْأَفْرَاقَ النَّصْرَةَ
وَمِنْ حُبِّ الْمَدَارِينِ تَصَحِّحِ الْمَقَرَّةَ
وَمِنْ رَدِّ الْمَلَابِيقِ كَرَمِ الْعِشْرَةِ
وَمِنْ مَرَارَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ
حَلَاوَةِ الْأَمْنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي
بَدَأَ عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَلِيَا
عَلَى مَنْ خَاصَمَنِي وَظَفَرًا
بِمَنْ غَايَبَ وَهَبْ لِي مَكْرًا
عَلَى مَنْ كَايَدَنِي وَقُدْرَةً
عَلَى مَنْ أَضْطَهَدَنِي وَتَكْدِيرًا
لِمَنْ قَصَبَنِي وَلَا مِنْ نَوْعَدَنِي
وَمِنْ وَاقِفَتِي لِمَنْ سَدَّ دُنِي
مَتَابَعَةً مَنْ أَرَادَ بِي اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّ
دُنِي لِي أَنْ أَعَارِضَ مِنْ عَشْيٍ
بِالنَّجَى وَآجِرِي مِنْ هَجْرٍ
بِالْبَرِّ وَأَتِيبَ مَنْ حَرَمَنِي
بِالْبَدَلِ وَكَافِي مَنْ قَطَعَنِي
بِالصِّلَةِ وَأَخَالِفَ مَنْ غَابَنِي
إِلَى خَيْرِ الذِّكْرِ وَأَنْ أَشْكُرَ
الْحَسَنَةَ وَأَغْضَى عَنِ السَّيِّئَةِ
لِلَّهِمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَحَلِّجْنِي بِحَلِيَّةٍ

الصَّالِحِينَ وَالْبَرِّ فِي بَيْتِ الْمُتَّقِينَ فِي بَيْتِ الْعَدْلِ وَكَلِّمِ الْعَبِيدَ وَالْأَطْفَالَ النَّاسِ وَصَمِّ
أَهْلَ الْفِرْقَةِ وَاصْلَحْ ذَاتَ الْبَيْنِ وَافْشَأْ الْعَارِفَةَ وَسِرِّ الْعَائِبَةَ وَلِيَنَّ الْعَرَبِيَّةَ
وَحَفِظْ الْجَنَاحَ حُسْنَ الْبَيْتِ وَكُونِ الرَّجُلَ وَطِيبِ الْحَالَةَ وَالسُّبُوحَ إِلَى الْفَضِيلَةِ
وَإِشَارِ الْفَضْلِ وَتَرْكِ التَّعْبِيرِ وَالْأَفْضَالِ عَلَى غَيْرِ الْحَقِّ وَالْقَوْلِ بِالْحَقِّ وَأَنْ عَنْ
وَأَسْفِلَ الْخَيْرِ وَأَنْ كَثُرَ مِنْ قَوْلِي وَفِعْلِي وَآكِلِ ذَلِكَ لِي بِدَوَامِ الطَّاعَةِ وَالزُّمْرِ
الْجَمَاعَةِ وَرَفِضِ أَهْلِ الْبِدْعِ وَمُسْعِلِ الرَّأْيِ الْمُخْتَرِعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ عَلَيَّ إِذَا كَبُرْتُ وَأَقْوَى قَوْلِكَ عَلَيَّ إِذَا ضَعُفْتُ وَلَا تَنْتَلِجْ
بِالْكَيْلِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا أَلْعَنِي عَنْ سَبِيلِكَ وَلَا بِالْعَرَضِ لِجَلَالِ فَحْبَتِكَ وَلَا
لِجَمَاعَةٍ مِنْ تَقَرُّبِكَ وَلَا مَفَارِقَةٍ مِنْ جَمْعِ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي أَصُولُ بَيْتِكَ
عِنْدَ الصُّرُورَةِ وَأَسْأَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَةِ وَأَضْرَعُ إِلَيْكَ عِنْدَ الْمُسْكَنَةِ وَلَا تَقْنِي
بِالْأَسْعَانَةِ بِغَيْرِكَ إِذَا اضْطَرَرْتُ وَلَا بِالْخُضُوعِ لِتَوَالِ غَيْرِكَ إِذَا انْفَقَرْتُ وَلَا
بِالْفَضْرَعِ إِلَى مَنْ دُونِكَ إِذَا رَهَيْتُ فَاسْجُودْ بَيْنَ يَدَيْكَ خَدًّا لَكَ وَمَنْعَكَ إِعْرَافًا
بِأَرْزَمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَا بَلَّغِي الشَّيْطَانُ فِي رُوحِي مِنَ التَّمَنِّي وَالظَّنِّ وَ
الْحَسَدِ ذِكْرًا لِعَظَمَتِكَ وَتَفَكُّرًا فِي قُدْرَتِكَ وَتَذِيرًا عَلَى عَدُوِّكَ وَمَا آجُرِي عَلَى
لِسَانِي مِنْ لَفْظَةٍ فَحْشٍ أَوْ هَجْرٍ أَوْ شَتْمٍ عَرَضِيٍّ وَشَهَادَةٍ بَاطِلَةٍ أَوْ غَيْبَابٍ مُؤْمِنٍ غَائِبٍ
أَوْ سَبِّ خَائِرٍ وَمَا أَشَبَّ ذَلِكَ نَطْقًا بِالْحَمْدِ لَكَ وَإِعْرَاقًا فِي الشَّيْءِ عَلَيْكَ ذَمًّا
فِي تَجْهِيدِكَ وَشُكْرِ الْبُخْتِكَ وَاعْرِافًا بِإِحْسَانِكَ وَإِحْصَاءًا لِمُسْنِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا أَظْلَمَنَّ وَأَنْتَ مُطِيقٌ لِلدَّفْعِ عَنِّي وَلَا أَظْلَمَنَّ وَأَنْتَ الْفَارِدُ عَلَى
الْقَبْضِ مِنِّي وَلَا أَضِلَّنَّ وَقَدْ أَمَكَّنَكَ هِدَايَتِي وَلَا أَفْقِرَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وَبِعْ
وَلَا أَطْعِنَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وَجِدْ اللَّهُمَّ إِلَى مَغْفِرَتِكَ وَفَدْتُ وَإِلَى عَفْوِكَ

وَقَالَ فِي رِزْقِكَ وَطَلَبُ الْإِسْلَامِ
فَإِنْ عَزَّ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ
فَتَجْعَلُ فِيهِ هَذِهِ تَوَدُّ لَكَ
لَا تَخْلُجْ مِنْهُ هَذِهِ تَوَدُّ لَكَ
مَوْجِبٌ مِنْهُ هَذِهِ تَوَدُّ لَكَ
فِي مَقَامِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
بِالْبَرِّ وَالْبَرِّ وَالْبَرِّ وَالْبَرِّ
وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَدْنَى الْوَلَايَةِ
وَمِنْ خُذْ لِي الْأَفْرَاقَ النَّصْرَةَ
وَمِنْ حُبِّ الْمَدَارِينِ تَصَحِّحِ الْمَقَرَّةَ
وَمِنْ رَدِّ الْمَلَابِيقِ كَرَمِ الْعِشْرَةِ
وَمِنْ مَرَارَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ
حَلَاوَةِ الْأَمْنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي
بَدَأَ عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَلِيَا
عَلَى مَنْ خَاصَمَنِي وَظَفَرًا
بِمَنْ غَايَبَ وَهَبْ لِي مَكْرًا
عَلَى مَنْ كَايَدَنِي وَقُدْرَةً
عَلَى مَنْ أَضْطَهَدَنِي وَتَكْدِيرًا
لِمَنْ قَصَبَنِي وَلَا مِنْ نَوْعَدَنِي
وَمِنْ وَاقِفَتِي لِمَنْ سَدَّ دُنِي
مَتَابَعَةً مَنْ أَرَادَ بِي اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّ
دُنِي لِي أَنْ أَعَارِضَ مِنْ عَشْيٍ
بِالنَّجَى وَآجِرِي مِنْ هَجْرٍ
بِالْبَرِّ وَأَتِيبَ مَنْ حَرَمَنِي
بِالْبَدَلِ وَكَافِي مَنْ قَطَعَنِي
بِالصِّلَةِ وَأَخَالِفَ مَنْ غَابَنِي
إِلَى خَيْرِ الذِّكْرِ وَأَنْ أَشْكُرَ
الْحَسَنَةَ وَأَغْضَى عَنِ السَّيِّئَةِ
لِلَّهِمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَحَلِّجْنِي بِحَلِيَّةٍ

قَصْدْتُ وَإِلَى تَجَاوُزِكَ اسْتَقْتُ وَبِفَضْلِكَ وَثِقْتُ وَلَيْسَ عِنْدِي مَا يُوجِبُ
 لِي مَغْفِرَتِكَ وَلَا فِي عَمَلِي مَا اسْتَحِقُّ بِهِ عَفْوُكَ وَمَا لِي بَعْدَ أَنْ حَكِمْتُ عَلَى نَفْسِي
 إِلَّا فَضْلُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفَضَّلْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى وَأَنْطِقْ بِلَهْدَايَ
 الْهَيْمَنِ النَّفْوِي وَفِيقِي لَيْسَ هِيَ أَزْكَى وَاسْتَغْلِي بِهَا هُوَ أَرْضَى اللَّهُ تَعَالَى اسْأَلُكَ فِي
 الطَّرِيقَةِ الْمُسْلَى وَاجْعَلِي عَلَى مِلَّتِكَ آمُونَ وَاجْعَلِي اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَمَنْعِي بِالْأَفْضَالِ وَاجْعَلِي مِنْ أَهْلِ السَّادَةِ وَمِنْ أَرَادَ الرِّشَادَ وَمِنْ صَالِحِي
 الْعِبَادِ وَارْزُقِي قُوَّةَ الْمَعَادِ وَسَلَامَةَ الْمِرْصَادِ اللَّهُ تَعَالَى خُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي مَا
 يَخْلُصُهَا وَأَبْنِ لِنَفْسِي مِنْ نَفْسِي مَا يُصْلِحُهَا فَإِنَّ نَفْسِي هَالِكَةٌ أَوْ تَقْصِمُهَا اللَّهُ تَعَالَى أَنْتَ
 عَدَدِي إِنْ حَرَنْتُ وَأَنْتَ مُجْتَمِعِي إِنْ حَرَمْتُ وَبِكَ اسْتِغَاثَتِي إِنْ كَرِهْتُ وَعِنْدَكَ فِيمَا
 فَاتَ خَلْفٌ وَلِيَا فَتَدْ صَالِحٌ وَفِيمَا أَنْكَرْتُ تَغْيِيرٌ فَأَمْنٌ عَلَى قَبْلِ الْبَلَاءِ يَا
 لَعَافِيهِ وَقَبْلِ الْطَلَبِ بِالْجِدَّةِ وَقَبْلِ الضَّلَالِ بِالرِّشَادِ وَكَفَيْ مَوْنَهُ مَعْرِفَةُ الْعِيَا
 وَهَبْ لِي مِنْ يَوْمِ الْمَعَادِ وَامْنَحْنِي حُسْنَ الْأَرْشَادِ اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْ
 عَنِّي بِطُفُفِكَ وَاعْدُنِي بِمَغْنَمِكَ وَأَصْلِحْنِي بِكَرَمِكَ وَذَاوْنِي بِضَمِيمِكَ وَأَظْلِمْنِي فِي
 ذَرَاكَ وَجَلِّلْنِي بِرِضَاكَ وَوَقِّفْنِي ذَا اسْتَكْلَكَ عَلَى الْأُمُورِ لَا هَذَا هَذَا وَذَاتُ شَاهِدٍ
 الْأَعْمَالِ لَا زَكَاةً هَذَا وَذَاتُ نَاقِصٍ لِمَلِكٍ لَا رِضَا هَذَا اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
 تَوَجَّهْ بِالْكَفَايَةِ وَتَهَيَّئْ حُسْنَ الْوَلَايَةِ وَهَبْ لِي صِدْقَ الْهَدَايَةِ وَلَا تَقْنِي بِالْعَدَا
 وَامْنَحْنِي حُسْنَ الدَّعَاةِ وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِي كَدًا أَوْ لَا تَزِدْ دُعَائِي عَلَى رَدَائِي لَا
 أَجْعَلْ لَكَ ضِدًّا وَلَا أَرْغُومَكَ نَدَا اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنَحْنِي مِنَ
 الشَّرِّ وَحَصِّنْ رِزْقِي مِنَ التَّلَفِ وَوَفِّرْ مَلَكِي بِالْبَرَكَةِ فِيهِ وَأَصِيبْ بِسَبِيلِ الْهَدَا
 لِلْبِرِّ فِيمَا أَنْفَقْتُ مِنْهُ اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفَيْ مَوْنَهُ الْأَكْبَابُ ارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ

نظمت به عن خليل في مودته
 ولا يسان لما سبق من رديم
 فيلكن لا تتم سعادته دون
 فيها وارضاك دون علمها
 ما اظهرت لك من التمدد
 لجان اليك في يد التمدد
 فعمل تقصير من التمدد
 ليوه موفى ودر كبره
 على ليوه حاله في التمدد
 يدعوه في تعلقه في التمدد
 من دغلة او شفاعه في التمدد
 عندك من شفاعه في التمدد
 هياجك من غصبك في التمدد
 فزني رضاءك اللهم ان
 يكن التمدد توبه اليك
 فان التمدد التاديب وان
 يكن التمدد ليصليك انك
 فان اول الميسر وان
 يكن الاستغفار حظه

اِحْتِسَابٍ فَلَا اسْتَغْلٍ عَنْ عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ لَا اَحْمِلُ أَصْرَ بَعَائِ الْمَكْسِبِ اللَّهُمَّ
 فَاطِلْنِي بِقُدْرَتِكَ مَا اطْلُبُ وَاجْزِئِي بِعِزَّتِكَ مَا اَرْهَبُ اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَصُنْ وَجْهِي بِالْبَسَادِ وَلَا تَبْنِدْ لِي جَاهِي بِالْأَفْئَارِ فَاسْتَرْزِقْ أَهْلَ رِزْقِكَ
 وَاسْتَغْنِي شِرَارَ خَلْقِكَ فَافْتِنْ بِي مُحَمَّدٌ مِنْ أَعْظَانِي وَأَبْنِي بِدِيمٍ مَنْ مَنَعْنِي وَأَنْتَ
 مِنْ دُونِهِمْ وَلِي الْأَعْظَاءِ وَالْمَنَعِ اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي صِحَّةً فِي
 عِبَادَةِ وَفَرَاغاً فِي زَهَادَةِ وَعِلْمًا فِي سَعْيَالٍ وَوَرَعًا فِي إِجْمَالِ اللَّهُ تَعَالَى اخْتِمْ
 بِعَفْوِكَ أَجَلِي وَحَقِّقْ فِي رَجَاءِ رَحْمَتِكَ أَمَلِي وَسَهِّلْ لِي بُلُوغَ رِضَاكَ سُبُلِي وَ
 حَسِّنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي عَمَلِي اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَهَيَّئْ لِي كِرْكَةً فِي أَوْقَانِ
 الْغَفْلَةِ وَاسْتَغْلِي بِطَاعَتِكَ فِي بَابِ الْمُهَلَّةِ وَانْجِ لِي إِلَى مَحَبَّتِكَ سَبِيلًا
 سَهْلَةً أَكْمِلْ لِي بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُ تَعَالَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَافِلًا
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ قَبْلَهُ وَأَنْتَ مُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ بَعْدَهُ وَأَيُّنَا فِي
 الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ

مؤدبره (قد تمت بحول الله وقوته) - - - - -

برحب دستور آقا بان حاج سيد محمد حاج سيد محمود اخوان كناسه محراب

- - - - - تهران - - - - - خيابان پودر جمهری - - - - -

قد وقع الفراغ من توبه هذه الأوراق الشريفة بيد اقل العباد طاهر خوشنویس بن المرحوم المغفور الحاج عبد الله
 غفر الله تعالى ذنوبها - ان ناظرین وقرائین کاتب هب الناس غا دام از برای الدین وخورشان ان
 بند پراز قصه غریب محراب که در روز قیامت اسماها مقده از دعای خیر فراموش نفرماید نابند بنوسله
 - - - - - حضر خالق ذو الجلال بالطف کرم ورحمت خود بر کماهان ابن عاقل عفو بکشد - - - - -

بنايد حضرت بار تعالی جلت غلته و توبه جلت الطاهره مان ل عاقله الاف النجته واثا برشن خیر منو حاج لیسان ورفن آد
 - - - - - (در تاریخ روز جمعه آخر ماه رمضان المبارک ۱۳۵۹ علی بابا افان افان و ترمطان و ترمطان ۱۳۱۹ شمس) - - - - -

فان لك من المستغفرين اللهم
 فاما احسن بالتوبة و توبت
 انقول و حثت على التوبة
 و وعدت الاجابة فصل على
 محمد و آل محمد و اقبل توبتي
 محمد و آل محمد و اقبل توبتي
 ولا انقضى من حج التوبة
 من رحمتك انك انت
 من رحمتك على المذنبين و
 التوبه للخالطين المذنبين
 التوبه على محمد و آل
 اللهم صل على محمد و آل
 كما قد بنا به و صل على
 محمد و آل كما استغفرتنا
 محمد و آل على محمد و آل
 به و صل على محمد و آل
 صلواتك على التوبه
 و توبه الفاقه اليك و توبه
 و توبه الفاقه اليك و توبه
 قد تمت بحول الله الملك الجبار
 توبتي
 كاشته بن طاهر
 خوشنویس ابن المرحوم
 الحاج عبد الرحمن غفر الله
 ذنوبه ۱۳۵۹

خاتمه

کتاب مستطاب مفتاح الجنان بتأییدات خداوند متعال بپایان رسید این کتاب
که از تالیفات دانشمند متوفی آقای حاج شیخ عباس قمی طاب ثراه است
بابت و ملک آقایان حاج سید محمد حاج سید محمود خوان کتابچی بچاپ رسیده نظر
خط خوش و خوبی گراور و داشتن اضافات و حواشی و مخصوصاً بی غلط بودن آن امتیاز
بسیار را دارد که در مقدمه آن مسطور است.

ضمناً از جدیت و مراقبت بی پایان آقایان مهدی علی انفرجانی صاحبان بنگاه
گراور سازی انفرجانی که خوبی کار و سرعت عمل و امتیاز دستگاههای گراور سازی
جدید آن معروف است پیوسته میکوشد مراجعین خود را از هر جهه راضی نگاه دارد
قدردانی و سپاسگذاری میکنیم و نیز از مساعی چاپخانه تابان و طبع این کتاب تشکر حاصل است

روغن بزرغی را نیم روز در برنج بپزد و در مسکله مالیده در آفتاب مالش
 زیاد داده شود بسیار نافع است تجربه رسیده - برای راجوش نیده بعد صاف نموده در دهانه
 روغن زیتون روغن پراغن موم عسرو روغن بادام تلخ کند طعم برگ درخت بزر
 ۳ گرم ۱۰ گرم ۲۰ گرم ۱۰ گرم ۱۰ گرم ۱۰ گرم ۱۰ گرم ۱۰ گرم

دعائی است عظیم الشأن برای حفظ از مکاره و شر هر صاحب شر
 اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ
 كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ
 قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي
 وَمِنْ شَرِّ قَضَاءِ السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
 وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 مره نهر البله حکوم قزوین در شب جمعه نهم شهر صفر ۱۳۷۳ مطابق بپنجشنبه چهارم مهرداد ۱۳۳۲

